

Princeton University Library

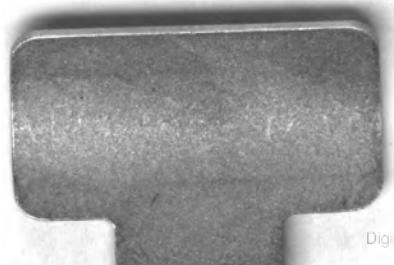
32101 060110028

5942
.689
.2

Library of

Princeton University.

Greek church. Liturgy and
ritual.

Ο Κ Τ Ω Η Χ Ο Σ

ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑ

ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΆΓΙΟΥ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

Ἡ προστέθησαν ἵν μὲν τῇ ἀρχῇ διάφοροι Εὐχαὶ,
ἵν δὲ τῷ τέλει τὰ Ἐξαποστειλάρια,
καὶ τὰ Ἔωθιντα Ἰδιόμελα.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ
Ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας
ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΥ
1839

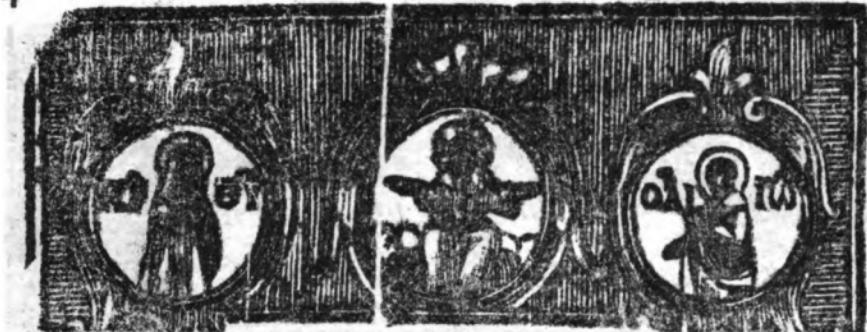

✕ ΑΒΓΔΕΖΗΘΙΚΑΜΝΞΟΠΡΣΤΥΦΧΨΩ.
 ✕ ΑΒCDEFGHIKLMNOPQRSTUVXYZ.
 ✕ αβγδεζηθικαμνξοπρστυφχψω.
 ✕ a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u v x y z.
 ✕ αω, βψ, γχ, δφ, ευ, ζτ, ησ, θρ, ιπ, ςο, λξ, μκ.

ΕΥΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗ.

Πάτερ ήμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἅρτον ήμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ήμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ήμῖν τὰ ὄφειλήματα ήμῶν, ως καὶ ήμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὄφειλέταις ήμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ήμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ρῦσαι ήμᾶς ἀπὸ τοῦ πουηροῦ. Ἀμήν.

ΑΣΠΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ

ΑΓΙΩΤΑΤΗΝ ΠΑΡΘΕΝΟΝ.

Θεοτόκε Παρθένε, χαιρε κεχαριτωμένη Μαρία. Ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Εὐλογημένη σὺ ἐίναι γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου· ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Αμήν.

Ἔνν πᾶσαν ἐλπῖδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ε Υ Χ Η

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Η ἐλπῖς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πρεῦμα τὸ ἅγιον. Τριάς Αγία δόξα σοι.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΑΓΙΟΝ

ΤΗΣ ΑΜΩΜΗΤΟΥ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

- Π'** Ισεύωεις ἐναθεὸν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ αἰοράτων.
- Β'.** Καὶ εἰς ἐνακύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ Φωτὸς, Θεὸν ἀλιθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀλιθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοοίσιον τῷ Πατρὶ, διὰ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
- Γ'.** Τὸν διὰ οὗ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἀγίου, καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
- Δ'.** Σταιρωθέντα τε ὑπὲρ οἵμων ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.
- Ε'.** Καὶ ἀνασάρτα τῇ τρίτῃ οἵμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.
- Ϛ'.** Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.
- Ζ'.** Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὖς τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Η'.** Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον; τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
- Θ'.** Εἰς Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικήν, καὶ Ἀπαστολικήν Εκκλησίαν.
- Ι'.** Ομολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.
- ΙΑ'.** Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- ΙΒ'.** Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Ἀμήν.

5942
6871

78569 (RECAP)

Ε Υ Χ Η
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ
ΤΟΝ ΦΥΛΑΚΑ
ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΖΩΗΣ.

Αγιε Ἀγγελε, ὁ εἰφεστῶς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ ταλαιπώρου μου ζωῆς, μὴ ἐγκαταλίπης με τὸν ἀμάρτωλόν, μηδὲ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ διὰ τὴν ἀκρασίαν μου· μὴ δῶντος χώραν τῷ πονηρῷ δαιμονι, κατακυριεῖσαι μου τῇ καταδυναστείᾳ τοῦ θυντοῦ τούτου σώματος. Κράτισον τῆς ἀθλίας καὶ παρειμένης χειρός με, καὶ δύνηγησόν με εἰς ὅδον σωτηρίας. Ναὶ, ἄγιε Ἀγγελε τοῦ Θεοῦ, ὁ φύλαξ· καὶ σκεπαστής τῆς ἀθλίας με ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, πάγτα μοι συγχώρησον, ὅσα σοι ἔθλιψε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς με, καὶ εἴ τι ἡμαρτον τὴν σύμερον ἡμέραν· σκέπασόν με ἐν τῇ παρούσῃ γυντὶ, καὶ διαφύλαξόν με ἀπὸ πάσις ἐπιρείας τοῦ ἀντικειμένου, ἵνα μὴ ἐν τινι ἀμαρτίματι παροργίσω τὸν Θεόν· καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, τοῦ ἐπιστρίζαι με ἐν τῷ φόβῳ αὐτοῦ, καὶ ἀξιον ἀναδεῖξαι με δοῦλον τῆς ἀντεᾶ ἀγαθότητος. Ἄμην.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΓΕΥΜΑΤΟΣ.

Η προσευχὴ προτύτερα ἀπὸ τὸ γεῦμα εἶναι τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὸ Δόξα Πατρί· καὶ ὕστερον τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς· καὶ μετ' αὐτὸν, Δέσποτα Χριστὲ εὐλόγησον. Ἐὰν τύχῃ κανένας Ἱερεὺς εἰς τὴν τράπεζαν, λέγεις: Δέσποτα ἄγιε εὐλόγησον. Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΓΕΥΜΑ.

Ἐδόχαρισοῦμέν σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐνέπλησας
ἡμᾶς τῶν ἐπιγείωντος αὐγαθῶν· μὴ ὑστερήσῃς ἡμᾶς
καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας· ἀλλ' ὡς ἐν μέσῳ
τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου Σωτὴρ, τὴν εἰρήνην δι-
δοὺς αὐτοῖς, ἐλθὲ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εἶτα τὸ Δόξα Πατρὶ, καὶ τὸ Κύριος ἐλέησον, τρίς.
Διαφυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΔΕΙΠΝΟΥ.

Φάγονται πέντες καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέ-
σουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· Ζήσονται αἱ καρ-
δίαι αὐτῶν εἰς αἰώνα αἰώνος.

Τὸ Δόξα Πατρὶ, καὶ τὰ λοιπὰ καθαὶς πρὸ τοῦ
γεύματος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΔΕΙΠΝΟΝ.

Ἐῦφραντας ἡμᾶς, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἡγαλλιασάμεθα. Ἐσημειώ-
θη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἐδωκας
εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν· ἀπὸ καρποῦ σίτου,
οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐνεπλήσθημεν. Ἐν εἰρήνῃ
ἐπὶ τὸ ἀγρὸ κοιμισθήσομαι καὶ ὑπνάσω, ὅτι σὺ, Κύ-
ριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατέκησάς με.

Τὸ Δόξα Πατρὶ, καὶ τὰ ἔξης, καθὼς καὶ εἰς τὴν
Εὐχαριστίαν τοῦ γεύματος· ἦ καὶ συντομώτερα:

Ἐιλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ τῶν
ἀυτοῦ πλουσίων δωρεῶν, τῇ ἀυτοῦ χάριτε καὶ φιλα-
θρωπίᾳ πάντοτε, σūρ, καὶ αἰσὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὲ, καὶ εἰρήνευσο τὸ ζωὴν ἡμῶν, ὡς ἀγαθός
καὶ φιλάνθρωπος.

Τῷ ζωδόχῳ σου τάφῳ, παρεστῶτες οἱ ἀνάξιοι, δε-
ξολογίαν προσφέρομεν, τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγ-
χνίᾳ, **Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν**. ὅτι Σταυρὸν κατεδέξας,
καὶ θάνατον ἀναμάρτητε, ἵνα τῷ κόσμῳ δωρήσῃ τὸν
Ανάστασιν, ὡς φιλάνθρωπος.

Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναίδιον Λόγον, τὸν
ἐκ παρθενικῆς ινδύος προελθόντα αφράστως, καὶ
Σταυρὸν καὶ θάνατον διὰ ἡμᾶς ἔκουσίως καταδεξάμε-
νον, καὶ ἀναστάντα ἐν δόξῃ, ὑμνήσωμεν λέγοντες: Ζω-
δότα Κύριε δόξα σοι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν,
καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην,
ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ
ἄσμα, καὶ τῶν πισῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. Αὕτη γὰρ ἀνε-
δείχθη οὐρανὸς καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότει-
χον τὴν ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ
βασίλειον ἤνεῳξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίσεως
τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν τὸν ἐξ ἀυτῆς τεχθέντα
Κύριον. Θαργείτω τοῖνυν, θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ
γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἔχθρούς, ὡς Παντοδύταμος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Τῷ πάθεισου Χριστὲ, παθῶν ἥλευθερώθημεν, καὶ
τῇ Ἀναστάσεισου, ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν. Κύ-
ριε δόξα σοι. “Ἐτερα Στιχηρά, κατὰ Ἀλφάβιτον.

Αγαλλιάσθω ἡ κτίσις, οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν,
χεῖρας κροτείτω τὰ ἔθνη μετ' εὐφροσίνης. Χρι-
στὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τῷ Σταυρῷ προσῆλωσε τὰς
ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὸν θάνατον τεκρώσας, ζωὴν ἡ-
μῖν ἐδωρήσατο, πεπτωκότα τὸν Ἅδαμ, παγγεῖ ἀν-
στῆσας ὡς φιλάνθρωπος.

Β ασιλεὺς ὄπάρχων οὐρανοῦ καὶ γῆς ἀκατάληπτε, ὅκως
ἐσταύρωσαι διὰ φιλανθρωπίαν· ὃν ὁ Ἄδης συναν-
τίσας κάτωθεν ἐπικράνθη, καὶ δικαίων ψυχαὶ δεξά-
μεναι ἤγαλλισταντο. Ἄδαμ δὲ ἵδων σε τὸν Κτίστην ἐν
τοῖς καταχθονίοις ἀνέστη. Ὡς τοῦ Θαύματος! πῶς
Θαράτου ἐγεύσατο οὐ τῶν ἀπάντων ζωῆς; Ἀλλ' οὐ ως
ἡβουλήθη, κόσμον φωτίσαι, κραυγάζοντα καὶ λέγοντα:
Οὐ αναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι,

Γ υναῖκες Μυροφόροι, μύρα φέρουσαι, μετὰ σπουδῆς
καὶ ὅδυρμοῦ τὸν τάφον σου κατέλαβον· καὶ μὴ εὑ-
ροῦσαι τὸ ἄχραντον Σᾶμά σου, παρὰ δὲ τοῦ Ἀγγέλου
μαθοῦσαι τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θαῦμα, τοῖς Ἀποσό-
λοις ἔλεγον: Ἀνέση ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος. **Δόξα**, καὶ γῦν, Θεοτοκίον.

Ι δὸν πεπλήρωται οὐ τοῦ Ἡσαίου πρόρρησις. Παρθένος
γὰρ ἐγένυσας, καὶ μετὰ τόκον οὐ πρὸ τόκου διέμει-
νας. Θεὸς γὰρ οὐ οὐ τεχθεὶς, διὸ καὶ φύσεις ἐκαινοτόμη
σεν. Ἀλλ' οὐ Θεομῆτορ, ἵκεσίας σῶν δούλων σῷ τεμένε-
προσφερομένας σοι μὴ παριδῆς· ἀλλ' οὐ τὸν εὔσπλαγχνον
σαῖς ἀγκάλαις φέρουσα, σοῖς ἵκέταις σπλαγχνίσθητι,
καὶ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ
στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σᾶμα,
ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν
ζωήν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἴβοῶν σοι
ζωοδότα: Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστὲ, δόξα τῇ βα-
σιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φεγγέαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν
τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο οὐ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ
τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, οὐ δικαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης
πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βασάσασα τὸν Κτίστην σου.

Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ὑμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῇ ΠΡΩΓΓ.

Εἰς τῷ Μεσονυκτικῷ Κανὼν Τριαδικὸς, οὐ νί ακροστ.

Μίαν σε μέλπω τὴν Τρισύλιον Φύσιν.

Ποίημα Μιτροφάνους: Ὥδη ἀ. Σοῦ νί τροπαιοῦχος δεξιά.

Mίαν τρισυπόσατον ἀρχὴν, τὰ Σεραφίμ αστριγύτως δοξάζουσιν, ἀναρχον ἀΐδιον, ποιητικὴν ἀπάντων ἀκατάληπτον· νῦν καὶ πᾶσα γλῶσσα πιστῶν γεραίρει τοῖς ἄσμασιν.

Τοῖς τοῖς ἀνθρώποις ἐνικήν, τὴν ἡριλαμπὴν σου διλώσῃς Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν ἀνθρώπον, κατὰ τὴν σὴν εἰκόνα διεμόρφωσας, νοῦν ἀντῷ καὶ λόγον, καὶ πνεῦμα δοὺς ως φιλάνθρωπος.

Aνωθεν δεικνὺς μοναδικὸν, Θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν Ὑποστάσεσι, κράτος Πάτερ ἔφισας, τῷ ίσουργῷ Υἱῷ σου, καὶ τῷ Πνεύματι: Δεῦτε καταβάντες, ἀντῶν τὰς γλῶσσας συγχέωμεν.

Nοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, εἰκονικῶς τοῖς σοφοῖς προηγόρευται· Λόγος δὲ συνάναρχος ὁ συμφυὴς Υἱὸς· καὶ Πνεύμα ἄγιον, τὸ ἐν τῇ Παρθένῳ τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκωσιν.

΄Ωδὴ γ'. Ό μόνος εἰδώς.

Sὺ πάκαι σαφῶς τῷ Ἀβραὰμ, ως ὄφθης τρισυπόσατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος, Θεολογίας τὸ ἀκραιφιέστατον, τυπικῶς ἐνέφηνας. Καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε τὸν μονάρχην Θεὸν καὶ τρισύλιον.

Eκ σοῦ γενηθεὶς θεοπρεπῶς, ἀρρέντως Πάτερ ἔλαμψε, φῶς ἐκ φωτὸς Υἱὸς ἀπαράλλακτος, καὶ Πνεύμα Θεῖον φῶς ἐκπεπόρευται. Καὶ μιᾶς Θεότητος, αἴγλην τρισυπόστατον, προσκυνοῦμεν πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Mονὰς νί Τριάς ὑπερφυῶς, ἀρρήτως ἵπερ ἔννοιαν, ταῖς νοεραῖς οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τρισταγίαις

φωναῖς, ἀσίγητον ἐκβοώσαις αἰνεσιν· αἵς συμφώνως
ἱκενεῖται, καὶ ἡμῖν τρισυπόσατος Κύριος. Θεοτοκίον.
Εκ σοῦ χρονικῶς ἄγευ σπορᾶς, προῆλθεν ὁ ὑπέρ-
χρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν φῦ-
σιν καὶ πυριότητα, τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱοῦ καὶ
Πνεύματος, Θεοτόκε. Διόσε δοξάζομεν.

Κάθισμα Τριαδικόν. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πατέρα καὶ Υἱὸν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα
τὸ ἐυθὲς, καὶ ἴστοριμον δόξην, Τριάδα τὴν ἀκτισον,
καὶ ὑπέρθεον δύναμιν. "Ἡν δοξάζουσι, τῷν Ἀσωμάτων
αἱ τάξεις, ταύτην σύμερον, καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου,
πιστῶς ἐυφημήσωμεν. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οδύγησον ἡμᾶς, ἐν ὅδῳ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεὶ,
πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον παροργί-
ζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, ἐυλογημένη Μαρία, κατα-
φύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεῷ ἐνδισάτημε.

'Ωδὴ δ. 'Ορος σε τῇ χάριτι.

Λάμψουμοι Θεαρχία Τριτήλιε λάμψεσι, τῷν θεουρ-
γῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὄφθαλμοῖς, τὸ
κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν Θεαρχικῆς σου
λαμπρότητος καὶ φωτουργοῦ καὶ γλυκείας μεθέξεως.

Πρότερον οὐρανοὺς ἐστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν
δύναμιν ἀυτῶν τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ καὶ
Πνεύματι στόματος τῷ συμφυεῖ· μεθ' ὧν δεσπόζεις
τοῦ σύμπαντος, ἐν τριλαμπεῖ μοναρχίᾳ Θεότητος.

Ως ἐπλασας κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν, Θεαρ-
χικὴ παντουργικὴ, Τριάς ἀσύγχυτε Μονὰς, συνέ-
τισον, φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ Θέλημά σου τὸ ἄ-
γιον, τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύῃ καὶ τέλειον. Θεοτοκίον.

Τέτονας τῆς Τριάδος τὸν ἔνα Πανάχραντε, Θεαρχι-
κώτατον Υἱὸν σωματωθέντα δὶ ἡμᾶς ἐκ σοῦ, κα-
ταυγάζοντα τοὺς γηγενεῖς, τῆς τρισηλίου Θεότητος, τῷ
ἀνεσπέρῳ φωτὶ ταῖς λάμψεσιν.

Ωδὴ ἡ. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Η τὸ πρῶτον τῶν Ἀγγέλων ἀμέσως διάκοσμον, ἀπροσίτοις τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτῖσιν ἐλλάμπουσα, ταῖς σαῖς αἴγλαις φώτισον Τριάς ἡ μοναρχικωτάτη, τοὺς δρυδοδόξως σε μέλποντας.

Nῦν ἡ φύσις, ἐνικὴ Θεαρχία τρισῆλιε ἀνυμνεῖσε, ἢν οὐσίωσας δι αγαθότητα, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἔχαιτουμένη, καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν Θλίψεων.

Tὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πρεῦμα τὸ ἅγιον, μίαν φύσιν, καὶ Θεότητα πίσι δοξάζομεν, μερισὴν ἀμεριστον, ἕκα Θεὸν τῆς ἀοράτου, καὶ ὄρωμένης τε κτίσεως.

Θεοτοκίου.

Pίσεις πᾶσαι Προφητῶν, προδιέγραψαν Ἀχραντε, τὸν σὸν τόκον τὸν ἀπόρριπτον, καὶ ἀνερμήνευτον ἐν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσταγωγὸν τῆς ἐνιαίας, καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Ωδὴ σ'. Εκύκλωσεν ἡμᾶς.

Tσόρροπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τριάς ἡ ὑπερεύσιος, ἐν ταυτότητι βουλησεως Μονᾶς, πέφυκας ἀπλῆ καὶ ἀδιαιρετος. Σὺ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῇ δυνάμει σου περιφρουρησον.

Sὺ πάντα τοὺς αἰῶνας τῇ βουλήσει σου, ὡς ἀγαθὴ ὑπέστησας, εἴξ οὐκ ὅντων ἀκατάληπτε Τριάς εἰτα καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. Άλλὰ καὶ νῦν ἐκ πάσις ρῦσαι με περιστάσεως.

Θεοτοκίου.

Hλίσου τοῦ ἀδύτου οἶκον γέγονας, τοῦ κτίσαντος καὶ τάξαντος, τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους πανσθενῶς ἄχραντε Παρθένε Θεογύμφευτε. Άλλὰ καὶ νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ρῦσαι ζοφώσεως.

Κάθισμα Τριαδικόν. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Tριάδα τὴν σεπτὴν, καὶ ἀμέρισον φύσιν, Προσώποις ἐν τρισὶ, τεμνομένην ἀτμῆτως, καὶ μένουσαν ἀμεριστεν, κατεύσιαν Θεότητος, προσκυνήσωμεν οἱ γηγε-

νεῖς μετὰ φόβου, καὶ δοξάσωμεν, ὡς Πομπήν καὶ Δεσπότην, Θεὸν ὑπεράγαδον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Kυβέρνησον. Αγνὴ τὸν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ σῆκτειρον ἀυτὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βιδῷ δὲ σταύρουσαν, ἀπώλειας πανάριμωμε, καὶ ἐν ὥρᾳ με τῇ φοβερῇ τοῦ θανάτου, σὺ ἔξαρπασον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ πάσις κολάσεως. Ωδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Lέγε Θεοῦ, συμφυὲς ἀπαύγασμα τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς ὑπέσχου τὸν παρὰ σοῦ θεουργὸν ἐνοίκησιν, ποιησον ὡς εὐσπλαγχνος, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ φοβερὸν τοῖς δαιμοσί με δεῖξον καὶ πάθεσιν. Δίς.

Pνα τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δείξης τὸ πέλαγος ἡμῖν, τὸν Κίον σου πρὸς τὸν ἡμῶν πέμψας ταπεινότητα, αὐθὶς ἀνεμόρφωσας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. Άλλὰ καὶ νῦν, τῷ θείῳ με συνέτισον Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Oχερουβίμ θρόνῳ ἐποχούμενος, καὶ τῶν ἀπάντων βασιλεὺς, ἐν γαστρί σου παρθενικῇ, φύκης Πανάγραντε, πάντας ἐκλυτρούμενος, ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος. Άλλὰ καὶ νῦν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρισον.

Ωδὴ ί. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Nεύματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, Τρισυπόστατε καὶ Παντοκράτορ, οὐρανοὺς ἔξετεινας ὡσεὶ δέρριν· ειτα καὶ γῆς, ἀπηρίστας τὸ βάθος πανθενεῖ σου δρακί. Διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον τῇ ἀγάπῃ καὶ πίστει τῇ σῇ φιλάνθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν, πόθῳ εἰς αἰῶνας. Δίς.

Fόρτισον θεαρχικὸν φῶς τοὺς ὑμνοῦντας, τὸ τρισύλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἐνιαῖον ἄυθις δὲ τῇ οὐσίᾳ, καὶ πρὸς τὰς σὰς φωτοδότιδας ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν φει, φ

χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκεῖαν καὶ φα-
τουργὸν καὶ πανόλβιον, καὶ ὑπερυψῶσε πιστῶς εἰς
τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Γ"ψωσεν εἰς οὐρανούς τὴν τῶν ἀνθρώπων προσλα-
βόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Χιός σου πάναγρε
Θεοτόκε, ὑπερβολῆ ἀγαθότητος, ρύσαμενος τῆς πάλαι
φθορᾶς. "Ω. καὶ εὐχαρίστως ἀναμέλπομεν: Εὐλογείτω
ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πά-
τας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ Ζ'. Τύπον τῆς ἀγρῆς.

Σῶσον ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νου-
μένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν ἐπιβουλῆς
καὶ κακάσεων, παναγίχ Τριάς ὄμοούσιε, καὶ φρούρε
τὴν σὺν ποίμνῃ, διαπαντὸς ἀνεπιβούλευτον. Δίς.

Τοῦ τὸν βυθὸν τὸν ἀπειρον, τῆς οὐσιῶδους δεῖξης σου
ἀγαθότητος, δέδωκας γάμῳ ἐπαγγελίας Τρισῆλε, καὶ
μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, σωστικὰς τοῖς σοῖς δού-
λοις, ἃς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον. Θεοτοκίον

Nεῦσον ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν, ὁ ἐν τρισὶ Θεαρχικαῖς
Ὑποστάσεσι, μόνος εἰς Θεὸς ἀλιθινὸς πιστευό-
μενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσ-
βείαις τῆς ἀχράντου, καὶ πανυμνήτου Θεομύτορας.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὴν ἀ. Στιχολ. Καθίσμ.

Tὸν τάφον σου Σωτὴρ σρατιῶται τυροῦντες, νεκροὶ τῇ
ἀστραπῇ, τοῦ ὄφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κυρί-
τοντος, Γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς
φθορᾶς καθαιρέτην· σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀνασάντι
ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν. Δόξα.

Sταυρῷ προσηκλωθεὶς ἔκουσίως οἰκτίρμων, ἐν μνή-
ματι τεθεὶς, ὡς Θυτὸς Ζωοδότα, τὸ κράτος συ-
νέτριψες, δυνατὲ τῷ Θανάτῳ σου. Σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ
πυλωροὶ οἱ τοῦ Ἄδου· σὺ συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶ-
νας Θανέντας, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ Α'.

17

Καὶ νῦν, Θεοτοκίου.

Μητέρα σε Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον
ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ
καταφέυγοντες πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχα-
μεν, ἀμαρτωλοὺς προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πε-
ρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόρνην πατάμωμον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναικες πρὸς τὸ μῆμα παρεγένοντο ὄρθριαι, καὶ
ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον. Οὐ τά-
φος ἐξίστραπτε ζών· τὸ θαῦμα κατέπλιππεν ἀυτάς.
Διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαν τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυξσαν τὴν
Εὐγερσίαν· Τὸν Ἀδην εἰκύλευσαν Χριστὸς, ὡς μόνος κρα-
ταῖος καὶ δυνατός, καὶ φθαρέντας συνῆγειρε πάντας,
τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λόγας δυνάμεις Σταυροῦ.

Δόξα.

Εν τῷ Σταυρῷ προσηκλωθεῖς, ή ζῷ τῷ ἀπάντων,
καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεῖς ὁ ἀδάντως Κίριας, ἀκέ-
στης τριήμερος Σωτὴρ, καὶ ἕγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς.
Διὰ τοῦτο αἱ Διωάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδόται·
Δόξα τοῖς σοῖς Παθήμασι Χριστέ· δόξα τῇ Λαναστάσει
σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνῃ φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίσιν. Τὸν τάφοκοσου Σωτῆρ.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον
ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως,
καὶ πταισμάτων καὶ Σλίψεων· σὺ γὰρ πέρικας ἀ-
μαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια καὶ κραταῖα προσα-
σία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, ή Ὑπακοή.

Ητοῦ Δηστοῦ μετάνοια τὸν Παράδεισον ἐσύλισεν
ὁ δὲ Θρῆνος τῷ Μυροφόρῳ τὴν χαρὰν ἐμήνυ-
σεν, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεὸς παρέχων τῷ κέσμῳ
τὸ μέγα ὄλεος.

Οιοίκα.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ Ἀντίφωνον Α'.

Ε τῷ Θλίβεσθαι με, εἰσάκουσόν μου τὸν ὄδυνάν.
Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἀπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται,
κόσμου οὖσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματi, τιρᾶν καὶ δόξα, ὡσπερ Πατρὶ, πρέ-
πε ἄμα καὶ Υἱῷ· διὰ τοῦτο ἀστικεύει τῇ Τριάδi
μονοκρατορίᾳ. Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν ὕψωσάς με νόμων ἀρεταῖς,
ἐκλάμπρυνος ὁ Θεὸς, ἵνα ὑμνῶσε.

Δεξιᾷ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με, φρεύ-
ρησον, μὴ πῦρ με φλέξῃ τῆς ἀμαρτίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματi, πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖτε, πα-
λινδρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον· ισοσθενὲς γάρ εστι
Πατρὶ καὶ Λόγῳ. Ἀντίφωνον Γ'.

Επὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι: Ὁδεύσωμεν εἰς τὰς ἀυλὰς
τοῦ Κυρίου, ἐυφράνθη μου τὸ πνεῦμα, συγχαίρει
ἡ καρδία.

Επὶ οἶκον Δαυΐδ, φόβος μέγις. Ἐκεῖ γὰρ Θρόνος.
ἐκτεθέρτων, κριθήσονται ἀπαστατεῖν φυλαὶ τῆς
γῆς καὶ γλώσσαι. Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματi τιμὴν, προσκύνησιν, δόξαν καὶ κρά-
τος, ὡς Πατρίτε ἄξιον, καὶ τῷ Υἱῷ δεῖ προσφέρειν.
Μονάς γάρ εστιν ἡ Τριάς τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ προσώποις.

Προκείμενον: Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος.

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἀγνά. Πᾶσα πνοή.
Εὐαγγέλιον τὸ Εὐθυνόν. Αναστασιον Χριστοῦ. Καὶ ὁ Ν'.

Κανὼν Ἀγαστάσιμος. Ωδὴ ἀ. Ο Ειρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, Θεοπρεπῶς ἐν ισχύι δεδόξα-
σκει ἀύτη γὰρ ἀθάνατε, ὡς πανθενῆς ὑπεναντίους
ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις ὅδὸν βινθοῦ καινουργήσασα,

Τροπάρια.

Ο' χερσὶν ἀγράντοις ἐκ χοὸς, Θεουργικῶς καὶ ἀρχὰς διαπλάσας μὲ, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ανακαλούμενος, τὸ φθαρέον μου σῶμα, ὃ ἐξ Παρθένου πρόσει ληφάς.

Νέκρωστιν ὑπέστη δὶς ἐμὲ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ Θανάτῳ προδίδωστο, ὃ ἐμπνεύσει θείᾳ ψυχήν μοι ἐνθείεις καὶ λίστας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξαστον. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγή. Χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος. Χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ορός ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσαστα.

"Ετερος Σταυρός. Ὡδὴ ἀ. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστὸς θεοῦ με σαρκούμενος. Χριστός μὲν ἀνυψοῖς ταπεινούμενός. Χριστὸς ἀπαθῇ ἐργάζεται, πάσχων ὁ ζωοδότης φύσει σαρκος." Οὐδὲν ἀταμέλπω χαριστήριον ὄδηρ, ὅτι δεδόξασται.

Χριστὸς ύψοι με σταυρούμενος. Χριστὸς σύνανισται με τεκρούμενος. Χριστός μοι ζωὴν χαρίζεται. Οὐδεν ἐν ἐνφρόσυῃ χεῖρας κροτῶν, φῦλα τῷ Σωτῆρε ἐπιγίκιον ὄδηρ, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Θεὸς Παρθένε σύνελαθες, Χριστὸν ἐν παρθενίᾳ δὲ τέτοκας, ἐκ σου σαρκωθέντα Πάναγνε ἔνα τῷ ὑποστάσει μονογενῆ ἐν δυσίν οὐσίαις, γνωριζόμενον Τίον, ὅτι δεδόξαστας.

"Άλλος τῆς Θεοτόκου.

'Ωδὴ ἀ. Σου ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Ποίας σοι ἐπέξιον ὄδηρ, ἡ ἡμετέρα προσοίσει ἀσθέτεια; εἰρὴ τὴν χαριμέδουσαν, ἡ Γαβρηὴλ ἡμᾶς ἐμυσταγάγεισε: Χαῖρε Θεοτόκε, Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Τῇ Ἀειπαρθένῳ καὶ Μητρὶ, τοῦ Βασιλέως τῷ ἄρε
Δυνάμεων, ἐκ παθαρωτάτης καρδίας, πιστοὶ πνευ-
ματικῶς βοήσθμεν: Χαῖρε Θεοτόκε, Παρθένε Μήτηρ
ἀνύμφευτε.

Α"πειρος ἡ ἀβυσσος τῆς σῆς, ἀκαταλήπτου κυήσεως
πάναγνε· πίσει ἀδιστάκτῳ οὖν, εἰλικρινῶς προσ-
φέρομέν σοι λέγοντες: Χαῖρε Θεοτόκε, Παρθένε Μήτηρ
ἀνύμφευτε. Ωδὴ γ'. Ο Ειρμός.

Ο' μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν οὐσίας τὴν ἀσθένειαν,
καὶ συμπαθῶς ἀυτὴν μορφωσάμενος, περίζωσόν με
εἴς ὑψους δύναμιν τοῦ βοᾶν σοι: "Ἄγιος ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
τῆς ἀγράντοι σου δόξης, φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Ηεὸς μου ὑπάρχων ἀγαθὲ, πεσόντα κατωκτείρησας,
καὶ κατέβηναι πρὸς μὲν ὥδοκυσας· ἀνύψωσάς με
διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι: "Ἄγιος ὁ τῆς δόξης Κύ-
ριος, ὁ ανείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Ζωὴ ἐνυπόσατος Χριστὲ ὑπάρχων, καὶ φθαρέντα με,
ὡς συμπαθὴς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου
καταβὰς Δέσποτα, τὸ θυντὸν διέρριξας, καὶ γερροὺς τριή-
μερος ἀναστὰς ἀφθαρτίαν ἡμφιασας. Θεοτοκίον.

Ηεὸν συλλαβθοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνέυμα-
τος τοῦ Παναγίου, ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σὲ
βάτος τῷ νομοδέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἀκαυστα, σαφῶς
προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἀστεκτον.

"Ετερος Σταυροαν. Ωδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τῷ ἐπὶ τῷ ἀῤῥων, τὸ πλανάμενον πρόβατον ἄρε-
τι, καὶ παθελόντι διὰ ξύλου, τὴν αὐτοῦ ἀμαρτίαν
Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν: 'Ο ἀνιψώσας τὸ κέρας
ἵμων, "Ἄγιος εἶ Κύριε.

Τῷ ἀναγαγόντι, τὸν ποιμένα τὸν μέγαρ εἴς "Ἄδου
Χριστὸν, καὶ τῇ αὐτοῦ ἱεραρχίᾳ διὰ τῷ ἀπο-
στόλῳ, σαφῶς τὰ ἔθνη πριμάναντι, ἐν ἀληθείᾳ καὶ
Θείῳ πιστοὶ, πνεύματι λατρέυσωμεν.

ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ Α'.

21

Θεοτοκίου.

Τῷ ἐκ τῆς Παρθένου, σάρκωθέντι ἀσπόρως βουλή-
σει Χιῶ, καὶ τὴν τεκοῦσαν μετὰ τόκον, Θεῖκῇ
δυναστείᾳ, ἀγνὸν Παρθένον φυλάξαντι, τῷ ἐπὶ πάν-
των βοῶμεν Θεῷ: "Ἄγιος εἰ Κύριε.

"Άλλος τῆς Θεοτόκου. Ωδὴ γ. 'Ο μόνος εἰδώς.

Νεφέλην σε κούφην ἄψευδῶς, Παρθένε ὀνομάζομεν,
προφητικᾶς ἐπόμενος ρήσεσιν· ἐλῆλυθε γὰρ ἐπὶ
σοὶ Κύριος, καθελεῖν Αἰγύπτια, πλάνης χυροποίητα,
καὶ φωτίσαι τοὺς ταῦτα λατρευοῦτας.

Σὲ ἐσφραγισμένην ἀληθῶς, χορὸς Προφητικὸς πιγήν
τε κεκλεισμένην πύλην ὀνόμασε, τῆς παρθενίας
τῆς σῆς Πανύμνητέ, τηλαυγῶς τὰ σύμβολα πᾶν δια-
γράφοντες, ἦν ἐφύλαξας καὶ μετὰ γέννησιν.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον ίδειν, ὡς Θέρις ἀξιούμενος, ὁ
Γαβριὴλ Παρθένε πανάμωμε, πέριχαρῆ σοι φω-
νὴ ἐκόμισε, τὴν τοῦ Λόγου σύλληψιν, σμφανῶς μη-
βούσουσαν, καὶ τὸν ἄφραστον τόκον κηρύττουσαν.

Ωδὴ δ. 'Ο Είρμος.

Ορος σὲ τῇ χάριτι τῇ θείᾳ κατάσκιον, προβλεπτικοῖς
ό 'Αββακούμ, κατανοήσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐ-
ξελέυσεσθαι, τοῦ Ἰσραὴλ προανεφάνει τὸν "Ἄγιον, εἰς
σωτηρίαν ἥμῶν καὶ ἀνάπλασιν. Τροπάρια.

Τίς οὗτος Σωτὴρ ὁ ἐξ Ἐδῶν ἀφικόμενος, στεφιφο-
ρῶν ἐξ ἀκανθῶν, πεφοιριγμένος τὴν στολὴν, ἐν
ἔνδυσι πρεμάμενος; Τοῦ Ἰσραὴλ ὑπάρχει οὗτος ὁ "Ἄγιος,
εἰς σωτηρίαν ἥμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ιδετε λαὸς τῶν ἀπειθῶν, καὶ αἰσχύνετε. "Οὐ ὡς κα-
κοῦργον γὰρ ὑμεῖς, ἀναρτηθῆναι ἐν Σταυρῷ Πιλάτῳ
ἥτίσασθε φρενοβλαβῶς, θανάτου λύσας τὴν δύναμιν,
Θεοπρεπῶς ἔχανέστη τοῦ μνήματος. Θεοτοκίου.

Εἶκον σε Παρθένε τῆς ζωῆς ἐπιστάμενα· οὐ γὰρ
τῆς βρώσεως καρπὸς, θαυματηφόρος τοῖς βροτοῖς,

ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, ἀλλὰ ζωῆς αἰδίου ἀπόλαυσις,
ἥς σωτηρίαν ἡμῶν τῷν ὑμούντων σε.

Ἐτερος Σταυροαν. Ὡδὴ δ'. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Tίς οὗτος ὥραιος εἶξε Εδώμ, καὶ τούτου τὸ ἄρχοντα,
τῷν ἴματίῳ εἶξε αἰμπέλου Βασώρ; Ὁδραῖος ὅτι Θεὸς,
ώς βροτὸς δὲ αἵματι σαρκός, τὸν σολήν πεφορευμένος.
Ω̄ μελῳδοῦμεν πιστοί; Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύρῳ.

Xριστὸς τῷ μελλόντων ἀκαθάντῃ, φανεῖς Ἀρχιερεὺς
ἡμῶν, τὸν ἀμαρτίαν διεσκέδασε, καὶ δεῖξας ξέρνο
ὅδον, τῷ ιδίῳ αἵματι, εἰς χρείττονα καὶ τελειοτέραν,
εἰσεδραμε δὲ σκηνὴν, πρόδρομος ὑμῶν εἰς τὰ ἄγια.

Θεοτοκίον.

Tίς Εἴας τῷ πάλαι ὄφειλήν, ἀπίγνωσας Παρύρυντε,
τῷ διὶ ἡμᾶς φανέντι νέῳ Αδάμ. Ἔνώσας γάρ ἐαυτὸν
εἶξε ἀγνῆς συλλήψεως, σάρκα νοερὰν ἐμψυχωμένην,
ἐκ σοῦ προῆλθε Χριστὸς, εἰς τὸ συναμφότερον Κύριος.

"Ἄλλος τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ'. "Οροσε τῇ χάριτι.

Aκούε θαυμάτων οὐρανε, ἐνωτίζου δὲ ή γῆ, ὅτι θυ-
γάτηρ χοϊκοῦ, τοῦ πεπτωκότος μὲν Αδάμ, Θεοῦ
ἔχριμάτισε, τοῦ ἐαυτῆς Διημιουργοῦτε λοχεύτρια, εἰς
σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Gριοῦμεν τὸ μέγα, καὶ φρεκτόν σου μυστήριον.
Ὑπερκοσμίους γάρ λαθὼν, ταξιαρχίας ἐπὶ σὲ,
ὁ ὄν καταβέβηκεν, ως οὔτος, ὁ ἐπὶ πόκον Παρύρυντε,
εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Aγίων ἀγία Θεοτόκε πανύμνυτε, ηγροσδοκία τῶν
εἴθιῶν, καὶ σωτηρία τῶν πισῶν, ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν,
ὁ λυτρωτὴς καὶ ζωοδότης καὶ Κύριος· ὃν ἐκδισώπει,
σωθῆναι τοὺς δρύλους σου. Ὡδὴ ἐ, Ο Ειρμός.

O φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χρι-
στὲ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ κόσμου
τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φωτίσορ φωτὶ, τῆς σῆς Θεο-
γνωσίας, τῶν ὄρθοδόξων ὑμούντων σε.

Τροπάρια.

Τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν καὶ Κύριον,
Ιουδαῖοι διὰ ξύλου Σταυρῷ ἐθανάτωσας· ἀλλ᾽
ἀυτὸς ὡς πρόβατα τεκρεὺς ἐν "Ἄδῃ τεθαυμένους χρά-
τους θανάτου εἵρρεστο.

Τῷ Σταυρῷ σου τὴν εἰρήνην εὐαγγελισάμενος, καὶ
κηρύξας αἰχμαλώτοις, Σωτήρ-μου τὴν ἀφεσίν, τὸν
κρατοῦντα ἥσχυνας Χριστὲ, γυμνὸν ἄπορημένον δείξας
τῇ Θείᾳ Ἐγέρσει σου. Θεοτοκίον.

Τὰς αἰτήσεις τῶν πιστῶν αἴτουμένων Παρύμπτε, μη
παρίδης, ἀλλὰ δέχα, καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ Χίῳ
σου, Ἀγραντε Θεῷ τῷ μόνῳ εὐεργέτῃ· σὲ γὰρ προσάτιν
κεκτήμεθα. "Ἐτερος Σταυροιν. Ωδὴ ἑ. Θεὸς ὁν εἰρήνης.

Ωπλοῦτος καὶ βάθος σοφίας Θεοῦ! Τοὺς θεφοὺς ὁ
δραστόμενος Κύριος, τῆς τούτων πανουργίας ἐλυ-
τρώσατο ἡμᾶς· παθὼν γὰρ ἔκουσίως σαρκὸς ἐξ ἀ-
σθενείας, ἐξ ἴδιας ἰσχύος, ζωοποιὸς νεκρὸς ἐγήγερται.

Θεὸς ὁν ἐνοῦται σαρκὶ δι ἡμᾶς, καὶ σταυροῦται καὶ
Θνήσκει, καὶ θάπτεται, καὶ αὐθις ἐξανίσταται,
καὶ ἀνεισι φαιδρῶς σαρκὶ σὺν τῇ ἴδιᾳ, Χριστὸς πρὸς
τὸν Πατέρα, μεθ' ἡς ἡξει καὶ σώσει τοὺς εὐσεβῶς
ἀυτῷ λατρεύοντας. Θεοτοκίον.

Αγίων ἀγία Παρθένε ἀγνή, τῶν ἀγίων τὸν "Αγιον
τέτοκας, τὸν πάντας ἀγιάζοντα, Χριστὸν τὸν λυ-
τρωτήν. Διό σε βασιλίδα, καὶ δέσποιναν ἀπάντων, ὡς
Μητέρα τοῦ Κτίστου, τῶν ποιημάτων καταγγέλλομεν.
Ἄλλος τῆς Θεοτόκου. Ωδὴ ἑ. Ο φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Εύφραινονται οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὄρῶσαι σε· ἀ-
γάλλονται σὺν ἀυταῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα·
τῷ γὰρ τόκῳ ἕνωνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε, ὃν
ἐπαξίως δοξάζομεν.

Κινέσθωσαν πᾶσαι γλῶσσαι βροτεῖαι καὶ ἔγνοιαι,
πρὸς ἐπαινον τοῦ βροτῶν ἀληθῶς καλλωπίσματος·

‘Ωδὴ ζ’. Ο Εἰρμός.

Σὲ ροιτήν, Θεοτόκε κάμινοι, καταγοῦμεν οἱ πισοί· ὡς
γὰρ Παιδας ἔσωσε τρεῖς ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με-
τὸν ἀνθρώπον, ἐν τῇ γαστρὶ σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰγετὸς τῶν
Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος. Τροπάρια.

Εφριξε Γῆ, ἀπεστράφη Ἡλιος, καὶ συνεσκότασε τὸ
φῶς, διερράγη τὸ τοῦ ναοῦ Θεῖον καταπέτασμα,
πέτραι δὲ ἐσχύσθησαν· διὰ Σταυροῦ γὰρ ἥρται ὁ Δι-
καιος, ὁ αἰγετὸς τῶν Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Σὺ γεγονὼς ὡσεὶ ἀβούθητος, καὶ τραυματίας ἐν θε-
ροῖς, ἔκουσίως τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ ὑπερυψούμενος πά-
τας ἐλευθέρωσας, καὶ πρατειᾶς χειρὶ συνανέσησας, ὁ αἰ-
γετὸς τῶν Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγὴ ἀειζώου τάματος. Χαῖρε Παραδεισε τρυ-
φῆς. Χαῖρε τεῖχος τὸ τῶν πιστῶν. Χαῖρε ἀπειρό-
γαμε. Χαῖρε ἡ παγκόσμιος χαρὰ, διὸ οὐδὲν ἔξανέτειλεν,
ὁ αἰγετὸς τῶν Πατέρων Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

“Ετερος Σταυροαν, ‘Ωδὴ ζ’. Οἰ Παῖδες εὔσεβείᾳ.

Πάλαι μὲν κατηράθη τῷ τοῦ Ἀβελ, φοινιχθεῖσα
αἴματι ἀδελφοκτόνῳ γῇ χειρὶ· Θεορρύτῳ δέ σου
αἴματι εὐλογείτω ράντισθεῖσα, καὶ σκιρτῶσα βοᾶ· ‘Ο
τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητὸς εἰ.

Θρησίτω Ιουδαίων ὁ ἀντίθεος λαὸς, τὸ τόλμημα τῆς
ἀναιρέσεως Χριστοῦ· τὰ δὲ ἐδηνεύρησαν
καὶ προτείτωσαν τὰς χεῖρας καὶ βοάτωσαν· ‘Ο τῶν
Πατέρων Θεός εὐλογητὸς εἰ.

Ιδοὺ ταῖς Μυραφόροις ἔξαστράπτων ἀνεβόα· Αγγελος:
Τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, δεῦτε ἴδετε τὰ σύμβολα,
τὰς σινδόνας καὶ τὸν τάφον, καὶ βούσατε· ‘Ο τῶν Πα-
τέρων Θεός εὐλογητὸς εἰ.

“Άλλος τῆς Θεοτόκου. ‘Ωδὴ ζ’. Σὲ ροιτήν.

Σὲ Ιακώβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς καταγοεῖ.
Διὰ σοῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψούμενος ὄφες

τοῖς ἀνθρώποις τε συνανεστράφη ὡς ἥδοκησεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Χαῖρε σεμνὴ, τοῦ Ἀδὰμ τὸ καΐδιον· εἰ σοῦ προῆλθεν ὁ ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῆς, ὁ ὑπερυψούμενος ὅλον με τὸ ἄνθρωπον, διὶ εὐσπλαγχνίαν ἀκαταληπτεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νέος Ἀδὰμ, ἐξ ἀγνῶν αἰμάτων σὸν, ὁ πρασσόντος Θεὸς ἔχριματοισεν ἀληθῆς· ὃν περ κῦν ἱκέτευε τὸν παλαιῶθεντα με, ἀνακαινίσαν πραγμάτουντα· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ωδὴ ἡ. Ο Εἱρμός.

Εγ καμίνω Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χρονευτηρίῳ τῷ κάλλει τῆς εὐτεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ ἐπίσιλβον λέγορτες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμροῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ο βαυλήσει ἀπαντα ποιῶν, ὁ καὶ μετασκευάζων, ἐκτέπων σκιὰν θανάτου εἰς αἰώνιον ζωὴν, τῷ πάθει σου Λόγε Θεοῦ. Σὲ ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύριον ὑμροῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ καθεῖλες σύκτριμα Χριστὲ, καὶ τὴν ταλαιπωρίαν ἐν πίλαις, καὶ σχυρώμασι τοῦ Ἀδον, ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος. Σὲ ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύρειν ὑμροῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῆς, ἐξ ὀστρακῆς τῆς θείας τεκνούσαν τὸν μαργαρίτην, τὸν πολύτιμον Χριστὸν, ἵμνήσαμεν λέγορτες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρία, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐγερας Δταυροα. Ωδὴ ἡ. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Δεῦτε λαοὶ προσκυρησώμεν τὸν τόπον, ἐν φλέστησαν ἀγρυπτοὶ πόδες, καὶ ἐν Ξύλῳ θεῖαι Χριστοῦ παλάμαι ζωοποιαὶ ἐξετάθησαν εἰς πάντα την πατηρίαν βροτῶν, καὶ

τάφοις ζωῆς χυκλοῦντες μέλψωμεν: Εὐλογείτω ἡ κτίσις
πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψώτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Π' λεγόται τῶν Θεοκτόνων Ἰουδαίων, ἡ παράνομος συ-
κοφαντία. "Οὐ γὰρ πλάνος ἐφησαν, ἐξηγερθη ᾧς
δυνατός, μικτηρίσας τῶν ἀνόμων τὰ σφραγίσματα. Διὸ
γεγιθότες ἀναμέλψωμεν: Εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυψώτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τρισὶν ἐν ἀγιασμοῖς Θεολογοῦντες, τῆς μιᾶς κυριότη-
τος δόξαν, Σεραφίμ τὰ ἄχραντα μετὰ δέους δουλο-
πρεπῶς, τρισυπόστατον δοξάζουσι Θεότητα. Μετ' ᾧ
καὶ ἡμεῖς εὐσεβοῦντες ἀναμέλψωμεν: Εὐλογείτω ἡ κτί-
σις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψώτω εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

"Ἄλλος τῆς Θεοτόκε. Ὡδὴ ή. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ.

Τὸν παστάδα τὸν φωποειδῆ, ἐξ ἦς ὁ τῶν ἀπάντων
Τ Δεσπότης, ὥσπερ υμφίος προελήλυθε Χριστὸς,
ὑμνήσωμεν ἀπαντες ἐκβοῶντες: Πάντα τὰ ἔργα Κυ-
ρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψώτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Χαῖρε Θρόνε οὐδοξε Θεοῦ. Πιστῶν χαῖρε τὸ τεῖχος,
διὶ ἦς φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἐξανέτειλε Χριστὸς τοῖς
σὲ μακαρίζουσι, καὶ βοῶσι: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψώτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Σωτηρίας αἴτιον ἡμῖν, τὸν Κύριον τεκοῦσα, ἵκέτευε
ὑπὲρ πάντων τῶν βοῶντων ἐκτενῶς, Παρθένε πα-
νύμνητε: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψώτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Ωδὴ Ζ'. Ο Ειρμός.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος
ἔδειξε ἀφλεκτος καὶ πῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασ-
μῶν ἀγριαίουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὸν κάμιτα,
ἴρια σὲ Θεοτόκε, ἀκταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τραπάρια.

Ωπῶς λαὸς ὁ ἄνομος, ὁ ἀπειθῆς καὶ πονηρὰ βουλευσάμενος, τὸν ἀλάστορα καὶ ἀσεβῆ εἰδικαίωσε, τὸν δὲ δίκαιον ξύλῳ κατέκρινε, τὸν Κύριον τῆς δόξης! ὃν ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Σῶτερ ὁ ἀμνὸς ὁ ἄμωμος, ὁ τὴν τοῦ κόσμου ἀμαρτίαν ἀράμενος, σὲ δοξάζομεν τὸν ἀναστάντα τριήμερον, σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ Θείῳ σου Πνεύματι, καὶ Κύριον τῆς δόξης Θεολογοῦντες μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Σῶσον τὸν λαόν σου Κύριε, ὃν περ ἐκτίσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι, κατ' ἔχθρῶν ἴσχυν τῷ Βασιλεῖ χαριζόμενος, καὶ ταῖς σαῖς Εκκλησίαις φιλάνθρωπε, βραβεύων τὴν εἰρήνην, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεσι.

"Ετερος Σταυροαγ. Ωδὴ Θ'. Μυστήριον ξένον.

Δεδόξασται τῇ ἀπορρήτῳ δυνάμει σου, ὁ Σταυρός σου Κύριε. Σοῦ γὰρ τὸ ἀσθενές ὑπὲρ δύναμιν πᾶσιν ἐδεκχέη, δὶ οὖ δυνατοὶ μὲν καταβέβλινται εἰς γῆν, καὶ πτωχοὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνακομίζονται.

Νενεκρωταί ὁ ἀμειδὸς ἡμῶν Θάνατος· ἐκ τεκρῶν ἀνάστασιν, σὺ γὰρ ἐπιφανεῖς τοῖς ἐν "Ἄδη Χριστὲ εὐωρίσω. Διὸ ὡς ζωνίστε καὶ ἀνάσταστιν, καὶ φῶς τὸ ἐνυπόστατον, ὑμοῦντες μεγαλύνομεν. Τριαδικόν.

Ηἄναρχος φύσις καὶ ἀπεριόριστος, ἐν τρισὶ γυναικίζεται, μόναις θεαρχικαῖς Υποστάσεσί, μία Θεότης, Πατρὶ Ήδω τε καὶ Πνεύματι, ἐφ ἦν ὁ Θεόφρων Βασιλεὺς πεποιθώς σώζεται.

"Άλλος τῆς Θεοτόκου. Ωδὴ Θ'. Τύπος τῆς ἀγγῆς.

Ρ' ζης ἐκ Δαυΐδ ἐβλάστησας, προφητικῶς Παρθένε τοῦ Θεοπάτορας· ἀλλὰ καὶ Δαυΐδ ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξαστας, ὡς τεκοῦσφ τὸν προφητεύομενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Α"πας ἐγκωμίων πάναγνε, νόμος ἡττᾶται τῷ μεγέθει τῆς δόξης σου· ἀλλὰ Δέσποινα, παρ ἵκετῷ

ἀναξίων σου, ἐξ εύνοίας δέ σοι πρασφερόμενος, προσδέχου Θεοτόκε, μετ' εὐμετείας τὸ ἐφύμινον.

Ω τῷ ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! Σὺ γὰρ Παρθένη μόρη, ὑπὲρ τὸν "Ηλιον πᾶσι δεῖδακας, κατανοεῖν τὸ καινότατον θαῦμα Πάναγκε, τῆς σῆς γεννήσεως, τὸ τῆς ἀκαταλήπτου. Διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τοὺς Δίους, Στιχυρὰ Ἀναστάσιμα.

Υ μιοῦμέν σου Χριστὲ τὸ σωτήριον Πάθος, καὶ δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν Θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμᾶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος Παρτοδύναμος.

Ο τὸν "Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστὲ, ἀξιωτον ἡμᾶς, ἐν καθηρᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ. Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχαιριστος ὑπῆρχεν τῷ Πατρὶ ἐπαθεῖς ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἔκουσίας ὑπέμεινας Σταυρὸν ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἐκ παστάδος προελθὼν, ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον. Κύριε δόξα σοι. "Ετερα Ἀνατολικά.

Ο τε προσηλώθης τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τότε ἐνέκρωθη τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ· ἡ κτίσις ἐσκλεύθη τῷ φόβῳ σου, καὶ ὁ "Άδης ἐσκυλεύθη τῷ κράτει σου. Τοὺς νεκροὺς ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησας, καὶ τῷ Ληστῇ τὸν Παραδεισον ἤνοιξας. Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι.

Ο δυρόμεναι μετὰ σπουδῆς, τὸ μνῆμά σου κατέλαβον αἱ τίμιαι Γυναικεῖς εύροῦσαι δὲ τὸν τάφον ἀνεῳγμένον, καὶ μαθοῦσαι παρὰ τοῦ Ἀγγέλου τὸ καινὸν καὶ παραδόξον θαῦμα, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸν τῶν παθῶν θείαν μολώπωσιν, σοῦ προσκυνοῦμεν
Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τὴν ἐρ τῇ Σιὰρ δεσποτίτην
ἱερουργίαν, τὴν ἐν τέλει τῶν αἰώνων, Θεοφανῶς γεγε-
νημένην. Τούς γὰρ ἐν σκότει καθεύδοντας, ὁ Ἡλιος
ἔφωτισας τῆς δικαιοσύνης, πρὸς ἀνέσπερον χειραγωγῶν
Ἐλλαμψίν. Κύριε δόξα σοι.

Τὸ φιλοτάραχον γέρος τῶν Ἰουδαίων, ἐνωτίσασθε:
Ποῦ εἰσιν οἱ Πιλάτῳ προσελθόντες; εἴπωσιν οἱ
φιλάσσοντες στρατιῶται, ποῦ εἰσιν αἱ σφραγίδες τοῦ
μνήματος; ποῦ μετετέθη ὁ ταφεῖς; ποῦ ἐπράθη ὁ
ἄπρατος; πῶς ἐσυλύθη ὁ Θησαυρός; Τί συκοφαντεῖτε
τὴν Ἔγερσιν τοῦ σταυρωθέντος, παράνομοι Ἰουδαῖοι;
Ἄρεστη ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, καὶ παρέχει τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βράσεως ἔξηγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἔχθρος
τὸν Ἀδάμ διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Λυστῆν ἀντειπή-
γαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ: Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν
ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Προσκυνῶ σου τὰ Παθήματα, δοξολογῶ καὶ τὴν
Ἀνάστασιν σὺν τῷ Ἀδάμ καὶ τῷ Λυστῇ, με-
τὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς: Μνήσθητί μου Κύριε,
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Εγερσιν αναμάρτυτε, καὶ ἐν μνημείῳ κατετέ-
θης ἔκών ἀλλ' ἔχανέστις ὡς Θεὸς, συνεγείρας
έστι τὸν Ἀδάμ: Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλ-
θῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸν ναόν σου τὸν τοῦ σώματος, τῇ τριμέρῳ ἀν-
αστήσας ταφῇ, σὺν τῷ Ἀδάμ τοὺς ἔξ Ἀδάμ, ἔχα-
νέστησας Χριστὲ ὁ Θεὸς: Μνήσθητί μου κράζοντας,
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μυρεφόρος ἄλθον κλαίουσαι, ἐπὶ τὸ μνήμα σου Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς, λίαν πρωΐ καὶ ἐν λευκοῖς, εῦρος

Λύγγελον καθίμενον: Τί ζητεῖτε; κράζοντα. Ἐξανέστη Χριστὸς μὴ θρηνεῖτε λοιπόν.

Οἱ Ἀπόστολοί σου Κύριε, ἐπὶ τὸ ὄρος οὐ ἐτάξω αὐτοῖς, παραγενόμενοι Σωτὴρ, σὲ ἰδόντες προσεκάνησαν· οὓς καὶ ἐξαπέστειλας εἰς τὰ ἔθνη, διδάσκειν καὶ βαπτίζειν ἀυτοὺς.

Δόξα.

Τὸς Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸ Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ Πανάγιον ὁμοῦ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες: Παναγία Τριάς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴρ Μιτέρα σου προσάγεισοι, εἰς ἵκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ· ταῖς παρακλήσεσιν ἀυτῆς, τοὺς αἰτητήριμούς σου δὸς ἡμῖν ἀγαθές, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὸν ἐκ τάφου ἡμῖν ἀνατείλαντα.

Τέλος τοῦ Πρώτου Ἡχου.

Τέχνη μελουργὸς, σοὺς ἀγασθεῖσα κρότους,

Πρώτη υέμει σοι τάξιν· ὡς τῆς ἀξίας!

Ἡχος ὁ πρῶτος μουσικῆ κλιθεῖς τέχνη

Πρῶτος, πάρ ἡμῖν εὐλογείσθω ταῖς λόγοις.

Τὰ πρῶτα, πρῶτε, τῶν καλῶν λαχῶν φέρεις.

Πρωτεῖα νίκις πανταχοῦ πάντων ἔχεις.

Η Χ Ο Σ Β'.

Τ Ω Σ Α Β Β Α Τ Ω Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ.

Εἴτε τὸ: Κύριε ἐνέκραξα. Στιχηρὰ Ἀναστάσια.

Τὸν πρὰ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεόθη, ὡς ἀυτὸς ἡθέλησε, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἐσωσέ με τὸν πλανάμενον ἄνθρωπον.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλεγψε, καὶ τοῦ Θανάτου τὸ κράτος κατέργησε. Προσκυνούμενον αὐτοῦ τὸν τριήρεον Ἔγερσιν.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ τὸν Ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ λυτρωτής ἐστι, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ ἐν δόξῃ φοβερός, καὶ κραταιῆς δυνάμεις, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι κόσμον ὃν ἐπλασεν.

"Ἐτερα Διτιχηρὰ Ἀνατολικά.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα, "Ἄγγελος ἐκήρυξες Δεσπότην, καὶ ἐλεγε ταῖς Γυναιξί: Δεῦτε ἰδετε ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· ἀνέστη γὰρ καθὼς εἰπεν ὡς παντοδύκαμος. Διὸ σὲ προσκυνοῦμεν τὸν μόνον ἀθάνατον. Ζωοδότα Χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εν τῷ Σταυρῷ σου κατέργησας, τῷ τοῦ ξύλου κατάραν· ἐν τῇ Ταφῇ σου ἐνέκρωσας, τοῦ Θανάτου τὸ κράτος· ἐν δὲ τῇ Ἔγέρσει σου, ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Διὰ τοῦτο σοι βοῶμεν: Εὔεργέτα Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξασοι.

Ηγούμηνσάν σοι Κύριε, φόβῳ πῦλαι Θανάτου πυλωροὶ· δέ "Ἄδου ἴδοντες σε ἐπτιξάν. Πῦλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασας, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾶς Θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας.

Τὸν σωτήριον ὑμνοεῖς δόστες, ἐκ στομάτων ἀκαμέληψαμεν. Δεῦτε πάντες ἐν οἴκῳ Κυρίου, προσπέσωμεν λέγοντες: "Ο ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, καὶ ἐκ τεκρῶν ἀναστὰς, καὶ ὡν ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἴλασθητε ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δόξα, καὶ κῦρος, Θεοτοκίον.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· οὐαὶ γὰρ ἡ Βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη· οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἐμεωας. Άντι Οιοίσα.

ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ Α'.

ἡ Παρθένος πάρεστι σαφῶς, δοξάζουσα τοὺς πίστες παύσας ὑριοῦντας τὰ θάυματα.

Δοξάζεται ὑμνός ἀπας σοφῶν καὶ ἐγκάρδιον, τῇ Παρθένῳ καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ προσφερόμενος· τῆς γὰρ δόξης φέγονεν ἄυτη ναὸς τῆς ὑπερθέου· ἦν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Ωδὴ 5'. Ο Ειρμός.

Εκύλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἀβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ρύσος μενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς, σῶσορ τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν. Σὺ γὰρ ισχὺς τῶν αἰθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Τροπάρια.

Τῷ πταισματι τοῦ Πρωτοπλάστου Κύριε, δειπνῶς ἐτραυματίσθημεν· τῷ δὲ μώλωπι ἰάθημεν τῷ σῷ, ὃ ὑπὲρ ἡμῶν ἐτραυματίσθης, Χριστέ. Σὺ γὰρ ισχὺς τῶν αἰθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Ανήγαγες ἡμᾶς ἐξ Ἀδου Κύριε, τὸ κῆτος χειρωτά- μενος, τὸ παμφάγον παντοδύναμε, τῷ σῷ κράτει καθελὼν αὐτοῦ τὴν δύναμιν. Σὺ γὰρ ζῶς καὶ φῶς ὑπάρχεις, καὶ ἡ ἀμάστασις.

Θεοτοκίον.

Εὑφραινοῦται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ Προπάτορες, τὸν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἦν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν. Σὺ γὰρ ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Ἐτερος Σταυροαν. Ωδὴ 5'. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Νοῦς ὧν ἀπαθής, καὶ ἀϋλος μίγνυται, Χριστὸς ὁ Θεός τῷ ἀνθρωπίνῳ οὐδὲ μεστέψεται, Θείᾳ φέσει σαρκός τε παχύτητι, καὶ ὅλῳ μοι ἀτρέπτως, ὅλως πνωται, ἵνα σωτηρίσῃ ἔλω μοι, τῷ πεσόντι ὀρέξη σταυρούμενος.

Πιπτει πτερνισθείς, Ἄδαμ καὶ συντρίβεται, ἐλπίδι ψευσθείς, πάλαι θεώσεως· ἀλλ' ἀνίσταται, τῇ ἐνώσει τοῦ Λόγου θεούμενος, καὶ πάθει τὴν ἀπάθειαν κομίζεται, θρόνῳ ὡς Υἱὸς δοξάζεται, συνεδρεύων Πατρίτε καὶ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Κόλπων θύκ ἐποτάς ἀνάρχου Γεννήτορος, ἐν κόλποις
ἀγνῆς Κόρης ἀυλίζεται, καὶ καθίσταται ὁ ἀμήτωρ
ἀπάτωρ σαρκούμενος, ὁ τῆς δικαιοσύνης βασιλεύων Θεός.
Τούτου ἀγενεαλόγυτος, οὐ φρικτὴ γένεσα καὶ ἀπόρρητος.

"Αλλος τῆς Θεοτόκου. 'Ωδὴ σ'. Εἰκέλωσεν ἡμᾶς.

Παρίστανται δουλοπρεπῶς τῷ τόκῳ σου, αἱ Τάξεις
αἱ οὐράνιαι, ἐκπληγτόμεναι ἀξίως τὸ τῆς σῆς ἀ-
σπόρου λοχείας ἀειπάρθενε. Σὺ γὰρ ἀγνή, καὶ πρὸ^τ
τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Σεσάρκωται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσταρκος, ὁ Λόγος ἐκ
σοῦ Πάναγρε, ὁ τὰ σύμπαντα βουλήματι ποιῶν,
ὁ τῶν ἀσωμάτων τὰ στρατεύματα, παραγαγὼν ἐκ τοῦ
μὴ ὄντος ὡς παντοδύναμος.

Νειέκρωται ἔχθρὸς τῷ ζωιφέρῳ σου, παρπῷ Θεοχαρί-
τωτε, καὶ πεπάτηται δ' Ἀδης προφανῶς, καὶ οἱ ἐν
δεσμοῖς ἥλευθερώθημεν. Διὸς βοῶ: Τὰ πάθη λῦσον τὰ
τῆς καρδίας μου. • Κοντάκιον. "Οταν ἔλθῃς.

Εξανέστης ὡς Θεός ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμοι
συγανέστησας, καὶ οὐ φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεόν σε
ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἥψαντος, καὶ ὁ Ἀδημ χορεύει
Δίσποτα, καὶ οὐ Εὔα νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρούμενη,
χαίρει κράζουσα: Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστὲ, τὴν
Ἄναστασιν. • Ο Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀγυρνήσωμεν ὡς Θεὸν πα-
τοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ" Αδού συντρίψαντα, καὶ
τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέν-
τα, καθὼς ἥδοκησε, πρώταις ταύταις τὸ Χαίρετε φί-
σας, καὶ Ἀποσόλοις χαράν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης.
Οὐδεν πίστει αἱ Γυναικες Μαδηταῖς σύμβολα τίκης
εὐαγγελίζονται, καὶ" Αδης στενάζει, καὶ θάνατος ὅδύρε-
ται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι.
Σὺ γὰρ παρέσχεις πᾶσι, Χριστὲ, τὴν ἀγαστασιν.

Ωδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Σὲ ροιτήν, Θεοτόκε κάμινοι, κατανοῦμεν οἱ πιστοί· ὡς γὰρ Παιδας ἔσωσε τρεῖς ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρὶ σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος. Τροπέαρια.

Ε"φριξὲ Γῆ, ἀπεστράφη Ἡλιος, καὶ συνεπήσασε τὸ φῶς, διερράγη τὸ τοῦ ναοῦ θεῖον καταπέτασμα, πέτραι δὲ ἐσχισθησαν· διὰ Σταυροῦ γὰρ ἤρται ὁ Δικαιος, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Σὺ γεγονὼς ὥσεὶ ἀβούθητος, καὶ τραυματίας ἐν νεκροῖς, ἔκουσίως τὸ καθ' ὑμᾶς, ὁ ὑπερυψούμενος πάντας ἴλευθέρωσας, καὶ πραταιῆ χειρὶ συνανέσησας, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πιγὴ ἀειζώου τάματος. Χαῖρε Παραδεισε τριφῆς. Χαῖρε τεῖχος τὸ τῶν πιστῶν. Χαῖρε ἀπειρόγαμε. Χαῖρε ἡ παγκόσμιος χαρὰ, διὰ οἵην ἔχανέτειλεν, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

"Ἐτερος Σταυροαγ., Ωδὴ ζ'. Οἱ Παιδες εὔσεβείᾳ.

Πάλαι μὲν κατηράζη τῷ τοῦ Ἀβελ, φοινιχθεῖσα αἴματι ἀδεκφοκτόνῳ γῇ χειρὶ θεορρότῳ δέ σου αἴματι εὐλογείτω ράντισθεῖσα, καὶ σκιρτῶσα βοᾶ: 'Ο τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητὸς εἰ.

Θρηνείτω Ιουδαιῶν ὁ ἀντίθεος λαὸς, τὸ τόλμημα τῆς ἀναιρέσεως Χριστοῦ· τὰ δὲ ἐθνὶ εὐφρανέσθωσαν, καὶ προτείτωσαν τὰς χεῖρας καὶ βοάτωσαν: 'Ο τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητὸς εἰ.

Τ'δοι ταῖς Μυραφόροις ἔχαστράπτων ἀνεβόατος" Αγγελος: Τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, δεῦτε ἵδετε τὰ σύμβολα, τὰς σινδόνας καὶ τὸν τάφον, καὶ βοήσατε: 'Ο τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητὸς εἰ.

"Αλλος τῆς Θεοτόκου. Ωδὴ ζ'. Σὲ ροιτήν.

Σὲ Ἰακὼβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς κατανοεῖ. Διὰ σου γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψούμενος ὄφες

ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ Α'.

37

τοῖς ἀνθρώποις τε συγανεστράφη ὡς ἡδόκησεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Xαῖρε σεμνὴ, τοῦ Ἀδὰμ τὸ καῖδιον· ἐκ σοῦ προῆλθεν ὁ ποιμὴν, εἰδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος ὅλος με τὸν ἄνθρωπον, διὶ εὐσπλαγχνίᾳ ἀκαταληπτος, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Nέος Ἀδὰμ, ἐξ ἀγύνων αἱμάτων σὸν, ὁ πρασσόντος Θεὸς ἔχριματισεν ἀληθῶς· ὃν περ κῦν ἐκέτεις τὸν παλαιωθέντα με, ἀνακαινίσαι χραυγάζοντα· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ωδὴ ἡ. Ὁ Εἰρρής.

Eν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν ψαυτηρίῳ τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ ἐπέσιλβον λέγορτες· Εὔλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

O' βαυλήσει ἀπαρτα ποιῶν, ὁ καὶ μετασκευάζων, ἐκτρέπων σκιὰν θανάτου εἰς αἰώνιον ζωὴν, τῷ πάθει σου Λόγε Θεοῦ. Σὲ ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύριον ὑμροῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Sὺ καθεῖλες σύγκριμα Χριστὲ, καὶ τὴν ταλαιπωρίαν ἐν πίλαις, καὶ σχυρώμασι τοῦ Ἀδού, ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος. Σὲ ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύρειν ὑμιοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Tὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφυάς, ἐξ ὀστραπῆς τῆς θάνατος τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην, τὸν πελύτιμον Χριστὸν, ἴμνήσαμεν λέγορτες· Εὔλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρία, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Ετερας Διταιροαν. Ωδὴ ἡ. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Dεῦτε λαοὶ προσκυνήσαμεν τὸν τάπον, ἐν φλεγτησαν ἄγραφτοι πόδες, καὶ ἐν ξύλῳ θεῖας Χριστοῦ παλάμαι ζωοποιαὶ εἴσταθησαν εἰς πάντας σωτηρίαν βροτῶν, καὶ

τάφοις ζωῆς κυκλοῦντες μέλψωμεν: Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψύτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ελεγχται τῶν Θεοκτόνων Ἰουδαίων, ἡ παράνομος συν-
κοφαντία. "Οὐ γὰρ πλάνον ἔφησαν, ἐξηγέρθη ὡς δυνατὸς, μικτηρίσας τῶν ἀνόμων τὰ σφραγίσματα. Διὸ γεγιθάτες ἀναμέλψωμεν: Εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τρισὶν ἐν ἀγιασμοῖς Θεολογοῦντες, τῆς μιᾶς κύριότητος δόξαν, Σεραφίμ τὰ ἄχραντα μετὰ δέους δουλοπρεπῶς, τρισυπόστατον δόξαζουσι Θεότητα. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς εὐσεβοῦντες ἀναμέλψωμεν: Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Ἄλλος τῆς Θεοτόκης. Ὡδὴ ί. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ.

Τὴν παστᾶδα τὴν φωνειδῆ, ἐξ ἣς ὁ τῶν ἀπάντων Δεσπότης, ὥσπερ νυμφίος προελήλυθε Χριστὸς, ὑμνήσωμεν ἀπαντες ἐκβοῶντες: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαῖρε Θρόνε οὐρανοῦ Θεοῦ. Πιστῶν χαῖρε τὸ τεῖχος, δί ἢς φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἐξανέτειλε Χριστὸς τοῖς σὲ μακαρίζουσι, καὶ βοῶσι: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας αἴτιον ἡμῖν, τὸν Κύριον τεκοῦσα, ἰκέτευε ὑπὲρ πάντων τῶν βοώντων ἐκτενῶς, Παρθένε πανύμνητε: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

‘Ωδὴ Θ'. ‘Ο Ειρμός.

Τύπον τῆς ἀγρῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος ἔδειξε ἄφλεκτος καὶ τὸν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινα, ἵνα σὲ Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύρωμεν.

Τροπάρια.

Ω πῶς λαὸς ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἀπειθῆς καὶ πονηρὰ βουλευσάμενος, τὸν ἀλάστορα καὶ ἀσεβὴ ἐδικαιώσε, τὸν δὲ δίκαιον Χύλῳ κατέκρινε, τὸν Κύριον τῆς δόξης! ὅν ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Σ ὥτερ ὁ ἀμνὸς ὁ ἄμωμος, ὁ τὴν τοῦ κόσμου ἀμαρτίαν ἀράμενος, σὲ δοξάζομεν τὸν ἀναστάντα τριήμερον, σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ Θείῳ σου Πνεύματι, καὶ Κύριον τῆς δόξης Θεολογοῦντες μεγαλύνομεν. Θεοτοκίου.

Σ ὥστε τὸν λαόν σου Κύριε, ὅν περ ἐκτίσω τῷ τιμίῳ σου αἷματι, κατ' ἔχθρῶν ἰσχὺν τῷ Βασιλεῖ χαριζόμερος, καὶ ταῖς σαῖς Εκκλησίαις φιλάνθρωπε, βραβεύων τὴν εἰρήνην, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεσι.

"Ετερος Σταυροαγ. Ωδὴ Θ'. Μυστήριον ξένον.

Δ εδόξασται τῇ ἀπορρήτῳ δυνάμει σου, ὁ Σταυρός σου Κύριε. Σοῦ γὰρ τὸ ἀσθενεῖς ὑπὲρ δύναμιν πᾶσιν ἐδεκχεῖ, διὶ οὖ δυνατοὶ μὲν καταβέβληνται εἰς γῆν, καὶ πτωχοὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνακομίζονται.

Ν ενέκρωται ὁ ἀμειδὸς ἡμῶν Θάνατος· ἵκε τεκρῶν ἀνάστασιν, σὺ γὰρ ἐπιφανεῖς τοῖς ἐν "Ἄδη Χριστὲ ἐστωρήσω. Διὸ ὡς ζωὴν σε καὶ ἀνάστασιν, καὶ φῶς τὸ ἐνυπόστατον, ὑμνοῦντες μεγαλύνομεν. Τριαδικόν.

Η ἀναρχος φύσις καὶ ἀπεριόριστος, ἐν τρισὶ γυναιρίζεται, μόναις θεαρχικαῖς Υποστάσεσί, μία Θεότης, Πατρὶ Ήϊώ τε καὶ Πνεύματι, ἐφ' ἦν ὁ Θεόφρων Βασιλεὺς πεποιθώς σώζεται.

"Αλλος τῆς Θεοτόκου. Ωδὴ Θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Pίζης ἐκ Δαυΐδ ἐβλάστησας, προφητηῶς Παρθένος τοῦ Θεοπάτορας· ἀλλὰ καὶ Δαυΐδ ὡς ἀληθῶς σὺ εδόξασας, ὡς τεκοῦσφ τὸν προφητεύομένον, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὅν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

A"πας ἐγκαμίων πάναγνε, νόμος ἥττᾶται τῷ μεγέθει τῆς δόξης σου· ἀλλὰ Δέσποινα, παρ' ἴκετῶν

ἀναξίων σου, εἴξενοίας δέ σοι προσφερόμενον, προσδέχου Θεοτόκε, μετ' εὐμερείας τὸ ἐφύμνιον.

Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! Σὺ γὰρ Παρθένε
μόρη, ὑπὲρ τὸν Ἡλιον πᾶσι δέδωκας, κατανοεῖς
τὸ καινότατον θαῦμα Πάναγρε, τῆς σῆς γεννήσεως, τὸ
τῆς ἀκαταλήπτου. Διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τοὺς Δίους, Στιχυρὰ Ἀναστάσιμα.

Υ μνοῦμέν σου Χριστὲ τὸ σωτύριον Πάθος, καὶ δο-
ξάζομέν σου τὴν Ἀναστάσιν.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργή-
σας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡ-
μῶν τὸν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος Παντοδύναμος.

Ο τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀνασή-
σας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστὲ, ἀξίωσον ἡμᾶς,
ἐν καθηρᾷ καρδίᾳ ὑμεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Τὸν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμνοῦ-
μέν σε Χριστέ. Ετέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώ-
ριστος ὑπῆρχεν τῷ Πατρὶ ἐπαθεῖς ὡς ἄνθρωπος, καὶ
ἔκουσιώς υπέμεινας Σταυρὸν ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου
ὡς ἐκ παστάδος προελθὼν, ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον.
Κύριε δόξα σοι. "Ετερα Ἀνατολικά.

Ο τε προσηλώθης τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τότε ἐνε-
κράθη τὸ κράτος τοῦ ἔχθροῦ· ἡ κτίσις ἐσαλεύ-
θη τῷ φόβῳ σου, καὶ ὁ Ἄδης ἐσκυλεύθη τῷ κράτει
σου. Τοὺς νεκροὺς ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησας, καὶ τῷ
Λιγυστῷ τῷ Παραδεισορ ἤνοιξας. Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν
δόξα σοι.

Ο δυρόμεναι μετά σπουδῆς, τὸ μνῆμά σου κατέλαβον
αἱ τίμιαι Γυναικεῖς εύροῦσται δὲ τὸν τάφον ἀ-
νεψημένον, καὶ μαθοῦσαι παρὰ τοῦ Ἅγγέλου τὸ και-
νὸν καὶ παράδοξον θαῦμα, ἀπίγγειλας τοῖς Ἀποστό-
λοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Τὸν τῶν παθῶν θείαν μολώπωσιν, σοῦ πρόσκυνοῦμεν
Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τὴν ἐν τῇ Σιὰν δεσποτίτῃ
ἱερουργίαν, τὴν ἐν τέλει τῶν αἰώνων, Θεοφανῶς γεγε-
νημένην. Τούς γὰρ ἐν σκότει καθεύδοντας, ὁ Ἡλιος
ἔφωτισας τῆς δικαιοσύνης, πρὸς ἀνέσπερον χειραγωγῶν
Ἐλλαμψίν. Κύριε δόξα σοι.

Τὸ φιλοτάραχον γένος τῶν Ἰουδαίων, ἐγωτίσασθε:
Ποῦ εἰσιν οἱ Πιλάτῳ προσελθόντες; εἴπωσιν οἱ
φυλάσσοντες στρατιῶται, ποῦ εἰσιν αἱ σφραγίδες τοῦ
μυῆματος; ποῦ μετετέθη ὁ ταφεῖς; ποῦ ἐπράθη ὁ
ἀπρατος; πῶς ἐσυλύθη ὁ Θησαυρός; Τί συκοφαντεῖτε
τὴν Ἔγερσιν τοῦ σταυρωθέντος, παράνομοι Ἰουδαῖοι;
Ἄνεστη ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, καὶ παρέχει τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἔχθρος
τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Λυστὴν ἀντεισῆ-
γαγε Χριστὸς ἐν ἀυτῷ: Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν
ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Προσκυνῶ σου τὰ Παθήματα, δοξολογῶ καὶ τὴν
Ἀνάστασιν σὺν τῷ Ἀδάμ καὶ τῷ Λυστῇ, με-
τὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς: Μνήσθητί μου Κύριε,
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Εσταυρωθησαν αναμάρτιτε, καὶ ἐν μνημείῳ κατετέ-
θης ἐκών· ἀλλ’ ἐξανέστης ὡς Θεὸς, συνεγείρας
ἐδυτῷ τὸν Ἀδάμ: Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλ-
θῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸν ναὸν σου τὸν τοῦ σάματος, τῇ τριμέρῳ ἀνα-
στίσας ταφῇ, σὺν τῷ Ἀδάμ τοὺς ἐξ Ἀδάμ, ἐξα-
νέστησας Χριστὲ ὁ Θεὸς: Μνήσθητί μου κράζοντας,
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μυροφόρος ἥλθον κλαίουσαι, ἐπὶ τὸ μνῆμά σου Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς, λίαν πρωΐ καὶ ἐν λευκοῖς, εῦρος

Άγγελοι καθίμενοι: Τί ζητεῖτε; κράζοντα. Ἐξαπέστη Χριστὸς μὴ θρηνεῖτε λοιπόν.

Οἱ Απόστολοί σου Κύριε, ἐπὶ τὸ ὄρος οῦ ἐτάξω ἀυτοῖς, παραγενόμενοι Σωτὴρ, σὲ ἰδόντες προσεκύνησαν· οὓς καὶ ἔχαπέστειλας εἰς τὰ ἔθνη, διδάσκειν καὶ βαπτίζειν ἀυτοὺς.

Δόξα.

Τὸς Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸ Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ Πανάγιον ὄμοῦ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες: Παναγία Τριάς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν Μιτέρα σου προσάγεισοι, εἰς ἵκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ· ταῖς παρακλήσεσιν ἀυτῆς, τοὺς οἰκτίρμονάς σου δὸς ἡμῖν ἀγαθές, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὸν ἐκ τάφου ἡμῖν ἀνατείλαντα.

Τέλος τοῦ Πρώτου Ἁχού.

Τέχνη μελουργὸς, σαὺς ἀγασθεῖσα πρότους,
Πρώτη νέμεισοι τάξιν· ὡς τῆς ἀξίας!

Ἄχος ὁ πρῶτος μουσικῇ κλιθεῖς τόχην
Πρῶτος, πάρ’ ἡμῖν εὐλογείσθω τοῖς λόγοις.

Τὰ πρῶτα, πρῶτε, τῶν καλῶν λαχῶν φέρεις.

Πρωτεῖα νίκης πανταχοῦ πάντων ἔχεις.

Η Χ Ο Σ Β'.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἴτε τὸ: Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν. Σταυρὸν γάρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς ἀντὸς ὑθέλησε, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἐσφρέμε τὸν πλανώμενον ἀνθρωπον.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσκυλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλεγε, καὶ τοῦ Θανάτου τὸ κράτος κατέργυνσε. Προσκυνούμεν αὐτοῦ τὸν τριήμερον Ἔγερσιν.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμητάμεν, Χριστοῦ τὸν Ἀνάστασιν αὐτὸς γὰρ λυτρωτὸς ἐστι, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ εἰς δόξῃ φοβερός, καὶ κραταιῆς δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρίναι κόσμον ὃν ἐπλασεν.

"Ετερα Διτίχηρὰ Ἀνατολικά.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα, "Ἄγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, καὶ ἐλεγε ταῖς Γυναιξὶ: Δεῦτε ἵδετε ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· ἀνέστη γὰρ καθὼς εἰπεν ὡς παντοδύκαμος. Διὸ σὲ προσκυνοῦμεν τὸν μόνον ἀθάνατον. Ζωοδότα Χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εν τῷ Σταυρῷ σου κατέργυνσας, τῷ τοῦ ξύλου κατάραν· εἰς τῇ Ταφῇ σου ἐνέκρωσας, τοῦ Θανάτου τὸ κράτος· εἰς δὲ τῇ Ἔγέρσει σου, ἐφάτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Διὰ τοῦτοσοι βοῶμεν: Εὔεργέτα Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξασοι.

Ηγούμηνσάν σοι Κύριε, φόβῳ πῦλαι Θανάτου πυλωροὶ δέ "Ἄδου ἴδοντες σε ἐπτιξάν. Πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασας, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾶς Θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρριξας.

Τὸν σωτήριον ὑμιορ ἄδοιτες, ἐκ στομάτων ἀκαμέλψωμεν. Δεῦτε πάντες εἰς οἴκων Κυρίου, προσπέσωμεν λέγοντες: "Ο ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, καὶ ὡν εἰς κόλποις τοῦ Πατρὸς ἰλάσθητε ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δόξα, καὶ κῦν, Θεοτοκίον.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης. Ως γὰρ ἡ Βάτος οὐκ ἐκάιετο καταφλεγομένη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἐμειώας. Άλτι Οιοίσα.

στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἡλιος· ἀντὶ
Μωϋσέως, Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῷ ψυχῶν ἥμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιγμά.

Η Ἀνάστασίς σου Χριστὲ Σωτὴρ, ἄφασαν ἐφώτι-
σε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλεσω τὸ ὕδωρ πλά-
σμα. Παρθοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Διὰ ξέλου Σῶτερ κατίρυπας τὴν τοῦ ξέλου κατάραν,
κράτος θαράτου τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας, ἐφώτισας
δὲ τὸ γένος ἥμῶν τῇ Ἔγέρσει σου. Διὸ βοῶμέν σοι:
Ζωοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἥμῶν, δόξα σοι.

Εν τῷ Σταυρῷ Χριστὲ φανεῖς καθηλωμένος, ἥλοισ-
σας κάλλος κτισμάτων· καὶ τὸ μὲρον ἀπάνθρωπον
στρατιῶται δεικνύμενοι, λόγχῃ πλευράν σου ἔκεντησαν.
Εἰ βραῖοι δὲ σφραγίσαι τάφον ἡτίσαντο, τὴν σὴν ἔξυ-
σίαν οὐκ ἐπιστάμενοι. Ἄλλ’ ὁ διοί οἴκτον σπλάγχνῳ σου
καταδεξάμενος ταφὴν, καὶ τριήμερος ἀναστὰς, Κύριε
δόξα σοι.

Ζωοδότα Χριστὲ, ἑκουσίως πάθος ὑποστὰς διὰ θυ-
τούς, ἐν “Ἄδη δὲ κατελθὼν ὡς δυνατὸς, τοὺς ἐκεῖ
τὴν ἔλευσιν μένοντας τὴν σὴν, ἀφαρπάσας ὡς ἐκ χει-
ρὸς κραταιοῦ, Παράδεισον ἀνθῆ” Αδοὺ οἰκεῖ δεδώκηται.
Διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι τὴν σὴν τριήμερον Ἔγερ-
σιν, δώρισαι ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω Φαίματος καὶ ποιοῦ πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων
Τίς γάρ ἔγγω μητέρα, ἀνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καὶ
ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τὸν ἄπασαν τὴν κτίσιν περιέ-
χοτα; Θεοῦ ἐστι βουλὴ τὸ κυνθέν. “Οὐ ὡς βρέφος,
Πάναγνε, σαῖς αἰλέναις βαστάσασα, καὶ μητρικὴν παρ-
ροσίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημέγη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα
ὑπὲρ τῶν σὲ τιμῶντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι, καὶ σῶσαι
τὰς ψυχὰς ἥμῶν.

Απολυτικίου.

Ο"τε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, οὐ ζῶν οὐ ἀθάνατος,
τότε τὸν Ἀδην ἐκέρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος.
Οὐτε δὲ καὶ τοὺς τεθύνεωτας ἐκ τῶν καταχθονίων
ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκβαύ-
γαζον: Ζωδότα Χριστὲ, οὐ Θεὸς οὐδὲ δέξασαι.

Θεοτάκιον.

Πάντας ὑπέρ ἔργων, πάντας ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεο-
τόκη μυστήρια. Τῷ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρ-
θενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγκατέθης ἀψευδῆς, Θεὸς
τεκοῦσα ἀληθινός. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆται τὰς ψυ-
χὰς ψυχὰς.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ Κανὼν Τριαδικὸς, οὐ οὐδὲν ἄκρος.

Τὸ τρισσὸν οὐμῶν τῆς Θεαρχίας σέλας.

Ωδὴ ἡ. Ἐν βιθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τὸν τριττὸν καὶ μίαν ἀρχικὸν, φύσιν τῆς Θεάτητος,
ἀσματικῶς ἀνυμνήσωμεν λέγοντες: Γαῖα ἐλέους
πέλαγος ἀνεξάντλιτος, οὐσιῶδες ὡς ἔχουσα, τοὺς σὲ
προσκυνοῦντας φρούρισον, καὶ σῶσαν ὡς φιλάνθρωπος.

Οἰνὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ σου Πρεμύτατι, συμφυσοῦς Θεό-
τητος, τὸ τριστίλιον τῷ καρδίᾳ μου πύγασον σέλας,
καὶ μεθέξει λάμπρυσον, τῆς Θεορυργοῦ ελλάμψεως.

Τριφεγγής Μονὰς Θεαρχική, πᾶσαν διασκέδασον, ἀ-
μαρτιῶν καὶ παθῶν μου τὴν ζόφωσιν, φωτεινῶν
ἀκτίων σου γλυκυτάταις ἐν μετουσίαις, καὶ ποίησο
σοῦ τῆς ἀπροσίτου δόξης μὲν ράδη, καὶ σκηνὴν ἄχραντον.

Θεοτάκιον.

Ράῦν τὸν πρὶν τῆς φύσεως οὐδὲν, πεπογθυίας ἀποπνε,
καὶ πρὸς φθορὰν ὅλης θυσάσης Ἀχραντε, σφρα-
θεὶς ἐν μήτρᾳ σου ὁ Θεὸς Δόγος, φιλανθρώπως ἀνέσειλε,
καὶ τὴν Θεαρχίαν τρίφωτον οὐδαές ἐμυσταγόνησε.

Ωδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ισότητι τῆς φύσεως Θεαρχία, ὅμοτιμον δοξάζει σε τοῖς προσώποις. Ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς οὐ προελθοῦσα, ἀρρένεστως πέφυκας, εἰς δὲ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.

Σὺ τάξεις τὰς ἀύλους καὶ οὐρανίους, ὑπέστησας ὡς ἔσοπτρα τοῦ σοῦ κάλλους Τριάς ἡ ἀδιαίρετας μαρχία ὑμνεῖν ἀπαύστως σε. Άλλὰ καὶ νῦν ἡμῶν, ἐκ πιλίου στόματος, δέξαι τὴν αἰνεσιν.

Στέρεωσον τῆς πίστεως ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ πλάτυνος ἀγάπις σου τῷ πελάγει, καρδίαν καὶ διάνοιαν τῶν σῶν δούλων, Μονᾶς τρισῆλις· σὺ γὰρ εἰς Θεὸς ἡμῶν, ἐφ ἀπερ ἐλπίζοντες, μὴ αἰσχυνθείημεν. Θεοτοκίον.

Οπᾶσαν πρὶν ὑπόστασιν οὐσιώσας, τῆς κτίσεως ἐν μήτρᾳ σου οὐσιάθη, ἀπείρω ἀγαθότητι, Θεοτόκε, καὶ φῶς τρισῆλιον, πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς μιᾶς Θεοτητὸς καὶ Κυριότητος. Κάθισμα.

Οτε κατ' ὄρχας τὸν Ἀδὰμ διέπλασας Κύριε, τότε τῷ Λόγῳ σου τῷ εἰρυποστάτῳ ἐθόπασας εὗσπλαγχνε: Ποιήσωμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν ὁμοίωσιν. Τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον συμπαρῆν διηδιούργον. Διὸ βοῶμέν σοι: Ποιητὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οτε πρὸς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐλθεῖν κατηξίωσε, τότε σου πάναγνε, τὴν καθαρωτάτην οὐδὲν ἐγκατάκτησε, καὶ ἔσωσε διὰ σοῦ τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, χαρισάμενος ἀπασι βασιλείαν οὐρανῶν. Διὸ βοῶμεν σοι: Θεοτόκε ἀγνή, χαῖρε Δέσποινα.

Ωδὴ δ'. Υμνῶσε ἀκοῦ.

Νοεῖν σε, οὐδὲ τάξεις ἀύλοι ἐξισχύουσι τῶν Ἀγγέλων, Τριάς Μονᾶς ἀναρχε: ἀλλ' οὐν ἡμεῖς πιλίνη γλώττῃ, τὴν σὴν οὐσιώδην ἀγαθότητα, καὶ ἀνυμιοῦμεν πίστει, καὶ δοξάζομεν.

Γπάρχων πλαστούργος τῆς φύσεως παντοκράτωρ,
τῆς τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νῦν,
ὡς πανδερκής ἀδυταμίαν. Διὸ κατοικεῖρησορ τὸν δοῦ-
λον σου, καὶ πρὸς ζωὴν βελτίστην ἐπανάγαγε.

Mονάδος ἀρχικῆς ἀσύγχυτα τρία Πρόποντα ἀνυ-
μνοῦμεν, ὡς ἴδικῶς ἔχοντα, καὶ μεριστῶς τὰς
ἱπόστασεις ἀλλ' οὐν ἥνωμένα καὶ ἀμέριστα, ἵντε βου-
λῆι καὶ δέξῃ, καὶ Θεότητι. Θεοτοκίον.

Nαὸν σε καθαρὸν καὶ ἄχραντον, ἀειπάρθενε Θεοτόκε,
ὁ παντούργος εὕρικε, μόγιν σαφῶς ἐκ τοῦ αἰῶνος.
ἐγ δὲ κατοικήσας ἀνεμόρφωσε τὴν τῶν ἀνθρώπων φύ-
σιν, ὡς φιλάνθρωπος. Ωδὴ 6. Ο φωτισμός.

Ω'ς ὅλικῶς ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα τῆς σῆς προνοίας,
τὰς εἰρηνοδώρους ἀπλῶν ἀκτίνας, καὶ σωτηρίους
Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φρούρωσόν με ἐν τῇ εἰρήνῃ σου.
Σὺ γὰρ εἶ Ζωὴ, καὶ εἰρήνη τοῦ σύμπαντος.

Tῷ Μωϋσῷ ἐν τῇ βάτῳ ὡς ὄφθης πυρὸς ἐν εἴδει,
Ἄγγελος ἐκλιθῆς Πατρὸς ὁ Λόγος, τὴν πρὸς ἡμᾶς
σου προδηλῶν παρουσίαν, διὸ τῆς πᾶσι σαφῶς ἀνήγγει-
λας, χράτος Θεαγχίας μίας τρισυπόστατον.

H φυσικὴν συναιδίον δόξαν προβαλλομένη μοναρχή-
κατάτη Τριάς ἀγία, τοὺς ἀνυμνοῦντας ὄφθοδόξω-
σε πίστει, τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον, ἀναρχεῖν καὶ
μίαν ἀγὴν τὴν τρισῆλιον.

Θεοτοκίον.

Sυνεκτικός κατ' οὐσίαν ὑπάρχων ὁ Θεὸς Λόγος, πάν-
των τῶν αἰώνων ἐν τῇ γαστρὶ σου, Παρθενομῆτορ
συνεσχέθη αφράστως, τοὺς ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος,
πρὸς τὸ ἐνικὸν τῆς μιᾶς Κυριότητος.

Ωδὴ 5'. Εν αβύσσῳ.

Hειλιτὰ τοῦ ἐλέους ἐλένσον, τοὺς εἰς τὴν πιστεύοντας
Θεοὺς Τρισῆλιε, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσας, καὶ
παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς δούλους σου. Δίς.

Εν αφάτῳ πελάγει χρηστότητος, τὴν ἀπέριθντὸν τῆς σῆς ἐλλάμψεως καὶ τριλαμποῦς Θεότητος, φωτοδότιδα αἴγλην μὲν βράβευσον. Θεοτόκιον.

Α' πορρήτως Παρθένε ὁ "Ψιστος, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σου τὸν ἄνθρωπον, ὅλικῶς ἐνδυτάμενος, καὶ φωτὶ τριλαμπεῖ με κατηύγασε.

Καθίσμα. Εὐσπλαγχνίας.

Εἰσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῖν ὑφαπλώσας, ὑπόδεξαι ἡμᾶς ἐλεῦμον. Βλέψοι εἰς λάσι τὸν σὲ δοξάζοντα δέξαι τὰς ᾖδας τῶν αιτουμένων σε, Τριδες Μονᾶς ἄναρχε. Εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν, τὸν τῶν ὅλων Θεόν, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας χυήσασα πῆγην, συμπάθης σὺ ὑπάρχεις ἀγαθὴ Θεοτόκε. Σὺ γὰρ τῶν πιστῶν μόνη ἀντίληψις, σὺ τῶν λυπουμένων ἡ παράκλησις. Διό σοι σὺν ἀπαντες, ἐν πίστει προσπίπτομεν, εὑρεῖν λύσιν δεινῶν, οἱ πλουσιοῦντες μόρη σε βοήθειαν.

Ωδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ρυθμίζεις δέι, τᾶν Ἀγγέλων στρατιᾶς πρὸς ἀτρεψίαν, μόρος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, ὁ τρισυπόστατος Κύριος. Δεῖξον οὖν κάμοῦ τὴν καρδίαν, ἀπεριτρεπτὸν πάντοτε, πρὸς τὸ δοξάζειν σε Θερμᾶς, καὶ ἀνυμνεῖν εὔσεβῶς.

Δίς.

Χοροὶ νοεροὶ, τῶν αὐλῶν σύστινταί ταῖς σαῖς ἀκτῖσι, Θεὲ Μονάρχα καὶ Τρισῆτε, παταγαζόμενοι γίνονται, Θέσει θευτερεύοντες φῶται· ὡς κάρε ταῖς ἐλλάμψεσι καὶ μετόνστίτις δεῖξον φῶς, ὡς φωτευργὸς τριλαμπής. Θεοτοκίον.

Ιθύειν ἡμᾶς, καὶ ὑψοῦν πρὸς οὐρανὸν μὴ διαλίπης τὰς σὲ φιλοῦντας; ὁ δι άφατὸν φιλανθρωπίαν γενόμενος ἄνθρωπος, ἐν μήτρᾳ Παρθένειν, καὶ θεώσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ θρόνῳ δέξις τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος.

Ωδὴ π. Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Απρόστιτε Τρίας, συναίδει συνάναρχη Θεαρχία, οὐδὲ παράλλακτος εἰς πᾶσι, πλὴν τῶν φωτφόρων ἴδιοτήτων, πᾶσαν πονηρὰν κατάργησον, τὸν ἀρτικειμένων βουλὴν, καὶ ἐνθυλησιν τῶν δαιμόνων, αβλαβῆ τηρῶν με ἀεὶ, Κύριε πάντων.

Δίς.

Σοφῶς καὶ πανοδερῶς ἀπερίγραπτε Τριστίλιε Μοναρχία, οὐ υπαστήσασά τὸν κόσμον, καὶ συντηροῦσα εἰς ἀλωβήτῳ τάξιν πατελεῖ, ἐνοίκησον τῇ ἐμῇ καρδίᾳ ὑμεῖν καὶ δοξάζειν σε ἀσιγνήτως, σὺν χοροῖς Αγγέλων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοφία τῷ Πατρὸς, ἀκατάληπτε ἀνέκφραστε Θεῷ Αόγε τῷ ἀμετάβλιτόν σὺ φύσιν ἐκ ἀλλοιώσας, τὸν τῶν ἀνθρώπων φύσιν συμπαθῶς ἀνέλαβες, καὶ τὴν ἐνσάντα Τριάδα εθελαξας πάντας σέβειν, ὡς Κυριαρχίαν ἀπάντωντας αἰώνων.

Ωδὴ Θ'. Ή τὸν πρὸ Ηλίου φωστῆρα.

Εκ φωτὸς ἀνάρχου συνάναρχος Χίὸς, φῶς ἔξαντελε, καὶ συμφυτέ φῶς Πνεῦμα ἐκπεπθευταί, ἀπορρήτως Θεοπρεπῶς, αρρένστου τῆς γεννήσεως πτευομενής, σῆμα δὲ καὶ τῆς αφράστου ἐκπορεύεσθαις.

Λάμψον ταῖς καρδίαις Τριστίλιε Θεότης τῶν ὄμισθύρων στὸ τῷ τριλαμπεῖ φωτέον, καὶ δόξα σύρεσθη, τῶν ἐν πᾶσι καταναεῖν, καὶ πράττειν τὸ σὸν Θέλημα, τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον, καὶ μεγαλύνειν καὶ δοξάζειν στο.

Απειρός τῇ φύσει ὑπάρχος ὡς Θεὸς, ἀπειρον πέλλαγος τῶν σικτηριμῶν, ὡς ἔχων κατωκτείριστας, Τρίας πρώτην οὖτω καὶ νῦν, οἰκτείρων τοὺς δούλους σου, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσας, καὶ πειρασμῶν καὶ πορστάσεων.

Θεοτόκοιν.

Σῶσόν με Θεέ μου, παντοῖας ἐπιρρέες καὶ πανώσεως. Ό ἐν τρισὶ Προσώποις ἀνεργούμενος, ἀπεκφράστως μοναδικῶς, Θεὸς καὶ παντοδύναμος καὶ τὸ σὸν ποσιμόν φύλαττε, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεσι.

ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ Β'.
ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΓ'

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὴν ἀ. Στιχολ. Καθίσμ. Ἀραες.
Ο' εἰσχήμαν Ἰωσὴφ, ἀπὸ τοῦ ἔλου καθελὼν τὸ ἄ-
 χραντόν σου Σῶμα, σινδόρι καθαρὰ εἰλίσας καὶ
 ἀρώμασιν, ἐν μημάτι καινῷ κιδεύσας ἀπέθετο. Ἀλ-
 λὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ
 μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξὶ, παρὰ τὸ μυῆρα ἐπιστάς,
 ὁ Ἄγγελος ἐβόα: Τὰ μύρα τοῖς Θυντοῖς ὑπάρχει
 αἱμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.
 Αλλὰ κραυγάσατε: Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ
 κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Υ' περδεδοξασμένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε, ὑμ-
 νοῦμέν σε. Διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χιοῦ σου
 κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ Θάνατος τέθνηκεν νεκρω-
 θέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἡξιώθημεν, τὸν Παράδεισον
 ἐλάβομεν, τὸν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστήτες
 δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν, τὸν Θεόν ἡμῶν,
 καὶ μόνον πολυελεόν.

Μετὰ τὴν β. Στιχολογ. Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Τὸν λίθον τοῦ μυήματος, σφραγισθῆναι μὴ καλύ-
 σσας, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, ἀναστὰς παρέ-
 χεις πᾶσι. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς, σὺν Μυροφόροις Γυναιξὶν,
 ἀγάλλεται συμφώνως. Κοιρὸν γὰρ ἐορτὴν σὺν ἀν-
 τοῖς ἐορτάζομεν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς Ἀνα-
 στάσεως καὶ διὰυτῶν φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου
 παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Υ' περευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε. Διὰ
 γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἥχμαλώ-
 τισται, ὁ Ἅδαμ ἀναπέκληται, οἱ κατάρα νενεκρωται, οἱ

Εὐαγγελίζεται, διάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς
έξωποι θύμεν. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν: Εὐλόγητὸς
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, δοξασοι.

· Η Υπακοή.

Μετὰ τὸ πάθεις παρευθεῖσαι ἐν τῷ μηματι, πρὸς
τὸ μυρίσαι τὸ Σῶμάσου αἱ Γυναικες Χριστὲ ὁ
Θεὸς, εἶδον Ἀγγέλους ἐφ τῷ τάφῳ, καὶ ἔξεστισαν
φωνῆς γάρ ἦκουον ἐξ ἀυτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δω-
ρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Εν τῷ οὐρανῷ τὰ δημιατὰ ἐκπέμπωμον τῆς καρ-
δίας πρὸς σὲ Σωτήρ. σῶσόν με σῇ ἐπιλάμψει.
Ελέησον ἡμᾶς, τοὺς πταιόρτας σοι ποδλὰ καθ' ἐ-
κάστην ὥραν, ὡς Χριστέ μου, καὶ δὸς πρὸ τέλους
τρόπους τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α' γίω Πρεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἄγιαζειν,
τὸν κινεῖν τὴν κτίσιν. Θεὸς γάρ ἐστιν ὁ μοσούσιος
Πατρὶ καὶ Λόγῳ. Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἡν ἐν ἡμῖν, τίς ἴκανὸς σῶσις φυ-
λαχθῆναι, ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἄμα καὶ ἀνθρωποκτόνος;
Τοῖς ὁδοῦσιν ἀυτῶν, μὴ παραδῷς Σῶτερ τὸν σὸν
δοῦλον· λέοντος τρόπον κατ' ἐμαῦ κινοῦνται, καὶ
γάρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α' γίω Πνεύματι, ζωαρχία καὶ γέρας πάντα γάρ
τὰ κτιστὰ, ὡς Θεὸς ὧν δυναμοῖ, συντηρεῖ ἐν
Πατρὶ δὶ Υἱοῦ δέ. Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐοίκασιν ὅρει τῷ ἄγιῳ,
οἵ οὐδαμῶς σαλεύονται, προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

Εἰ ἀνομίαις χειρας ὀυτῶν, μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ θείως
ζῶντες· οὐ γάρ ἐξ Χριστὸς τῇ ράβδῳ τὸν κλῆρον
ἀυτοῦ.

Δόξα, καὶ τὸν:

Αγίῳ Πνεύματι, προσκυνάζει πᾶσα σοφία, ὅντειν
χάρις. Αποστόλοις, καὶ τοῖς ἄθλοις, κατακτέ-
φονται Μάρτυρες, καὶ Προφῆται ὄρωσιν.

Προκείμενος Ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν προσ-
τάξματι; ὃ διετείλω, καὶ συναγωγὴ λαοῖς κυκλώσεισθε.
Στίχος: Κύριε ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἔλπισα. Πᾶσα
πιστή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἄνασσαιν Χριστοῦ Θεασάρινοι.

Ο Ν'. καὶ δὲ Ἀναστάσιμος Κανάρ.

Ωδὴ αἱ. Ο Ειρμός.

Εν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ τὴν Φαραωνίτιδα, παντ-
τραπίδην ἡ ὑπέροπλος δύναμις. Σαρκωθεὶς ὁ Λόγος
δὲ, τὴν πάμμοχθηρον ἀμαρτίᾳν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμέ-
νος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Τροπάρια.

Οτοῦ κόσμου ἄρχων Ἄγαθὲ, ὁ ἀπεγραψάμεθα, τῇ
ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου
κέπριται. Προσβαλὼν γάρ σοι ἡς θνητῷ περιπέπτωσε,
τῷ τῆς ἐξουσίας χράτει σου, καὶ ἀσθενὴς διήλεγται.

Λυτρωτὴς τὴν γένες τῶν θροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτης ζωῆς
ἀργηγὸς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας. Τῇ γὰρ Ἀνασά-
σει σου διέσπάραξες τὴν θανάτον τὰ σπάργανα· ἢν δοξο-
λογῆμεν ἀπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι. Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφηνας Ἅγριη, πάσης αἵρατου τε, καὶ
όρατῆς αἰσιπάρδενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίσιν τε-
τοπαῖ, ὡς ἡδόκησε, σάρκωθηναι ἐν μήτρᾳ σου. Ωδὴ
παρρησίᾳ πρέσβεινε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐτερος Κανάρ Σταυροαναστάσ. οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Ἄδω τὸν αἶνον τῷ φερεσβίῳ Λόγῳ. Σὺν τοῖς Ειρμοῖς.
Ωδὴ αἱ. Ατριπτον αἰσινήπη.

Δύναμις ἀσθενεῖσθιν, ἀνθετάστις πεσοῦσι, καὶ ἀ-
φθαρσία τοῖς τεθνεῶσι γέγονας Χριστὲ, τῆς σαρ-
κὸς τῷ πάθει σου, ὅτι δεδόξασται.

ΤΗΣ ΟΚΤΩΝΧΟΥ ΗΧΟΣ Β.

43

Ωκτειρε τὸν πέθησαν εἰκόνα, καὶ ἀδέσποτε συντρι-
βεῖσαν, ὁ πλαστούργος Θεὸς καὶ καταυρῆσσ; ε-
κρωθεῖς δὲ γέγονεν, ὅτι δεδόξασται.

Εἶτερος Κατὰ τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου, δῦ οὐ ἀκροσίχ.

"Ἄδω τὸν αἴρον τῇ φερεθβίῳ Κόρῃ.

"Ωδὴ ἡ. Ἀτριπτον ἀσυνήθη.

Αὐλος πάλαι κλίμαξ, καὶ ξένως χέρσωθεῖσα ὅδος
Θαλάσσης, τὴν σὴν ἐδίλου γέρεντον Ἀγρή, ἣν ὑμοῦ-
μεν ἀπαντεῖς, ὅτι δεδόξασται.

Δύναμις τοῦ Υψίστου, ὑπόστασις τελτίδ, Θεοῦ σο-
φία, σωματωθεῖσα Ἀχραντε ἐκ σου, τοῖς θρε-
τοῖς ἀμίλησεν, ὅτι δεδόξασται.

Ωδευσε διὰ πύλης, ἀβάτου κεκλευσμένης, τῆς σῆς
τηδύος, δικαιοσύνης Ἡλιος Ἀγρή, καὶ τῷ κόσμῳ
ἐλάμψεν, ὅτι δεδόξασται. "Ωδὴ γ'. Ο Ειρυός.

Εξίνθησεν οὐέρημος ὥσεὶ κρίνον Κύριε, οὐ τῶν ἐ-
θνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου,
ἐν οὐέστερεώθη οὐ καρδία μου. Τροπάρια.

Ηκτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα,
ἐν ἐντελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμῳ μυκτηρίζο-
μενον, τὸν ἔρασταντα πάντα θείῳ τεύματι.

Εκ χόσς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἐπλασας, καὶ
συντριβέντα πάλιν, εἰς χοῦν θανάτου δὶ αμαρτίδο
Χριστὲ, συγκαταβάτε εἰς Ἀδην συνάνεστησας.

Θεοτόκεν.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγιον,
καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐφρίξαν αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ
τόκῳ σου. Διὸ σὲ Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

"Ἀλλος. Τόχον συνετρίψη.

Οπάντων ἐπέκεινα Χριστὸς, ἡλάττωται βραχὺ, τῷ
πάθει τῷ τῆς σαρκὸς, τῆς Ἀγγέλων φίστεως.

Νεκρὸς μὲν ἀνόμων λθυγισθεῖς, ἐκλάμπων γυναιξὶ¹
στιφάνῳ δόξης Χριστὲ, φεύγεις τῆς ἐγέρσεως.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

O χρόνου ἐπέκεινα πάντος, ὡς χρόνων Ποιητής ἐκ σοῦ Παρθένε ἐκὰν βρέφας πεπλαστούργυται.

N ὥδη πλατυτέραν οὐρανῶν, ὑμνήσωμεν, πιστοί; διὸ οὐκέτις Αδάμ ἐκ τοῖς οὐρανοῖς χαιρῶν πεπολίτευται.

Ωδὴ δ. Ὁ Εἰρμός.

E λύλυθας ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβυτος οὐκ Ἀγγελος, ἀλλὰ αὐτὸς ὁ Κύριος σεσαρκωμένος, καὶ ἐσωστὸς ὅλον με τὸν ἀνθρώπον. Διὸ κραυγάζωσοι: Δόξα τῷ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

P αρίστασαι ὡς κριτός ὁ Θεός μου τῷ βίματι, οὐ πρέσβυτος Δέσποτα, κρίσιν ἐνάγων τοῖς ἔθνεσιν, οὐ διὰ τῆς πάθους σου, τῇ σίκουμένῃ εἰργάσω σωτηρίαν Χριστέ.

Tῷ πάθεισου τοῦ ἐχθροῦ αἱ ρόμφαιαι ἐξέλιπον, τῶν ὑπεναντίων δὲ, ἐν τῇ εἰς Ἀδοὺ καθόδῳσον, πόλεις καθηρέθησαν, καὶ τοῦ τυράννου τὸ θράσος καταβέβληται.

Θεοτοκίον.

Sὲ λιμένα σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα: σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῖσαι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Ἄλλος. Ἀκηκοα Κύριε.

I δοῦσα ἐν ξέλωσε, Χριστὲ παγέντα Παρθένος, οὐ ἀγωδίαις σε κυνησασα, τὰς μητρικὰς ὄδύνας ὑπέμεινε.

N ειτήκηται Θάνατος, γεκρός σχυλεύει "Ἄδον τὰς πύλας" τοῦ παμφάγου γὰρ φαγέντος μοι, τὰ ὑπέρ φίσιν πάντα δεδώρηται.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

I δοὺς ὑπερύψωται, τὸ θεῖκὸν ὄρος σίκω Κυρίου, ὑπεράνω τῶν δυνάμεων, οὐ Θεομήτωρ ἐμφανέστατα.

N ομίμων τῆς φύσεως, Παρθένε ἄτερ μόνη τεκοῦσα, τὸν δεσπόζοντα τῆς κτίσεως, κατηξιώθης θείας χλίσεως.

Ωδὴ ε. Ὁ Είρμος.

M εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας Χριστὲ ὁ Θεός: διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἄρ-

χιφατού Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγρωστας, προσεγγι-
γνη εσχήκαμεν.

Τροπάριον.

Ω'ς κεδρος χριστὲ, τῶν ἔχθρῶν τὸ φρύνυμα σινέ-
τριψας ἔκουσίως Δέσποτα, ἐν τῇ κυπαρίσσῳ ὡς
πυδόκησας, ἐν τῇ πεύκῃ καὶ κεδρῷ, σαρκὶ συνανυψύμενος.

Ε' λάκη χριστὲ κατατάτῳ ἔθεντό σε, ἀπίουν οὐ-
ματίας Σωτῆρ, τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦστας, σεαυτῷ συ-
νεξανέστησας.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὸν Υἱὸν, καὶ Κύριον Παρθένες ἄγνη,
αιχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐν ἀνατίᾳ περισ-
σεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηνικὴν δωρίσασθαι.

"Ἀλλας. Οἱ ἀνθραξ τῷ Ἡσαΐᾳ.

Νηστεύει ἀπαννάμενος Ἀδὰμ, γείτεται Θανατιφόρου
ταῦ ξύλου ἐπρότερας: ἀλλὰ τούτου τὴν ἀμαρτίᾳ
ἔξαφανίζει, στουρωθεὶς ὁ δεύτερος.

Τὴν φύσιν παθητὸς, καὶ θυντὸς γέγονας, ὁ ἀπαθῆς
τῇ ἀύλῳ Θεότητι, ἀφθαρτίσας ἐνεκραμένους Χρι-
στὲ, κευθύμαντον Ἀδου ἔξανέστησας.

Τῆς Θεοτόκου. Οἱ αὐτοῦ.

Νεφέλαι τῆς εὐφροσύνης, γλυκασμὸν ῥάγατε τοῖς ἐπὶ¹
γῆς, ὅτι Παιδίον δέδοται, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν
αιώνων, εκ τῆς Παρθένου σαρκωθεῖς Θεὸς ἡμῶν.

Τῷ βίῳ καὶ τῷ σαρκίῳ μου, τὸ φῶς ἐλαύψε, καὶ
τὸ συγγὸν τῆς ἀμαρτίᾳς ἐλυσεν, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ
τῆς Παρθένου, ἀγενοπορᾶς σωματωθεῖς ὁ Φύστος.

"Οδὶ σ'. Ο Είρμος.

Ε' ἀδύσσω πταισμάτῳ κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνία-
σον τῆς εὔσπλαγχνίας σου, ἐπικειλοῦμαι ἀβύσσον.
Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάριον.

Ω'ς κακούργος ὁ δίκαιος κέκριται, καὶ μετὰ ἀνόμων
τῷ ξύλῳ προσηλωταὶ τοῖς ὑπενθύνοις ἀφεστε,
τῷ οἰκείῳ δωρεύμενος αἷματι.

Δι εἰρός μὲν ἡρῷον πρώτου Ἀδάμ, πάλαι
εἰς τὸν κόρμον εἰσῆλθεν ὁ Θάνατος, καὶ διὰ ἐκεῖνος
ἀκάστατος, τῷ Χιοῦ καὶ Θεοῦ πεφαγέρωται.

Θεοτοκίᾳ.

Απειράνθρωπος Παρθένε καὶ ἑκάπτας, καὶ διαιωνίζεις Παρ-
θένος ἐμφάνισμα, τῆς ἀλυθοῦς Θεότητος, τοῦ
Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σαν τὰ σύμβολα.

Ἄλλος. "Ηχοὺ ρυμάτων.

Φύλακας ἔθοι τῇ πταισαῖτι, τὰ Χερευβίμ τοῦ
ξύλου τῇς ζωῆς ἀλλὰ ἰδόντας σε τὰς πύλας ἥποι-
ζαν· ὡφθήσεις γὰρ οὐδοποιῶν, τῷ Ληστῷ Παραδεισον.

Εριμος "Άδης καὶ ἄπορος, διὰ Θανάτου γέγονεν ἐνός·
οὗ πολὺ γὰρ πλοῦτον ἔθιστάρισκεν, εἰς ὑπὲρ πάρ-
των ἥμᾶν, ὁ Χριστὸς ἐκέρασεν.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Φίσις ἀνθρώπων δουλεύουσα, τῇ ἀμαρτίᾳ Δέσποινα
ἄγνη, διὰ σοῦ ἐλευθερίας ἔτυχε· σὸς γὰρ Υἱὸς
ἄμιστος, ὑπὲρ πάντων τέθυται.

Επιβοῶμεθα πάντες, σὲ τὴν φλεψῆν μιτέρα τοῦ
Θεοῦ παρορύσσετες οἰκέτας λύτρωσαι· μόνη γὰρ
πρὸς τὸν Υἱὸν, παρρησίαν κέκτησαι.

Κοντακίον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αρέστης Σωτήρ, ὃς τάφου παντοδύναμε, καὶ "Άδης
ἴδων, τὸ θαύμα εἶξεπλήττετο, καὶ γερροὶ ἀνίσταντο,
καὶ ἦ κτίσις ἴδουσα συγχαίρει σοί, καὶ ὁ Ἀδάμ συκε-
γάλλεται, καὶ κοσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε αἱ.

'Ο Οἶκος.

Σὺ εἰ τέ φας τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις
πάρτων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντας συ-
νανέστησας, τοῦ Θανάτου τὸ κράτος Σωτήρ σκυλεύσας,
καὶ τοῦ "Άδραν τὰς πύλας συντρίψας Λόγε· καὶ οἱ θυ-
τοὶ κατιδόντες τὸ θαύμα εἴθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις
συγχαίρει ἐπ τῇ σῇ Ἀναστάσῃ φιλάθρωπε. Διὸ καὶ

πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὸν σὺν συγκεκριθεῖσιν, καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυψεῖσε ἀεί.

Ωδὴ ζ'. Κ Εἰρημός.

Αγτίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννου μετάρ-
ειρού, τὴν φλόγα αὐερόβιπικε, Χριστὸς δὲ ἐφίστλωσε
Θεοσεβέσι Παισὶ, δρόσον τὸν τῷ πνεύματος, ὃ ὁν
εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος. Τροπάρια.

Οὐκ ἔφερες Δέσποτα δι' εὐσπλαγχνίαν, Θανάτῳ τὸν
ἄνθρωπον καθοράν τυραννήμενον, ἀλλὰ οὐδὲς καὶ
ἔσωσας ἴδιῳ αἴματι, ἄνθρωπος γενόμενος, ὃ ὡκε
γιμένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ιδόντες σε ἐπτηζαν ὑμφιεσμένον, στολῆν ἐκδικήσεως
οἱ πυλωροὶ τοῦ "Ἄδου Χριστέ" ἀγνώμονα τύραννον,
οἰκέτην Δέσποτα, οὐδὲς γὰρ χειράσασθαι, ὃ ὡκε
λογιμένος καὶ ὑπερένδοξος. Θεοτοκίον.

Αγίων ἀγίαν σε κατανοοῦμεν, ὡς μόνην κυήσασαν
Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένε ἀμόλυντε, Μῆτερ
ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς τὴν ἀφθαρ-
σίαν τῷ θείῳ τόκῳ σου.

"Ἀλλος. Ρίτορες ἀνεδείχθυσαν.

Εκρινε τὸν Προπάτορα πάλαι ἐν τῇ Ἐδεμὶ πατακοῇ
οὐλλ' ἔκουσίως ἐκρίθη, τῷ παραβάντι λύων τὸ ἔγχλι-
μα, ὃ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σέσωκας τὸν τρωθέντα τῇ γλώσσῃ, τῷ ιοβόλῳ ἐν Ἐ-
δεμὶ τὸ ἐθελούσιον δῆγμα, τῷ ἔκουσίῳ πάθει ἵσσω
γὰρ, ὃ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Βαίνοντα ἐν σκιᾷ με Θανάτου, ἀνεκαλέσω πρὸς τὸ
φῶς, τὸν σκοτεινόμορφον "Άδην, τῇ ἀστραπῇ βα-
λῶν τῆς Θεότητος, ὃ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς
καὶ ὑπερένδοξος.

Τῆς Θεοτόκου. Θ αὐτός.

Εώρᾳ ἐν τυκτὶ Τακάβ μέν, ὡν ἐν αἰγάλευτι Θεὸν
σεσαρκωμένον· ἐκ σοῦ δὲ φρυκτωρίᾳ ὥφθη τοῖς

μέλπουσιν: Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σύμβολα τῆς ἐν σοὶ ἀποφύγοντος, προκαταγγέλλων συμπλοκῆς, τῷ Ἰακώβ προσπαλφίει, διὶ τῆς ἐκὼν οὐνάθη ἀνθρώποις Ἀγγὴ, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Βέβηλος ὁ μὴ ἔνα κιρύττων, τὸν τῆς Παρθένου σε **Υἱὸν**, τῆς πανυμνήτου Τριάδος, καὶ ἀδιστάκτῳ γράμμῃ καὶ γλώσσῃ βοῶν: Ὁ ὑπέρθεος πᾶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. **Ωδὴ** ή. Ὁ Εἰρμός.

Κάμιρος ποτὲ πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ Θείῳ προστάγματα, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα φάλλοντας: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Αἷματι Χριστὲ, τῷ σῷ πεφοινυμένῳ, τὴν τῆς σαρκός σου καθορῶκτα στολὴν, ἐν τρόμῳ ἐξίσταντα, τὴν πολλὴν μακροθυμίᾳ σου τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα δοξάζοντα: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σύ μου τὸ Θρῆτὸν ἐνέδυσας οἰκτίρμων ἀθανασίαν τῇ ἐγέρσει σου. Διὸ ἀγαλλόμενος εὐχαρίστως ἀκαμέλπεισοι, ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς Χριστὲ κράζω σοι: Κατεπόθι ὄντως εἰς ἥκος ὁ Θάνατος. **Θεοτοκίον.**

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς ἀχάριστον ἐν μήτρᾳ, Θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκίνησας, Θεογεννητορ πάναγγε: ὅθεν σε σωτηρίαν πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

"**Αλλος.** Ἰνδαλιματος χρυσοῦ.

Ωράθης ἐν Σταυρῷ καθηλούμενος ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει: ἐκὼν ἐτάφης δὲ, καὶ τριήμερος ἐξανέστης, καὶ ἐλυτρώσω πάντας τοὺς βρατοὺς φιλάνθρωπε, πίστει μελῶδοιντας: Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερψυχοίτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λυτροῦσσαι τῆς φθορᾶς, ὑπελθὼν τὰ καταχθόνια
μου Θεοῦ Λόγε, ὃν περ διέπλασας, δυνάμει Χριστέ
σῆς θεία, καὶ ἀφθαρτίσας δόξης αἰδίου μέτοχον τῆς
σῆς ἀπειργάσω. Υμνείτω κραυγάζουσα πᾶσα κτίσις,
καὶ ὑπερυψούτω Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. 'Ο αὐτός.

Ωράδη ἐπὶ γῆς, διὰ σοῦ καὶ τοῖς ἀνθρώποις συ-
νανεστράφη, ὁ ἀγαθόττιτι ἀσύγκριτος καὶ δυνά-
μει· ὡς μελῶδοῦντες πάντες οἱ πιστοὶ κραυγάζομεν:
Η' ουσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ
ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κυρίως σε Ἀγγὴ, καταγγέλλοντες δοξάζομεν Θεο-
τόκε· σὺ γὰρ τὸν ἔνα ἀπεκύπσας, τῆς Τριάδος
σεσάρκωμένον· ὡς σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ Πρεύματι πάν-
τες μελῶδοῦμεν: Υμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις,
καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ Ζ'. 'Ο Ειρμός.

Ανάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σχρ-
καθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτι-
σμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. Διὸ τὴν
πανύμητον Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ως ἐν Παραδείσῳ φυτευθὲν, ἐν τῷ Κρανίῳ Σω-
τῆρ, τὸ τρισόλβιον ξύλον τοῦ σοῦ ἀχράντου
Σταυροῦ αἴματι καὶ ὕδατι θείῳ, ὡς ἐκ πηγῆς τῆς
θείας πλευρᾶς σου, Χριστὲ ἀρδευόμενον, τὴν ζωὴν
ἡμῖν ἐξήνθισεν.

Καθεῖλες δυνάσας, σαυρωθεὶς, ὁ Παντοδύναμος, καὶ
τὴν κάτω κειμένην, ἐν τῇ τοῦ "Ἄδου φρουρᾷ, οὔτι
τῷ ἀνθρώπων ὑψώσας, τῷ πατρικῷ ἐνίδρυσας θρό-
νῳ· μεθ' ἓς σε ἐρχόμενον, προσκυνοῦντες μεγαλύνομεν.

Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοούσιαν, ὄρθοδοξῶς
ὑμηῦντες πιστοὶ δοξάσωμεν, ἄτμιτον ὑπέρθεον

Ottico.

4

φύσιν τρισσοφεγγή ἀνέσπερον αἴγλην, τὴν μόνην ἀκή-
φατον, τὴν τὸ φῶς ὑμῖν ἐκλάμψασαν.

Άλλος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Εγώ μέσω τῶν καταδίκων, ὡς ἀμυδὸς ἀνηρτίθηκ,
Χριστὲ ἐπὶ κρανίου τῷ Σταυρῷ, λόγχῃ πλευρᾶν
ἐκκεντούμενος τὴν ζωὴν εδωρήσω, ὑμῖν τοῖς χοϊκοῖς
ὡς ἀγαθὸς, τοῖς ἐν πίστει τιμῶσι τὴν θείαν σου
Ἀνάστασιν.

Τὸν τῷ ἴδιῳ Θανάτῳ τοῦ Θανάτου τὸ κράτος, δυνά-
μει καταργήσαντα Θεὸν, πάντες πιστοὶ προσκυ-
νήσωμεν, ὅτι ποὺς ἀπ' αἰῶνος, νεκροὺς συνεξανέστησε,
καὶ τοῖς πᾶσι παρέχει, ζωὴν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Τῆς Θεοτόκου. "Οὐλος ὑπάρχεις ἔφεσις.

Ράβδος ἰσχύος δέδοται, φύσει τῇ σαθρῷ Δόγος
Θεοῦ, ἐν μήτρᾳ σου ἀγνὴ, καὶ ταύτην ἀνέστησε,
πρὸς Ἀδην ὀλισθήσασαν. Διὸ σε Πάναγρε, ὡς Θεο-
τοκον μεγαλύνομεν.

Ηγρετίσω Δέσποτα, δέξαι συμπαθῶς, πρέσβιτον
Μητέρα σὴν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ σοῦ τῆς χριστότη-
τος, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται, ἵνα σε ἀπαγαγτεῖς,
ὡς ἐνεργέτην μεγαλύνωμεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιγμὰ Ἀναστάσιμα.

Πᾶσα πνοή, καὶ πᾶσα κτίσις σὲ δοξάζει Κύριε,
ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν Θάνατον κατίργησας,
ἵνα δείξῃς τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀναστασίην,
ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν,
τηροῦντες τὸν Βασιλέα; διὰ τί γὰρ ὁ λίθος οὐκ
ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; **Η** τὸν ταφέντα δότωσαν,
ἢ ἀνασάντα προσκυνήτωσαν, λέγοντες σὺν ὑμῖν: Δόξα
τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, Σωτὴρ ὑμῶν δόξα σοι.

Χαιρετε λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε. **Άγγελος** ἐκάθησε
εἰς τὸν λίθον τοῦ μηνάτος· ἀυτὸς ὑμᾶς εύηγ-

γελήσατο εἰπών: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐδίας. Χαίρετε λαοί, καὶ ἀγαλλιάσθε.

Αγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν. Ἀγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σοῦ μνῆματός, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν· ὁ μὲν ἀντὶ τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων· ὁ δέ ἀντὶ Θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην χηρύττων ἡμῖν. Διὸ βοῶμέν σοι: Εὐεργέτα τῶν ἀπάρτων, Κύριε δόξα σοι.

Ἐπερα Στιχύρα Ἀνατολικά.

Ερράναν μύρα μετὰ δακρύων, ἐπὶ τὸ μνῆμά σου αἱ Γυναικεῖς, καὶ ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα αὐτῶν, ἐν τῷ λέγειν: Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Αἰνεστάσαν ἔθνη καὶ λαοί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐκουσίως δὶ ήμᾶς Σταυρὸν ὑπομείραντα, καὶ ἐν τῷ Ἄδη τριμερεύσαντα, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, δὶ οἵ πεφώτισται πάντα τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Εσταυρώθης ἐτάφης, Χριστὲ ὡς ἥδουλόθης, ἐσκύλευσάς τὸν Θάνατον ὡς Θεός, καὶ Δεσπότης, δωρούμενος τῷ κόσμῳ ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Οὐτως παράνομοι, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μείζονος ἡμᾶς θαύματος ἡξιώσατε. Ἐχουσι τὴν γεννωσιν οἱ φύλακες. Σύμερον προῆλθε τοῦ μνήματος. Καὶ ἐλεγον: Εἴπατε ὅτι, ήμῶν κοιμωμέρων, ἡλιθοὶ οἱ Μαθηταὶ, καὶ ἐκλεψαν αὐτόν. Καὶ τίς κλέπτει νεκρὸν, μάλιστα δὲ καὶ γυμνὸν; Αὐτὸς ἀνέστη ἀυτεξουσίως ὡς Θεός, καταλιπὼν καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐρτάφια αὐτοῦ. Δεῦτε ἵδετε Ιουδαῖοι, πῶς οὐ διέρρηξε τὰς σφραγίδας, ὁ τὸν Θάνατον πατήσας, καὶ τῷ γένετε τῶν αἰθρωπῶν, τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Δειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ.

Tὴν φωνὴν σοι προσάγομεν, τὸῦ Λυστρᾶ καὶ βοῶμέρ-

σοὶ: Μηδέποτε ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῷ βασιλείᾳ σου.

Tὸν Σταυρὸν σοι προσάγομεν, εἰς πταισμάτων συγ-

χώρησιν, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν κατεδέξω φιλάνθρωπε.

Pροσκυνοῦμέν σου Δέσποτα, τὸν Ταφῆν καὶ τὸν Ἐ-

γερσιν, δι' ἧν εἰς φθορὰς ἐλυτρώσω, τὸν κόσμον

φιλάνθρωπε,

Tῷ Θαυμτῷ σου Κύριε, κατεπόθη ὁ Θάνατος, καὶ

τῷ Ἀναστάσει σου Σῶτερ, τὸν κόσμον διέσωσας.

Oἱ ἐν σκότει καθεύδογτες, σὲ τὸ φῶς Θεασάμενοι,

ἐν τοῖς κατωτάτοις τοῦ Ἀδου, Χριστὲ ἐξανέσισθε.

Mυροφόροις ὑπήντησας, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μρήματος,

καὶ τοῖς Μαζηταῖς ἐπιγγείλω, ἐπεῖν σου τὴν

Ἐγερσιν.

Δόξα.

Tὸν Πατέρα δοξάσωμεν, τὸν Υἱὸν προσκυνήσωμεν,

πάντες καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, πιστῶς ἀνυμνήσωμεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Xαῖρε Θρόνε πυρίμορφε. Χαῖρε Νύμφῃ ἀνύμφευτε.

Χαῖρε ή Θεὸν τοῖς ἀνθρώποις, Παρθένε χυῆσασα:

Τέλος τοῦ Δευτέρου Ἡχου.

Κἄν δευτέραν εἴληφας, ἐν ταξεὶ Θεσιν,

Ἄλλ' ἱδογὴ πρώτη σοι τῷ μελιρρύτῳ.

Τὸ σὸν μελιχρὸν καὶ γλυκύτατον μέλος

Οστᾶ πιαίνει, καρδίας τ' ἐνηδύνει.

Σειρῆνες ἥδον δευτέρου πάντως μέλι.

Οὔτῳ πράως σοι ρῦ μελισταγές μέλος!

Η ΧΟΣ Γ'.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ: Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά Ἀναστάσιμα.

Εἷ σῶ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτήρ, Θανάτου κράτος λέλυ-
τι, καὶ διαβόλε ἡ πλάνη κατίργυται· γένος δὲ αἰθρώπων
ἴστει σωζόμενον, ὑμνοῦσοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Τεφώτισται τὰ σύμπαντα, τῇ Ἀναστάσεισου Κύριε,
καὶ ὁ Παράδεισος πάλιν ἀνέψηται· πᾶσα δὲ ἡ κτί-
σις ἀνευφημούσα σε, ὑμνοῦσοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Δοξάζω τὸν Πατρὸς, καὶ τὸν Υἱοῦ τὴν δύναμιν, καὶ
Πνεύματος ἀγίου ὑμῶν τὴν εἶζουσίαν, ἀδιαίρετον
κτιστού Θεότητα, Τριάδα ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύου-
σαν εἰς αἰῶνα αἰῶνδες.

"Ἐτερα Στιχηρά Ἀνατολικά.

Γὸν Σταυρόνσου τὸν τίμιον, προσκυνοῦμεν Χριστὲ,
καὶ τὴν Ἀνάστασίνσου ὑμοῦμεν καὶ δοξάζομεν·
ἡ γὰρ μιᾶλωπίσου, ἡμεῖς οἱ πάντες ἵαζημεν.

Υμιοῦμεν τὸν Σωτῆρα, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου σαρ-
κωθέντα· διὸ ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη, καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀνέστη δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῖς ἐν "Ἄδη καταβὰς, Χριστὸς εὐηγγελίσατο: 'Θαρ-
σεῖτε λέγω, γῦν νερίκηκα: ἐγώ εἰμι ἡ Ἀνάστα-
σις· ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας Θανάτου τὰς πύλας.

Οἱ ἀναξίως ἐστῶτες ἐν τῷ ἀχράντῳ σου οἴκῳ,
ἐσπερινὸν ὑμνοῦ ἀναμέλπομεν, εἰκ βαθέων κραυ-
γάζοτες: Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ φωτίσας τὸν κόσμον, τῇ
τριημέρῳ Ἀναστάσεισου, εἴξελοῦ τὸν λαόνσου, ἐκ ψει-
ρὸς τῶν ἐχθρῶν σου, φιλανθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν, τένθ θεαμδρικόν σου τόκον Παν-
σεβάσμιε; Πεῖραν γὰρ ἄνδρὸς μὴ δεξαμένη Ή-

ναμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Κιὸν ἐν σαρκὶ, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεγυθέντα ἀμύτορα, μιδαμῶς ὑπομείνατα τροπὴν ἢ φυρμὸν ἢ διαιρεσίρ, ἀλλ' ἐκατέρας οἰσίας τὴν ἴδιότητα, σῶσν φυλάξαντα. Διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὄρθοδοξῶν, Θεοτόκον ὁμολογοῦντων σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχυρά.

Ο' τῷ πάθει σου Χριστὲ, αμαρτιστας τὸν "Ηλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς Λανατάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρότεξαι ἡμᾶν τὸν ἵσπεριον ὅμινον φιλάνθρωπε.

Τὰ κατὰ Ἀλφαβίτον.

Η' ζωοδόχος σου Ἐγερσις Κύριε, τὸν οἰκουμένην πάσαν ἐφώτισε, καὶ τὸ ἴδιον πλάτημα φθαρὲι ἀπεκαλέσατο. Διὸ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδάμ, ἀπαλλάγέτες βοῶμεν: Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Ηεὸς ὑπάρχων ἀναλλοιώτες, σαρκὶ πάσχων ὥλοισται: ὃν ἡ κτίσις μὴ φέρουσα κρεμάμενον ὄραν, τῷ φόβῳ ἐκλογεῖτο, καὶ στένουσα ὕμνει, τὴν σὴν μακροθυμίαν. Κατελθῶν ἐν "Ἄδῃ δὲ τριήμερος ἀνέστης, ζῶν τῷ κόσμῳ δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Γρα τὸ γένος ἡμῶν ἐκ τοῦ θανάτου Χριστὲ λυτρώσυς, Τ θανάτον ὑπῆργκας, καὶ τριήμερος ἐκ γεκρῶν αναστὰς ἁυτῷ συνανέστησας, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, καὶ κόσμον ἐφώτισας. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Α' σπόρως ἐκ Θείου Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρὸς συνείληφας Κιὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμύτορα πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα: διὶ μᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτηρα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκίνσας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀπολυτίχιον.

Εὑφραιμέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιέσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι ἀυτοῦ ὁ Κύριος.

άτησε τῷ Θανάτῳ τὸν Θάνατον, πρωτότοκος γὰρ
ερῶν εὑέρετο, ἐκ κοιλίας "Ἄδη ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ πα-
τήσε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα εἶλος. Θεοτοκίον.

Νέτη τὸ μεσιτεύματαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν,
ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκη Παρθένε· ὃν τῇ σαρκὶ γάρ τῇ
σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ
ὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς
ε φθορᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Ἐν τῇ Μεσογυκτικῇ Καινῷ Τριαδικός, οὐδὲ ἀκροστ.

Αἰνῶ, Τριάς, σὲ τὴν μίαν Θεαρχίαν. Μητροφάνους.

Ωδὴ ἡ. Ό τὰ ὕδατα.

Ακατάληπτε μόνη Κυριαρχία, καὶ μία Τριαδικὴ
Θεαρχία, τριλαμποῦς αἴγλης με τῆς σῆς ἀξιω-
γον ἕν, ὅπως ἀνυμνήσωσε, τὴν ἡμιουμένην ἀπαύστως,
τρισαγιώτις ἄσμασι, Αγγέλων στόμασι.

Γέρως τῶν ἀύλων, πᾶσαι αἱ τάξεις ὄμροῦσι ποιητι-
κὴν ὡς αἰτίαν ἐνεκῆν τρίφωτον, ἀρχικωτάτην σα-
φῶς· ἦν συμφάνως μέλψωμεν, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ
πλήθη, καὶ πιστῶς δοξάσωμεν, πυλίνοις στόμασι.

Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα οἱ Θεολόγοι προσφόρως.
συμβολικῶς σε καλοῦσι, ἀπαθῆ γένησιν, ἐξ ἀ-
γεννήτου Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ σημαίνοντος, Θεὲ Μονάρχα
τῶν ὅλων, ἄμα καὶ τοῦ Πνεύματος, Θείαν ἐκπέρευστιν.

Θεοτοκίον.

Ως φιλάνθρωπος φύσει, τὴρ τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν,
προσειληφὼς Θεοῦ Λόγον, τὸ τρισσὸν ἐλαμψας μο-
ναρχικώτατον φῶς, τῆς μιᾶς Θεότητος, δεδοξασμένην
τοῖς πᾶσι, δείξας τὴν τεκοῦσάν σε, Παρθένον ἄχραντον.

Ωδὴ γ'. Ό εἴ μη ὄντων.

Τρισσεῦσαι πάλαι τὸ ὕδωρ προστεταχώς, Ἡλίας
ταῖς σχιδαῖς, τυπικῶς παρενέφηνε, τὴν τριττὴν
ὑπόστασιν, τῆς ἔνιαίας Θεοῦ Κυριαρχίας.

Pρώδης φύσις ὑμεῖς σὲ τῶν γηγενῶν, τὸν ἔνα καὶ τρίφωτον, πλαστουργὸν ἀναλοίωτον, καὶ βοὴ σοε Δέσποτα: Παντοδαπῆς με τρόπης ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Iσηγοροῦντες τοῖς λόγοις τῶν Προφητῶν, κλεινῶν Ἀποστόλων τε, καὶ Κηρύκων τῆς Πίσεως, ισουργὸν Τριάδα σε δοξολογοῦμεν πιστοὶ, Θεὲ τῷ ὅλῳ. Θεοτοκίον.

Aπὸ τοῦ Θρόνου κατῆλθε τοῦ ὑψηλοῦ, ὁ Χριστὸς τὸν ἄνθρωπον, ἀνυψῶν ὡς φιλάνθρωπος, διὰ σοῦ Πανάγραντε, καὶ τὸ τρισῆλιον φῶς ἐλαμψε πᾶσι.

Κάθισμα.

Oὐπερούσιος καὶ μόνος Κύριος, Χριστὸς ἀπαύγασμα τοῦ προανάρχου Πατρὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ Θειότατοι, ἐλέησον τοὺς δούλους σου. Πάγτες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, τρισυπόστατε Κύριε, ὡς ἔχων ἔξουσίαν τὸ πλάσμα σου, σῶσον ἐκ πάσις περιστάσεως.

Δόξα, καὶ υἱός. Θεοτοκίον.

Oὐπερούσιος Θεὸς καὶ Κύριος, ἐκ σοῦ σεσάρχωται διὰ γαθότητα, τὸ καθ' ἡμᾶς οἰσιωθεὶς, καὶ μείνας ὅπερ πέφυκεν."ΟΘεν καὶ Θεάνθρωπον, τοῦτον σέβοντες Πάναγρε, σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον κηρύττομεν, δοξάζοντες τὸ μέγιστον Θαῦμα, τῆς σῆς ἀσπόρου κυήσεως.

Ωδὴ δ. "Εθου πρὸς ἡμᾶς.

Sτέλεχος διττὸν, ἐκ Πατρὸς, ὡς ρίζης ἐβλάστησεν ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ εὑθές, οἱ συμφυεῖς βλαστοὶ καὶ Θεόφυτοι, καὶ ἄνθη συνάγαρχα, ὡς τρία εἶναι φῶτα τῆς Θεότητος.

Δίς.

Sτίφη γοερῶν, οὐσιῶν ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε, τὸν ἀπερινότον Θεὸν, μεθ' ᾧ ἡμεῖς δοξάζομεν λέγοντες; Τριάς ὑπερούσιε, τοὺς σους οἰκέτας σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Eθελξας ἡμᾶς, εἰς ἀγάπην σὴν πολυέλεε Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς σωματωθεὶς ἀτρέπτως, καὶ

ίφωτον, τὴν μίαν Θεότητα μυσταγωγήσας· ὅπερ σὲ
ἔξαζομεν.

Ωδὴ ἡ. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Γὸν ἔναι κυριάρχην εἰκονικῶς, ὡς εἶδεν Ἡσαΐας Θεόν,
ἐν τρισὶ προσώποις δοξολογούμενον, ἀγράντος,
ωναῖς Σεραφίμ, ἀπεστάλη τοῦ κυρύζαι παρευθύνεις
ρίφωτον Οὐσίαν, καὶ Μονάδα τρισῆλιον. Δίς.

Η πάντων ἀράτων καὶ ὄρατῶν, τὴν φύσιν ἐξ οὐκ
ὄρτων τὸ πρὸν, ὑποστησαμένη Μονὰς τρισῆλιε,
τοὺς ἔνα Θεὸν σὲ πιστῶς ἐυφημοῦντας, ἐκ παρτοίων
πειρασμῶν, ἐκλυτρωσαμένη, τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον.
Θεοτοκίον.

Νυμφᾶνα φωτοφόρον καὶ καθαρὸν, Παρθένε γεγονυῖαν
Θεοῦ, σὲ ὑμποῦμεν πόθῳ καὶ μακαρίζομεν. Ἐκ
σοῦ γὰρ ἐτέχθη Χριστὸς, ἐν οὐσίαις καὶ θελήσεσι διτ-
ταῖς, δὲ εἰς τῆς Τριάδος, καὶ τῆς δόξης ὁντος Κύριος.

Ωδὴ σ'. Αβυσσος ἐσχάτη.

Μέτοικος ὑπάρχων ὁ Ἀβραὰμ, κατηξιώθη τυπικῶς
ὑποδέχεσθαι ἐνικὸν μὲν Κύριον, εν τρισὶν ὑπο-
στάσεσιν, ὑπερούσιον, ἀνδρικαῖς δὲ μορφώσεσι. Δίς.

Ι θυνον καρδίας σῶν οἰκετῶν, πρὸ φῶς τὸ ἀπρόσι-
τον, ὡς τρισῆλιε Κύριε, καὶ σῆς δόξης ἐλλαμψίη
παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τοῦ φαντάζεσθαι τὸ
σὸν καλλος τὸ ἄρριτον. Θεοτοκίον.

Ανοίξον τὰς πύλας μοι τοῦ φωτὸς, τοῦ κυνθέντος ἐκ
υπόνος σου Ἀγράντε, ἵνα βλέπω τρίφωτον ἀκτίνα
τῆς Θεότητος, καὶ δοξάζωσε τὴν ὄλόφωτον Δέσποινα.

Κάθισμα. Θείας Πίστεως.

Ηείας φύσεως ὁμοσυσίου, τὸ τρισῆλιον ὑμνοῦμεν κρά-
τος, καὶ τρισαγίας φωναῖς ἐκβούσωμεν: "Ἄγιος
εἰ ὁ Πατὴρ ὁ προάναρχος, "Ἄγιος εἰ ὁ Υἱὸς ὁ συνά-
ναρχος, Πρεμύτα "Ἄγιον, δὲ εἰς ἀμερής Θεὸς ἡμῶν, καὶ
πάντων ποιητὴς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον δόμοιον.

Θαῦμα μέγιστον! πᾶς συνεσχέθη, ὁ ἀχώριτος, ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐσπερχώθη, καὶ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος, μὴ ὑπομείνας φυρμὸν ἢ διαιρεσιν, τῆς Θεῖκῆς καὶ ἀτρέπτου Θεότητος, Κόρη πάναγνε; Διὸ Θεοτόκου σὲ πιστῶς κηρύττομεν· αἰὲν καὶ δοξάζομεν.

Ωδὴ ζ'. Ως πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Ναὸν με δεῖξον τῆς σῆς Θεότητος Δέσποτα, τῆς τριλαμποῦς ὅλον φωτεινὸν, ἀμαρτητικῆς ἀμαυρώσεως δεινῆς, καὶ παθῶν ἀνώτερον, ταῖς φωτουργοῖς σου λάμψειν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεότητος τὴν μορφὴν μίαν καταγγέλλομεν, ἐν τρισὶ υποστατικαῖς, καὶ διαιρεταῖς, ἴδιότησι, Πατρὸς καὶ Χιοῦ καὶ Πνεύματος; Εὐλογητὸς εἴ κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εφάνη τῷ Αβραὰμ, Θεὸς τρισυπόστατος, ἐν τῇ δρυὶ πάλαι τῇ Μαρβρῷ, τῆς φιλοξενίας μισθὸν, τὸν Γσαὰκ ἀρτίδον διὲλεορ· ὅγε πέρ καὶ νῦν δοξάζομεν, ὡς Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Εφάνη ἐπὶ τῆς γῆς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὡς παντούργος ἀγαθοπρεπῶς, ἐκ παρθενικῆς καὶ ἀχράντου σου γαστρὸς, καὶ ἡμᾶς ἐθέωσεν, ἐυλογημένη πάναγνε, Θεοτόκε πανάχραντε.

Ωδὴ ί. Αστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέρτες.

Ανάρχου Πατρὸς ὡς ἐκ ρίζης, Λόγος καὶ τὸ Πνεῦμα συνανάρχως πεφυκότες, ὡς θλασοὶ τῆς ὑπερουσίου Θεαρχίας, ἐδειξαν τῆς Τριάδος, δόξαν μίαν τε καὶ δύναμιν· ἦν ὑμνοῦμεν πάντες, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Ρυθμίζεις ταῖς σαῖς φρυκτωρίαις, τάξεις οὐρανίους, ἀναμέλπειν ἀστυνήτως τρισαγίοις ἀσμασι Θείοις, Πάτερ Λόγε σύμμορφε, καὶ τὸ Πνεῦμα τρίφωτον, κράτος καὶ ἰσόρροπον. Οδευ σὲ ἴμνοῦμεν, εἰς πάτας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Xρισμοὶ Προφητῶν τὸν σὸν τόκον, πόρρωθεν ἰδόντες,
Θεοτόκη αὐτοφύμουν, ὡς ἀσπόρως καὶ ὑπερφύϊς,
γεγραφέντα Δέσποινα, καὶ συμφώνως τοῦτον ὑμεροῦμεν
ὡς Κύριον, καὶ ὑπεριψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ωδὴ Θ'. Καινὸν τὸ Σαῦμα.

I'δει τὴν δόξαν, τὴν τρισσολαμπῆ, αἱ Θεοειδεῖς τῷ
Ἄσωμάτων τάξεις, σαφῶς ἀνίεναι πτέρυξιν ἀφίεν-
ται ἄνω· ἀλλ' εὐλαβοῦνται σφρόδρα τὸ ἀπρόσιτον φῶς,
καὶ ὑμνον ἀπεύστως ἐκβοῶσι. Τούτρις συμφώνως,
μεγαδικὴ Τριάς σε δοξάζομεν. Δίς.

Aπλέτῳ πόθῳ καὶ οἱ ἐπὶ γῆς, νοερὰς ψυχὴν ἐκ
σοῦ λαβόντες καὶ λογικὴν, σὲ ὑμρῦμεν Δέσποτα
Θεὲ τῷ ἀπάντων, τὴν ἐνιαίαν φύσιν αλιθῶς, καὶ
τριτὴν προσώποις, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας. Διὸ οἰκτίρ-
μωτ, ὡς πολύέλεος ήμᾶς οἴκτειρον..

Θεοτοκίον,

Nαόν με δεῖξον τῆς μοναρχικῆς, καὶ τριφεγγοῦς σου
Θεαρχίας φωτοειδῆ, καθαρῶς λατρεύειν σοὶ τῷ
Κτίστῃ τῶν ὅλων, καὶ τῆς ἀφράστου δόξης νοερὸν Θεω-
ρὸν, πρεσβείας τῆς μόνης Θεοτόκου· ἢν ἐπαξίως, ὡς
ὑπερένδοξον μεγαλύνομεν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΟΥ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὴν ἀ. Στιχολογίαν,

Καθίσματα Ἀγαστάσιμα.

Xριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγένετο, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκαι-
μημένων, ὁ πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δικαιούρ-
γος πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν
τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκ ἔτι Θά-
ρατε κυριεῖεις· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος
τους κατέλυσε. Δόξα.

Sαρκὶ τοῦ Θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ
Θανάτου ἐξέτεμες τῇ Εγέρσεισου· καὶ τὸν ἄνθρω-

πόν κατ' αὐτοῦ ἐπιχύσας, τῆς ἀρχαῖας κατάρας τῆς
ἀπταρίας ἀνακαλούμενος, ὁ ὑπερασπιστής τῆς Ζωῆς ἡμῶν,
Κύριε δόξα σου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν εἰρατότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρβλαπτόν
πριν τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς,
ἔβοσσος Θεοτόκε: Ποιόν σοι εγκώμιον προσταγάγω ἐπά-
ξιον; τί δὲ ὄνομά σους; ἀπορῶ, καὶ ἔχεισταμαι. Διὸ ᾧς
προσετάγω βοῶσι: Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸ β'. Στιχοδογίαν, Καθίσμ. Τὸν ὥραιότητα:

Τὸν ἀναλλοίωτον τὸ τῆς Θεότητος, καὶ τὸ ἐκούσιον
πάθος σου Κύριε, εἰς ἐαυτὸν καταπλαγεῖς, ὁ Ἄδης
ἐπωδύρετο: Τρέμω τὸν τοῦ σώματος, μὴ φθαρεῖσθαι
ὑπόστασιν· βλέπω τὸν αόρατον, μυστικῶς πολεμοῦντά
με. Διὸ καὶ οὓς κατέχω κραυγάζουσι: Δόξα Χριστῷ
τῇ Ἀναστάσει σου. Δόξα.

Τὸν ἀκατάληπτον τὸ τῆς Σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευ-
τον τὸ τῆς Εγέρσεως, Θεολογοῦμεν οἱ πιστοί, α-
πόρρητον μυστήριον. Σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ Ἄδης
ἐσκύλευται γένος δὲ ἀνθρώπων, ἀφθαρτίαν ἐνδέδυται.
Διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν: Δόξα Χριστῷ τῇ
Ἀναστάσει σου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὅμοιόσιον
Πατρὶ καὶ Πρεμύτᾳ, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς
έχωρησας Θεομήτωρ. Μίαν καὶ ἀσύγχυτον, τῆς Τριάδος
ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ δοξάζε-
σθαι. Διὸ καὶ εὐχαρίστως βοῶμεν σοι: Χαῖρε ἡ Κεχα-
ριτωμένη. Μετὰ τὸν Ἀμωμὸν, ἡ Υπακοή.

Εκπλήττων καὶ ὄράσει, δροσίζων τοῖς ρύμασιν, ὁ
ἀστράπτων Αγγελος ταῖς Μυροφόροις ἐλεγε: Τὸν
ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἡγέρθη κειώσφες τὰ
μνήματα. Τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴ γνῶτε τὸν ἀναλλοίω-
τον. Εἴπατε τῷ Θεῷ: 'Ως φοβερὰ τὰ ἔργα σου, ὅτι
τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβάθμοι. Ἀντίφωνος Α'.

Ὕπερ αἰχμαλωσίαν Σιών σὺ ἐξέίλου ἐκ Βαβυλῶνος,
καὶ μὲν ἐκ τῶν πατῶν πρὸς ζῷον ἔλκυσσε Λόγον.

Ἐν τῷ νότῳ οἱ σπείροντες δάκρυσιν ἐνθέοις, θεριοῦσε
στάχυας, ἐν χαρᾶς δειζωίας. Δόξα, καὶ νῦν.

Ὕγιών Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ καὶ
Τίῷ συναγράπτει ἐν φῶ τὰ πάντα ζῆι καὶ κινεῖται.

Ἀντίφωνος Β'.

Ἄνταν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μά-
την κοπιῶμεν· τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς
ιῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Ποὺς καρποῦ τῆς γατρὸς, τῷ Πνεύματι υἱοποιητῶς σοι
τῷ Χριστῷ, τοῖς Πατρὶ, οἵ Αγιοι πάντοτε εἰσιν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὕγιών Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἀγιότης, σοφία·
οὐδεὶς πᾶσαν γὰρ κτίσιν. Αὐτῷ λατρεύσαμεν,
εὸς γὰρ, ὡς Πατρὶ τε καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνος Γ'.

Δι Φοβέμενοι τὸν Κύριον μακάριοι, τρίβους βαδίζοται
τῶν ἐντολῶν, φάγονται ζωρὰν γὰρ παγκαρπίαν.

Σύκλω τῆς τραπέζης σου εἰφράνθητι, καθορῶ σου
Ποιμενάρχα, τὰ ἔγγονα φέροντα, κλάδους ἀγα-
θεργίας. Δόξα, καὶ νῦν.

Ὕγιών Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὐ-
χάρις καὶ ζῷον πάσῃ τῇ κτίσει· σὺν Πατρὶ γὰρ
υμιεῖται καὶ τῷ Λόγῳ.
ροκείμ. Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσεν.

Στίχος. Ἄσπατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγελιον τὸ Εωθινόν.

Ἄναστασις Χριστοῦ θεασάμενοι. 'Ο Ν'. Καὶ ὁ
ναστάσιμος Κανών. Ωδὴ ἀ. 'Ο Ειρμός.

Τὰ ὕδατα πάλαι νεύματι θείω εἰς μίαν συναγα-
γὴν συναθροίσας, καὶ τεμών θάλασσαν Ισραηλίτη

λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει. Αὐτῷ μόνῳ φσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Τροπάρια.

Ο τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἴδρωτας φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρασόμου χειρὸς, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σώματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔκυσεν, ὅτι δεδοξασται.

Νικητής τροπαιοῦχος κατὰ Θανάτου ὁ Θάνατος, δεδοικώς ἀνέδειχθη. Παθητὸν σάρκα γὰρ ἐμψυχαμένην λαβὼν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σύμπλακεις τῷ τυράντῳ, παντας σύνταξτησεν, ὅτι δεδοξασται.

Θεοτόκιον λ

Αλιθῇ Θεοτόκον, πάττα τὰ ἔδυν δοξάζει σὲ τὴν αἰσπόρως τεκοῦσσαν. Ὑπὸδὺς μήτρα γὰρ, ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιῶθι, καὶ Θεὸς καὶ ἀνθρωπὸς ἐκ σοῦ γεγένηται.

"Ετερος Κανὼν Σταύροσν. Ὡδὴ ἀ. Ἀσμα καὶ οὐ. Γένος βροτῶν αἵματι θείω, δεδουλωμένον τυράντῳ φιλαμαρτίμον; Χριστὸς ἐξηγόραστε, καὶ Θεοποιήσας ἀνεκαίνισεν, ὅτι δεδοξασται.

Ω'ς μὲν Θρητὸς Θανάτου θέλων, ὁ τῆς ζωῆς τὰ μιωῖχος Χριστὸς ἐγεύσατο· ὡς ἀν δὲ αἰθάνατος φύσει, τοὺς νεκροὺς ἐζωποίησεν, ὅτι δεδοξασται.

"Ετερος Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὐ ν ἀκροστιγχίς.

Ἄδω τρίτον μέλισμα, σοὶ Θεοτόκε. Σὺ τοῖς Είρμοῖς. Ἀσμα καὶ οὐ.

Γόρου κάμπτει ἀπάσα φύσις ἐπουρανίων Παρθένε, τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ, σὺν τοῖς ἐπιγείοις τέ, ἀξιοπρεπῶς τὰ καταχθόνια, ὅτι δεδοξασται.

Ω' συναλλαγμάτων τῶν εἰν σοί! ἀγαθῶν γὰρ ἀφθόνως, παρεκτικὸς ὡς Θεὸς, Πνεῦμα θεῖον δους ἡμῖν, σάρκα ἐκ σοῦ Κόρη προσελάβετο, ὅτι δεδοξασται.

Ωδὴ γ. Ὁ Εἰρμός.

Ο' ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, τῷ λόγῳ κτιζόμενα, τέλειούμενα Πρεύματι, παυτοκράτορ Δέσποτα, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Διὰ Σταυροῦ σὸν γῆσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατα βόθρον γὰρ, ὃν ὄρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δὲ Χριστὲ τὸ κέρας, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει.

Τῆς εὐσέβειας τὸ κίρυγμα τῶν ἔθνων, ὡς ὅδωρ ἐπάλυψε, τὰς θαλασσὰς φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γὰρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψε φέγγος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα λελάνηται περὶ σοῦ, οὐ πόλις οὐ ἔμψυχος τοῦ αἱ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, οῖς ἐπὶ τῆς Θεος συνανεστράφη.

Άλλος. Τόξον ἔθραύσεν.

Ρόψις ἄχραντε Σταυρὲ, εἰδώλικῶν ἐδείχθης, σὺ καθαρμάτων, ὅτι Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, ἐν σοὶ χειραςτέπέτασε.

"να πάρτες οἱ πιστοί, τὸ ζωοδόχον, μνῆμα σὲ προσκυνῶμεν, τέθαπται ἐν σοὶ, καὶ ἐγήγερται Χριστὸς, τως ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ ἀυτός.

Δάβδος ρίζης Ιεσσαὶ, προφητικῶς βλαστήσασα οὐ παρθένος, ἄνθος σὲ Χριστὲ, ἐξανέτειλεν ἡμῖν. γιος εἰς Κύριε.

να θείας κοινωνούς, τούς γηγενεῖς ἐργάσῃ, ἐκ τῆς Παρθένου, σάρκα τὴν ἡμῶν, σὺ ἐπτώχευσας λαίν. "Αγιος εἰς Κύριε. Ωδὴ δ. Ὁ Εἰρμός.

Τού πρὸς ἡμᾶς, κραταιάν ἀγάπησιν Κύριε, τὸν μονογενῆ γάρ σου Χίον, ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον ὥκας· διὸ σοὶ κραυγάζομεν εὐχαριστοῦντες: Δόξα δυνάμεισου Κύριε.

Τροπάρια.

Στίγματα Χριστὲ, συμπαθῶς καὶ μάλωπας ἕκεγκας,
οὐδὲν ῥαπτομάταν καρτερᾶς, καὶ μακροδύμως φέ-
ρων ἐμπτύσματα, δὶ ὃν κατειργάσθω μοι τὴν σωτηρίαν.
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σώματι Θυητῷ, ἡ ζωὴ θανάτῳ ώμίλισας, τῆς ταλαι-
πωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ στεναγμοῦ πενήτων σου
καὶ ἔνεκεν, φθείρας τὸν φθείραντα δεδοξασμένε, πάντας
συνανέστησας, μόνε φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Mυσθῆτε Χριστὲ, ἵς ἐκτίσω ποίμνης τῷ πάθει
σου, τῆς δεδοξασμένης σου Μητρὸς, τὰς συμ-
παθεῖς ἐντελέχεις δεξάμενος, καὶ ἐπιτικεψάμενος, κε-
κακωμένην ρύσαι, τῇ δυνάμει σου Κύριε.

"Αλλος. Τὸ ξένον καὶ ἀπέρριπτον.

O πλάσας κατ' εἰκόνα σου, φιλάνθρωπε. τὸν ἄν-
θρωπον, καὶ σεκραθέντα τῇ ἀμαρτίᾳ, διὰ τῆς
παραβάσεως, σταυρωθεὶς ἐν Κρανίῳ διέσωσας.

Nεκροὺς μὲν οὓς κατέπιες, ὁ Θάκατος ἐπέδωκε· κατε-
λύθη δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἀδου, φθοροποιὸν βασίλειον,
ἀνασάντος ἐκ τάφου σου Κύριε. Τῆς Θεοτόκης. Ο αὐτός.

O στήσας ἄρι Δέσποτα, ζυγῷ τῆς θείας γνώσεως,
λελεπτόμησαι, ἐκ τῆς Παρθένου, λίθος χειρῶν ἀ-
νευθερ. Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Nοσοῦσαν ἐθεράπευσας, ἴμων τὴν φύσιν Δέσποτε,
δραστικώτατον ἐν τῇ Παρθένῳ, ταύτῃ ἐνώσας
φάρμακον, τὴν σὴν ἄχραντον Λόγιον Θεότητα.

Mερίς μου εἰ ὁ Κύριος, καὶ κλῆρος ἐπιπόθητος, ὁ
ἐγώσας με ἐκ τῆς Παρθένου Λόγιος τῇ ὑποστά-
σει σου, τῇ σαρκὶ χριματίσας ὑπόστασις.

"Ωδὴ ἐ. Ο Εἱρμός.

Pρὸς σὲ ὄρθριζω, τὸν τοῦ παντὸς Δικαιοργὸν τὴν
ὑπερέχουσαν πάντα γοῦν εἰρήνην διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου, ἐν οἷς με καθοδήγησον.

Τροπάρια.

Κριτῇ ἀδίκῳ, Ἐβραίῳ φθόνῳ, προδοθεὶς ὁ παντεπόπτης, καὶ ἀπασταν δικαίως κρίνων τὴν γῆν, τὸν Αἴδαν τῆς πάλαι ἐρρύσθε κατακρίσεως.

Τὴν σὴν εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις σου, Χριστὲ τῷ αἰττήτῳ δινάμετ τοῦ Σταυροῦ σου, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς παράσχου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σηνὴ ἀγία καὶ πλατυτέρα οὐρανῶν, ὡς τὸν ἐν πάσῃ ἀχώριτον τῇ κτίσει, Λόγον Θεοῦ δεξαμένη, μόνη ἐδείχθης αἰειπάρθενος. **Άλλος.** Ἐπὶ τῇ γῇ.

Λόγγη πλευρὰν ὡς Χριστέ μου υψεῖς σου, τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν, ὀλέθρου πᾶσι βροτοῖς γεγονυῖαν πρόξενον, τῆς κατάρας πλευθέρωσας.

Ισος Πατρὶ κατ' οὐσίαν ὑπάρχων, τὸν ιερὸν ἔχανέ σησας δόμον, ταῦ παναχράντου σου καὶ πανσέπτου Σώματος, ἐκ νεκρῶν Χριστὲ Σωτὴρ ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ο αὐτός.

Λόγος Θεοῦ ὁ Χιός σου Παρθένε, δημιουργὸς Αἴδαν τοῦ πρωτοπλάστου, οὐ δημιούργημα, εἰ καὶ σάρκα ἐμψυχαν, ἐαυτῷ ἐκ σοῦ διέπλασεν.

Ισος Πατρὶ ἐχιός τῆς Παρθένου, Λόγος Θεοῦ, ὑπόστασις τελεία, ἐν δύο φύσεσιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, Θεὸς τέλειος, καὶ ἀνθρωπός.

Ωδὴ 5'. Ο Ειρμάς.

Αγειρος ἰσχάτη ἀμαρτιῶν ἐκύκλωσέ με καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκτείνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, Κυβερνῆτα διάσωσα.

Τροπάρια.

Αγειρος ἐλέου καὶ οἰκτίρμῶν ἐκύκλωσέ με, τῇ εὐσπλάγχνῳ καθόδῳ σου· σαρκαθεὶς γὰρ δέσποτα, καὶ γεγονὼς ἐν δούλου μορφῇ ἐθεούργησας, καὶ σεαυτῷ συγεδόξασας.

Nέκρωσιν ὑπέση ὁ πεκρωτής, τὸν πεκρωθέντα ζωοδέντα θεώμενος. Τῆς σῆς ἀναστάσεως, ταῦτα Χριστὲ τὰ σύμβολα, καὶ τοῦ πάθους εοῦ τοῦ ἀγράντου τὰ ἔπαθλα. Θεοτοκίον.

Pάναγνης ή μόρη τῷ Πλαστουργῷ, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐπέρ νοῦν μεστεύσασα, τὸν Γιόν σὺ ἵλεων τοῖς ἐπταικόσι δούλοις σου, καὶ ὑπέρμαχος χρηματίσαι δυσώπησον. "Αλλος. Σκηνώσεως.

Mωλώπων σὺ πειρασθεὶς, "Ἄδου τραυματίως, πάλι Σταυροῦ συνταίστησας. "Οδεν σοὶ πραγμάτευον: Αὐγάγη, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου φιλάνθρωπε.

Aνοίγονται σοι Χριστὲ, φόβῳ πύλαι "Άδου, σκεύη ἐχθροῦ δὲ ἀρπάζονται. "Οδεν σοὶ Γυναικες ἴππητησαν, αντὶ λύπης χαρὰν κομισάμεναι.

Τῆς Θεοτόκου. 'Ο αὐτός.

Mαρφοῦται τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀκηράτου Κόρης, ὁ σχύματι ἄμοιρος, σχύματι ὑπάρξας καὶ πράγματι, μὴ τραπεῖς τὴν Θεότητα ἀνθρωπος.

Aνύσσον ἀμαρτιῶν, καὶ τῆς καταιγίδος Πάναγνη, τῶν παθῶν ρῦσαι με πέφυκας λιμὴν γὰρ καὶ ἀβυσσός τῶν θαυμάτων, τοῖς πίστεισοι προστρέχουσιν.

Κοντάκιον. Ή Παρθένος σύμερον.

Eξανέστης σύμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου οἰκτίρμων, καὶ ἡμᾶς ἔξιγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. Σύμερος Ἄδαμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὔα, ἀμα δὲ καὶ οἱ Προφῆται τὸ Πατριάρχαις, αἰωνιοῦσιν ἀκαταπαύσας, τὸ θεῖον κράτος τῆς ζωούσιμης σου.

O' οὐρανὸς καὶ οὐ σύμερος χαρεύετωσαν, καὶ Χριστὸς τὸν Θεὸν ὀμορφόντως ὑμνείτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀπέστησε. Συγχαίρει πᾶσαι κτίσις, προσφέρεσσα ἐπάξια φόματα τῷ πάντων. Κτίστην καὶ Λιτρωτῇ ἡμῖν: ἔτι τοὺς βροτούς εξ "Άδου σύμερον, ως ζωούστης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανούς

ΤΗΣ ΟΚΤΩΝΗΟΥ ΗΧΟΥ Γ.

67

συναυψοῖ, καὶ παταρράσσει τοῦ ἔχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ Ἀδευ διαθλάττει, τῷ Θεῖῳ κράτει τῆς ἔξουσίας ἀυτοῦ.

Ωδὴ ζ'. Ο Εἰρμός.

Ω'ς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς τρεῖς Παῖδας ἑδρόσιτας, ἣ τῇ φλογὶ τῇ Χαλδαϊκῇ, καὶ φωτιστικῷ τῆς Θεότητος πυρί, καὶ ἡμᾶς καταύγασον: Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τροπαρία.

Ερράγη τὸ τοῦ ναοῦ φαινόροή καταπέτασμα, ἵνα τῷ Σταυρῷ τοῦ Διημούρου, τὸν ἐγκεκριμένον τὸ γράμματι διλοῦν, τοῖς πιστοῖς ἀλλίθεται: Εὐλογητὸς εἶ κράζουσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς ράγιδες θεόρρυτοι, ζωοποιοῦ αἷματος Χριστὲ, σίκνονομικῶς ἀποσάζουσας εἰς γῆν, τοὺς ἐκ γῆς ἀνέπλασας: Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τριαδικόν.

Τὸ Πρεῦμα τὸ ἀγαθὸν Πατρί συνδεξάσωμεν, καὶ τῷ Υἱῷ τῷ μονογενεῖ, μίαν ἐν Τρισὶ πιστοὶ σέβοντες ἀρχὴν, καὶ μίαν Θεότητα: Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

"Αλλος. Σοβαρὸς ὁ τίτανος.

Οὐ ψιλὸν ὁ "Ηλιος, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενος ἄνθρωπος, ἀλλὰ Θεὸν σκοτίζεται σεσταρχωμένος ὄφει, ὃ καὶ φάλλομεν: Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γρυπὸν Θεότητος, δεδεγμένος "Ἄδης ὁ δεῖλαιος, τέσσερα φθαρσίας πάροχος, ψυχὰς δεκαίων βοῶστας ὕμεσεν: Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ηησαυρὸς πολύτιμος, ωλογίας Πάλαιγε πέφικας, τοῖς παθαρῇ παρδίσ, σὸν ἄραδογοῦσ: Θεογενῆτριας καὶ γέροντος τοῦ σεσταρχεῖται, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ ἀυτός.

Ο τῆς δόξης Κύριος, καὶ πρατῶν τῶν ἀνω δυάδα-
μεων, ὁ σὺν Πατρὶ καθήμενος, παρθενικαῖς ταῖς
χερσὶ φερόμενος. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Γ ταμὸς ὁ Θάνατος, ἀλλὰ τοῦτον σοι ὄμιλόσαρτα, ἐξ
τῆς Παρθένου ἀλεσας, θεοῦπόσατος σὰρξ γενόμενος.
Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η εοτόκον πάντες σε, τὸν Θεὸν κύήσασαρ ἔγνωμεν· τὸν
τῆς Τριάδος ἔνα γὰρ, σεσαρκωμένον ἐν σοῦ γεγένυ-
κας. Εὐλογημένος πάντας, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ωδὴ ί. Ὁ Εἱρμός.

Α στέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ Θεοσεβείᾳ προεστῶτες
Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λαβηθέντες, Θεῖον ὑμνον
ἔμελπον: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ε ρράγη ναοῦ ἡ φαιδρότις, ὅτε ὁ Σταύρος σου ἐπά-
γῃ ἐν Κρανίῳ καὶ ἡ κτίσις συνεκλορεῖτο, φόβῳ
ἀφανέλπουσα: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

Α νέστης Χριστὲ ἐκ τοῦ τάφου, καὶ τὸν πεπτωκότα
τῇ ἀπάτῃ διὰ ξύλου ἀνωρθώσω, Θείᾳ δυνάμει
χράζοντα καὶ λέγοντα: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυ-
ρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ναὸς τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθης, ἔμψυχον χωρίον κιβω-
τός τε τὸν Ποιητὴν τοῖς βροτοῖς γὰρ Θεογενῆτερ
ἄχραντε κατίλλαξας. Καὶ αὖτις πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦ-
μέν σε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἔνέλου φλόγα πυρός.

Ο λόγος οὐ παθητὸς, ἀπαθής γὰρ τῇ Θεότητι,
πάσχει σαρκὶ δὲ Θεὸς, φῶ καὶ ψάλλομεν: Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ Γ^ρ.

63

Υπνώσας μὲν ὡς Θυντὸς, ἐξηγέρθης ὡς ἀθάνατος
Σῶτερ, καὶ σώζεις θανάτου τοὺς μέλποντας: Εὐ-
λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρία τὸν Κύριον. Τριαδικόν.

Λατρεύομεν εὔσεβῶς, τρισυπόστατον Θεότητα, ἐν-
τζομέρην ἀπαύστως, καὶ ψάλλομεν: Εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Θεοτόκου. Ό αὐτός.

Ηταξεῖς τὰς νοερὰς, οἵα Μάτηρ ὑπεράραστα, καὶ
πλησίον Θεοῦ χρηματίσασα, εὐλογοῦμεν εὐλογη-
μένη Παρθένε τὸν τόκον σου, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν κάλλος τὸ φυσικὸν, ὥραιότερον ἀνέδειξας, ἐξαστρά-
πτουσαν σάρκα Θεότητος. Εὐλογοῦμεν εὐλογημένη
Παρθένε τὸν τόκον σου, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας. Ωδὴ Θ'. Ό Ειρρός.

Καιρὸν τὸ θαῦμα καὶ θεοπρεπές. Τῆς Παρθένου γὰρ
τὴν κεκλεισμένην πύλην σαφῶς, διοδεύει Κύριος,
γυμνὸς, τῇ εἰσόδῳ, καὶ σαρκοφόρος ὄφθη ἐν ἐξόδῳ Θεός,
καὶ μενει ἡ πύλη κεκλεισμένη. Ταύτην ἀφράστως, ὡς
Θεομήτορα μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Φρικτὸν ιδέσθαι σὲ τὸν Ποιητὴν ἐπὶ ξύλου ἀναρτή-
θέντα Λόγε Θεοῦ, σ' αρκικῶς δὲ πάσχοντα, Θέον
ὑπὲρ δούλων, καὶ ἐν μνημείῳ ἀπνους κατακείμενον,
νεκροὶς δὲ τοῦ Αδού λελύκότα. Ό Θεε Χριστὲ, σὲ ὡς
παντοδύναμον μεγαλύνομεν.

Φθορᾶς θανάτου ἐσώσας Χριστὲ, τοὺς Προπάτορας
κατατεθεὶς ἐν τάφῳ νεκρός, καὶ ζωὴν ἐξήιθησας
νεκροὺς ἀναστήσας, χειραγωγήσας φύσιν τὴν βροτείαν
πρὸς φῶς, καὶ θείαν ἐνδύσας ἀφθαρσίαν. Ό Θεε πᾶγον
σὲ, φωτὸς ἀειζώου μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίαν.

Ναὸς καὶ θρόνος ὄφθης τοῦ Θεοῦ, ἐν τῷ ὀκλισεν σέει
οὐψίστοις πέλων, τεχθεὶς ἀπειράνδρως. Πάναγε,
σαρκὸς μὴ ἀνοίξας ὅλως σὺ πύλας. Ό θεε ταῖς ἀδίκτοις

ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ Γ.
σεμνή, λιταις σου τὰ φύλλα τῶν βαρβάρων, Θάττος
εἰς τέλος, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν καθυπόταξο.

Ἄλλος. Οἱ τῷ γλυκεῖ.

Γέρας βροτοῖς εἴξεται αὐτέμου Θανάτου, πᾶσιν ἐπίγα-
τας' οὐ διὰ Σταυρώσεως Σῶτερ γευσάμενος, τῇ
οὐσίᾳ τῇ Θυτῇ ἀφθαρσίαν μοι ἔδωρήσω, Χριστὲ ὁ
Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος.

Eσωσάς με ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου Χριστὲ, καὶ ὑψω-
σας, καὶ Πατρὶ προσῆγας τῷ σῷ Γεννήτορι, δε-
ξιῷ τε τῇ ἀντοῦ συγκαθίσας, διὰ σπλάγχνα ἐλέους
σου Κύριε. Τῆς Θεοτόκου. Οἱ ἀυτοὶ.

Kόρος τῷ σῷ τέφρην Παρθένε, τοῖς εὐαγέστι
ποστοῖς ὅλως οὐ προσγίνεται· πόθῳ γάρ πόθον
αἱ Θεῖοι, καὶ πρεματικὸν προσλαμβάνοντες, ὡς Μη-
τέρα Θεοῦ μεγαλύνομεν.

Eνοι ἡμῖν ἀκαταίσχυτον πρέσβυτον, τὴν σὲ τεκοῦσαν
Χριστέ. Ταύτης ταῖς ἐντεύξεσιν, ἔλεων νέμοις
ἡμῖν, Προῖνα μετεδοτικὸν ἀγαθότητος, ἐκ Πατρὸς
διὰ σοῦ προερχόμενον.

Εἰς τοὺς Λίγους, Στιχυρὰ Ἀναστάσιμα.

Dεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ Θρικτοῦ μυστηρίου
τὴν δύναμιν. Χριστὸς γάρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὃ ἐν ἀρχῇ
Δόγος, ἐσταυρώθη διὰ ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνε-
στη ἐκ τεκρῶν τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προ-
σκυνήσωμεν.

Dιγύσαρτο πάρτα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακες σου Κύ-
ριε· ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν
δάρων τὴν δεξιὰν ἀντῶν, πρύπτειν ἐρόμιζον τὴν Ἀράσ-
τασίν σοι, ἦν ὁ πόστρος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Xαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν
πεῖραν εἰλιφότα. Μαρία γάρ ή Μαγδαληνή, ἐπὶ τὸ
μυῆμα ἀλθειν, εὗρε Ἀγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθύμενον,
τοῖς ἴρατίσις ἐξαστράπτοντα, καὶ λέγοντα: Τί ζητεῖτε

ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ Γ'.

τὸς ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔτσιν ὁδε, ἀλλ' ἐγί-
γερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῷ Γαλιλαϊ.

Εν τῷ φωτὶ σὺ Δεσπότα, ὄφόμεθα φῶς φιλανθρωπε.
Ἄνεσις γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν
ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σὲ πᾶσα κτῆσις δοξολογῇ,
τὸς μόνον ἀναμάρτιτον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

"Ἐτερα Στιχυρὰ Ἀνατολικά.

Υπερ εἰωθεῖστοι αἱ Μυροφόροι Γυναικεῖς, τὰ δάκρυα
προσέφερον Κύριε. Εὐώδιας γὰρ ἀρματα κατέ-
χουσαι, τὸ μηῆμά σου κατέλαβον, τὸ ἀγραντόν σου
Σῶμα μυρίσαι σπουδάζουσαι. Ἄγγελος καθήμενος ἐπὶ
τὸν λίθον, ἀυταῖς εὐηγγελίσατο: Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα
μετὰ τῶν νεκρῶν; τὸν θάνατον γὰρ πατήσας, αἴστη
αἱς Θεὸς, παρέχω πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Εξαστράπτων Ἅγγελος, ἐπὶ τὸ μηῆμά σου τὸ ζω-
ποιὸν, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε: Ἐκέρασε τοὺς
τάφους ὁ Λυτρωτής, ἐσκύλευσε τὸν Ἀδην, καὶ ἀνέση
τριήμαρος, ὡς μόνος Θεὸς καὶ παντοδύναμος.

Εἰς τὸ μηῆμά σε ἐπεζήτησεν, ἐθοῦσα τῇ μιᾷ τῶν
Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνή· μὴ εἰροῦσα δὲ
ἄλαρμότο, κλαυθμῷ βοῶσα: Οὐμοι Σωτήρ μου! πᾶς
ἐκλάπης πάντων Βασιλεῦ; Ζεῦγος δὲ ζωφόρων Ἅγ-
γέλων, ἔρδοθεν τοῦ μηῆμειου ἐβόα: Τί κλαίεις ὡς γύ-
ναι; Κλαίω, φησὶν, ὅτι ἡραγ τὸν Κύριόν μου τοῦ τά-
φου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἐθηκας ἀυτόν. Αὐτὴ δὲ στρα-
φεῖσα ὥπιστα, ὡς κατεῖδε σε, εὐθέως ἐβόα: Ο Κύριός
μου, καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Εβραῖος συνέκλεισαν ἐν τῷ τάφῳ τὸν ζῶντα. Δησπότης
ἀιέρεζεν ἐν τῇ γλάσφῃ τὴν τρυφὴν, πραγματεύεται
λέγων: Ο μετ' ἐμοῦ δι' εἰμὲ σταυρωθεῖς, σικεκρεμαστο-
μοι ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἐφαικετομοι ἐπὶ τοῦ θρόνου,
τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος. Αὐτὸς γάρ εστι Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί:

Α ὅτε πάντα Χριστὲ τὴν ἐντολὴν σου, τὸν πρωτότορον ἀδάμ, τοῦ Παραδείσου ἔξωρισας· τὸν δὲ Ληστὴν οἰκτίρμων ὄμολογον πάντας εὐ Σταυρῷ, εἰν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα: Μνήσθητι μου, Σωτήρ, εἰν τῇ βασιλείᾳ σου.

Α μαρτύραντας ἡμᾶς, τῇ τῷ θανάτῳ κατεδίκασας ἀρπᾶς ὁ ζωοδότης καὶ Κύριος· εἰν δὲ τῷ σώματί σου; ἀναμαρτύτως Δέσποτα παθὼν, τοὺς θυητοὺς ἔζωσας κράζοντας: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν εἰν τῇ βασιλείᾳ σου.

Α γαστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, συνεξανέστησας ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε, τοῦ δὲ θανάτου πᾶσαν, τὴν δυναστείαν ὥλεσας Σωτήρ. Διὰ τοῦτο πίστει σοὶ κράζομεν: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, εἰν τῇ βασιλείᾳ σου..

Τῇ τριημέρῳ σου ταφῇ, τοὺς εἰν τῷ "Ἄδῃ νεκρωθέντας ὡς Θεὸς, ζωοποιήσας συνήγειρας, καὶ ἀφθαρσίαν πᾶσιν, ὡς ἀγαθὸς ἐπίγαστας ἡμῖν, τοῖς εἰν πίστει κράζουσι πάντοτε: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, εἰν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξὶ, πρώταις ἐφάνης ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Σωτήρ βούσας τὸ Χαίρετε, καὶ διὰ αὐτῶν τοῖς Φίλοις τὴν σὴν μηνύεις "Εγερσιν Χριστέ. Διὰ τοῦτο πίστει κραυγάζομεν: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, εἰν τῇ βασιλείᾳ σου.

Εν τῷ ὅρει Μωϋσῆς, χεῖρας ἀπλώσας προετύπου τὸν Σταυρὸν, τὸν Ἀμαλὴκ τροπωσάμενος ἡμεῖς δὲ πίστει τοῦτον, κατὰ δαιμόνων ὄπλον κραταιόν, εἰλικρέας πάντες κραυγάζομεν: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν εἰν τῇ βασιλείᾳ σου. Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πρεῦμα "Ἄγιον ὑμίστων μεν πιστοὶ ἔνα Θεὸν ἔνα Κύριον, ὡς εἴξενδρος Ήλίου. Τρισολαμπής γάρ ἐστιν ἡ Τριάς, καὶ φωτίζει

ΤΗΣ ΟΚΤΩΝΗΣ ΗΧΟΣ Δ.

73

πάντας τοὺς χριστιανούς: Μηδέθετε καὶ ἡμῶν ἐν τῷ
βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίν.

Xαῖρε ἡ πύλη τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς διπλῆς σφραγίδος,
ὁ Πλαστούργος, ἐσφραγισμένην φυλάξας σε. Χαῖ-
ρε νεφέλη κούφη, τὸν θεῖον ὄμβρον φέρουσα Χριστόν.
Χαῖρε κλίμαξ καὶ θρόνες οὐρανού. Χαῖρε ὄρος σεπτὸν,
πλοιαὶ ἀλατόρητον.

Τέλος τοῦ Τρίτου Ηχου.

Εἰ καὶ τρίτος εὑν, πλὴν πρὸς ἀνδρικούς πόνους.

Σύνεγγυες εἶ πᾶς τοῦ προάρχοντος, Τρίτε!

Ἄκομψος, ἀπλοῦς, ἀνδρικὸς πάνυ, Τρίτε,

Πέφινας ὄκτας, καὶ σὲ τιμῶμεν, Τρίτε.

Πλήθευς κατάρχων ἴσταρίθμου σοί, Τρίτε.

Πλήθει προσήκεις προσφυῶς ἡρμοσμένη.

Η Χ Ο Σ Δ'.

ΤΩ ΖΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ: Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ Ἀναστάσια.

Tὸν ζωοποιὸν σου Σταυρὸν, ἀπαίστως προσκυνοῦ-
τες Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν τριμερόν σου Ἀνάστασιν
δοξάζομεν: διὰ ἀντὶς γὰρ ἀρεκαίνισας τὴν καταφθα-
ρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν Παντοδύναμε, καὶ τὴν
εἰς οὐρανοὺς ἀνοδον καθυπεδεῖξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀ-
γαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Tοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς τὸ ἐπιτίμιον ἔλισσας Σω-
τὴρ τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ ἐκουσίως προσκύνω-
θείς, καὶ εἰς "Ἄδου κατελθὼν δυνατὲ, τοῦ θανάτου
τὰ δεσμὰ ὡς Θεὸς διέρρηξας. Διὸ προσκυνοῦμεν τὴν
ἐκ τεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες:
Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Πύλας Ἀδου σωτέριψας Κύριε, καὶ τῷ σῷ Θανάτῳ
τοῦ Θανάτου τὸ βασίλειον ἔλυσας. Γένος δὲ τὰ
ἀνθρώπινα ἐκ φθορᾶς ἥλευθέρωσας, ζῶντος καὶ ἀφθαρ-
σίαι τῷ πόσιῳ διαριζάμενος καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

"Εἰτερα Διτιχοῖς ἀνατολικά.

Δεῦτε ἀκομητήσαμεν λαοί, τὴν τοῦ Σωτῆρος τριάμβον
Ἐγερσιν, δὰ οὐς ἐλυτρώθημεν τῷ τοῦ "Ἀδου ἀλέτων
δεσμῶν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζῶντες ἐλάβομεν
κράζοντες: Ο σταυρωθεὶς καὶ ταφεὶς καὶ ἀγαστὰς,
σῶσον ἡμᾶς τῇ ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Αγγελος καὶ ἀνθρώποις Σωτὴρ, τὴν σὴν ὑμηνόν
τριάμβον Ἐγερσιν, δί οὐς κατηγάσθη τῆς οἰκου-
μένης τὰ πέρατα, καὶ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, πάντες
ἐλυτρώθημεν κράζοντες: Ζωοποίε παρτοδύναμες Σωτὴρ,
σῶσον ἡμᾶς τῇ ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Πύλας χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς συνέθλασας
Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ γένος ἀνθρώπων πεπτωκός
ἀνέστησας. Διὰ τοῦτο συμφώνως βοῶμεν: Ο ἀναστὰς
ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Κύριε, οὐ ἐκ Πατρός εσου γένησις, ἄχροος ἐπάρχει
καὶ αἴδιος· οὐ ἐκ Παρθένου σάρκωσις, ἀφραστος
ἀνθρώπως καὶ ανερμήνευτος· καὶ οὐ εἰς "Ἀδου κάθο-
δος, φανερὰ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις ἀυτοῦ. Θάνατος
γὰρ πατήσας τριάμβος ἀνέστης, ἀφθαρσίαν παρέχων
ἀνθρώποις, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ τὸν, Θεοτοκίον.

Ο διὰ σὲ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαυὶδ, μελῶδικῶς
περὶ σοῦ προειφώνυσε, τῷ μεγαλεῖσασι ποιή-
σαντο: Παρέστη ὁ βασιλιστας ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γέρ
Μιτέρα πρόδειον ζωῆς ἀνέδειξε, ὁ ἀπάτωρ· ἐκ σοῦ
εκανθρωπήσας εὐδοκίσας Θεός, οὐαὶ τὸν ἐσυτοῦ ἀκα-
πλάστη εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλα-
τηθὲρ ὄρειάλωτον λύρων πρόσβατον τοῦς ἄμοις ἀκαλαβὼν,

ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ Δ'.

75

τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἴδιῳ Θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ δυνάμεσι, καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Κύριε, αὐτελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμᾶν κατάραν ἐξῆλεψας, καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Ἀδρ., τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἐλευθέρωσας, ἀφθαρσίᾳν δωρούμενος τὸν αὐτόρωπαν τῷ γένει. Διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες δοξάζομεν τὴν ζωοποιὸν καὶ σωτήριόν σου Ἔγερσιν.

Τὰ κατά Ἀλφάβητον.

Κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου μόνε δυνατὲ, πρᾶσαν κτίσαι εσάλευσας τεθεὶς ἐν τάφῳ δὲ, τοὺς κατοικοῦτας ἐν τάφοις ἀνέστησας, ἀφθαρσίᾳν καὶ ζωὴν δωρούμενος τῷ γένει τῶν αὐτόρωπων. Διὸ ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν τριήμερόν σου Ἔγερσιν.

Λαὸς παράμορος Χριστὲ, σὲ προδοὺς τῷ Πιλάτῳ σταυρωθῆναι κατεδίκασεν, ἀγνώμων περὶ τον εὐεργέτην φανεῖς· ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας ταφὴν, ἀυτο-ξουσίως ἀνέστης τριήμερος, ὡς Θεὸς δωρούμενος ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ δακρύων Γυναικεῖς, καταλαβόσαι τὸ μαῆμα, σὲ ἐπεζήτησαν· μὴ εὑροῦσαι δὲ ὄλοφυρόμεναι μετὰ κλαυθμοῦ βοῶσαι ἔλεγον: Οἱ μοι Σωτὴρ ἡμῶν, Βασιλεὺς τῶν ἀπάγων! πῶς ἐκλάπης; ποῖος δὲ τόπος κατέχει τὸ ζωιφόρον Σῶμά σου; Ἀγγελος δὲ πρὸς αὐτὰς ἀπειρίγατο: Μὴ κλαίετε φρεσίν, ἀλλ' ἀπελθοῦσαι κυρύζετε, διτι ἀνέση ὁ Κύριος, παρέχων ἡμῖν ἀγαλλίασιν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος. Δόξα, καὶ τοῦ Θεοτοκίου.

Νεῦσον παρακλήσεσι, σῶι ἰκετῶι Πανομαρίε, παύσου-σα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσις Θλύψεως ἡμᾶς ἀπαλλάγγεσσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βίβαιον ἀγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προσασίαν κεντήμεθα. Μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενος. Επεῦσον

εἰς ἵκεσίαν τῶν σοὶ πισῶς βοώντων: Χαῖρε Δέσποινα,
ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέψη, καὶ σωτηρία τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Απολυτίκιον.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀνασάσεως κύριγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου
μαθοῦσαι αἱ τε Κυρίε Μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονι-
κὴν ἀπόφασιν ἀπερρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμε-
ναι ἔλεον: Ἐσκύλευται ὁ Θάνατος, ἡγέρθη Χριστὸς ὁ
Θεὸς, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγιωστον
μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρω-
ται. Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυ-
ρὸν ἔκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· διὸ οὐ ἀνασήσας
τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῇ ΠΡΩΓῇ.

Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ Κανὼν Τριάδος. οὗ ἡ ἀκρος. Τέταρτος
ὕμνος τῷ Θεῷ. Μητροφ. Ὡδὴ αἱ Θαλάσσης τὸ ἐρυθρό-

Τριάδα Θεαρχικὴν δοξάσωμεν ταῖς ὑποσάσεσι, μονα-
δικὴν δὲ φόσιν τῶν τριῶν, συναΐδιον σύνδρονον, ἢν
δυσωποῦντες λέγομεν: Σῶσον τὰς πίσειςε δοξάζοντας.

Εχρίσθη ὑπὸ Πατρὸς, τῷ Πνεύματι ἀγαλλιάσεως,
θεουργικῷ ἐλαίῳ ὁ Χιός, καὶ βροτὸς ἐχειράτισε,
καὶ τῆς μιᾶς Θεότητος, τὸ τρισυπόστατον ἐδίδαξε.

Τὸ κάλλος τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, Μονᾶς τρισύλιε,
τὰ Σεραφίμ οὐ φέροντα ὄραν, συγκαλύπτονται
πτέρυξι, καὶ τρισαγίοις φόρμασιν, ἀκαταπαύστως σὲ
δοξάζονταν.

Θεοτοκίον.

Αφράσως τὸν Ποιητὴν γεγέννητας, τῶν ὅλων Πάναγνε
τῆς παλαιᾶς λυτρούμενον ἀρᾶς τοὺς βροτοὺς, καὶ
θανάτου φθορᾶς, καὶ διὰ σοῦ ἐπέγνωμεν, ἐνα Θεον τὸν
Τρισυπόστατον.

Ωδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ρώμην εξ ὕψους, τοῖς ἀγίοις τὸ πρὸν Ἀποστόλοις
σὸν, ὡς ἀπέστειλας Χριστὲ, παρὰ Πατρὸς τὸν
Παράκλιτον, τὴν μίαν ἐνέφηνας Φίσιν τρισύλιον.

Τῷ Πατριάρχῃ Ἀβραὰμ ὅτε ὥφθης ἐν σχήματι,
ἀνδρικῷ τριττῷ Μονᾶς, τὸ ἀπαράλλακτον ἔδειξας
τῆς σὺς ἀγαθότητος.

Ο' χαρακτῆρσιν ἐν τρισὶ εἰς Θεὸς πιστευόμενος, ἃς
περίγραπτος σαφῶς, ἀπερινότος ἀπασι, ρῦσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκ πάσης Θλίψεως. Θεοτοκιον.

Στοιχειωθέντες, τοῦ Χιοῦ σου σαφαῖς εἰσηγήσεσιν,
ἐνικὴν καὶ τριλαμπῆ, τὴν Θεαρχίαν δοξάζομεν,
καὶ σὲ μακαρίζομεν τὴν Αειπάρθενον.

Κάθισμα Τριάδος. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τριστήλιε ἀκτιστε καὶ ὄμοούσιε, Μονᾶς τρισυπόσα-
τε καὶ ἀκατάληπτε, ταὺς δούλους σου οἴκτειρον,
σῶσον ἐκ τῶν κινδύνων, ὡς Θεὸς ἐλεήμων σὲ γὰρ
Κύριε μόνον, Λυτρωτὴν καὶ Δεσπότην, κεκτήμεθα
βοῶντες; Γενοῦ ἡμῖν ἴλεως.

Δόξα, καὶ εὖ, Θεοτοκίον ὄμοιον.

Πολλαῖς περιστάσεσι, καὶ συμφοραῖς τῶν δειπνῶν
Παρθένε χυκλούμενοι καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν, σὲ
περιπίκτοντες, μόνην σε σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδα καὶ
τείχος, ἔχομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς σὲ κατὰ χρέος, ἐν
πίστει καὶ εὖν αἰτοῦμεν: Σῶσον τοὺς δούλους σου.

Ωδὴ δ'. Ο καθήμερος ἐν δόξῃ.

Υ' περέσιν Τριάδα, ἐν μονάδι Θεότητος, καὶ κυριαρχίᾳ
σὺν τοῖς Σεραφίμ σὲ δοξάζομεν, ὡς ἀδιαίρετον φύ-
σιν, ὡς ἀπρόσιτον, ὡς ἰσόρροπον, δόξῃ Θεοῦ ἀκατάληπτε.

Μεριστὴν οὖσαν ἀφραστῶς, τοῖς προσώποις Θεό-
τιτα, καὶ ταυτίζομένη, ἀμα τῇ μιᾷ κυριότητι,
ἀπεριόριστον μόνην ἀπερίγραπτον ἀνυμικοῦμέν σε, τοῦ
Ποιητὴν πάσις κτίσεως.

Νοῦς ὁ ἀναρχος τὸν Λόγον, ἀρρέπτως γεγένεντε, καὶ
τὸ θεῖον Πρεῦμα, τὸ ισοσθενὲς ἐκπεπόρευσι,
καὶ διὰ τοῦτο Τριάδα ὄμοούσιον, τοῦ Δεσπότην τῶν
ὅλων Θεὸν καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίου.

Ο'πτασόμενος τοῖς πάλαι, τυπικῶς προκατίγγελλε,
τὴν ἐκ σοῦ Παρθένε, σάρκωσιν ὁ Λόγος· ἐλλ
ἔστερος, ἐπιφανεῖς τοῖς ἀνθρώποις κατ' ἀλήθειαν, τρε-
τυπόστατον μίαν ἀρχὴν ἐφανέρωσεν.

'Ωδὴ ἡ. Εξέστη τὰ σύμπαντα.

Συγένετες ἐκ πίστεως, τῆς παντούργου Θεότητος,
μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν, τρεῖς δὲ ὑποστάσεις
Ζωαρχικὰς συμφυσίες, σέβομεν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ
Πρεῦμα τὸ ἄγιον, συναίδιον ὑπαρξίαν.

Τὸ σέλας Τρισπύλιον, τῆς οὐσιώδους αἰγαλίης σου
λάριψον ἐνιαία μοι Θεότης, ἀκτιστε φύσις, καὶ
φωτούργαιά πηγὴ, πάσις φωτοδότιδος αὔγης, ἵνα κα-
θητερίζωμαι, σοῦ τὸ κάλλος τὸ ἀρρήγον.

Ω'ς μόνον ὑπάρχοιτα, Δημιουργὸν τοῦ σύμπαντος,
καὶ συγενετικὸν καὶ κυβερνήτην, πάνσηφον ὅντως
καὶ τῆς Ζωῆς χαρηγόν· ὅθεν καὶ βοῶμέν σοι πιστᾶς·
Δέσποτα εριστήλε τοὺς ὑμουντάς σε φρούρισον.

Θεοτοκίου.

Ηγάστει βαυλόμενος, τὸν πρὸν φθαρέντα ἀνθρώπον,
ὁ δὲ ἀγνοθότητα Παρθένε, πλάσας καὶ δείχας
εἰκόνας Θείαν μορφήν, ἀνθρώπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, καὶ
μίαν τρισάριθμον, Θεαρχίαν κατίγγειλεν.

'Ωδὴ 5'. Εβόπτε προτυπῶν.

Εγέφηρεν ὁ Πατήρ ἐκλαλῶν τὴν οἰστητα, καὶ τὸ
Πρεύρα, τῷ Χριστῷ βαπτισθέντι ὄραμένον. Διὰ
τοῦτο μίαν, καὶ τρεττὴν Θεαρχίαν δοξάζομεν.

Ω'ς εἶδε σε, τρισπυγίας φωναῖς ἀνυψούμενον· Ή-
σαίας ὑψηλοῦ ἐπὶ Θρόνου παθύμενον, τὴν τρι-
τὴν ἐπέργην, τῆς μιᾶς Θεαρχίας ὑποστασία.

Μετάροντες, ὑψηλὲ Βασιλεῦ τρευτόστατε, τὴν καρ-
δίαν, καὶ τῆλαν τῶν σῶν δουλῶν ἀνάδειξον, ἵνα
τῆς σῆς δόξης, Θεαρώμεν λαμπρῶς τὴν φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Ηγίαστη μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἥμετερον, ἐκ Ήπειροῦ, ὁ Χίὸς τοῦ Θεοῦ ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τῆς θείας δόξης, κοιτῶνούς τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησεν.

Κάθισμα Τριαδικόν. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρα ἀγένητον, τὸν δὲ Υἱὸν γεννητὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρὸς, φρονεῦντες περύτομεν ἄναρχον βασιλείαν, καὶ Θεότητα μίαν· ἵνα περ δοξολογοῦντες, ὁμοφρόνως βοῶμεν· Τριάς ὁμοούσιε, σῶσσον ἡμᾶς ὁ Θεός. Δόξα, καὶ ων. Θεοτοκίον.

Τὸν χρόνοντα ἐπέκεινα, καὶ πρὸ αἰώνων Θεόν, ἐν χρόνῳ ἐκύπεις, ὑπερφυῖς, ἐν σαρκὶ Θεάνθρωπον Ἀχραντε· ὅθεν σε Θεοτόκου, ἀλιθῶς καὶ κορίθως, πάντες ἀμολογοῦντες ἐκτενῶς τοι βοῶμεν· Τῆς δόξης τῆς αἰώνιου, πάντας ἀξίωσσον.

·Ωδὴ ζ'. Εν τῇ καμίνῳ.

Ταῖς τεταγμέναις, ἐπερανίας φύσεις καὶ κοράς τάξεις ὁρθοδόξως πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐκμιρούμενοι δοξάζομεν μίαν Θεότητα, ἐν Τρισὶν ἴσηργοῖς ὅπος ἀσεσιγ. Δις.

Ρήσεις ἀγίων Υποφινῶν σε πάλαι συμβολικῶν, ἐν τῷ αἰώνῳ πάντων Δημιουργὸν, προεδήλωταν ἀνέκφραστον Θεόν καὶ Κύριον, Θεαρχηταῖς ἐν τρισὶν Υποστάσεσι. ·Ωδὴ ι'. Χείρας ἐκπετάσμας.

Ο' κατ' οὐσίαν, ἀθεώρητος Λόγος καὶ παντούργος, ὁφθῆς τοῖς ἀνθρώποις ἀνθρώπος, ἐξ ἀγρῆς Θεομήτορος, τὸ ἀνθρώπου ἀνακαλούμενος, πρὸς μετεστίαν τῆς σῆς Θεότητος. ·Ωδὴ ιι'. Χείρας ἐκπετάσμας.

Φῶς μοναρχικὸν καὶ πρελαμπὲς, ὄσια ἄστρος, πέλλος ἀμύγανον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου οἴκισον, καὶ τὰς τὴν σῆς Θεότητος, φωτοειδῆ καὶ καθαρὸν δεῖξον με κράζοντας Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύρον. Δις.

Α' πὸ τῶν ποικίλων με παθῶν, Τριάς ἀμέριστε, Μονάδας ἀσύγχυτε, καὶ τῆς ζοφίσσιας λύτρωσσαι, τῷν

πταισμάτων, καὶ χαταίγαστον μαρμαρυγαῖς σου Θεῖς
καῖς, ἵνα φωτείλωμαι τὴν σὴν δόξαν, καὶ αὐτοῦ
τῆς δόξης τὸν Κόρον. Θεοτοκία.

Nοῦς μὲν ὁ ἀγένητος Πατήρ, καὶ Λόγος σύμμορφος,
καὶ Πνεῦμα σύνθρονον, οἵσια δύκανις ὑπαρξία,
εἰπερούσιε ἀρέχφραστε, μεγαλουργὲ Τριάς, Μορᾶς, φρον-
τει τὴν ποίμνιαν σου, ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
ώς φύσει φιλάνθρωπος.

Ωδὴ Ζ. Ἀπας γηγενής.

Oληρὸν τὸν πρὸς σὲ, κινῶ τὴν καρδίαν μου καὶ τὰ
διάνοιαν, καὶ τὰς διαθέσεις δὲ, Φυγῆς ἀπέσας καὶ
τὰς τοῦ σώματος, τὸν πλαστουργὸν καὶ ράστην μου,
Μογάρχα τρίφατε, καὶ βοῶσοι: Σῶσόν με τὸν δοῦλόν
σου, πειρασμῷ ἐκ πατοίων καὶ θλίψεων. Δίς.

Υψωσον ἡμῶν, καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν, πρὸς σὲ τὸν
“Ψυστον” φάτισον σαῖς λάμψεσιν, ἀχράντοις
Πάτερ Λόγε Παράκλιτε, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τῆς
δόξης Ἡλίε, φωτοκράτορ, πάντοτε δοξάζειν σε, τὸν μο-
ναρχὸν Θεὸν τρισυπόστατον. Θεοτοκίαν.

Σῶσον τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας Κύριε, καὶ χαταγ-
γέλλοντας, ἀναρχὸν αἴδιον, οὐσίαν μίαν, τρίσε δὲ
Πρόσωπα Θεαρχικὰ καὶ σύμμορφα, τῆς κυριοτητος,
καὶ τῆς Θείας δόξης του αξιωσον, ταῖς λεπταῖς τῆς
σκηνῆς Θεομήτορος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΓ.

Εἰς τὸν “Ορθρον. Μετὰ τὴν ἀ. Στιγμούσαν.

Καθίσματα Αναστάσεων.

Aνεβλέψας τοῦ τάφου τὸν εἰσόδον, καὶ τὴν φλόγα
τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυρεφόροι σὺν τρό-
μῳ εἰσισταντο λέγουσαι: Άρα ἐκάπη ὁ τῷ Λυστῇ
ἀκοίεσας Παραδεισον; ἀρα πήγερθη ὁ καὶ πρὸ παθοῦ
κηρύξας τὴν ἔγερσιν; Αλιθᾶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός
τοῖς ἐπ “Ἄδην παρέχων ζωὴν καὶ αἰώνατασμιν”

Δόξα. Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Εκουσίδιος σου βουλῆ, Σταύρον ύπέμεινας Σωτήρ· καὶ εἰν μονήματι καινῷ ἄνθρωποι ἔθεντο Θυντοῖ, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον. "Οὐδεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος, Θάνατος δεινῶς ἐσκυλέευτο, καὶ οἱ ἐν "Ἄδη ἀπαντεῖς ἔκραύγαζο, τῇ ζωηφόρῳ Ἐγέρσει σου: Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰάνας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ιωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμπειν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὕετὸν, ἐν τῷ ἀσπρόρῳ συλλίφει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστίσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μηνὸς αὐτοῦ καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσι ἔκραύγαζε: Ήχρθέεισ Τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὴν β. Στιχολογίαν, Καθίσμ. Ἀναστάσιμη.

Ταχὺ προκαταλαβε.

Αγέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ "Ἄδου Σωτήρ" συνύγειρας τὸν κόσμον σου, τῇ Ἀναστάσει τῇ σῇ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. "Ἐθραυσας ἐν ἰσχύΐ, τοῦ Θεατροῦ τὸ ιράτος, ἔδειξας ἐλεήμων, τὴν Ἀναστάσιν πᾶσι διό σε καὶ δοξάζομεν, μόνη φιλάρθρωπε:

Δόξα, Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Εκ τῶν ἀνω κατελθῶν, τῶν ἴψωμάτων Γαβριὴλ, καὶ τῇ πέτρᾳ προσελθῶν, ἐνθα δι πέτρα τῆς ζωῆς, λευχειμοκῶν ἀλεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις: Παύσασθε ἡμεῖς τῆς θρησκόδους ιραυγῆς, ἔχουσαι δι τὸ εὐσυμπάθητον· ὃν γάρ ζητεῖτε κλαίουσαι, θαρσεῖτε, ὡς ἀλιθῶς ἔξεγγύερτας. Διὸ βοᾶτε τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαρ Ἄγνη, πάντες Ἄγγελων οἱ θεοί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυνοφοίσ τὰ φρίκταν· πᾶσι ὁ τὰ πάντα συνέχων τείματι μέγε, ἀγκάλαις ὡς βροτός, οὐοίσα.

ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ προσιώγιος, καὶ γαλούχειται σύμπασταν ὁ τρέφων πνοή ἀφέτω χριστότητι, καὶ σὲ ᾧς ὄντως, Θεοῦ Μπτέρα, εἰφῆ μοῦντες δοξάζουσιν.

Μετὰ τὸν Ἀμαλιον, ἡ ὑπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου Ἐγέρσεως προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποσόλοις ἐκήρυξτον Χριστὲ, ὅτι αἴστης ᾧς Θεός, πάρεχὼν τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· αλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον, Σωτήρ μου.

Οἱ μισθῶντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· εἰς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηράμμένοι.

Δόξα, καὶ εῦη.

Αγίῳ Πνεύματi, πᾶσα φυχὴ ζωδούταν, καὶ καθάρσεις ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μοράδι ιεροχρυσίως.

Ἀντίφωνον Β'.

Εχέχραξά στοι Κίρις, Θερμῶς ἐκ βάθους φυχῆς μου, καμοὶ γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖα σου ὥτα.

Επὶ τὸν Κύριον ἐλπιδὰ πᾶς τις κεκτημένος, ὑψηλότερός εστι πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα, καὶ εῦη.

Αγίῳ Πνεύματi ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρέοντα, ἀρδεύοντα ἀπασταν τὴν κτίσιν πρὸς ζωδονίαν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ηχαρδία μου πρὸς σὲ Λόγε υψωθήτω, καὶ οὐδὲν θέλειμε τῶν κόσμου τερπνῶν πρὸς χαμαιζηλίαν.

Επὶ τὸν μητέρα ἀυτοῦ ᾧς ἔχει τις στοργὴν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ Θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα, καὶ εῦη.

Αγίῳ Πνεύματi, Θεογνωσίας πλεύτος, Θεωρίας καὶ σφίας πάντα γὰρ ἐπ τούτῳ τὰ πατρῷα δόγματα ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον. Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν.

Στίχος. Ο Θεός, ἐν τοῖς ἀστέρι ἡμῶν ἡκούσαμεν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἐωθεῖόν.

Ἀνάστασις Χριστοῦ θεασάμενοι. Ο Ν. Καὶ ὁ
Ἄναστασιμος Κατών. Ωδὴ ἀ. Ο Ειρήνος.

Ηλάσσης τὸ ἑρυθραῖον πῦλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν
ὁ παδαιός πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μω-
σέως χερσὶ τοῦ Ἀμαλὴκ τὸν δύναμιν, ἐν τῇ ἑρήμῳ
ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Υψώθης τὴν ἡμετέραν ἐκπτώσιν ἐπανορθούμενος,
ἐν τῷ ἀγράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ
ἴώμενος πανολεθρίαν. Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ πα-
τοδύναμος.

Εν τάφῳ σωματικῶς, ἐν "Ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς
Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Λησοῦ, καὶ ἐν Θρόνῳ
ὑπῆρχες Χριστὲ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πρεύματος, πάντα
πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίου.

Ασπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θείου Πιεύ-
ματος, τὸν Θεοῦ συνείληφας Υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀ-
πεκύνσας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμίτορα, καὶ δι ἡμᾶς ἐκ
τοῦ ἀπάτορα.

"Ἐτερος Κατών Σταυροανας.

Ωδὴ ἀ. Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Ιάσω τὸ σύντριμμα, τῆς ἀνθρωπότητος Κύριε, τῷ
Θείῳ σου αἷματι ἀνασκευάσας ἀυτὸν, καὶ συνετρί-
ψας, δυνάστην ἐν ισχύι, τὸν πάλαι συντρίψαντα, σεῦ
τὸ πλαστούργημα.

Νεκρῶν ἔξανάστασις, διὰ νεκρώσεως γέγονας· ισχὺς
γὰρ ἀφύπτει τῆς θανατώσεως, ὅμιλόσασα ζῷη
τῇ αἰωνίῳ, τῷ πάντων δεσπόζοντι πεσαρκωμένῳ Θεῷ.
Θεοτοκίου.

Ωραῖος ὑπέρτερος, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, ὁ Θεῖος
σου γέγονεν, οἶχος ὁ ἔρμψυχος, οὐ ἐν μήτρᾳ σε, θεσά-
σας Παρθένος, τὸ ὄρος τὸ ἄγιον, σοῦ ταῦ Θεῷ ημῶν.

"Ετερος Καστρί εἰς τὴν Υπεραγίαν Θεοτόκου,
Οὐδὲ αὔροστιχίς.

Τέταρτος ὑμίνος τῇ πανευκλεῖ. Κόρυ.

Σὺν τοῖς Εἰρμοῖς. Τριστάτας κραταιούς.

Εσείσθησαν λαοί, ἐπέραχθησαν ἔθνη, βασιλεῖαι κραταιαὶ δὲ ἔκλιται Ἀγνῆ, ἐκ τοῦ φόβου τοῦ τόκου σου. Ήλθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ καθῆλε τὸν τοραντον, καὶ τὸν κόσμον φθορᾶς ἐλυτρώσατο.

Τὸ σκίνωμα ἀυτοῦ, ὁ οἰκῶν ἐν ὑψίστοις, τοῖς βροτοῖς συγκαταβὰς, ἡγίαστε Χριστὸς καὶ ἀστάτητος ἔδειξε· μόνη γὰρ μετὰ τοῦ τόκου, παρθενίας χειρέλιον, ἢ τὸν Κτίστη τεκοῦσα διέμεινεν.

Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

Εύφραιμεται ἐπὶ σοι, οἱ Ἐκκλησίαι σου Χριστὸς ἡρῷος συσταταζονται. Ζύμου ισχὺς Κύριε, καὶ καταφύγη καὶ στερέωμα. Τραπέαρτο.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ή κοντὶ καὶ ἀλιθῆς ἄμπελος, ἐπὶ Σταύρου κρέμαται, πᾶσαι ἀμεβόστη πηγαζούσαι,

Ως μέγας, ὡς φοβερός, ὡς τὸ τοῦ "Ἄδου" καθεδανός φρίσαμε, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, μηδ σωματικής ἐξεγύγερται. Θεοτοκίον.

Σὺ ροδί τοῖς ἐπὶ γῆς, τῷρ ὑπέρ φύσιν ἀρχεῖν πρότερος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· Ὅτερ φοι τῷ Χαροπροσεδυομένῃ.

Αλλος. Τοὺς σοὺς ὑμετέλεγκους Θεοτόκε.

Ιοῖς ἀναρέσσους μοι ὁ ὄφις, οδορτας ἐνέπειρε Σινάτορ, τοῖς παντοκράτορ Δέσποτα, πλοις ψειρῶν σου ἐγγενόσαις ἐγιώνυκτος ἀγιος, ἀγίων πλήν σου φιλάνθρωπος.

Οράθης φιλάνθρωπε βουλήσει, ἐν τάφῳ γενρὸς ζωτοῖς, καὶ πύλας ανεπέτασας "Ἄδου" ταῖς αἰταῖς ψυχαῖς ὅτι οὐκ ἔστιν ἄγιος, ἀγίων πλήν σου φιλάνθρωπος.

Θεοτοχέος

Ανήρωτος ἄρουρα ὥραθης, τὸν στάχυν τεκοῦσα τῆς
Ζωῆς, τὸν πᾶσι τοῖς μετέχουσιν, αὐτομαζίας πρό-
Σενον, τὸν ἐν ἀγίοις, "Ἄγιον, ἀγίως αναπτανόμενος.

"Άλλος τῆς Θεοτόχου. Άριψους κατῆλθες.

Ρύπτεται βροτῶν ἡ οὐσία, διὸ σοῦ ὁμιλίασσα,
στέκτει θείῳ πυρὶ ὡς ἐγκριφίας, πάκαγρε Παρ-
θένε ἐν σοὶ, ἄρτος ἔξοπτηδεῖσα, τῷ καὶ σὲ ἀλάβυτον
δικφυλάξαντι.

Τίς αὕτη ἡ δυτῶς πλησίον τοῦ Θεοῦ, ὡς ὑπερβάθμη
ἀπαντα, τὰ τῷ Αγγέλῳ τάγματα; Ή μόνη
τῷ κάλλει τῆς παρθενίας, οἷα Μήτηρ λαμπουσα τῷ
Παντοκράτορος.

Ωδὴ δ. Ο Ειρμός.

Επαρθέντασε ἴδοισα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τῷ
Ηλιος τῆς δικαιοσύνης, ἐστιν ἐν τῷ τάξει ἀγίης, εἰ-
κότως κραυγάζουσα: Δόξα τῷ δινάμει σου Κύριε.

Τροπαρία.

Αγελήλυθας τὰ πάθη μου Θεραπεύσθω, ἐπὶ Σταυροῦ
τῷ πάθει τῆς αὔρατου σαρκός σου, ἵνε τούτῳ διαδρέ-
σεις: Διόσοι κραυγάζεις: Δόξα τῷ δινάμει σου Κύριε.

Αμαρτύτου ὁ Θάρατος γεγενένος, Ζωοπλούτες
ματος τοῦ σοῦ ἐπαξίως, Δέσποτα γενέκτηται ἡμεῖς
δὲ βοῶμένοι: Δόξα τῷ δινάμει σου Κύριε. Θεοτοχίος

Απερογάμιας ἐκίνσας ὡς Παρθένε, καὶ μετά πάχαν
ῶφθης παρθενίσουσα πάλιν. Οθεο ἀστυνότοις φε-
ναῖς, τὰ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κρα-
υάζεις.

"Άλλος. Τίνι ἀρεξιγνύστος.

Νεονομαζετημένος ὁν Τσραΐ, σὲ Χριστὲ τὸν νόμον
πάντας, Θεὸν οὐκ ἔγρει ἀλλ' αἱς ἀγομοι Σταυρῷ
παρακομῇ προσέπιξεν, δὲ νομοθεσίας ἀκάξιος.

Ηταθερμένη σου. Σάτερ ψυχή, "Δέδυ θησαυροί,
παντού ομήνυσασ, τὰς αἴσιας ονοστατικανέσπειρε ψυχάν
τὸ ζωιφόρον σῶμα δὲ πάτιτο ἀρθαρσίῃ ἀπήκυρε.

Θεοτοκίου.

Σὲ τὸν ἀειπάρθενον καὶ ἀληθῆ, πάντες Θεοτόχος
δοξάζομεν, ὃν προετύπου τῷ Θεόπτῳ Μαρτυρῷ, αἰ-
καταφλέκτως πάναγνε, βάτος τῷ πυρὶ ὄμιλήσασα.

"Αλλος, τῆς Θεοτόκου. Ό καθύμενος ἐν δόξῃ.

Συιανεστράφη ἀνθρώποις, ὁραθεὶς ὁ αόρατος, ἐν
μορφῇ ὑπάρχων, τῆς ἀκαταλήπτου Θεόπτου, καὶ
μορφωθεῖς, ἐκ σοῦ Κόρη τὸ ἀλλότριον, τοὺς εἰδότας σε,
σώζει ἀγρίν Θεομήτορα.

Υπεδέξατο ἐν ὅλῃ, ἡ Παρθένος τὸν ἄγλον, ἐν με-
θέξει ὅλης, βρέφος ἐξ ἀυτῆς χρηματίσαντα. "Ο-
θεν ἐν δύο οἰστίαις εἰς γυναικίζεται, σαρκοφόρος Θεὸς
καὶ βροτὸς ὑπερούσιος.

Μετὰ τόκου σε Παρθένον, ὁ Παρθένον οἰκήσας σε,
καὶ τεχθεὶς ἀσπόρως. Λόγος καὶ Θεὸς διεσώ-
σατο, καὶ ἐν τῷ τίκτειν Παρθένον διεφύλαξεν, ἡς
Δεσπότης, καὶ δημιουργὸς ἐπάσις κτίσεως.

Ωδὴ ἡ. Ό Είρμος.

Σὺ Κύριε μου φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς
ἄγιον ἐπιστρέφων ἐκ ζοφωδούς ἀγροίας, τοὺς πι-
στεις ἀνυμοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Σὺ Κύριε πρὸς γῆν συμπαθῶς κατελήσθας· σὺ
ὕψωσας τὴν πεσοῦσαν, τῷν ἀνθρώπων οὐσίᾳν,
ἐν ἔνδικῳ ἀναρτώμενος.

Σὺ ἡρας μου Χριστὲ, τῷν πταισμάτων τὸ ἔγκλημα,
σὺ ἐλυσας τὰς οδύνας τοῦ Θαράτου οἰκτίρμων,
τῇ θείᾳ Αγαστάσει σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεδα· σὲ
ἀγκυραν καὶ ἐπίδα, τῆς ὑμῶν σωτηρίας, Θεό
νυμφε κεκτήμεδα.

"Αλλος. Εξέστη τὰ σύμπαντα.

Εδέξατο ὅλον σε, "Άδης ὁ ἄφεω στόματι· ἔνδικος γὰρ
παγέστα σε ἀθρύσας, λόγχῃ νυγέντα, ἀπιουρ τὸν

Ζῶντα Θεόν, ψιλὸν ἐλογίσατο βροτόν· ἔγνω πειρασθεῖς
δὲ σοῦ, τὴν ἴσχυν τῆς Θεότητος.

Αιδέκτη φιλόθερωπε, σοῦ τὸν ὑφόν τοῦ σώματος,
τάφος μερισάμενος καὶ Ἄδης, ἀκούτες ἄμφω δίκαιας
εἰσπράττονται, ὁ μὲν τῶν ἀγίων σου ψυχὰς, σώματα
δὲ ἔτερος, συγεκπειπον αἴθαντες. Θεοτοκίον.

Ιδος καὶ πεπληρωται, οὐ τοῦ Προφύτου πρόρρησις·
σὺ γὰρ ἀπειρογόμε Παρθένε, ἐσχες ἐρ μήτρα τοῦ
ἐπὶ πάντων Θεού, καὶ τέτοκας ἄχρονον Χίον, πᾶσα
τοῖς ὑμιᾶσι σε, σωτηρίᾳ βραβεύουσα.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Νῦν ἀγαστίσομαι.

Οἶκος τῆς δέξιας σε, ὄρος Θεοῦ ἄγιον Ἀγνύν, νῦμφην
πατάδιαν ὑφόν ἀγιασμάτος, ὁ Χίος ὁ τοῦ Θεοῦ, εν σοὶ
οἰκίσας, καὶ παράδεισον τριψίας αἰδίους ἡμῖν ἐφράσατο.
Σάρκα ἐξ αἵματος παρθενικῶν, εἰληφας Χριστός,
σπόρες ἄχραντον, καὶ ἐρυπόστατον, λογικὴν καὶ
ποεράν, ἐμψυχωμένην, ἐκρυπῇ θελητικὴν, αὐτοδέσποτον,
καὶ αὐτεξόύσιον.

Τύραννον Φρόνιμα παρθενικὴν ὥσχυτον γαστήρ· βρέ-
φος ἀσπίδαν γὰρ, τρώγλην ψυχόλεθρον, ἐξηρεύ-
ησε τοιρὶ καὶ ἀποστάτην ἀλαζόνα καθελών, τῷ πι-
στῶν ποσὶν ἐπέταξεν.

‘Ωδὴ ε'. Ο Ειρηνός.

Ηύστεροι, μετὰ φωνῆς αἰνέστειας Κύριε, οὐ Εκκλησία
βοῶ φρίγη ἐκ δαιμόνων λέθρου κακαθαρμένη, τῷ
δι οἴκτον ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἴρατε.

Τροπέαριθ.

Αγῆλθες, εὑ Σταυρῷ δυνατεῖσα ζωσάμενος, καὶ συμ-
πλακήσ τῷ τυρφίνῳ, οἷς Θεῖς ἐξ ὑψους κατέρρε-
ξες, τὸν Ἄδημ δὲ αἰτητῷ παλαμῇ ανεστησας.

Ανέστης, εξαστράπτει φραγίος ἐκ ταφου Χριστέ, καὶ
διεσκηέρκεσας πάγτας, τοὺς ἐχθροὺς τῇ θειάσου ἀ-
ναστοίη, καὶ τῷ πάντα με Θεός ανθρακύνεις επλήρωσεν.

Θεοτοκίον.

Ω Θαῖμα τῶν ἀπάντων Θαυμάτων καμπότερον! Γόητε
Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέκο-
τα, ἀπειράτδρας συλλαβοῦσα οὐκ ὅστενοχώρισεν.

"Αλλος. Ἡλθος εἰς τὰ βάθη τῆς Θαλάσσης.

Δινοιξε φάρυγγα ὁ Ἄδης, καὶ καταπέπωκέ με, καὶ
ψυχὴν ἐπλάτυνεν ὁ ἄφρων· ἀλλ' ὁ Χριστὸς κατα-
βάς ανῆγαγε, τὴν ζωὴν μου, ὡς φιλάνθρωπος.

Εάλω ὁ θάνατος θανάτῳ· ὁ γὰρ θανὼν αἰτέση, αἴθαρ-
σίαν μοι δεδωρημένος, ἐμφανισθεὶς Γυναιξὶ προσ-
φθέγγεται, τὴν χαρὰν δὲ ὁ αἰθάνατος. Θεοτοκίον.

Αστέκτου Θεότιτος χωρίον, ή καθαρὰ οὐδές σου ἀ-
πέδειπται ὡς Θεοτόκε, ή ἀδειῶς οὐράνων τὰ τέλ-
ματα, ἀπειρίσαι οὐ δεδίηται.

"Αλλος τῆς Θεοτόκου. Οὐ αὐτός.

Πάλαι μὲν πάτητος ὁ ὄφις, καὶ ἐθαυμάσει με, διὰ
τῆς προμήτορὸς μου Εὔας. τῦν δὲ Ἀγνὺ, διὰ σοῦ
ὁ πλάσας με, ἐκ φθορᾶς ἀποκαλέσατο.

Αβυσσός σε ἀβυσσον ἀρρήτως, σῆς εὐσπλαγχνίας
Κόρη, ἐκλεκτὴν ἀνέδειξε Θαυμάτων· καὶ γὰρ ἐκ
σοῦ ἀστραπῇ Θεότιτος, μαργαρίτης Χριστὸς ἔδωκε.

Κοντάκιον. Επεφάνης σήμερον.

Ο σωτήρ καὶ φύστης μου, ἀπὸ σοῦ τάφου οἰκτίρμων,
αἷς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς,
καὶ πύλας Ἅδου συνέτριψε, καὶ ὡς Δεσπότης ἀνέστη
τριάρχος. Οὐ Οἶκος.

Τὸν αἰασάντα ἐκ νεκρῶν Χριστὸν τὸν ζωοδότην τριήμε-
ρον ἐκ τάφου, καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συ-
θλάσαντα τῇ δυνάμει τῇ ἀυτοῦ, τὸν Ἅδην τε νεκρώσαντα,
καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἅδαμ
σὺν τῇ Εὔα ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγε-
νεῖς, εὐχαριστῶς βοῶντες αἵνις ἐκτενῆς. Αὐτὸς γὰρ ἀς
μόνος κραταίος Θεός καὶ Δεσπότης ἀπέστη τριήμερος.

Ωδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

Εν τῷ καρίνῳ Ἀθραμπάτοις Παῖδες τῇ Νεροκήῃ, πάσαις εὐσεβείας ρᾶλλον, ἢ τῇ φλογὶ, πυρκοῦθον εἰναὶ κραύγαζον: Εὐλογημένος εἰς ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σαις Κύριε.

Τροπάρια.

Πρὸς ἀφθαρσίαν, ἢ ἀνθρωπότης ἀνακέχειται, θεῖον λουσαμένη αἵματι τοῦ Χριστοῦ, εὐχαρίστως ἀκατέπουσα: Εὐλογημένος εἰς ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ως ζωηφόρος, ὡς Παραδεί σου ἀραιότερος, ὄντως καὶ παστάδος πάσις βασιλικῆς ἀναδέεικται λαμπρότερος, Χριστὲ, ὁ τάφος σου, ἢ πινγή τῆς θμῶν ἀναστάσεως.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Υψίσου ἡγιαστρένον θεῖον σκήνωμα χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δεδοται ἡ χαρὰ Θεοτόκε τοῖς κραυγάζομενοις: Εὐλογημένη σὸν ἐν γυναιξὶ, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα. Ἀλλος. Οὐκ ἐλάτρευσας τῇ κτίσει.

Εταπείνωσας, ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενος, ὅμητα μετέβη ρον, καὶ ἐπιρρέειν ὄφρυν, εἰς γῆν κατεβέβληκες, σώσας τὸν ἀνθρωπον, ὑπεριρριπτε, ὁ τοῦ Πατέραρχος Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Τῇ δυνάμει σου, τὸ κέρας ὑμῶν ὑψωσορ, τῷν θεοῖ τρευόστων σοι, ὁ ἀνιστάς ἐκ γενερῶν, καὶ Ἀδουκενώσας πρὶν, τὸν πολυάνθρωπον πλούσιον Δέσποτα, ὁ τοῦ Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Τριαδικόν.

Ρίστοι Θαίαῖς, ἐπόμενοι δοξάζομεν, μίαν Θεότηκα, ὃσπερ λαμπάσι τρισὶν, ἀσύρχυτον ἀγριπτον, ἀγληνὸν ἀνέσπερον, τὸν φωτίζουσαν, πᾶσαι τὴν κτίσιν, φάλλουσαν: Ο Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Βαθύτων.

Ελκει με πρὸς ὑμινδίαν, πόδου τοῦ παρθενικοῦ, τὸ πῦρ τὸ ἔγκαρδον, βοᾶτ τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένει τε Εὐλογημένη Κύριος μετὰ σοῦ τῶν δικαιουμένων.

Τηρτέρα τῶν κτισμάτων, ὥφετος ὡς τὸ Ποιητή τεκνᾶσσε καὶ Κύριον. Διὰ σοὶ βοῶ Θεατόκε: Εὐλογημένη Κύριος, μετά σοῦ τῶν Διυτίμεων.

Τριαδίκον.

Κυριότητά σε μίαν, σέβων ἐν ἀγιασμοῖς τρισὶν, ἀδιάρετον ὑμῶν τρισυπόστατος Φίσις: Εὐλογημένη κράζω σου, ἢ τὸ πᾶν διῆθύρουσα.

Ωδὴ Η. Ο Είρηνός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δακτὺδ, λεόντων χάσματα ἐν λάκει καὶ ἔφραξε.. Πυρὸς δὲ δύναμις ἐσβεστε, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐτεβείας ἀρασταὶ Παιδες χρυσγάζοντες: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Χεῖρας ἐκπετάσας ἐκ Δακτυρῶν, τὰ Ἰδρυα ἀπεκτα ἐπισιγγαγες, καὶ μίαρ ἐδειχας Δέσποτα, Ἐκκλησίαν ἀκυμιεισάρτε, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ συμφώνως φάλλουσιν: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λευχείμαι, ὄφραν Γυναιξὶ, τῷ ἀκροσίτῳ φωτὶ τῆς Αγαστάσεως, καταγραπτόμενος Ἀγγελος. Τί τὸν Καίτην ἐν τῷ τάφῳ βασιν ἐπιζητεῖτε ἐξ θεικόν; ὅρτως ὑγέρθη Χριστὲς, ὃς βοῶμεν: Πάντα τὰ ἔργα ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

Θεατοκίον.

Σὺ μάζη ἐν πάσαις γερεαῖς Παρθένες ἄχρικτε, Μάτηρ ἐδείχθης Θεοῦ σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα παναμιας, μὴ φλογισθείσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπρεσίτος φωτός, ὅπερ πάρτες σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεάκυμφα.

"Αλλος. Παῖδας εὐαγεῖς ἐκ τῆς καμίνων.

Τὴν ἀδίκον βλέποντας ἀφαγήν σου, ἡ κτίσις κατηφίστα ἐπωδύρετε· γῆς ταρασσομένης γὰρ, ζόφος ὡς ἴματιον μελεμβαφὲς, ἡ "Ηλιας περιεβάλλεται" ἡμεῖς δέ σε ἀπαύστως ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπεριψυχούμενος Χριστός τοὺς αἰῶνας.

ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ Δ'.

οι

Ο' συγκαταβάς μοι μέχρις. "Άδον, καὶ πᾶσιν ὁδο-
ποίσας τὴν ἀράστασιν, ἀνθισ ἀραβέβηνας, ἄρες
με εἰπ' ἄψων σου, καὶ τῷ Πατρὶ προσίγκυες. Οὗτοι
κραυγάζωσι: Τοὺς Κύρρον ἴμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπε-
ριψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τριαδικόρ.

Νοῦν πρέπειν καὶ αἴτιον ἀπάντων, Πατέρα μόνον
ἀναιτίαν δοξάζομεν, Λόγον τε τὸν ἄναρχον, Πνεῦ-
μα τὸ παράκλιτον, ἕπα Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ Ποικιλίαν
τοῦ παντός, Τριάδα συμφυῆ προσκυνεῖτες, καὶ ὑπε-
ριψοῦτες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Άλλος τῆς Θεοτόκου. Λιτρώτα τοῦ παντάς.

Ε' κ πλευρᾶς τοῦ Ἀδάμ πλαστουργίσας σε, ἐκ τῆς
σῆς παρθενίας σεγάρωσας, ὁ τῷ ἀπάντων Κύ-
ριος, ὃν ὑμνοῦντες βαῶμεν: Πάρτα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε
ἴμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ε' σχηνῇ Ἀβραὰμ ἐθεάσατο, τὸ ἐν σοὶ Θεοτόκε μισ-
τήριον· καὶ ὑδὲ Χιόν σου ἐπαρκον ὑπεδίξατο, μέλ-
πων: Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Γιαρόθμους Τριάδες διέσφε, τὸ τῆς σῆς παρθενίας
προχάραγμα: ἐπ γὰρ παρθένοις σώμασι, κατεπά-
τουν τὴν φλόγα, Κόρη βοῶμεν: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα
τὸν Κύριον.

"Ωδὴ 3'. Ο Ειρμός.

Λιθος ἀχειρότημπος ὄρους, ἐξ ἀλαζεύτου σου Παρ-
θέε, ακραγωκιαῖος ἐτμῆθι, Χριστὸς συνάψας τὰς
διεστώσας φύσεις. Διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε με-
γαλειώμενοι.

Τροπάρια.

Ολον με ἀνείληφες ὅδως, ἵνε συνεφείᾳ ἀσυγχύτως,
ὅλῳ μοι διδοὺς ὁ Θεός μου, τὴν σωτηρίαν διὰ τοῦ
πάθους σου, οὐ ἐν Σταυρῷ ύπέμεινας, σωματικῶς δι-
εισπλαγχνίαν πολλήν.

Οἱ σοὶ Μαδηταὶ καθαρεῖτες, ἀγρυμέκαρ σου τὸ
τάφον, καὶ τὰς θεοφόρους σιδόνας, κεκαλυμένας

τῇ Ἀκαστάσεισαι, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἔλεγος: "Οὐτως
ἐρήμερται ὁ Κέριος." Τριαδικός.

Μονάδα μὲν θείας εἰσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα,
πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνοῦμεν, ἐν ἀσυρρήτοις
ταῖς ὑποστάσεσι, ἰσοσθενῆ διόπτροι· ἢν εὔσεβούντες
μεγαλύνομεν.

"**Α**λλος." **Α**πας γηγενής.
Δολφ τῆς Ἐδέμη, ἔρπύσας ὁ ὄφις με, εἶδεν αἰχμάλωτον
τον, πρὸς τὴν τεῦ κραίου δὲ, πρατίστην πέτραν
τοῦτο ἥδαφισεν, ὁ παρτοκράτωρ Κέριος, καθάπτει
πιον· τῆς τρυφῆς δὲ, αἰθίσ μοι τὴν εἰσόδον, διὰ ξέ-
λου Σταύρου ἀνεπέταθεν.

Εθού υραταί, ἔχθροῦ ὄχυρώμετε τὸν εἰς ἔρημο-
σιν· τῇ παναλκεστάτῃ δὲ, χειρὶ τὸν πλοῦτον τού-
του διέρπασας, ἐκ κερεώναν. "Δόου με, συνασπιστήσας
Χριστὲ, καὶ τὸν πάλαι, ἀμετρα καυχώμενον, ὡς γε-
λοῖος παιζόμενον ἔδειξας.

Πέθε τοῦ πτωχοῦ, λαοῦσου τὴν κάκωσιν ἐπισκεψόμε-
τος· τῇ συμπαθεστάτῃ δὲ, καὶ υραταὶ σου χειρὶ²
δικαίωσόν, τὸν σταυροφόρον "**Α**ιακτα; κατὰ βλασφη-
μῶν ἔχθρῶν ἐξελέσθαι, σοῦ τὴν περιουσίον, κλεφτούχιστον
Χριστὲ ὡς φιλάνθρωπος.

"**Α**λλος τῆς Θεοτόκου. Κρυπτὸν Θεῖον.

Ορῶμεν ὡς χρῖνόν σε τῇ ἀλουργίδι, βεβαμένην
Ἄχριτε; τοῦ Θείου Πνεύματος, τῷ ἀκαΐδῶν
εὐμέσοφ νέκλαμπουσα, καὶ εὐωδίας πληροῦσα, τοὺς
στηγυπτίας μεγαλύνοντας.

Ρέυστην προσλαβόμενος βροτείαν φύσιν, ἐκ τῆς σῆς
Παράμαυμε γαστρὸς ὁ ἄφθαρτος, ἐν ἑαυτῇ ἀκέδει
ζεν ἄρρενατον, διὸ εὐσπλαγχνίας διό σε ὡς Θεοτόκον
μεγαλεούμενον.

Ηπάτων δεσπόζουσα τῷ ποικιλάτῳ, τῷ λαῷσου
διάρησαι, ταίνιας τρόπαια, τὸν δασμενῆ τεθεῖσα ὑπό-
σπαδον τῇ Ἔκκλησίᾳ, ἵνα σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύταριστον.

ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ Δ.

93

Εἰς τοὺς Αἴρους, Σπιγχυρὰ ἀκαστάσμα.

Ο Σταυρὸς ὑπομείνας καὶ Θάνατον, καὶ ἀναστὰς
ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε. Κύριε, δόξα σοι
σου τῷ Ἀνάστασιν.

Ε τῷ Σταυρῷ σου Χριστὲ, τῆς ἀρχαίας κατάρας
ηλευθέρωσας ἡμᾶς· καὶ ἐν τῷ Θανάτῳ σου, τὸ
τὴν φύσιν ἡμῶν τυφλανίσαντα διάβαλον κατίρυπος.
Ἐν δὲ τῇ Εγέρσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλύρωσας.
Διὸ βοῶμέροις: Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε
δόξα σοι.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτήρ, οδύγησον ἡμᾶς ἐπὶ¹
τὴν φλύθειαν σου; καὶ ρῦσαι ἡμᾶς τῶν πλαγίων
τοῦ ἔχθροῦ. Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνέσισον ἡμᾶς
πεσόντας τῇ ἀμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, φιλάν-
θρωπες Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀγίων σου.

Τῶν πατρικῶν σου κόλπων μὴ χωρισθεῖς μαρούσες
Ἄλγες τοῦ Θεοῦ, ἥλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίας,
ἀνθρώπος γενόμενος ἀτρέπτως, καὶ Σταυροῦ καὶ Θάνα-
τορ ὑπέμενες σαρκὶ, ἐπαπάθης τῇ Θεότητι: αἱρετάς
δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀδαναστίας παρέσχες τῷ γένους τῶν αἰ-
θρωπών, ὡς μόνος παντοδύναμας.

"Ἐγερε Διπλύρα Ἀνατολικά.

Θάρατον κατεδέξω σαρκὶ, ἡμῖν ἀδαναστίας πράγμα-
τοισάμενος Σωτήρ· καὶ ἐν τάφῳ ὄκτητος, ὥστα ηὔποιος
τοῦ "Ἄδου" ἐλευθερώσῃς, συναναστάς ἐπιτῷ, παθὼν μὲν
ὡς ἀιθρωπός, ἀλλ' ἀναστὰς ὡς Θεός. Διὰ τούτα βαντρεῖτε
δόξασι. Ζωοδότα Κύριε, μόνε φιλάνθρωπε.

Πέτραι εἰσχίσθυσαν Σωτήρ, ὅτε ἐν τῷ κρανίῳ οἱ Στα-
ροί σου ἐπάγη. Ἔφριξαν "Ἄδου" πώλωροί, ὅτε ἐν τῷ
μητριώῳ ὡς θυντὸς κατετέθης· καὶ γὰρ τοῦ θανάτου
καταργήσας τὴν ισχὺν, τοῖς τεθνεῶστι πᾶσιν αὐθέρ-
νιας παρέσχες, τῇ ἀναστάσει σου Σωτήρ, Ζωοδότα
Κύριε, δόξα σοι.

Επεθύμησαν Γυναικες, ἵδεις σὺν τῷ Ἀνάστασι τῷ Χριστῷ
ὁ Θεός. Ἡλθε προλαβόντα Μαρίαν Μαγδαληνήν· εἶπε
τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, καὶ τὸν Ἀγγελον
καθεζόμενον καὶ λέγοντα: Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ
τῶν θεάτρων; ἀνέστη ὡς Θεός, οὐα σώσῃ τὰ σύμπαντα.

Ποῦ εστίν Ἰησοῦς, ὃν ἐλόγισατθε φυλάττειν; εἰ πάτε
Ιουδαῖοι. Ποῦ εστίν, ὃν ἐθύκατε ἐν τῷ μνήματι,
τὸν λίθον σφραγίσαντες; Δότε τὸν τεκρόν, οἱ τὴν ζωὴν
ἀρνησάμενοι· δότε τὸν ταφέντα, οἱ πιστεύσατε τῷ α-
ιασάντι. Κανύ μεῖς σιγύσητε τοῦ Κυρίου τὸν Ἑγερσίην,
οἱ λίθοις κεκράξονται, μάλιστα ὁ ἀποκυλισθεὶς ἐκ τοῦ
μνήματος. Μέγας δου τὸ ἔλεος! μέγα τὸ μυστήριον τῆς
οἰκονομίας σου! Σωτήρ ήμᾶν δοξα σοι.

Εἰς τὸν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ἐν Αδάμ, Παραδίσου γέγονε ἀποκος, δεὶλον
δὲ Σταυρῷ, δ. Λαστὶς Παραδεισὸν ἄκησεν.
Οὐ μὲν γάρ γενσάμενος, ἐντολὴν ἀδέτησε τοῦ ποιίσαν-
τος· ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ἀμολόγησε τὸν κριτικό-
μενον: Μηδέποτε μου βοῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Οὐψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας
τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ πατήθημα
χειρόγραφον Κύριε, Ληστοῦ τὴν μετάστασαν, καὶ ἡμῖν
παράσχου μόνε φιλάνθρωπε, τοῖς πίστει λατρεύοντας,
Χριστὲ ὁ Θεός ήμῶν; καὶ βοῶμεν σοι: Μηδέποτε καὶ
ἡμῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸ χειρόγραφον ήμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ λόγχῃ διέφ-
ρυξας· καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς τεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε
τίραννον ἐδισας, ρύσαμενος ἀπαντάς, ἐκ δεσμῶν τοῦ
Ἄδου τῷ Ἀναστάσει σου· δι τῆς ἐφωτίσθημεν, φιλάν-
θρωπε Κύριε καὶ βοῶμεν σοι: Μηδέποτε καὶ ήμῶν ἐν
τῇ βασιλείᾳ σου.

Οὐσταυρωθεὶς καὶ ἀναστὰς, ὡς δυνατός ἐκ τάφου
τριήμερος, καὶ τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ, ἐξαν-

ΤΗΣ ΟΚΤΩΝΧΟΥ ΗΧΟΣ Δ'.

95

στῆσας μόνε ἀθάνατε, καὶ μὲν εἰς μετάνοιαν, ἐπιστρέψαι
Κύριε καταξίωσον, εἴξ ὅλης παρδίας μου, καὶ ἐν Θερμῇ
τῇ πίστει αἱ κραυγάς εἰς σοι: Μνήσθητί μου Σωτῆρ,
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δι ήμᾶς ὁ ἀπάθης, παθητὸς ἐγένετο ἀνθρώπος, καὶ
έκουσίως ἐν Σταυρῷ, προσηλωθεῖς ήμᾶς εἰς αὐτόν σε.
Διὸ καὶ δοξάζομεν, σὸν τῷ Σταυρῷ τὸ Πάθος καὶ τὸ
Ἀνάστασιν, διὸ ὡν ἀνεπλάσθημεν, διὸ ὡν καὶ σωζόμεθα
ἀνακράζοντες: Μνήσθητί καὶ ήμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Tὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ τὸ τοῦ "Ἄδου κράτος
σκυλεύσαντά, καὶ ὄραθέντα Γοναῖξι, μυροφόροις
λέγοντα, Χαίρετε, πιστοὶ δυσωπήσωμεν, ἐκ φθορᾶς
λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ήμῶν, κραυγάζοντες πάντοτε,
Ληισοῦ τοῦ εὐγράμμονος τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν: Μνήσθη-
τι καὶ ήμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Tὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πρέμα πάντες τὸ ἄ-
γιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοὶ, δοξολογεῖν ἀξίως εὐξά-
μεθα, Μονάδα Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν ὑπο-
στάσεσιν, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἀπλῆν ἀδιαίρετον καὶ
ἀπρόσιτον, διὸ ης εὐλυτρούμεθα, τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν, Θεότοκίον.

Tὸν Μιτέρασδυ Χριστὸν, τὸν ἐν σάρκὶ ἀσπόρως τεκοῦ-
σάνσε, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μεί-
σασαν ἀφθορον, αὐτήν σοι προσάγομεν, εἰς πρεσβείαν
Δέσποτα πολυελεε, πταισμάτων συγχώρησιν, δώρησαι
πάντοτε τοῖς βοῶσί σοι: Μνήσθητί καὶ ήμῶν ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ σου.

Τέλος τοῦ Τετάρτου Ηχού.

Παγηγυριστής καὶ χορευτής ὅρ, φέρεις

Τέταρτεν εὐχός μοσικωτάτῃ κρίσει.

Σὺ τοὺς χορευτὰς δεξιούμενος πλάττεις,

Φωνὰς βραβεύεις, καὶ κροτῶν ἐν κυμβάλοις.

Σὲ τὸν Τέταρτον Ηχον, ὡς εὐφωνίας.

Πλήρη, χορευτῶν εὐλογοῦσι τὰ στίφη.

Η Χ Θ Ε Η Λ Α'

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸς Κύριος ἐκάραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστὲ, διάβολον ἵσχυ-
νες, καὶ διὰ τῆς Ἀραστάσεώς σου τὸ κέντρον τῆς ἀμαρ-
τίας ἡμβλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ
Θανάτου. Διξέαζομέν σε Μονογενές.

Ο τὴν Ἀνάστασιν διδοὺς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων,
ώς πρόβατοι ἐπὶ σφαγὴν ἥχθη. Ἐφριξαν ταῦτα
οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἄδου, καὶ ἐπύρθισαν πύλαις ὅδυντο.
εἰσελθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, λέγων
τοῖς ἐν δεσμοῖς: Ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει:
Ἄγακαλόπτεσθε.

Μέγα θαῦμα! ὁ τῶν ἀκράτων Κτίσις, διὰ φιλανθρώ-
πιαν σαρκὶ παθῶν, ἀνέιν ὁ ἀθάνατος. Δεῦτε
πατριαὶ τῶν ἑθνῶν, τοῦτον προσκυνήσωμεν· τῇ γὰρ
ἄντοι εὐσπλαγχνίᾳ, ἐκ πλάνης ρύσθετες ἐν τρισὶν
Υποστάσεσιν, ἵνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

"Ἐτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Εσπερινὴ προσκύνησιν, προσφέρομέν σοι τῷ ἀνεσπε-
ρῷ φωτὶ, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων, ὃς ἐν ἐσόποτρῳ
διὰ σαρκὸς, λάμψαντι τῷ κόσμῳ, καὶ μέχρις Ἅδης κατελ-
θορτι, καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λυσάντι, καὶ τὸ φῶς τῆς Ἀν-
σάσεως τοῖς ἐθνεστι δειξαντι. Φωτοδότα Κύριε, δόξα σοι.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Χριστὸν δεξολογήσα-
μεν· αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, κόσμος ἐκ
πλάνης σέσωσαι, χαίρει χορὸς Ἀγγέλων, φεύγει δαιμόνος
πλάνη, Ἀδὰμ πεσὼν ἀνίσταται, διάβολος κατίρυνται.

Οἱ τῆς καυστωδίας ἐκπορνύτο ὑπὲ τῶν παραπόμαν-
τος. Καλόψας Χριστὸν τὸν Ἔγερσιν, καὶ λάβετε ἀργυ-
ρίχ, καὶ εἴπατε ὅτι, ἡμῶν κοιμαμένων, ἐκ τοῦ μνημείου
Ὥοιοις.

Θεοτοκίον.

Ω Θαῖμα τῶν ἀπάντων θαυμάτων καὶ πότερον! Τότε
Παρθένος εὐ μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέκο-
τα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρισεν.

"Αλλος. Ἡλθον εἰς τὰ βάθη γῆς Θαλάσσης.

Διποιξε φάρυγγα ὁ Ἄδης, καὶ καταπέπτωκέ με, καὶ
ψυχὴν ἐπλάτυνεν ὁ ἄφρων· ἀλλ' ὁ Χριστὸς κατα-
βάς ἀνήγαγε, τὴν ζωὴν μου, ὡς φιλάνθρωπος.

Εάλω ὁ θάνατος θανάτῳ· ὁ γὰρ θανάτος οὐέστι, αὐθαρ-
σίαν μοι δεδωριμένος, ἐμφανισθεὶς Γυναιξὶ προσ-
φθέγγεται, τὴν χαρὰν δὲ ὁ αὐτόνατος. Θεοτοκίον.

Α στέκτου Θεότιτος χωρίον, ή καθαρὰ οὐδύς σου ἀ-
ναδέδεκται ἢ Θεοτόκε, ή αὖτες οὐρανῶν τὰ τό-
ματα, ἀτερίσαι σὺ δεδύνεται.

"Αλλος τῆς Θεοτόκου. Ο αὐτός.

Παῖας μὲν ἡπάτησεν ὁ ὄφις, καὶ ἐθαυμάσε με, διὸ
τῆς προμήτορός μου Εὔας. οὐρὴ δὲ Ἀρνῆ, διὰ σοῦ
ὁ πλάσας με, ἐκ Φεδορᾶς ἀνεκαλέσατο.

Α βυσσός σε ἄβυσσον ἀρρίτως, τῆς εἰσπλαγχνίας·
Κόρη, ἐκλεκτὴ ἀνέδειξε θαυμάτων· καὶ γὰρ εἰ
σοῦ ἀστραπῇ Θεότιτος, μαργαρίτης Χριστὸς ἔδαμεν.

Κοντάκιον. Επεφάνης σήμερον.

Ο σωτήρ καὶ φύστης μου, ἀπὸ εοῦ τάφου οἰκτίρμων,
ὡς Θεὸς αὐτότητεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς,
καὶ πύλας Ἅδου συνέτριψε, καὶ ὡς Δίσποτης αὐτότητι
τριμέρεσ. Ο Οἶκος.

Τὸν ἀνασάντα ἐκ νεκρῶν Χριστὸν τὸν ζωοδότην τριήμε-
ρον ἐκ τάφου, καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συν-
θλάσαντα τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν Ἅδην τε νεκράσκαντα,
καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἅδην
σὺν τῇ Εὔᾳ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσαμεν πάντες οἱ γηγε-
νεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἴκεν ἐκτενᾶς. Αὐτὸς γὰρ ὡς
μόνος κραταίος Θεός καὶ Δισπότης αὐτότητι τριμέρεσ.

Ωδὴ ζ'. Ὁ Εὐρυμός.

Εν τῇ καρίνῳ Ἀθραμιδίος Παῖδες τῇ Περούκῃ, πέρα
εὐσεβείας ρᾶλλον, ἢ τῇ φλογὶ, παραπομπάνων
κραύγαζον: Εὐλογημένος εἰς ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου
Κύριε.

Πρὸς ἀφθαρτίαν, ἢ ἀνθρωπότης ἀνακέλπεται, θεῖο
λουσαμένη αἵματι τοῦ Χριστοῦ, εὐχαρίστως ἀκαμέλη
πουσα: Εὐλογημένος εἰς ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ω'ς ζωηφόρος, ὡς Παραδεί σου ἀραιότερος, ὄντως καὶ
παστάδος πάσης βασιλικῆς ἀναδέεικται λαμπρό-
τερος, Χριστὲ, ὁ τάφος σου, ἢ πινγή τῆς ὑμῶν ἀνα-
στάσεως.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Υψίσου ἡγιαστρένον θεῖον σπλήνωμα χαῖρε.
Τοῦ γὰρ δεδοται ἡ χαρὰ Θεοτόκῳ τοῖς κραυγαζομένοις:
Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσ-
ποινα.

"**Α**λλος: Οὐκ ἐλάτρευσας τῷ κτίσει.
Εταπείνωσας, ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενος, ὅμης μετών.
Ἐρος, καὶ ἐπιρρέειν ὄφρῦν, εἰς γῆν κατεβέβληκες,
σώσας τὸν ἄνθρωπον, ὑπεριμητε, ὁ τῶν Πατέρων
Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Τῷ δυνάμει σου, τὸ κέρας ὑμῶν ὑφασμόν, τῷν λατο-
τρευόντων σοι, ὁ ἀναστάτες ἐκ νεκρῶν, καὶ "Ἄδου
κενώσας πρὶν, τὸν πολυάνθρωπον πλούτον Δέσπορα,
ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἴ..

Τριαδικόν.

Ρήσεσι Θαίαις, ἐπόμενος δοξάζομεν, μίαν Θεότην,
ἄσπερ λαμπάσι τρισὶν, ἀσύγχυτον ἀγρυπτον, αἴ-
γλυν ἀνέσπερον, τὴν φωτίζουσαν, πᾶσαν τὴν κτίσιν
φάλλουσαν: Ο Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

"**Α**λλος τῆς Θεοτόκου. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ελκει με πρὸς ὑμεδίαν, πόδους τοῦ παρθένουκαν, τὸ
πῦρ τὸ σύκαρδιον; βοᾶτ τῇ Μητρᾷ καὶ Παρθένῳ
Εὐλογημένη Κύριος μετὰ σοῦ τῶν δικέμενων.

Τηρτέρα τῶν κτισμάτων, ὥφετος ὡς τὸν Ποιητὴν τεκνάσθε καὶ Κύριον. Διὰ σὸν βοῶν Θεατόκε: Εὐλογημένη Κύριος, μετὰ σοῦ τῶν Δικάμεων.

Τριαδίκον.

Κυριότητά σε μίαν, σέβων ἐν ἀγιασμοῖς τρισὶν, ἀδιαίρετον ὑμῶν τρισυπόστατος Φίσες: Εὐλογημένη κράζων σοι, καὶ τὸ πᾶν διῆθύρουσα.

Ωδὴ Η. Ο Ειρήνε.

Χείρας ἐκπετάσας Δαικῆ, λεόντων χάσματα ἐν λάκει καὶ ἔφραξε.. Πυρὸς δὲ δίναμιτρος ἐσβεστε, ἀρετὴς περιζωσάμενοι, εἰς εὐστέβειας ἀρασταὶ Παιδεῖς κραυγάζοντες: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Χείρας ἐκπετάσας ἐκ Δταυρῷ, τὰ Ἰδινὰ ἄποκτα ἐπισειργαγμένες, καὶ μίαρ ἐδείχεας Δέσποτα, Ἐκκλησίαν ἀκμισθεύσακτε, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ συμφώνως ψάλλουσσι: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λευχεῖμαι ὄρασην Γυναιξὶ, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς Αναστάσεως, καταγραπτόμενος Ἀγγελος. Τί τὸν ζῶντα ἐν τῷ τάφῳ βοῶν ἐπιζητεῖτε ἢς θεικόν; ὅρτως ἕγερθη Χριστὸς, ὃς βοῶμεν: Πάκτα τὰ ἔργα ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

Θεατοκίον.

Σὺ μάζη ἐν πάσαις γενεαῖς Παρθένεις ἔχειντε, Μάτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαιτημα πανάμαμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπεραΐτον φωτός· σύνει πάρτες σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεάκυμφε.

"Άλλος. Παῖδας εὐαγεῖς ἐκ τῆς καμίνων.

Τὴν ἀδίκον βλέπουσα ἀφαγήν σου, ή κτίσις κατηφίσατο ἐπωδύρετε· γῆς ταρασσομένης γὰρ, ζόφος ὡς ἴματιον μελεμβαφὲς, ἡ "Ηλιος περιβάλλεται· ἡμεῖς δέ σε ἀπαύστως ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπεραψοῦμεν Χριστοῖς τοὺς αἰῶνας..

Ο' συγκαταβάς μοι μέχρις. "Άδου, καὶ πᾶσιν ὁδο-
ποιόσας τὴν ἀκάσταριν, ἀνθιές ἀναβέβηκας, ἄρτες
με εἰπ' ἄμεινον, καὶ τῷ Πατρὶ προσύγκλητος. "Οὐδειν
κραυγάζωσαι: Τὸς Κύριος ὑμεῖς τὰ ἔργα, καὶ ὑπε-
ρυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. . . Τριαδικός.

Νοῦν πρέπειν καὶ αἴτιον ἀπάντων, Πατέρας μόνον
ἀναιτίαν δοξάζομεν, Λόγος τε τὸν ἄναρχον, Πνεῦ-
μα τὸ παράκλιτον, ἕκα Θεόν καὶ Κύριον, καὶ Ποιητὴν
τοῦ παντὸς, Τριάδα συμφυῆ πεστικυρεύοντες, καὶ ὑπε-
ρυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Άλλος τῆς Θεοτόκου. Λιτιρωτὰ τοῦ παντάς.

Ε' καὶ πλευρᾶς τοῦ Ἀδὰμ πλαστούργησας σε, ἐκ τῆς
σῆς παρθενίας σεσάρκωται, ὁ τῷ ἀπάντων Κύ-
ριος, ὃν ὑμιοῦντες βοῶμεν: Πάρτα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε
ἔμειτε τὸν Κύριον.

Ε' σκηνῇ Αβραὰμ ἰθέασατο, τὸ ἐν σοὶ Θεοτόκε μισ-
τήριον· τὸν γὰρ Χιόν σου ἀστροκορ ἐπεδέξατο, μέλ-
πων: Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμεῖς τὸν Κύριον.

Παριθμοὺς Τριάδας διέσπασε, τὸ τῆς σῆς παρθενίας
προεχάραγμα: ἐφ γὰρ παρθένοις σώμασι, κατεπά-
τουν τὴν φλόγα, Κόρη βοῶμεν: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα
τὸν Κύριον.

"Οδὴ Ψ'. Ο Ειρμός.

Λίθος ἀχειράτητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρ-
θένε, ακραγαντοῖς ἐτμίθι, Χριστὸς συνάψας τὰς
διεστώσας φύσεις. Διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε με-
γαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ο' λον με ἀνείλυφες ὅλως, ἐν συνεφείφ ἀσυγχύτως,
ὅλῳ μοι διδούς ὁ Θεός μου, τὴν σωτηρίαν διὰ τοῦ
πάθους σου, οὐ ἐν Σταυρῷ ὑπέμειταις, σωματικῶς δι-
εύπλαγχνιας πολλάν.

Ο' σοὶ Μαδιταὶ καθαράσσετες, ἀγεννυμένοι τοι τὸ
τάφον, καὶ τὰς θεοφόρας σιδόνας, κεκλαυμένας

τῇ Ἀγαπάσει σου, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἔλεγος: "Οὐτως
ἐρήμερται ὁ Κύριος." Τριαδικός.

Mονάδα μὲν Δείας αἰσθάεις, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδας,
πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνοῦμεν, ἐν ἀσυρρήτοις
ταῖς ὑποστάσεσι, ἰσοσθενῆ διόπτροι· ἢν εὔσεβοῦντες
μεγαλύνομεν.

Aλλος. "Ἄλλος." Απας γηγενής.
Dόλος τῆς Ἐδέμη, ἐρπύσας ὁ ὄφις με, εἶδεν αἴγματος
τον, πρὸς τὴν τεῦ κραίου δὲ, πρατίστην πέτραν
τοῦτο ἥδαφισεν, ὁ παιτοκράτωρ Κύριος, καθάπερ τὰ
πιον· τῆς τρυφῆς δὲ, αἰδίς μοι τὴν εἰσόδον, διὰ ξέ-
λου Σταύρου ἀνεπέταθεν.

Eνθου κραταία, ἐχθροῦ ὄχυρώμετε τὸν εἰς ἐρίμο-
σιν· τῇ παναλκεστάτῃ δὲ, χειρὶ τὸν πλοῦτον τού-
του διέρπασας, ἐκ κεραώντων. "Δόου με, συναναστήσας
Χριστὲ, καὶ τὸν πάλαι, ἀμετρα καυχώμενος, ὡς γε-
λοῖος παιζόμενος ἐδείξας.

Pέδι τοῦ πτωχοῦ, λαοῦ σου τὴν κάκωσιν ἐπισκεψόμε-
νος· τῇ συμπαθεστάτῃ δὲ, καὶ κραταὶ σου χειρὶ¹
δικαίωσον, τῷ σταυροφόρῳ Ἄιακτα, κατὰ βλασφη-
μῶν ἐχθρῶν ἐξελέσθαι, σὺ τὸν περιούσιον, κλερουχίαν
Χριστὲ ὡς φιλάνθρωπος.

"Άλλος τῆς Θεοτόκου. Κρυπτὸν Σείσν.

Oρῆμεν ὡς κρίνόν σε τῇ ἀλουργίδι, βεβαμένην
Ἀχριώτε, τοῦ θείου Πνεύματος, τῷ ἀκαθάν-
τε μέσῳ νέκλαμπουσα, καὶ εὐωδίας πληροῦσσα, τοὺς
στηγυπτίας μεγαλύνοντας.

Pένεστή προσλαβόμενος βροτείαν φύσιν, ἐκ τῆς σῆς
Πανάμαρτε γαστρὸς ὁ ἄφθαρτος, ἐν ἑαυτῷ ἀκέδει
ἔντερρευστον, διὸ εὐσπλαγχνίας διό σε ὡς Θεοτόκον
μεγαλεσθενε.

Hπάτω δεσπόζουσα τῷ ποιημάτῳ, τῷ λαῷ σου
διάρησαι, τὰ θύης τρόπαια, τὸν δυσμεγῆ τεθεῖσα ὑπό-
σπονδοι τῇ Ἔκκλησίᾳ, ἵνα σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Εἰς τοὺς Λίγοφες, Στιχυρὰ ἀκαστάσματα.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς
ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε. Κύριε, δόξαζομε
σου τὴν ἀνάστασιν.

Εν τῷ Σταυρῷ σου Χριστὲ, τῆς ἀρχαίας κατάρας
ηλευθέρωσας ἡμᾶς· καὶ εἰ τῷ θανάτῳ σου, τὸν
τὸν φύσιν ἡμῶν τυραννίσαντα διάβαλον κατίρυγησας.
εἰς δὲ τῇ Ἐγίρσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας.
Διὸ βοῶμέν σοι: Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε
δόξα σοι.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτήρ, ὁδήρησον ἡμᾶς ἐπὶ¹
τὴν ἀληθείαν σου; καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς τῷ παγίδᾳ
τοῦ ἔχθροῦ. Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνέσησον ἡμᾶς
πεσόντας τῷ ἀμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὸν χεῖρά σου, φιλάν-
θρωπες Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἅγιών σου.

Τῷ πατρικῶν σου κόλπῳ μὴ χωρισθεῖς μανογυνῆς
Δόγμα τοῦ Θεοῦ, ἡλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίας,
ἀνθρωπας γνάμενος ἀτρέπτως, καὶ Σταυροῦ καὶ θάνα-
τορος ὑκέμενας σαρκὶ, ἐπαπάθης τῇ Θεότητι: αναφεάσῃ
δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀθανασίαν παρίσχες τῷ γένους τῶν ἄνθρωπων,
ώς μόνος παντοδύναμος.

"Ἐτερα Στιχυρὰ ἀκατοληκά.

Θάνατον κατεδέξω σαρκὶ, ἡμῖν ἀδανασίαν πράγμα-
τοιστάμενος Σωτήρ· καὶ εὐτάφῳ ὕκκητας, ὡς ἡμᾶς
τοῦ Ἀδευ ἐλευθερώσῃς, συνακαπέστας ἐσαυτῷ, παθώμεν
ώς ἀιθρωπος, ἀλλ' ἀναστὰς ως Θεός. Δύναταί τοι
δόξα σοι. Ζωοδότα Κύριε, μόγε φιλάνθρωπε.

Πέτραι εσχίσθησαν Σωτήρ, ὅτε ἐν τῷ κρανίῳ τοῦ Στα-
υροῦ σου ἐπάγκιον Ἔφριξαν Ἀδευ πωλωροῦ; ὅτε ἐν τῷ
μημείῳ ως θυντὸς κατετέθης· καὶ γὰρ τοῦ θανάτου
καταργήσας τὴν ἰσχὺν, τοῖς τεθνεῶτες πᾶσιν ἀφέ-
σίαις παρέσχες, τῇ Διαστάσει σρώ Σωτήρ. Ζωοδότα
Κύριε, δόξα σοι.

Επεθέρησαν Γυναικες, ἵδεις σὺν τῷ Ἀνάστασι Χριστῷ οὐ Θεός. Ἡλθε προλαβοῦσα Μαρία η Μαγδαληνή· εὗρε τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, καὶ τὸν Ἀγγελον καθεζόμενον καὶ λέγοντα: Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν θερών; ἀνέστη ὡς Θεός, ἵνα σώσῃ τὰ σύμπαντα.

Ποῦ εἶστιν Ἰησοῦς, ὃν ἐλόγισατε φυλάττειν; εἰ πάσῃ Ιουδαϊοι. Ποῦ εἶστιν, ὃν ἐθύκατε ἐν τῷ μνήματι, τὸν λίθον σφραγίσαντες; Δότε τὸν νεκρὸν, οἱ τὴν ζωὴν ἀρνησάμενοι· δότε τὸν ταφέντα, οὐ πιστεύσατε τῷ αγαπάντι. Κανύμενοι στρυπότες τοῦ Κυρίου τὴν Ἔγερσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται, μάλιστα ὁ ἀποκυλισθεὶς ἐκ τοῦ μνήματος. Μέγας δου τὸ ἔλεος! μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκογονίας σου! Σωτήρ Ημῶν δοξασοι.

Εἰς τὸ Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ἐν Αδάμ, Παραδίσου γέγονε ἀποκοκος, διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, δ. Λαζαρὸς Παραδεισον ὄχισεν. Οὐ μὲν γὰρ γενσάμενος, ἐντολὴν ἀθέτησε τοῦ ποιίσαρτος· ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ἀμολύνησε τὸν χρυπτόμενον: Μηνός Θητί μου βοῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Οψώθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγυραφον Κύριε, Ληστοῦ τὴν μετάροιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνις φιλάνθρωπε, τοῖς πίστει λατρεύοντας, Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν; καὶ βοῶσί σοι: Μηνός Θητί καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸ χειρόγυραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ τῇ λόγχῃ διέρρηξας· καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τίραννον ἔδησας, ρύσαμενος ἀπαντᾶς, ἐκ δεσμῶν τοῦ Αδού τῇ Ἀναστάσει σου· διὸ ἡς ἐφωτίσθημεν, φιλάνθρωπε Κύριε καὶ βοῶμεν σοι: Μηνός Θητί καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Οσταυρωθεὶς καὶ ἀναστὰς, ὡς δυνατὸς ἐκ τάφου τριήμερος, καὶ τὸν πρωτόπλαστον Αδάμ, ἐξαν-

ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ Δ'.

93

στήσας μόνε αθάνατε, καὶ μὲν εἰς μετάνοιαν, ἐπιστρέψαι
Κύριε καταξίωσον, εἰς ὅλης καρδίας μου, καὶ ἐν Θερμῇ
τῇ πίστει αεὶ κραυγάζειν σοι: Μνήσθητί μου Σωτῆρ,
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δι ήμᾶς ὁ ἀπάθης, παθητὸς ἐγένετο ἀνθρώπος, καὶ
ἐκουσίως ἐν Σταυρῷ, προδοτιλαθεῖς ήμᾶς ἔξαρέσησε.
Διὸ καὶ δοξάζομεν, σὸν τῷ Σταυρῷ τὸ Πάθος καὶ τὸ
Ἀνάστασιν, δι’ ὃν ἀνεπλάσθημεν, δι’ ὃν καὶ σωζόμεθα
ἀνακράζοντες: Μνήσθητί καὶ ήμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Tὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ τὸ τοῦ "Ἄδου κράτος
σκυλεύσαντά, καὶ ὄραθέντα Γοραιξί, μυροφόροις
λέγοντα, Χαίρετε, πιστοὶ δυσωπήσωμεν, ἐκ φορᾶς
λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ήμῶν, κραυγάζοντες πάντοτε,
Λῃστοῦ τοῦ εὐγράμμονος τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν: Μνήσθη-
τι καὶ ήμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Tὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πρεῖμα πάντες τὸ ἄ-
γιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοὶ, δοξολογεῖν ἀξίως εὐξά-
μενα, Μονάδα Θεότητος, ἐν τρισιν ὑπάρχουσαν ὑπο-
στάσεσιν, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἀπλῆν ἀδιαιρέτον καὶ
ἀπρόστιτον, δι’ ἣς ἐκλυτρούμεθα, τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Tὸν Μιτέρασδυ Χριστὸν, τὸν ἐν σάρκὶ ἀσπόρως τεκοῦ-
σάνσε, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκου μεί-
νασταν ἀφθορον, αὐτήν σοι προσάγομεν, εἰς πρέσβειάν
Δέσποτα πολυέλεε, πταισμάτων συγχώρησιν, δώρησαι
πάντοτε τοῖς βόῶσί σοι: Μνήσθητί καὶ ήμῶν ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ σου.

Τέλος τοῦ Τετάρτου Ἡχού.

Παγηγυριστής καὶ χορευτής ὁ, φέρεις.

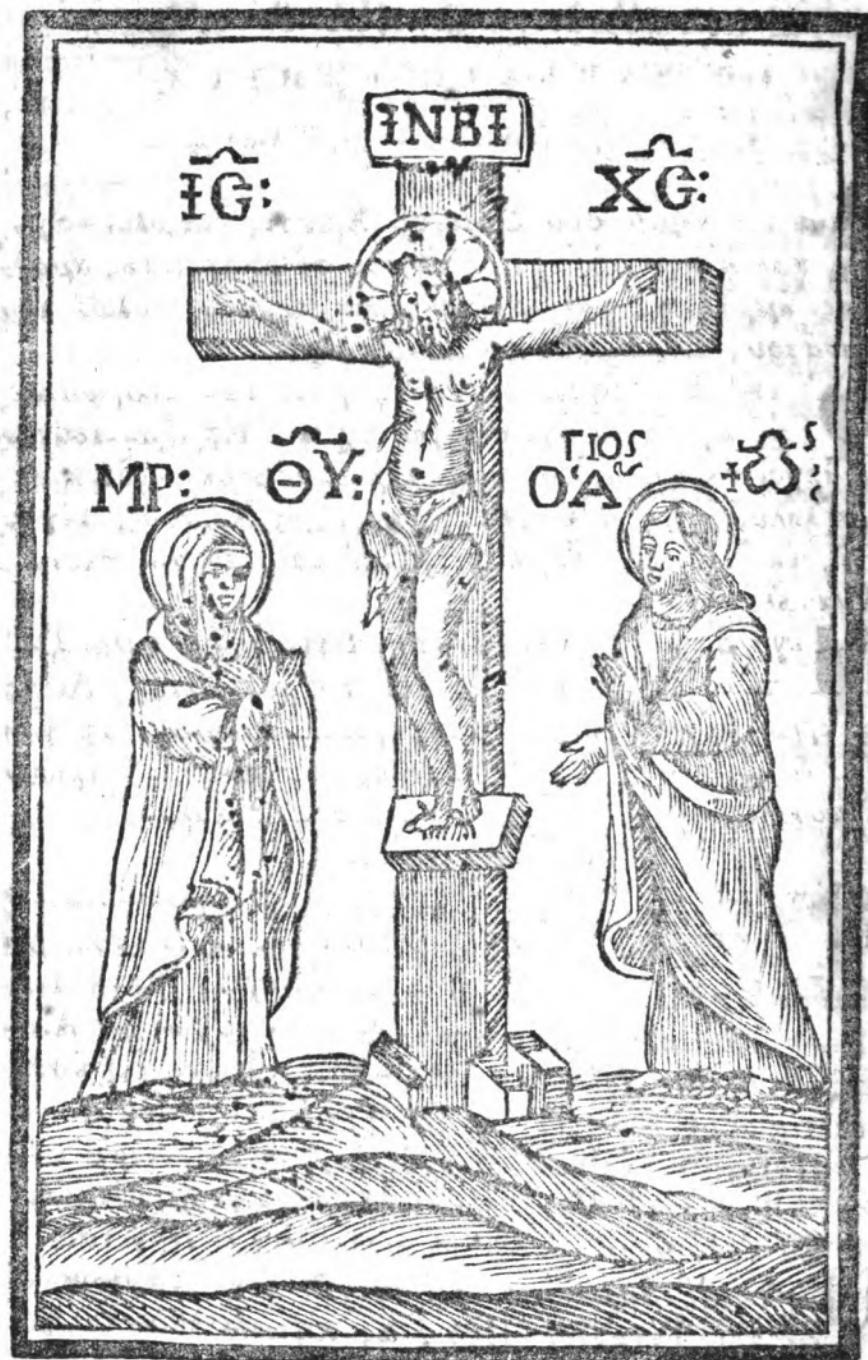
Τέταρτον εὐχός μοισικωτάτῃ κρίσει.

Σὺ τοὺς χορευτὰς δεξιούμενος πλάττεις,

Φωνὰς βραβεύεις, καὶ κροτῶν ἐν κυμβάλοις.

Σὲ τὸν Τέταρτον Ἡχον, ὡς εὐφωνίας.

Πλήρης, χορευτῶν εὐλογοῦσι τὰ στίφη.

Η ΧΘΣ ΗΛΑ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἐις τὸς Κύριος ἐκάκαξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστὲ, διάβολον ἵσχυ-
νας, καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου τὸ κέντρον τῆς ἀμαρ-
τίας ἡμβλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ
Θανάτου. Δεξάζομέν σε Μονογενές.

Ο' τὴν Ἀνάστασιν διδοὺς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων,
ώς πρόβατοι ἐπὶ σφαγὴν ἥχθη. "Ἐφριξαν τῶταν
οἱ ἀρχοντες τοῦ Ἄδου, καὶ ἐπύρθισαν πύλας ὁδυνηράς·
εἰσελῆλυθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, λέγων
τοῖς ἐν δεσμοῖς: Ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει:
Ἄγακαλόπτεσθε.

Μέγα θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων Κτίσις, διὰ φιλανθρώ-
πιαν σαρκὶ παθῶν, ἀνέσι ὁ ἀθάνατος. Δεῦτε
πατριὰ τῶν ἑθνῶν, τοῦτον προσκυνήσωμεν· τῇ γὰρ
ἄντοι εὐσπλαγχνίᾳ, ἐκ πλάνης ῥυσθέντες ἐν τρισὶν
Υποστάσεσιν, ἵνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθύκαμεν.

"Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ε' σπερινὸν προσκύνησιν, προσφέρομέρ σοι τῷ ἀνεσπε-
ρῷ φωτὶ, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων, ώς ἐν ἐσόπτρῳ
διὰ σαρκὸς, λάμψαστι τῷ κόσμῳ, καὶ μέχρις "Ἄδει κατε-
θορτι, καὶ τὸ ἐκεῖστε σκότος λύσαντι, καὶ τὸ φῶς τῆς Ἀν-
αστάσεως τοῖς ἐθνεστι δειξαντι. Φωτοδότα Κύριε, δόξα σοι.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Χριστὸν δεξιολογήσα-
μεν· αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, κόσμος ἐκ
πλάνης σέσωσαι, χαίρει χορὸς Ἀγγέλων, φεύγει δαιμόνος
πλάνη, Ἀδὰμ πεσωρ ἀνίσταται, διάβολος κατίρυνται.

Οἱ τῆς κουστωδίας ἐνυχοῦντο ἡπὸ τῶν παραπόμων
Καλόφατε Χριστοῦ τὸν Εγερσιν, καὶ λάβετε ἀργυ-
ρίχ, καὶ εἴπατε ὅτι, ἡμῶν κοιμαμένων, ἐκ τοῦ μνημείου
Οὐοιο.

έσυλήθη ὁ νεκρός. Τίς εἶδε; τίς ἤκουσεν τεκρὸν κλαπέντα ποτὲ, μάλιστα ἐσμυρνισμένον καὶ γυμνὸν, καταλιπόντα ἢ εἰν τῷ τάφῳ τὰ ἔνταφια ἀυτοῦ. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι. Μάζετε τὰς ρύσεις τῶν Προφητῶν καὶ γνῶτε, ὅτι ἀυτός εἶνι ἀληθῶς, ὁ λυτρωτὴς τῆς κόσμου καὶ παντοδύναμος. **K**ύριε, ὁ τὸν "Ἄδον σκυλεύσας, καὶ τὸν Θάνατον πατήσας, Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ φωτίσας τὸν κόσμον, τῷ Σταυρῷ τῷ τίμιῳ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Eν τῇ ἐρυθρᾷ Θαλάσσῃ, τῆς ἀπειρογάμου Νόμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ. Εὐτῇ Μαϊσῆς διαιρέτης τοῦ ὄδατος· ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ Θαύματος. Τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως Ἰσραὴλ· νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐρένυισεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος. Η Θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἀβατος· ἡ ἀμεμπτος μετὰ τὴν κύπσιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν ἀφθορος. Ο ὁν καὶ προσδο, καὶ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Sὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ἀσμάτων μεγαλύτομεν· ὅτι Σταυρὸν καὶ Θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος Κύριος, σκυλεύσας "Ἄδου πύλας, τριμερος ἀνέστης, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ κατὰ Αλφάβητοι.

Nυγείσις σου τῆς πλευρᾶς ζωδότα, χρουνούς αφέσεως, πᾶσιν ἐξέβλυσας, ζωῆς καὶ σωτηρίας. Σαρκὶ δὲ Θάνατον κατεδέξω, αἰθανασίαν ἡμῖν δωρούμενος· εἰκήσας τάφῳ δὲ ἡμᾶς ἐλευθέρωσας, συκαναστήσας στεατῷ, ἐρδόξως ὡς Θεός. Διὰ τοῦτο βοῶμεν: Φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Hέντοσυ ν σταύρωσίς, καὶ ἡ ἐν "Ἄδου κάθοδος φεκάρως θρωπεύπαρχει. Σκυλεύσας γάρ ἀυτὸν καὶ τοὺς πάλαι δεσμίνες συνανασήσας στεατῷ, ἐνδόξως ὡς Θεός,

ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

89

τὸν Παράδεισον ἀποίξας, ἀπολαβεῖν τούτου ήξίωσας: Διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι, τὴν σὴν τριάμερον Ἔγερσιν, δωρισαι ἴδαισμὸν ἀμερτιῶτ, Παραδείσου οἰκήτορας καταξιῶν ὡς μόνος εὐσπλαγχνός.

Ο' διὸ ἡμᾶς σαρκὶ πάθος δεξάμενος, καὶ τριάμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὰ πάθη θεράπευσον, καὶ ἀνάτησον ἐκ πταισμάτων χαλέπῶν φιλάνθρωπε, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Δόξα, καὶ ὑγιεία, Θεοτοκίον.

Nαὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάντεμπτε· διὸ ἦς ὁ λυτρωτὸς μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθευδουσίν ἐπέφανεν, "Ηλος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὓς ἐπλασε, κατ εἰκόναν ἰδίᾳν χειρὶ τῷ ἑαυτοῦ. Διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴ παρρήσιαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Tὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὸς καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν. "Οτι βιδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἔγειραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῷ ἐιδόξῳ Ἀναστάσει ἀυτοῦ.

Θεοτοκίον.

Xαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ. Χαῖρε ἀχείμαστέ λιμήν, καὶ ἀπειρόγαμε. Ἡ τεκοῖσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Ἐν τῷ Μεσονύκτικῷ, Κανὼν Τριαδικὸς, εὖ ἡ ἀκρος. Κανὼν ὁ πέμπτος, Φωτὶ τῷ τρισηκλίῳ.

Ωδὴ α'. "Ιππον καὶ ἀναβάτην.

Kράτος τῆς ἐνιαίας, καὶ τρισηκλίου μορφῆς ἀνυμνοῦντες βοῶμεν: Τὸν οὖν ἡμῶν καταύγασον, Θεὲ

190 ΤΗΣ ΟΚΤΩΝΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

πατοδύναμε, καὶ πρὸς τὴν σὺν Δέσποτα, μετεώριστον
δόξας ἄφραστον.

Αγῶστε τῷ Διγέλαικ διάκοσμοι νοεροί, ἀστιγήτως ὑμ-
νοῦσιν ἐν τρισαγίοις ἄσμασι Μοράδα τρισάριθμον,
καὶ Τριάδα σύμμορφον, ὑπερούσιον παντοδύναμον.

Νέκταρ τῆς σῆς ἀγάπης, γλυκύτατον φωτευργὸν, τῷ
Ψυχῆ μου παράσχου, Τριάς Μονᾶς ἀρχίφωτε, καὶ
Φείαρ καταίμενον καθαρτικὸν, Δέσποτα πολυέλεε πάσης
κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Ωσπερ ἐπὶ τὸν πόκον, κατῆλθεν ἀφοφητὶ οὐρανόθερ-
Παρθένε ὁ ὑετός ἐν μήτρᾳ σου ὁ Θεῖος, καὶ ἔσωσε
ξηρανθεῖσαν ἄπασαν, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν ἄγραψε.
Ωδὴ γ'. Ο, πήξας ἐπ' οὐδενός.

Νοίσας τὰς νοερὰς οὐσίας ὑπέστησας, ὑμνῶδοὺς ἀ-
παύστας τῆς σῆς Θεότητος, τρίφωτε Θεὲ καὶ
παντουργέ· ἀλλὰ καὶ τῶν πηλίνων, καὶ γηγενῶν δέξαι
τὴν δέησιν, καὶ τὴν ἴκεσίαν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ο πάσις κατὰ φύσιν τροπῆς ἀπαράδεκτος τοῖς αἰ-
δοιουμένοις ἥμιν καὶ μέλπουσι, τῷ ἀνεξιχνίαστον
πηγὴν τῆς σῆς ἀγαθωσύνης, πλημμελημάτων δός συγ-
χώρησιν, καὶ τὴν σωτηρίαν ὡς εὔσπλαγχνος.

Πατέρα καὶ τὸν Χίὸν καὶ Πνεῦμα δοξάζομεν, ἐν
ἀπαραλλάκτῳ μορφῇ Θεότητος, σὲ τὸν ἐνικὸν καὶ
τριλαμπῆ Κύριον τῶν ἀπάντων, ὡς οἱ Προφῆται καὶ
Ἄπόσταλοι, παρὰ σοῦ σαφῶς ἐδιδάχθησαν.

Θεοτοκίον.

Εφάντις τῷ Μωϋσῇ ἐν βάτῳ ὡς Ἀγγελος, βουλὴν
τῆς μεγάλης τοῦ Παντοκράτορος, σοῦ τῷ ἐκ Παρ-
θένου προδηλῶν, σάρκωσιν Θεοῦ Λόγος, διὸ ἡς ἡμᾶς
μετεστοιχίωσας, καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἀνεβίβασας.

Κάθισμα. Τὸν συνάναρχον.

Ελεήμων ὑπάρχεις Τριάς ἀμέριστε· ἐλεεῖς γαρ τόντος
πάρτας ὡς παντοδύναμος, καὶ πανοικτίρμων συμ-

παθής καὶ πολυέλεος. Διὸ πρεσφεύγαμεν. πρὸς σὲ οἱ ἀ-
μαρτύμασι πολλοῖς βαρούμενοι κεκραγόντες· Πάλαι Σκύτη-
τοῖς σοῖς δούλοις, καὶ ρῦσας πάντας πάσης κολάσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίστη ὄροισι.

Παναγία Παρθένε πάτης ἐλέοσον, τοὺς πρεσφεύγοντας
πιστεῖς εἰς σὲ τὸν εὐσπλαγχνον, καὶ αἰτουρένος
τὴν Θερμήν σου νῦν ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀγα-
θὴ, τοὺς πάντας σώζειν ὡς οὖσα Μήτηρ Θεοῦ τοῦ
ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἃς χραμένη
Θεοχαρίτωτε.

Ωδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐνοίσας σου κέρωσίν.

Μυεῖται τῆς μιᾶς κυριότητος τὸ τριφαῖς ὁ Δαντός,
Χριστὸν κριτὴν Θεατάμενος, πρὸς τὸν Πατέρα
ἴοντα, καὶ Πνεῦμα τὸ προφαῖνον τὴν ὄρασιν. Δίς.

Πηλίνοις τοὺς ὑμνοῦντάς σε στόμασι, τὸν ὑπερούσιον
Θεὸν, τριαδικὸν ὑποστάσεσι, μνωδικόντες τὴν φύ-
σει, τῆς δόξης τῶν Ἀγγέλων ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

Τὸν ὄρος τὸ δασύ καὶ κατάσκιν, ὃ εἶδε πρὶν ὁ Ἀβρα-
κοῦμ, εἴς οὖ προῆλθεν ὁ ἅγιος, τὸν δισδεώρητον
τόκον, ἐδήλου σῆς Παρθένε συλλίψεσι.

Ωδὴ ἐ. Ο ἀναβαλλόμενος.

Ο δι ἀγαθότατας κτίσας τὸν ἄνθρακον, καὶ κατ-
εικόνα τὴν σὴν ποιήσας, ἐν ἐρεστοῖς κατοίκησον, τρι-
φωτε Θεέ μου, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος.

Σύ με καθοδῆγησον Μονᾶς τριστής, πρὸς πρέβοις
θείας τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς σῆς ἐλλάμψεως πλή-
ρωσον, ὡς φύσει Θεὸς ἀπειροδύναμος.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον τῆς μιᾶς φύσεως, προφέροις μετον
τοῖς χαρακτήρσι, τριλαμπεῖς αἰσθητοῖς τὴν ἐμάρ
καρδίαν καταύγασον ταῖς αἴγλαις σου. Θεοτοκίον,

Ως κατεῖδε πάλαι σε, ἀγρὴ Πανάγρετε, ὁ Ὑποφ-
τῆς βλέποσταγ τῷλιν, πρὸς τὸ φῶς εὐθεῖαν τοῦ
εὐθύς σε ἐπέγνω Θεοῦ κατοκκιτίριον.

Ωδὴ ζ'. Μαινομένη κλῦθων.

Τριφαῖς ὑπάρχουσα, Θεαρχία ὑποστατικῶς, ἐνιαία
πέφυκας ως σύμμορφος καὶ ισευργός, καὶ κατ' οὐ-
σίαν καὶ βούλησιν. Δίς.

Πάντας εἴδηλωσε τὸ Προφήτης ἄδων τῷ Πατρὶ: Σῷ
φωτὶ ὄφόμεθα τῷ Πνεύματι, φῶς τὸν Υἱὸν, ἔνα
Θεὸν τὸν τριστύλιον. Θεοτοκίον.

Τέλος πτωισμάτων λύτρωσιν, καὶ κινδύνων Δέσποτα
Θεὲ, ἐνικὲ τρίφωτε, κατάπεμψο σοὶς ὑμνηταῖς,
πρεσβείαις τῆς Θεομήτορος.

Κάθισμα Τριστύλιον. Τὸς συνάρχοντος Λόγου.

Τὸ τριστύλιον σέλας δοξολογήσωμεν, καὶ ἀπλῆς τὴν
Τριάδα γῆς προσκυνήσωμεν· ὅτι ἐφωτίσεν ἡμᾶς,
καὶ ἐλέησε, καὶ ἐρρύσατο φθορᾶς τὸ γένος ἀπαν τῶν
θροτῶν, λυτρώσασα ἐκ τῆς πλάγης, εἰδὼλων πάντα
τὸν κάρπον, καὶ βασιλείαν ἡμῖν παρέσχετο.

Δέξα, καὶ ρῦπ, Θεοτοκίον.

Απορήσας ἐκ πάντων πρὸς σὲ κατέφυγον, τὴν ἐλπί-
δα ἀπάντων καὶ τὸ προσφύγιον, ἀμαρτωλὸν καὶ
ταπεινῶν, κράζω τὸ "Ημαρτον" ἀλλ' ἐπιμένω τοῖς χεί-
ροσιν, ἀναισθητῶν ὁ ἄθλιος. Ἐλέησόν με πρὸ τέλους,
ἐπίστρεψόν με, καὶ ρῦσαι πάσις κολάσσεως τὸν ἀνάξιον.

Ωδὴ ζ'. Οὐ περιψυχούμενος.

Ως ἐλέους ἀβυσσού, λεκτιμένος Κύριε, καὶ πέλαγος
ἄπειρος, οἰκτίρμων ἐλέησον, τοὺς ἔναστες ὑμνοῦν-
τας, τριλαμπῆ Θεὸν τῶν ὅλων. Δίς.

Τὸν ἀπεριγόντον, ἐνικὸν καὶ τρίφωτον, Θεόν σε καὶ
Κύριον, ὑμνοῦτες βοῶμέν σοι: Παράσχου τοῖς
σοῖς δούλοις ἴλασμὸν ἀμαρτυράτων.

Θεοτοκίον.

Ράδαμιον ἐβλάστησας, τῷ Πατρὶ συνάρχοντος, ἀν-
θος τῆς Θεότητος, βλαστὸν συναΐδιον, Παρθένε
τὸν διδόντα, τὴν ζωὴν πᾶσιν ἀνθρώποις.

Ωδὴ ἡ. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ι"να τῆς μίας απακαλύψυς πάλαι, σαφῶς κυριότητας τριττὴν ύπόστασιν, ὥφεις Θεέ μαν, εἰς σχήματις αὐθρώπων, Αβραὰμ ὑμοῦντι, σὸν κράτος ἐνταῖον. Δίς. **Σ**ύ με πρὸς τὰς σὰς θεουργικὰς ἀκτίνας, δέρχειν καταξίωσον, φῶς τὸν αἴροσίτον, Πάτερ αἰκτίρμων, καὶ Λόγος, καὶ τὸ Πνεῦμα, τοῦ εὐαρεστεῖν σοι, αἱ Κύριε πάνται. **Θεοτοκίον.**

Η"στραψας ἡμῖν τῆς τριθυλίου δέξις τὸν ἔκα Πανύμεντε, Χριστὸν τὸν Κύριον, πάντας μυοῦντα τὴν μίαν Θεαρχίαν, ἐκ τρισὶ προσώπεις, ὑμκεῖν εἰς τοὺς αἰθέας.

Ωδὴ Ζ'. Πσαία χόρευε.

Λαδεῖσι σε βρότειαι, κατ' αἴξιαν ἄναρχη Μονᾶς, οὐ σθέναντιν ὑρεῖν πλὴν ὡς ἐφικτὸν, τελμάντες ἐκ πίστως, Θεαρχικὴ σύνθραυ Τριάς, δόξαν προσφέρομεν, τῷ σῷ κράτει, καὶ τὴν αἰνεσιν. Δίς.

Τορρόπτῳ δόξῃσου, τὸν μονάρχην τρίφωτον Θεὸν, δαξάζει τὰ Χερουδίμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, ἀγράντοις ἐν σόμασι· μεδ' ὦν ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς πρόσδεξαι Κύριε τὸ σὸν κράτος μεγαλύναντας.

Θεοτοκίον.

Ω'ς ἀγαῖ καὶ ἄμωμος, καὶ Παρθένος τέτοκας Κιὸν, λευτρούμενον ἡμᾶς απὸ πειρασμῶν, Θεὸν, ἀναλλοίωτον. Λᾶδὲ καὶ νῦν ἄφεσιν ἡμῖν τῶν παραπτώσεων, τοῦτον δοῦναι καθειέτευε.

Εἰς τὸν Ορθρὸν. Μετὰ τὴν ἀ. Στιχ. Καθίσμ. Ανασάσ.

Τὸν συνάρχοντα Λόγον.

Γπὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου εγκωμιάσωμεν, τὸν Γαρīν τὴν ἀγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν Ἀνάσασιν ἀυτοῦ ἵπερδοξάσωμεν· ὅτι συνήγειρε νεκροὺς ἐκ τῶν μυημάτων ὡς Θεὸς, σκυλεύσας κράτος Θανάτου, καὶ ισχὺν διαβόδου, καὶ τοῖς ἐκ "Ἄδην φῶς ἀγέτειλε.

104 ΤΗΣ ΟΚΤΩΝΗΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α.

Δόξα.

Κύριε, νοερὸς πρεσπυγορεύθης, ὁ κεκράστας τὸν θάνατον·
ἐν μηματὶ ἐτέδης, ὁ κενώστας τὰ μηματα· ἀλλα
γρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κατεῳ τοὺς ἀπ' αἰῶνος,
κεκροῦς ἔχανέστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκαταληπτεῖ,
Κύριε δόξα σοι. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἄγιον ὄρος καὶ Θεοβάδιστον. Χαῖρε ἐμψυχεῖ
βάτε, καὶ ἀκατάφλεκτε. Χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεον
κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγονσα Θρυτοὺς πρὸς τὴν εἰώ-
γιον. Ζωήν. Χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τε-
κοῦσα τὸν σωτηρέαν τῶν ψυχῶν ἥμεω.

Μετὰ τὸ β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα.
Κύριε, μετὰ τὸν τριήμερὸν σου Ἀναστάσιν, καὶ τὸν
τῶν Ἀποσόλων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόσσει
Γυναικεῖς ἀπετόλμησαν, καγὼ ἐδειλίασα. Δυστὶς ἐθε-
λόγησε, καγὼ ἤριστάμην σε. Ἄρα καλέσεις με τῷ λοιποῦ
μαθητὴν, ἢ πάλιν δείξεις με ἀλιέα βυθοῦ; Ἀλλὰ μετα-
νοοῦντά με δέξαι ὁ Θεὸς, καὶ σῶσόν με. Δόξα.

Κύριε, ἐν μέσω σε προσῆλωσαν, οἱ παράνοροι τῶν
καταδίκων, καὶ λογχῇ τὸν πλευράν σου ἔξεκέ-
τησαν, ὃ ἐλεύμαν. Ταφὴν δὲ κατεδέξω; ὁ λύστας Ἄδων
τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος. Ἐδραμος Γυναικεῖς
ἰδεῖς σε καὶ ἀπῆγγειλας Ἀποστόλοις τὸν Ἔγερσιν. Υ-
περψυχούμενε Σωτὴρ, ὃν ὑμνοῦσιν Ἀγγελοι, εὐλογημένε
Κύριε, δόξα σοι. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Νύμφη Θεογενήτρια, ἡ τῆς Εὔας τὴν
λύπην χαροκοπεῖσασα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ
προσκυνοῦμεν σε, ὅτι ἀνύγαγες ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαῖας
πύρας. Καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, πανύμεντε Πανα-
γία, εἰς τὰ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μετὰ τὸν Ἀμαμον, ἡ Ὑπακοή.

Αγγελικῆ ἄρασε τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεῖκῆ
εὐέρσει τὸν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόρες τοῖς

Α' ποστόλοις εύηγελίζοντο: Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν Ἀγάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦστος τοῖς θαύμασσα, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ὅλεος.

ΟἼ Αναβαθμῷ. Ἀρτίφωνος Α'.

E τὸ τῷ Θλίβεσθαι με, Δαυΐτικῶς ἄδωσοι Σωτήρ μου: Ρῦσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Tοῖς ἑριμηκοῖς ζωὴν μακαρία ἐστί, Θεῖκῷ ἔρωτι πτέρουμένοις. Δόξα, καὶ νῦν.

A γίω Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὄφατά τε σὺν τοῖς ἀφράτοις ἀυτοκρατεῖς γὰρ ὁ τῆς Τριάδος, ἐν ἐστιν ἀψεύστως. Ἀρτίφωνος Β'.

E τὸς τὰ ὄρη ψυχὴν ἀρδάμεν· δεῦρο ἐκεῖσε, ὅπερ βούτητα πέπει.

D εξιά σου χείρ καὶ μὲν Χριστὲ ἴπταμένη, σκαλαρίδας πάσις περιφυλαξάτω.

Δόξα καὶ νῦν.

A γίω Πνεύματι, Θεολογοῦντος φῶμεν: Σὺ εἰ Θεὸς, ζωὴ, ἔρως, φῶς, τοῦτος, σὺ χριστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀρτίφωνος Γ'.

E πὶ τοῖς εἱρηκόσι μοι: Εἰς τὰς αὐλὰς προσθωῖτεν Κυρίου, χαρᾶς πολλῆς πλησθεῖς εὐχὰς ἀναπέμψατε.

E πὶ οἴκου Δαυΐδ, τὰ φοβερὰ τελεστούργειτας πόρος γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἀπαντα αἰσχυρὸν νοῦν τοῦτο.

Δόξα, καὶ νῦν.

A γίω Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὗ πάντα ζῶσσα ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν Πατρὶ, ἀματεῖ καὶ λέγει.

Προκείμενον. Αγάστη Κύριος ὁ Θεός μου, ὅπερ σε.

Στίχος. Ἐξομολογούσσομαι σοι Κύριε. Πάσφη πυνθόνει Εἰαγγέλιον τὸ Εὐαθίνα.

Αγάστασιν Χριστοῦ οὐ Ν'. Καὶ ὁ Ανασάσιμος Κανάν. Ωδῆ ά. Ο Εἰρμόδα.

I ππον καὶ ἀναβάτην εἰς Θάλασσαν ἐρυθρᾶν, ὁ συγτρίβω πολέμους ἐπ' ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστοῦ τέτειναξει, Πορταλδὲ ἐσωσει, ἐπικινθον ὄμονον ἀδειτα.

Τροπάρια.

Σὲ ἡ ἀκαθοφόρος Ἐθραίων συναγωγὴ οὐ σοργὴ εὔερ-
γέται πρὸς σὲ φύλαξσα, μητρικὸν Χριστὸν ἐσεφάγω-
σε, τὸν γεννάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.
Ηγειρᾶς με πεσόντα τῷ βόθρῳ ἐπικλιθεῖς, ζωδό-
τα ἀπτώτως, καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς,
Χριστὴ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως θείας σύστιας, μύρῳ
με εὐωδίασσας.

Θεοτοκίου.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογη-
μένη, καὶ κεχαριτωμένη, πιστὸς χαρὰν εἶναι τείλει,
εὐλογίᾳ πᾶσιν ἀνθιφοροῦσσα, Χριστὸν τοῖς πέρασι.

"Ἐτερος Κανὼν Σταυροαναστάσ. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Τῷ βουλήσει Σταυρῷ προσηλωθέντι σαρκὶ, καὶ τῆς
ἀρχαίας ἀποφάσεως, τὸν διὰ ξύλου πεσόντα ἐ-
λευθερωσαντι, ἀυτῷ μόνῳ ἀσθμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τῷ ἐκ τάφου νεκρῷ, εἴσαναστάντι Χριστῷ, καὶ τὸν
πεσόντα συνεγείραντι, καὶ συνεδρίᾳ πατρικῆ κα-
τακοσμήσαντι, ἀυτῷ μόνῳ ἀσθμεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίου.

Αχραντε Μῆτερ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ
ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος μὴ ἐκφοιτίσαντα,
Θεὸν ἀπαύστως πρέσβειε, πάσις περιστάσεως, σῶσαι
οὓς ἔπλασε.

"Ἐτερος Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκου, οὐδὲ ἀκρος.

Φῶς ἡ τεκοῦσα, φώτισόν με Παρθένε.

"Ιππον, καὶ ἀναβάτην.

Φᾶς τὸ κατασκινᾶσσαν ἐν σοὶ πανάχραντε, καὶ φω-
τίσαν τὸν κόσμον μαρμαρυγαῖς Θεότητος, Χριστὸν
ἐκδισώπισον φωτισθῆναι ἀπαντας τοὺς ἴμνοιντάς σε
Μητροπάρθενε.

Ως ἀραιίζομέν τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, ἡ Κεχαριτωμένη
καλλοποιὸν εὐπρέπειαν, τῇ αἰγλῇ τοῦ Πνεύματος,
ὑπεδέξω Ήλαγνε, τὸν τὰ σύμπαντα καλλωπίσαντα.

Σὲ πάλαι προτυποῦσα, ἡ βάτος ἡ ἐν Διηῷ, οὐκ ἐφλεύθη Κύρι Παρθένε, τῷ πυρὶ ὄμιλόσασα. Παρθένος γὰρ τίτοκας, καὶ Παρθένος ἔμενας, ὑπὲρ ἔνοιαν Μητροπάρθενε. Θαῦτὴ γένεσις. Ο Εἰρμός.

Ο' πῆχας ἐπ' αἰδενὸς τὴν γῆν προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίζουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσπάλευτον Χριστὲ πέτραι τῷν εντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε αγαθὲ καὶ φιλάρεθρωπον.

Τροπάρια.

Χολὴν μὲροὶ οἱ ἐξ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἑρήμῳ τερατούργυνσαντι, σοὶ προσερηνόχασι Χριστόν. Ἀξεῖς δὲ ἀντὶ τοῦ μάττα, εὐεργεσίαν σοι ἡμεῖψαι, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγκάμοτες.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ υφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὲ. κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστὰς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχες, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν ἀναθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτιρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι τοῦ ἐξ ἀκιράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος ἀνευθεν ὁδίσων μητρικῶν. Οθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκένησας Λόγον, ἐρθαδόξως κιρύττομεν.

"Ετερας Σταυροει. Διυάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ.

Αὐνέστης ἐκ τοῦ τάφου Χριστὲ, φθορᾶς θανάτου λυπρωσάμενος, τοὺς ἀνυμνοῦντας ζωοδότα, τὴν ἐκούσιόν σου Σταύρωσιν.

Μυρίσαι σου τὸ Σῶμα Χριστὲ, αἱ Μυροφόροι κατεπείγοντο, καὶ μὴ εύροισαι ὑπέστρεφον, ἀνυμνοῦσαι σου τὴν Εγερσιν.

Θεοτοκίον.

Γέντευς ἀπάντως ἀγενὴ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ λαγόνων σου ρυσθῆναι πλάνης διαβόλου τοὺς ὑμεῖς τάς σε Παρθένε ἀγνή.

Ἄλλος τῆς Θεοτόκου. Ὁ πήξας ἐπ' αὐδενός.

Η κλίμαξ, ἢ πρὸς ἡμᾶς κατέβη ὁ Ὑψιστος, τῷ φθαρεῖσαν φύσιν ἐπανορθώσασθαι, σὺ ἀριδηλοτάτα Σεμνὴ, πᾶσι νῦν καθωράθης διὰ σοῦ γάρ ὁ ὑπεράγαθος, κόσμῳ ὄμιλησαι πιδάκησε.

Τὸ πάλαι προορισθὲν Παρθένε μυστήριον, καὶ πρὸ τῶν αἰώνων προγινωσκόμενον, τῷ πάντα γινασκούτι Θεῷ, χρόνων νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῇ οὐδοῦ σου πανάμωμε, πέρας εἰλιφὼς ἀναδέεικται.

Ελύθη ἡ τῆς ἀρᾶς τῆς πάλαι κατάκρισις, σοῦ τῇ μεσιτείᾳ Παρθένε ἄχραντε ἐπὶ σοὶ γάρ Κύριε ὄφθείς, πᾶσι τὸν εὐλογίαν, ὡς ὑπεράγαθος ανέβλεψε, μόνη τῶν βρετῶν ἐγκαλλώπισμα.

'Ωδὴ δ. Ὁ Ειρμός.

Τὴν θείαν ἐννοίσας σου κένωσίν προβλεπτικῶς, ὁ Αββακοῦμ Χριστὸν τρόμῳ ἔβοστοι: Εἰς σωτηρίαν ληστοῦ σου τοῦ σῶσαι τοὺς Χριστούς σου ἐλήλυθας. Τροπάρια.

Τῆς Μερρᾶς τὰ πικρότατα νάματα, ὡς ἐν εἰκόνι προτυπῶν, τὸν ἄχραντὸν σου Σταυρὸν ἀγαθὲ, τῆς ἀμαρτίας νεκροῦντα, τὴν γεῦσιν διὰ ξύλου ἐγκλύπαγε.

Σταυρὸν κατὰ τοῦ ξύλου τῆς γνάσεως, κατὰ γλυκειάς ἐδωδῆς, χολὴν Σωτήρ μοι προσίσαι, κατὰ φθορὰς δὲ θανάτου, τὸ αἷμα σου τὸ θεῖον ἐξέχεας. Θεοτοκίον.

Εκτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες, αδιαφθόρως ἐν γκυστρὶ, καὶ πρὶν ὥδινῆσαι τέτοκας, καὶ μετὰ τόκου Παρθένος, Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξας.

'Αλλος, Σταυροαν. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Ως ἐπάγῃ ἐπὶ γῆς, ἐν τῷ κρανίῳ ὁ Σταυρὸς, συνετρίβησαν μοχλοὶ, καὶ πολωροὶ αἰώνιοι, καὶ ἐβόησαν: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ως κατῆλθεν ὁ Σωτήρ, πρὸς τοὺς δεσμίους ὡς θυντὸς συνανέστησαν ἀυτῷ οἱ ἀπ' αἰώνος Θαρέντες, καὶ ἐβόησαν: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίου.

Η Παρθένος ἔτεκε, καὶ τὰ μητέρων οὐκ ἔγνω, ἀλλὰ
Μήτηρ μὲν ἐστι, Παρθένος δὲ διέμεινεν. "Ηρ ἀ-
νυμνοῦντες, Χαῖρε Θεοτόκε κραυγάζομεν.

"Αλλος, τῆς Θεοτόκου. Τὴν θείαν ἐνοίσας σου.

K αρδίᾳ, νῷ ψυχῇ τε καὶ στόματι, ὅμολογῶν πανευ-
σεβᾶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως ἀγνὺν, τὴν σωτηρίαν
καρποῖμαι, καὶ σάζομαι Παρθένες πρεσβείας σου.

O κτίσας ἐκ μὴ ἔντων τὰ σύμπαντα, ἐκ σοῦ
κτισθῆναι τῆς ἀγνῆς, ὡς εὐεργέτης πύδοκης
πρὸς σωτηρίαν τῶν πίστει, καὶ πόθῳ σε ὑμνοῦντων
Πανάμαμε.

Υ μνοῦσι τὸν σὸν τόκον Πανάμαμε, οἱ ὑπερκόσμιοι
Χοροὶ τῇ σωτηρίᾳ γυθόμενοι, τὰς ἀληθῆ Θεο-
τόκον, φρονοῦντων σε Παρθένες ἀμόλυντε.

Σ ἐράβδον Ἡσαΐας ἀνόμασεν, ἐξ ἦς ἐβλάστησεν ἡ-
μῖν, ὥραιον ἄνθος Χριστὸς ὁ Θεὸς πρὸς σωτηρίαν
τῶν πίστει, καὶ πόθῳ προστρεχόντων τῇ σκέψῃ σου.
·Ωδὴ ἔ. Ο Εἰρμός.

O ἀναβολλόμενος φῶς ὡς ἴματισ, πρὸς σὲ ἀφθρίζω,
καὶ σοὶ κραυγάζω: Τὸν ψυχὴν μου φώτισο τὴν
ἐσκοτισμένην, Χριστὲ ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Τροπάρια.

O τῆς δόξης Κύριος, ἐν ἀδοξίᾳ μορφῇ, ἐπὶ τοῦ
ξύλου ἡτιμωμένος, ἐκουσίως κρέμαται, τὴν θείαν
μοι δόξαν, ἀφράστως προμηθούμενος.

Σ ύμε μετημφίασας, πρὸς ἀφθαρτίαν Χριστὲ, φθορᾶς
θανάτου ἄδιαφθόρως, τῇ σαρκὶ γευσάμενος, καὶ
ἐξανατείλας τοῦ μυήματος τριήμερος.

Θεοτοκίου.

Σ ὃ δικαιοσύνη τε, καὶ ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν τεκοῦσα
Χριστὸν ἀσπόρως, ἐλευθέραν ἔδρασας ἀρᾶς, Θεο-
τόκε τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος.

Άλλος. Σταυροαν. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.
Εξέτεινας τὰς χεῖρας Σωτὴρ ἡμῶν, ἐπὶ τοῦ ξύλου πάντας προσκαλούμενος, πρὸς ἑαυτὸν ὡς φιλάνθρωπος.
Εσκύλευσας τὸν Ἀδην Σωτὴρ ἡμῶν, τῇ Ταφῇ σὺ, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὄμβοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκίνσας.

Άλλος τῆς Θεοτόκου. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Α"πατες Προφῆται σε, σαφῶς προίγγειλαν, γεινομένη Θεοῦ Μητέρα, Θεοτόκε πάνσεμος· μόνη γὰρ εὑρέθης, ἀγνὴ τελείως ἀμωμος.

Φωτεινὴν πεφέλινη σε, τοῦ ζῶντος ὄδατος, ἡμῖν τὸν ὄμβρον τῆς ἀφθαρσίας, τὸν Χριστὸν ὄμβρισασαν, τοῖς ἀπεγνωσμένοις, σεμνὴ ἐπιγνώσκομεν.

Ω'ς πλησίον ὅλην σε, καλὴν καὶ ἀμωμον, ἐσφράγισμένην τῇ παρθενίᾳ, καθαρῶς ἡγάπησεν ἐν σοὶ ὁ σκηνώσας Θεός, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ωδὴ 5'. Ο Είρμος.

Μαινομένην κλύδωνι ψυχοφθόρῳ, Δέσποτα Χριστὲ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὔσπλαγχνος.

Τροτάρια.

Εἰς φθορὰν κατώλισθε ὁ γεννάρχης, Δέσποτα Χριστὲ, παρικόου βρώσεως γευσάμενος, καὶ πρὸς ζωὴν ἀνῆκται διὰ τοῦ πάθους σου.

Ηζωὴ κατήντησας πρὸ τὸν Ἀδην, Δέσποτα Χριστὲ, καὶ φθορὰ τῷ φειραντὶ γενόμενος, διὰ φθορᾶς ἐπήγαγας τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

ΗΠαρθένος ἔτεκε, καὶ τεκοῦσα ἔμεινεν ἀγνὴ, ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα, ὡς ἀλιθῶς Παρθένος Μήτηρ βαστάσασα.

"Αλλος, Σταυροαγας. Ἐκύκλωσέ με ἀβισσος.

Εξέτεινας παλάμας σου, συνάγων φωνήραν διεστρώτα σου ἐδεῶν τὰ συστήματα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ζωιφόρῳ Σταυρῷ σου ως φιλάνθρωπος.

Επικύλευσας τὸν θάνατον, καὶ πύλας τοῦ "Ἄδου συνέτριψας. Άδαμ δὲ ὁ δέσμιος, λυθεὶς αἰνεότασσοις: Διέσωσέ με ἡ δεξιά σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλίμακα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, αἴξιας δοξάζομεν, Μαρία ἔνδοξε, ὄρθοδοξῶν καύχημα.

"Αλλος, τῆς Θεοτόκου. Μαινομένην κλύσαντι.

Τοῦ παντὸς, ὁ αἴτιος, καὶ τὸ εἶναι πᾶσι παραχών, ως αἰτίαν ἔσχυκε σαρκούμενος, τὸ καذ' ἡμᾶς, σὲ Θεορῆτορ πανάμωμε.

Γαμάτων Δέσποινα, Φυχοτρόφον βρύσαν πηγὴν, τοῖς πιστῶς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου τῇ εὔκλεεῖ, γινώσκομέν σε πανάμωμε.

Σωτηρίας αἴτιον ζωδότην τέτοκας ἡμῖν, αἰωνίαν λύτρωσιν δωρούμενον, τοῖς ἀλιθῇ σὲ Θεοτόκον κηρύττουσι. Κόρταχιον. Μιμητὴς ὑπάρχω.

Πρὸς τὸν "Άδην Σωτήρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συτρίψας ως παντοδίναμος, τοὺς θανόντας ως κτίσις συνεξανέσισας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Άδαμ τῆς κατάρας ἐρρύσω φιλάνθρωπε. Πάντες σοι κράζομεν: Σῶσον ἡμᾶς Κύριε. Ο Οἶκος.

Ακούσασαι Γυναικες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ρήματα, ἀπεβάλλοντο τὸν Θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν Ἀνάστασιν ἔβλεπον. Καὶ ἴδού Χριστὸς προσῆγγισεν ἀυταῖς λέγων τὸ: Χαίρετε, Θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τὰς δεσμίας ἐρρύσαμην. Σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητὰς ἀπαγγέλουσας ἀυτοῖς, ὅτι προάγω υμᾶς ἐν τῇ πόλει Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρύζω. Διὸ πάντες σοι κράζομεν: Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ωδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Κύριος, τὴν φλόγην κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως μελῳδοῦντας: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ. **Τροπάρια.**

Σάρκα περιθέμενος, ὡς ἀγκίστρῳ δέλεαρ, τῇ Θείᾳ δυνάμεισου, τὸν ὄφιν καθείλκυσας, ἀνάγαρ τοὺς βωῶντας: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ο τῆς γῆς τὴν ἀπλετον, οὔσιώσας σύστασιν ἐν τῷ φῷ καλύπτεται, σαρκὶ ὁ ἀχάρητος, φῶ πάντες μελῳδοῦμεν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ. **Θεοτοκία.**

Μίαν μὲν ὑπόστασιν, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι Παναμώμεν τέτοκας Θεὸν σωματούμενον, φῶ πάντες μελῳδοῦμεν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

"Ἀλλος, Σταυροαν. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός..

Ο διὰ ξύλου Σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδώλων λύσας πλάστην εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν καὶ τοὺς ἐν "Ἄδη συνεγείρας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκία.

Ο ἐξ Παρθένου τεχθείς, καὶ Θεοτόκον ταύτην δεῖξας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

"Ἀλλος, τῆς Θεοτόκου. Ὁ ὑπερυψούμενος...

Ο ἀπεριόριστος, διαμείνας ἀτρεπτος, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἡνάθη ὡς εὐσπλαγχνος, ἐν σοὶ τῇ Παραγίᾳ, ὁ μόνος εὐλογημένος.

Νύμφη σὲ πανάμαμον, Θεοτόκη Δέσποινα, συμφωνῶν δοξαζομεν, καὶ θρόνον τοῦ Κτίστου σου φῶ πάντες μελῳδοῦμεν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Μήτηρ τοῦ Παντάνακτος, ἀγνισθεῖσα Πνεύματος Παρθένε γεγένησαι, τοῦ σὲ πλαστουργήσατος φῶ πάντες μελῳδοῦμεν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Α σωσέμε Κέριος, Θεομῆτορ ἀχραντε, σαρκὺς περιβόλαιος, ἐκ σοῦ περιθέμενος φῶ πάντες μελῳδοῦμεν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ωδὴ ἡ. Ο Ειρμός.

Σοὶ τῷ παντούργῳ, ἐν τῇ παμίνῳ Παῖδες, παγκάμιοι πλέξαρτες, χορείᾳν ἐμελπον: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σὺ τὸ θελητὸν, τοῦ σωτηρίου πάθους, ἀπιύξω ποτύριον, ὥσπερ ἀβούλητον δύο Θελύσεις, δυσὶ γὰρ καταλλήλαις φέρεις ταῖς οὐσίαις, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ τοῦ Παντούργου, τῇ καταβάσει Ἀδης, Χριστὲ καταγέλαστος, γεγονὼς ἦμεσε, πάντας τοὺς πάλαι, τῇ πλάνῃ νεκρωθέντας, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸν ὑπὲρ νῦν, Θεανδρικῶς τῷ λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε εὖλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Αλλος, Σταυροαν. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Τὸν ἐν Σαυρῷ ἐκουσίως, τὰς παλάμας ἐκπετάσαστα, καὶ τὰ δέσματα θανάτῳ διαρρίξαστα Χριστὸν τὸν Θεόν,

Ιερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ὡς ρυμφίον ἐκ τάφου, ἀρατείλαντα Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Μυροφόροις ὄφθέντα, καὶ χαρὰν αὐτῶν φεγγέαμενον, Ιερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβίμ ὑπέρτερα ἀνεδείχθις Θεοτόκε ἀγνή, ἐν τῷ γαστρίσου τὸν τούτοις ἐποχουμενον βασάσασσα, ὃν φύρ Ασωμάτοις βροτοὶ, δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

"Αλλος, τῆς Θεστόκου. Σοὶ τῷ παντούργῳ.

Πέπαιται τὰ νῦν, ἡ Προπατόρων λύπη, χαρὰν τεξαρηνῆς σου τῆς Θεομήτορος. "Οθεν ἀπαυστως, ὑμεῖς μετεισείτε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἴδει σὺν ἡμῖν, τῶν ἀσωμάτων δῆμος, Παρθένε τέσσαροι σου τὸν ἀκατάλιπτον, μιαρ χορείᾳ, σησάρενοι σὺν πόθῳ, καὶ ὑπερυψοῦτες, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οποιοί.

14 ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΗΛ. Α.

Ρεῖθρον διαμυές, ἀθανασίας Κόρη, ἐκ σοῦ ἔξεκλιθεν
ἀπάντων Κύριος, ρύπον εκπλύνω, τῶν πίστεως
ὑμεούντων, καὶ ὑπεριψούντων εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Ηεῖον ἀκινθῶς, καὶ φωτοφόρος Θρόνος καὶ πλάκα τῆς
χάριτος, ὄμολογοῦμέντες Λόγου Παρθένε, Πατρὸς
οἰς διέχαμεντο· ἀν ὑπεριψούμενον εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.
‘Οδὶ Ξ’. ‘Ο Είρμος.

Ησαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἐσχετεῖται γαστρὶ, καὶ
ἔτεκεν Χιὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεόν τε καὶ ἀνθρώπον,
Ἀνατολὴ ὄνομα ἀντῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν παρθένον μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Τοῦ πεσόντα ἀνθρώπου, ἀνεδέξω Δέσποτα Χριστὲ,
ἐκ μήτρας παρθενικῆς, ὅλον συναφεῖς μέντος ἀ-
μαρτίας δὲ μὴ μετασχῶ, ὅλον ἐκ φθορᾶς, σὲ πλευ-
δέρωντας, τοῖς αὐχράντοις σου παθήμασι.

Θεορρύτῳ αἴματι, κεραυνέρτι Δέσποτα Χριστὲ, ἐκ σῆς
αὐχράντου πλευρᾶς καὶ ζωοποιοῦ, θυσίᾳ μὲν πέ-
παιται εἰδωλική· πᾶσα δὲ οὐ σοῦ τὴν αἰνέσσως,
τὴν θυσίαν αὐτοφέρομεν.

Θεοτοκίον.

Οὐ Θεὸν ασπάζετον, οὐδὲ πάλιν ἀνθρώπον φίλον,
προσβύγατερ οὐ ἀγνῇ Κόρη καὶ σεμνή· αλλ’ ἀνθρώπῳ
τέλειον καὶ ἀψευδῆ, τέλειον Θεόν· ὃν μεγαλύζετε
σὺν Πατρίτε καὶ τῷ Προέματι.

‘Ἄλλος, Σταυροαγ., Σὲ τὴν ὑπέρ κοδιν.

Σὲ τὸν εἰς Σταυρὸν τὰ πάθη δεξάμενον, καὶ Θαράτῳ
συντρίψαντα, τοῦ “Ἄδον τὴν δύραμη, οἱ πλευτοὶ ὄρ-
θοδόξως μεγαλούομεν.

Σὲ τὸν ἀναστάτωτα ἐκ τάφου τριμέρον, καὶ τὸν “Ἄδην
σκυλεύσαντα, καὶ κόσμον φωτίσαντα, οἱ πλευτοὶ
ὄμοφοροις μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃν ἐκύποστος
αὐτησαι πτανθάτω τὴν ἀφεστή, διαρράγει τοῖς
πίστεις ἀριμοῦσί το.

"Άλλος, τῆς Θιστόκου. Ήσαλα χόρευς.

Ε' ἔ ἀγνῶν αἰμάτων σου, ἐτυράθη σαρξ ὑπέρφυσις,
τῷ πάντων Δημιουργῷ καὶ μοιοφενεῖ, Υἱῷ τοῦ
Γεννήτορος, οὐκ ἔξι ἀνδρὸς, ἀλλεὶ δὲ σπορᾶς, ἕποντος,
καὶ ἐμψυχος, Θεοτόκε αειπάθετε.

Νεμομένην ἔστηθας, τοῦ Θανάτου αἰσχυτον ὄρρην,
γεννήσασα σαρκιάς, ὅντας ἵπτερον οὖν, ζωὴν τὴν
αιώνιον, ἢ προσβαλλόντος στόματος πικρῷ, "Ἄδης κατέργυ-
ται, Παναγία μητροπάθετε.

Ε' Θρόνῳ καθίμενος, ὁ Κιός σου τῷ δεσποτικῷ
χρυσοῖς σε ἐν προσωποῖς, Θείσις ἀρετᾶς, φαν-
δρῶς διαδάμπουσαν, ἐκ δεξιῶν ἔστητον ἀντοῦς, τέμνετ
τὰ αἵσια, ὡς Μητρίσοι παναμώμπτε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στρυχῷ Ἀναστάσιμο.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρεπο-
μων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθη
ἐκ τῆς Θεοτόκου. Οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐναρκάθης, οἱ
ἀσύρματοί σου "Ἄγγελοι" οὐκ ἦτεντο πότε ἀνέγνης, οἱ
φυλάσσοντές σε φραγίστας ἀμφότερα γὰρ ἐσφράγισται
τοῖς ἑρευνῶσι: πεφατέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς Ψρό-
σκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸ Μυστήριον· δ' ἀγνοοῦσιν, ἂν
πόδος ἡμῖν ἀγνοεῖσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τὰς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμο-
διαρρήξας τοῦ μητρατος ἀνέστης, καταλιπών σου τὰ
ἔνταφτα, εἰς μαρτύριον τῆς ἀλλοδοσίας τριπλάρου ταφῆς σου,
καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαΐᾳ, ὁ ἐν σπιλλαίῳ προόμενος.
Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, αἱ Γοττίτες ὁδραμον ἐπὶ τὸ μῆνα, τοῦ Ιδεῖν
σε τὸν Χριστὸν, τὸν διὰ ἡμᾶς παζόντα, καὶ προ-
σελθοῦσαι, εύρον "Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήσασον,
τῷ φόβῳ κυλισθέντα, καὶ πρὸς ἀντάς ἐβόησε λύγων"
Δίστη ὁ Κύριος, εἰπατο τοῖς Μαθηταῖς, διτι ἀντον
ἐκ τεκτῶν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

116 ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'

Κύριε, ὡσπέρ ἐξῆλθες ἐφραγισμένου τοῦ τάφου, οὐ-
τῶς εἰσῆλθες καὶ τῶν Θυρῶν πεκλεισμένων, πρὸς
τοὺς Μαθητὰς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σάματος
πάθη, ἀπέρ κατεδέξω Σωτὴρ μακροθυμόςας. Ὡς ἐκ
σπέρματος Δαυὶδ, μάλιστας ὑπήνεγκας, ὡς Χίος δὲ
τοῦ Θεοῦ, κόσμον ἔλευθερωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος,
παταλίπε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

"Επερα Στιχυρὰ Ανατολικά.

Κύριε, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ Ποιτὺς τῶν ἀ-
πάντων, ὁ δὲ ἡμᾶς σαύρωσιν καὶ ταφὴν σαρκὶ κα-
ταδεξάμενος, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἀδού ἐλευθερώσῃς πάντας.
Σὺ εἶ ἡ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλοι οὐκ οἴδαμεν.

Κύριε, τὰ ὑπερλαμποντά σου θαύματα, τίς διηγήσε-
ται ὃ τίς ἀγαγγελεῖ τὰ φρίκτα σου Μυσήρια; Ερα-
θρωπός τας γὰρ δι ἡμᾶς, ὡς αὐτὸς ἴθέλητας, τὸ κράτος
ἐπικρέψας τῆς δυνάμεως σου· ἐν γὰρ τῷ Σταυρῷ σου,
τῷ Λυστῇ Παρθενίσοντος Ἰνοΐζας, καὶ ἐν τῷ Ταφῷ σου,
τοὺς μοχλοὺς τοῦ Ἀδού συγέτριψας, καὶ ἐν τῷ Αγασάφε-
σου, τὰ σύμπαντα ἐπλούτισας εὐσπλαγχνε δόξα σοι.

Μυροφόραι Γυναικεῖ, τὸ τάφον σου καταλαβοῦτες
λίαν πρωὶ, ἐπεζήτουτε μυρίσαι τὸν ἀθάνατον
Ἄρντον καὶ Θεόν, καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ρύμασιν ἐν-
γκυδεῖσαι, ὑπέστρεφον ἐν χαρᾷ, τοῖς Ἀποστόλοις μηνύ-
σαν ἡμας, ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ
παρέχεις τῷ κόσμῳ ἰλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Θεοδέγυμονος τάφου, πρὸς τοὺς Ιουδαίους, οἱ φυ-
λακες ἔλεγον: "Ω τὶς ἡμῶν ματαιόφρονος συμβού-
λεῖς! φυλάττειν τὸν ἀπερίγραπτον δοκιμάσαντες, μάτιο
ἐκπιάσατε· πρύψαι τὴν Αινάστασιν τοῦ σχιρωδέντος
βουλόμενοι, τρανῶς ἐφανερώτατε." Ω τοῦ ὑμῶν ματαιό-
φρονος συνεδρέου! Τί πάλιν κρόψατε συμβουλεύεσθε, ὡς
καυτετάτες Μᾶλλον δὲ παρήμαντακούσατε, καὶ πιστεύσατε
Σελισσε τῷ γενομένῳ τὴν αλήθειαν. "Ἀγγελος αἵρε-

ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΑ. Α.

πηφόρος ούρανότεν κατελθών, τὸν λίθον ἀπεκύδισ
οῦ τῷ φόβῳ, νεκρώσει συνεσχέθημεν, καὶ φωνήδαις ταῖς
κραταιόφροσι μυροφόροις, ἔλεγε γυναιξίς: Οὐχ ἐράτε
τῶν φυλάκων τὴν νέκρωσιν, καὶ τῶν σφραγίδων τὴν διά-
λυσιν, τοῦ Ἀδού τε τὴν κένωσιν; Τί τὸν τὸν νίκος τοῦ
Ἀδού καταργήσαντα, καὶ τοῦ θανάτου τὸν κέντρον συν-
τρίψαντα, ὡς Θυητὸν ἐπιζητεῖτε; Εὐαγγελέσσαθεν δὲ
ταχὺ πορευθεῖσαι, τοῖς Ἀποστόλοις τὴν Ἀνάστασιν,
ἀφόβως κραυγάζουσαι: "Οὐτως ἀνέστη ὁ Κύριος,
οἱ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοι:

Ο Ληστῆς ἐν τῷ Σταυρῷ, Θεὸν εἶναι σε πιστεύσας
Χριστὲ, ὀμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδιας:
Μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τοῦ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ζωὴν ἀνθίσαντα τὸ γέ-
νει ἡμῶν, καὶ ξηράναντα τὴν ἐκ τοῦ ξύλου κατάραν,
ὡς Σωτῆρα καὶ Δημιουργὸν, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Τῷ θανάτῳ σου Χριστὲ θανάτου ἐλυσας τὴν δοντα-
μην, καὶ συνήγειρας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, θανάτους
σὲ ἴμροῦντας τὸν ἀλιθινὸν Θεὸν, καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

Επὶ τὸ μητήρα σου Χριστὲ, παραγενόμεναι Γυναικεῖς
σεμναὶ ἐπεζήτουσες ζωοδότα μυρίσαι, καὶ φρεν-
ταύταις Ἀγγελος βοῶν: Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σταυρωθέντος σου Χριστὲ, ἐν μέσῳ δύο καταδίκη-
ληστῶν, ὁ μὲν εἰς βλασφημῶν σε κατεκρίθη
καίως, ὁ δὲ ἄλλος σὲ ὀμολογῶν, Παραδεῖτον ὄχησε.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν, παραγενόμεναι Γυναι-
κεῖς σεμναὶ ἀνεβόησαν: "Ο Χριστὸς ἀνέστη!"
Δευτότην καὶ Δημιουργὸν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.
Δόξα.

Τριάς ἀμέριστε Μονάς η παντούργος καὶ παντοδύνα-
μος, ὁ Πατήρ, ὁ Τίτος, καὶ τὸ ἄγιον Ποσείδης, ὁ
ὑμνοῦμεν τὸν ἀλιθινὸν Θεόν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

118 ΤΗΣ ΟΚΤΩΝΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Καὶ τὸν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἐμψυχε τὰς Θεοῦ, καὶ πῦλι ἀδιόδευτε. Χαῖρε ἄφλεκτε, καὶ πυρίμορφε θράνε. Χαῖρε Μήτηρ τοῦ Ἐμμαγεινὸν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ημῶν.

Τέλος τοῦ Πλαγίου πρώτου Ἡχοῦ.

Θρυψθός εἰ σὺ, καὶ φιλοικτίμων ἄγαρ.

Ἄλλ' εἰς τὰ πολλὰ, καὶ χορεύεις εἰρύθμως.

Ο μουσικὸς τρῦπε, δι εὐγάριστε τέχνη,

Τίς οὐ παρεκκλίσουσα κλῆσις πλαγίων;

Πέμπτος σε τάξις, ἀλλὰ πρώτον τοῦ μόρου,

Ἐχεισθε, καὶ λέγει σε, πρῶτε πλαγίων.

Η Χ Ο Σ ΠΛ. Β'.

Τ Ο Σ Α Β Β Λ Τ Ω Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ.

Εἰς τὸν Κύριον ἐκέκραξε, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Νέκτηρος ἔχων Χριστὸν, τὴν κατὰ τοῦ Ἀδού, ἐν τῷ Σπαζαρῇ ἀνῆλθες, ἵνα τοὺς ἐρ ἀκότες Θανάτου καθημένους, συναναστήσῃς σεαυτῷ, ὃ ἐρ νεκροῖς ἐκεύθετος, ὃ πηγάζων ζῶντες ἐξ οἰκείου φωτός. Παντοδύναμες δυτίρ, ἐλέυσον ημᾶς.

Σήμεραν ὁ Χριστὸς θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπε, αἰσθέσθη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο, ἵνα πάντες προεγάγαντες τὸν ὄμρον, οὕτως εἴπαμεν: Ή πηγὴ τῆς ζωῆς, τὰ ἀπρέσιτα φῶς, παντοδύναμες δυτίρ, ἐλέυσον ημᾶς.

Σὲ Κύριε τὸν ἀντὶ ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, ἀμαρτωλὸς παιδί φύγαμε; εἰ τῷ οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικεῖς ἐν τῷ Ἀδρ; ἐπάτησας θάνατον εἰς τὰ βάθη τὰς τῆς Ζολοφάτης; εὑκτὶ οὐ χειρόσου Δίσποτα. Πρὸς σε καταθύγαμε, σοὶ προσπίπτοντες ἴκετείμενοι: Ο ἀσανὰς εἰ τῷ μερῶν ἐλέυσον ημᾶς.

"Ετερα Στιχυρὰ Ανατολικά.

Εγ τῷ Σταυρῷ σου Χριστὲ, καυχάμεθα, καὶ τὸν Ανάστασίν σου ὑμοῦμεν καὶ δοξάζομεν σὲ γὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἀλλού οὐκ οἴδαμεν.

Διακαντὸς εὐλογοῦτες τὸν Κύριον, ἔμνουμεν τὴν Ανάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπονιμίας, διὰ ἡμᾶς, Θανάτῳ Θάνατον ἀλεσεν.

Δοξα τῇ δυνάμει σου Κύριε, ὅτε κατηρυπτας τὸν τὸ κράτος ἐχαίτη τοῦ Θανατοῦ, καὶ ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ Σταυροῦ σου, διαρρύμενος ἡμῖν ζωὴν καὶ αὐθαρσίαν.

Ηταφή σου Κύριε, τὰ δεσμὰ τοῦ Αδου συντρίψας διέρρεξεν· οὐκ εἰς νεκρῶν Ανάστασις τὸν κόσμον ἀφρτίσει. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ εὖ, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ ράκαριστε σε, Παναγία Ήπειρε; Τίς μὴ ἀνυμνίσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; οὐ γὰρ ἄχρονος εἰς Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, οὐ αὐτὸς εἰς τῆς ἀγίας προῆλθεν ἀφράτως παρκαθεῖς, φύσει θεϊκῆς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἀνθρώπος διὰ ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γεννηθόμενος. Αὐτὸς ἴκετευε, σεμνὴ παλαιάριστε, ἐλεοφῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχυρά.

Τὴν Ανάστασίν σου Χριστὲ Σωτὴρ, Λυγγελοι ὑμρύδηιον ἐν οὐρανοῖς· καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξιώσον, εἰ καθαρῷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειον. Τὰ κατὰ Αλφαβίτων

Πέλας συντρίψας χαλκᾶς, καὶ μοχλούς τοῦ Αδου συγθλάσας, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, γένος αὐθρωποῦ πεπτωκὸς ἀρεστησάς. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς συμφωνῶς βοῶμεν: Οὐ ἀστὰς εἰς τῶν νεκρῶν Κύριε δόξα σοι.

Ρεύγεσας ἡμᾶς τῆς πάκαι Χριστᾶς, επανορθώσας θελῶν, Σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ τάφῳ τέθυται, ὃν Μυροφόροι γυναικες, μετὰ δακρύσας ξηροῖσατ, θρή-

ΤΗΣ ΟΚΤΩΝΗΟΥ ΗΧΟΣ ΠΑ.Β.

νοῦσαι ἔλεγον: Οἵμοι Σωτὴρ τῶν ἀπάντων! πῶς κατέδεξε τάφῳ οἰκῆσαι; οἰκήσας δὲ θέλων, πῶς ἐκλάπης; πῶς μετετέθης; ποῖος δὲ τόπος, τὸ σὸν ζωιφόρον κατέκρυψε σῶμα; Ἀλλὰ Δέσποτα, ὡς ὑπέσχου ἡμῖν ἐμφάνισῃ, καὶ πᾶσον ἀφ' ἡμῶν τὸν οὐδιρμὸν τῶν δακρίων. Θρηνοῦσαις δὲ αὐταῖς, Ἀγγελος πρὸς αὐτὰς ἀπεβόησε: Τῶν Θρύνων παυσάμενας τοῖς Ἀποστόλοις εἴπατε, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἴλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρωθεὶς ὡς ἥβουλόθης Χριστὲ, καὶ τὸν θάνατον τῇ ταφῇ σου σκυλεύσας, τριήμερος ἀνέστης, ὡς Θεὸς μετὰ δόξης, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἀτελεύτητον ζώνταν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οποιητὴς καὶ λυτρωτής μου Πάναγκε, Χριστὸς βούτιος ἐκ τῆς σῆς υἷδρος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος τῆς πρώτης κατάφασ τὸν Ἄδαμ ἀλευθέρωσε. Διάστοι πάναγκε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μιτρίτε, καὶ Παρθένος ἀληθῶς, βοῶμεν ἀστυνήτως τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου: Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέψη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. **Ἀπολυτίκιον.**

Αγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄγραντό σου Σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην μὴ πειρασθεὶς ἐπ' αὐτοῦ, ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ δωρούμενος τὴν ζωήν. Οἱ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Οτὸν εὐλογημένην καλέσας σου Μιτέρα, ἄλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσίᾳ βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἄδαμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις: Συγχάρητέ μοι ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολλύμενη δραχμή. Οἱ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

ΤΗΣ ΟΚΤΩΝΗΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β.

121

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ

Εγε τῷ Μεσαυτικῷ, Κανὼν Τριάδης, σὺ οὐ ακρόστ.

Τὸν ἔκτον υμνὸν προσφέρωσος Θεότης.

Ωδὴ ἀ. Ως εὐ ιπείρῳ πεζεύσας.

Tρεῖς Υποστάσεις ύμνουμεν Θεαρχικὰς, ἐνιαίας φυγεῶς, ἀπαράδλακτον μορφήν, αγαθὸν φιλάνθρωπον Θεόν, τῶν πταισμάτων ἴλασμὸν ήμιν δωρούμενον.

Oυπερούσιος μόνος καὶ τριλαμπῆς, χαρακτῆρος Κύριος, εὐ Θεότητι μιᾶ, πιφυκώς συρέτισος ήμᾶς καὶ αξιώσον τῆς σῆς Θείας ἐλλάμψεως.

Nυμφοσολίσας ὁ Παῦλος τὴν εὖ ἐδιῆ, Ἐκκλησίαιν ἐνα σὲ, τρισυκόστατος Θεόν, προσκυνεῖν εδίδαξεν, εὖ οὐ καὶ δὶ οὐπερ, καὶ εὐ φὰ τὰ πάντα γέγονε, Θεοτοκίον.

Eπ τῆς γαστρός σου προῆθεν ὁ νοιτὸς, Θεοτόκε Ήλιος, καὶ κατηύγασεν ήμᾶς, τριφασοῦς Θεότητος αὐγαῖς ὃρ ψικοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Ωδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν "Αγιος.

Kεσμίσας τρίφωτε Θεός, τάξοις τὰς οὐρανίους κατεσκεύασας μέλπειν, τρισάγιας σε φωναῖς δέξαι μεθ' ὧν καὶ ήμᾶς ἀρυμνοῦντας σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Tὴν μόνην ἄτρεπτον τριττὸν, σύμμερφον ἐνιαίαν, Θεο-

αρχίαν ύμρούντες, λιτάζομέν σε θερμῶς, ἀμαρτη-

μάτων πολλῶν, καταπέμψας νῦν ήμιν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Nομίνη ἀνέστειλε φθορᾶς, ἀνθρώπος κατ' οὐσίαν γε-

γονῶς ἡ Θεός μου, εὐ τῇ μάτρᾳ σου Αγνή, κατ' οὓς γεννάρχας τῆς πρὶν καταδίκης μόνος ἡλευθέρωσε.

Καθίσματα. Τὴν ύπερ ήμῶν.

Dιεποτα Θεὲ επίβλεψον οὐρανόθεν· ἵδε τὴν ήμῶν τὰς πείνωσιν ὡς οἰκτίρμων καὶ σπλαγχνίσθητι φιλά-

122 ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Θρωπε πανάγαθε· οὐδικμάδει γὰρ εἰπίζομεν, συγχωρίσεως τεύξασθαι τῷ πακῶ πρὸ μάρτυρεν. Διὸ γενοῦ μεθ' ἄρτῳ, καὶ οὐδεὶς καθ' ἄρτῳ.

Δόξα, καὶ ἕτερη, Θεοτοκίου.

Δέσποινα ἀγρῆ, ἐπίβλεψος Θεοτόκε, ἵδε τῶν ἄμεσων τραυμάτων τὰς ἀλγηδόνας, καὶ σπλαγχνίσθητι πανάγραντε, καὶ ἴασαι τοῦ συνειδότος τὸν καύσωνα, τῷ σῷ ἐλέει δροσίζουσα, καὶ βοῶσαι τοῖς δαύκοις τούς. Εγὼ εἴμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ωδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Γένου διάροιαν, Μονάς ἡ τρίφωτος, καὶ φυχὴν καὶ παρδίκην σᾶν ὑμητῶν, Θάττον ἀναβίβασον, καὶ τῆς ἐλάμψεως τῆς σῆς, καὶ λαμπρότητος ἀξιώσον.

Mετασχημάτισον, καὶ μεταμόρφωσον, ἐκ χακίας με πάσης, πρὸς ἀρετῆς, μονη ἀσχημάτιστε, καὶ αὐλλοίων Τριάς, ταῖς σαῖς αἰγλαῖς καταλάμπρυτοι.

Nοίσας πρότερον, σοφῶς ὑπέσυνας, τῷ Αγγέλων τὰς τάξεις λειτουργικὰς, σοῦ τῆς ἀγαθότητος, ἡ τρισθάστατος Μονάς, μεθ' ὅν δέξαι μου τὴν αἵρεσιν. Θεοτοκίου.

Oφύσεις ἀκτιστος, Θεός αἰδίας, τῷ πτιστήν τῷ αὐθεώπων προσειληφώς, φύσιν ἀνεμόρφωσεν, ἐρ τῇ ἀγίᾳ σου γαστρὶ, Θεοτόκε αἰειπάρθεε.

Ωδὴ ἔ. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Nοεῦντες φύσιν θεαρχικὴν προνοητικὴν καὶ σωστικὴν, πάντων ἐπάρχουσαν Δέσποτα, τρίφωτόν τε μίαν πρὸς σὲ ὄφθριζομεν, συγχώρησιν αἰτοῦντες τῷ παραπτώσεων.

Pατήρ ὁ ἀναρχος καὶ Θεός, καὶ ὁ συραΐδιος Υἱός, Πνεῦμα τὸ ἄγιον στήριξον, μοναρχικωτάτην Τριάς τοὺς σοὺς ὑμητάς, καὶ πάσης ἐπικρείας ῥῦσαι καὶ Θείψεως.

Rυθμίζων λάμψεσι θεουργοῖς, καὶ πρὸς εὐάρεστην τῆς εῆς, τρισυποσάτου Θεότητος, Ἡλιε τῆς δόξης, καθοδηγῶν με αὖ, καὶ θείας βασιλείας μέτοχον ποιοσον.

Θεοτοκίου.

Ο πάντα φέρων καὶ συρτηρῶν, τῇ πικτοδυνάμῳ σου χειρὶ, Λόγε Θεοῦ ἀνελλοῖστε, Φρούρε καὶ συρτήρες τοὺς σὲ δοξάζοντας, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Θεομήτορὸς. **Ωδὴ Σ'**. Τοῦ βίου τὴν Θάλασσαν.

Σοφίαν καὶ σύγεσιν, Θεαρχία τριφαρὲς, τοῖς ὑμνηταῖς σα δάρισται, καὶ κάλλους ἀκτῖσι τοῦ φωτουργοῦ, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καταλάμπεσθαι πάντας καταξίωσον. Δίς.

Φῶς τὸ αἰδιαίρετον, κατ' οὐρίαν τριλαμπὲς παντοκρατὲς ἀπρόσιτον, τὰς καρδίας καταύγασον τῷ πιστῶς αἰτιώντων τὸ κράτος σου, καὶ πρὸς θείαν ἀγάπην ἀπαπτέρωσον. **Θεοτοκίου.**

Ε σοὶ κατεσκήνωσεν, Δειπάρθενε σαφῶς, ὁ συνοχεὺς καὶ Κύριος, τῷ ἀπάρτῳ, καὶ μίαν τριστολαμπή, μορφὴ τῆς Θεότητος, προσκυνεῖν τοὺς ἀθράποντας εἰσηγήσατο.

Κάθισμα Τριαδικόν. Τὰν ὥπερ ὑμῶν.

Πάτερ καὶ Υἱὲ, σὺν Πρεμέματι τῷ ἀγίῳ, βλέψον εἰς ὑμᾶς τοὺς πίσεισε προσκυνοῦντας, καὶ δοξάζοντας τὸ κράτος σου ἀσπλαγχνες, σὺν τοῖς πυρίναις οἱ πύλινοι· ἄλλον γὰρ πλήνσου οὐκ εἰδώμεν· καὶ βόησον τοῖς ἐμρουσίσι σε: Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίου.

Βλέψον εἰς ὑμᾶς, πανύριντε Θεοτόκε, λάρψον φωτισμὸν, καρδίαις ἐσκοτισμέναις, καὶ καταύγασον τὴν ποίμνην σου πατάχραντε· ὅσα γὰρ θέλεις καὶ δύνασαι, οἷς Μήτηρ οὖσα τοῦ Κτίσου σου καὶ βόησον τοῖς αἴτοισι σε: Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ωδὴ Ζ'. Δρεσσοβόλον μέν.

Ρωμαλαίαν μοι διάσοιαν πρυτάνευστον, τρίφωτε χαρακτῆρει. Μονάς, τοῦ φυλάττειν σου καὶ τῆρεῖν τὰς θείας ἐντολὰς, καὶ πάντοτε ψᾶλλειν σοι πίστως· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ὑμῶν.

Ω'ς ταυτότητι τῆς φύσεως ὑμνούμενος, ἀφράστας
ένιαῖος Θεὸς, τοῖς προσώποις δὲ τῆς Τριάδος,
φέρων ἀριθμὸν, σηντήρισον ἀπαντας ἡμᾶς, ἀπὸ πολ-
κιλῶν πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Συμφυῆ καὶ συναιδίον δοξάζομεν, ἐνασε κατ' οἰσταν
Θεόν, ἴδιότητιν ἀσυγχύτως ὑποστατικαῖς, Τριάς
τὸ διάφορον ἀπλῶς, προβαλλομένην ἐν μορφῇ ἀπαρα-
λάκτῳ σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Ο' Θεὸς ὁ ὑπερουσιος προσείληφεν, "Ἄχραντε εἴ-
γαστρός σου ἄγνης, τὸ ἱμέτερον φιλανθρώπως
φύραμα σαφῶς, καὶ πάντας εὐδίδαξε βοῶν: Εἰλογικὸς
εἰς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωδὴ ί. Ἐκ φλογὸς τοῖς οὐσίοις.

Ι'λασμὸν τῶν πταισμάτων θάττον παράσχου μοι,
καὶ παθῶν πολυτρόπων τὴν ἀπολύτρωσιν, σύμ-
μορφες Τριάς καὶ Μονὰς τρισυπόστατε, ἵνα σὲ δοξάζω,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ηελιτής τοῦ ἐλέους καταγγελλόμενος, ὡς Θεὸς ἐλεη-
μων πάντας ἐλέησον, τρίφωτε Μονὰς, καὶ Τριάς
ὑπεράγαθε, τοὺς δοξολογοῦντας τὴν ἀγαθωσίνην.

Ε' κ φωτὸς αἰδίου φῶς συναιδίον, τοῦ Πατρὸς γε-
νιθέντα, Λόγον σὺν Πνεύματι, τῷ ἐκπορευτῷ
φωτὶ πίστει δοξάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πατρὸν τοῖς ἀνθρώποις "Ἄχραντε τέτονας, παντο-
δύναμος Λόγον Χριστὸν τὸν Κίριον, τῆς προγονι-
κῆς πληγῆς πάντας ιώμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας ἀυτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ ί. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδίνατον.

Ο'ραν αἱ τάξεις Χερουβίμ Δέσποτα, κάλλους τοῦ
σοῦ τὴν δόξαν οὐ δυνάμεναι πτέρυξι, κατακαλυπ-
τόμεναι, ἀπαύστως τριττὸν, ὅμιον ἀναβοῶσι τὸ τρισυ-
πόστατον, τῆς σῆς Θεαρχίας ἐικῆς, κράτος δοξάζουσαι.

Τας σᾶς ἐλλάμψεις ἅδυτε "Ηλίε, σῶν οἰκετῶν παράσχου ταῖς καρδίαις καὶ φώτισον, τὰς ψυχὰς καὶ λύτρωσαι πταισμάτων πολλῶν, μόνε παντελέμων, καὶ τρισυπόσατε, καὶ τῆς ἀκηράτου σου ζωῆς ἡμᾶς ἀξίωσον."

Η πεφυκυῖα καταέγασον τοὺς πιεζόσ σε μὲλποντας, καὶ τῆς ζωφερᾶς ῥῦσαι κακοπραγίας, καὶ καταξίωσον τῶν φωτεινότατῶν σου σκηνῶν ὡς ὑπεράγαθος. Θεοτοκίον.

Σοφῶς τὸν ἀνθρώπον πρὸν διέπλασεν, ὁ σος Χιός Παρθένε, καὶ φθαρέντα ἀτέπλασε, διὰ σοῦ Πανύμνητε, καὶ θείου φωτὸς, αἴγλης τῆς ἀνεσπέρου, πάντας ἐπλήρωσε, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀλιθῆ πίσει δοξάζοντας.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν ἀ. Στιχ. Καθίσμ. Ἄνας.

Τοῦ τάφου ἀνεφυγμένου, τοῦ Ἅδου ὁδυρομένου, ἢ Μαρίας ῥία ἐβόα πρὸς τοὺς κεκρυψμένους Ἀποστόλους. Εξεῖλθετε οἱ τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς Ἀναστάσεως λόγον. Ἀνέστη ὁ Κέριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Κύριε, παρίσατο τῷ τάφῳ σου Μαρία ἢ Μαγδαλήνη, καὶ ἐκλαίε βοῶσα, καὶ κηπουρόν σε νομίζουσα ἔλευξ. Ποῦ ἐκρυψας τὴν αἰώνιον ζωήν; ποῦ ἐθηκας τὸν ἐπιφρόνον Χερουβίμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν. Η τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε. Ο εὐ νεκροῖς καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας, δόξα σοι. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἔρμηνεύει Δαυΐδ τὸν τόκον σου Θεοτόκε κατέβη γὰρ ᾧς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐβλάστησας ἀνευ σπορᾶς γῆ ἀγία, τοῦ κόσμου τὸν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἢ Κεχαριτωμένην.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Η ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ αφραγῆς εἰς τῷ λιθῷ ἐπέκειτο ὡς Βασιλέα ὑπκρύπτα στρατιώτας.

126 ΤΙΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

έφύλαττον Χριστόν, καὶ τοὺς ἔχθρους ἀυτοῦ ἀφεσίδα
πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύρις. Δόξα.

Προΐστορεῖ ὁ Ἰωνᾶς τὸν τάφον σου, καὶ ἐρμηνεύει Συ-
μεὼν τὴν ἔγερσιν τὴν ἑνθεού, ἀθάνατος Κύρρε.
Κατέβης γὰρ ὥστεὶ νεκρὸν ἐν τῷ τάφῳ, ὁ λύσας "Ἄδου
τὰς πύλας" ἀνέστης δὲ ἄνευ φθορᾶς ὡς Δεσπότης τοῦ
κόσμου εἰς σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας
τοὺς ἐν σκότει. Καὶ τὸν, Θιερούριον.

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τῷ ἐκουσίῳ
προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ ἀνασάντα ἐκ νεκρῶν
Χριστὸς τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, ἡ Υπακοή.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου Θανάτῳ Χριστὲ, πέ-
λας τοῦ "Ἄδου συντρίψας, ὡς Θεὸς, ἡνοίξας ἡμῖν
τὸν πόλιν Παράδεισον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν,
ἐργίσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ε' ν τῷ οὐρανῷ, τοὺς ὄφθαλμούς μου αἴρω πρός σε
Δόγε, οἴκτειρό με, ισα ζῶσι.

Ελέησον ἡμᾶς, τοὺς ἐξουθενιμένους, καταρτίζω
εὐχρηστας σκεύποσου Λόγου. Δόξα, καὶ τὸν.

Αγίῳ Πρεύματι, πανσωστικῇ αἵτίᾳ, εἴ τις τούτοις
κατέξια πρεύσει, τόχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς,
πτεροῦ, αὖξει, τάττει ἄνω. Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ δι τοῦ Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖται
ἡδύνατο ἔχθρος πάλαισμα. οἱ οὐκῶντες γὰρ οὐ
θεν ὑψοῦνται.

Τοῖς ὅδοῖσιν αὐτῶν, μή μου ληφθῆτω ἡ ψυχὴ, φέσ-
στρουθίον Λόγου. Οἶμοι! πῶς μέλλω τῷτο ἔχθρῳ
ρυσθῆναι φιλαμαρτύμων ὑπάρχων. Δόξα, καὶ τὸν.

Αγίῳ Πρεύματι, εἰςίστις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία,
σύνεστις, εἰρήνη, καὶ εὐλογία· ίσσευργὸν γὰρ Πα-
τρί εστι, καὶ Λόγος.

Αντίφωνον Γ'.

Ο' πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς φοβεροῖ, καὶ πᾶσι Θαυμαστικοί· ἀνω γὰρ ὄρωσιν.

Ε' ανομίας χεῖρας ἀντῶν, ὁ τῶν δικαιών χλῆρος, ἐπίκουρὸν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἔκτείρει.

Δόξα, καὶ τὸν.

Α' γία Πρεύματι, τὸ πράτος ἐπὶ πάντων, ὅπερ αἱ ἀνω στρατηγικαι προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πιοῃ τῶν κάτω. Προκειμένον. Κύρις ἐξέγειρος τὴν δυναστίαν σου, καὶ ἀλθὲ εἰς τὸ σῶται ἡμᾶς.

Στίχ. Ο ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες. Πᾶσα πτονί. Εὐαγγέλ. τὸ Εὐθύνον. Ανάστασιν Χριστοῦ.

'Ο Ν'. Καὶ ὁ Λαστάσιμος Κασάν.

Ωδὴ ἀ. Ο Ειρμάς.

Ω'ς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἰχνευσι, τὸν διακτην Φαραὼ, παθορῷ ποντούμενον, Θεῷ Επιτίκιον φόνην, ἐβόα φένεμεν. Τροπάριο.

Ε' κτεταμένας παλάμας ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθὲ Ἰησοῦ τὰ σύμπτατα. Διδός ἐπινίκιον φόντο σοι πάντες φόροιεν.

Φόβῳ σοι ὡς Θεραπαινίς οὐ τολευτή, προσταχθεῖσα πρόσεγοντι, τῷ Δεσπότῃ τῆς ζωῆς, διὸ ἀντῆς βραβεύοντες ὑμῖν, ἀταλεύτητον ζωήν, καὶ τὴν Ανάστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἴσωτῆς δεξαμένην Δικιοσύργον, ὡς αὐτὸς ἀθέλησε, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον ἄγμὴ τῷ πτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποιν.

"Επερος Κασάν Σταυροαναστάσιμος".

Ωδὴ ἀ. Κάματι Θαλάσσης.

Βίματι Πιλάτου, παρίσταται Θέλων, ἀνόμῳ κρίματι, ὥσπερ χριπός ὁ χριτής· καὶ ἐκ χειρὸς ἀδικίας εἰς τὸ πρέσεωπον ρωπίζεται ὁ Θεὸς, διὸ φρίττουσι τὴν καὶ τὰ οὐράνια.

Ηγλαύκας τὰς Θείας, παλάμας σου Σωτέρ, ἐρ τῷ
σύριντῷ σου, καὶ ζωοφόρῳ Σταυρῷ, καὶ στο
γάγω τὰ ἔθνη, εἰς ἐπίγεωσίν σου Δέσποτα, προσκυ-
νῶντα Κύριε, τὴν ἔνδοξόν σου Σταύρωσίν.

Σταυροθεοτοκίον.

Γιστατο δακρύων, πηγὰς ἀφιεῖσα ἡ Υπεράμωμος, ἐν
τῷ Σταυρῷ σου Σωτήρ, τὰς ἐκ πλευρᾶς σου ράνιδας
τῷ αἵματῷ ακθορώσα Χριστὲ, καὶ τὴν σὴν ἀνείκα-
στος, συμπάθειας δοξάζουσα.

Επερος Κανὼν εἰς τὴν Υπεραγίαν Θεοτόκου, οὐ ν ἀκρον.
Μῆτερ Θεοῦ τὴν ἀφθονόν μοι δὸς χάριν.

Ωδὴ ἀ. Ως ἐν ἅπειρῳ πεζεύσας.

Μεταλαβοῦσα ἡ Εὐα τῆς τοῦ φυτοῦ, παρικόσον βρῶ-
σεως, ἐπεισάγει τὴν ἀράν· ἀλλ’ αὐτὴν διέλυσθες
Δέψη, εὐδογίας ἀπαρχὴν Χριστὸν κυήσασα.

Ημαργαρίτην τῆς Θείας ἐξαστραπῆς, τὸν Χριστὸν
κυήσασα, τῶν παθῶν μου τὴν ἀχλὺν, καὶ πται-
σμάτων τάραχον Ἀγρὴ, διασκέδασον φωτὶ τῆς σῆς
λαμπρότητος.

Τὴν τῷ ἔθναι προσδοκίαν ὁ Ἰακώβ, τὸν ἐκ σου
σαρκούμενον, προεώρα μυστικῶς, νεοροῖς τοῖς ὄμ-
μασι Θεόν, τὸν ρυσάμενον ἡμᾶς τῇ μεσιτείᾳ σου.

Εχλεοιστότων ἀρχότων ἐκ τῆς φυλῆς, τοῦ Ἰουδαίου
Πάναγκος, δούλιος σου καὶ Θεός, προελθὼν ἡγρύμε-
νος τῆς γῆς, τῶν περάτων ἀλιθῶς τυπ ἐβασίκευσεν.

Ωδὴ γ. Ο Ειρμός.

Οὐκ ἴστις Ἀχιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψω-
σας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στέ-
ρεσθεισι ἡμᾶς ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια:

Μεδὺ σταυρούμενον σαρκὶ, παθορώσα ἡ κτίσις, διε-
λέγετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ παλάμη τοῦ δι-
ἡμᾶς Σταυρωθέντος κραταιῶς συνείχετο.

ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β' 129

Θανάτῳ θάνατος λυθεῖς, κεῖται δείλαιος ἀπόκους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἐνθεον προσβολὴν, πεκροῦται ὁ ἴσχυρός, καὶ δωρεῖται πᾶσιν ἡ αἰσθασίας.

Θεοτοκίου.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγρή, πᾶσαν φύσεως τάξην, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα. Θεὸς γὰρ ὑπερφυῖαις συνέλαβες ἐρ γαστρὶ καὶ τεκοῦσα μένεις ἀνιπάρθενος.

Ἐτερος Σταυροαναστάσιμος. Σὲ τὸν ἐπὶ θάτῳ.

Τάφῳ τριημερεύσας, ἀνέσησας ζωοποιῶν ἐγέρσαι, τοῦτο πρὶν θανατωθέντας, καὶ καταδίκης λυόμενοι, χαρμονικῶς ἥγαλλοντο: Ἰδοὺ ἡ λύτρωσις, ἡλθεῖς Κύριε, κραυγάζοντες.

Δόξα τῇ σῇ Ἐγέρσαι, Σωτὴρ ἡμῶν, ὅτι ἡμᾶς ἔβη Ἄδου, καὶ φθορὰς τοῦ θανάτου ἐρρύσας ὡς πετροδύταμος, καὶ μελῳδοῦντες λέγομεν: Οὐκ ἔστιν Ἀγιός, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε, Θεοτοκίου.

Σὺ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὡς ἐβλεψας τιτρωσκάμενον λόγχη, ἐτρώθης τὸν καρδίαν, Υπεραγία πανάρμεμε, καὶ θαυμβουμένη ἐλεγες: Τί σοι ἀπέδωκε, τέκνο, δῆμος ὁ παράνομος;

Ἄλλος τῆς Θεοτοκού. Οὐκ ἔστιν Ἀγιός ὡς οὐδὲ ποτέ πευστήν μου σάρκα καὶ θιτήν, πάναγρος Θεομῆτορ, ἐκ γαστρός σου ἀφράστως, προσδαβὼς ὁ ἀγαθός, καὶ ἀφθαρτίσας ἀυτὴν αἰωνίως ἔσυτῷ συνέσσεσ.

Ηεὸς σαρκούμενον ἐκ σοῦ καθορῶντες Παρθένε, ἐξεπλήττεντο φόβῳ, τῷν Ἀγγέλων οἱ χοροί, καὶ ὡς Μιτέρα Θεοῦ, ἀστυγήτοις ὕμνοις σε γεραστρούσιν.

Εξέστη ὄρος ἰοπτὸν, βλέπωντες ὁ Προφήτης Δανιήλ, ἐξ οὗ λίθος, ἐτμῆθη ἄνευ χειρῶν, καὶ τῷ δαμόνων βαμούς, Θεομῆτορ κραταιῶς συνέτριψε.

Οὐ σθένει λόγος σε βροτῶν, οὔτε γλῶσσα Παρθένε, εὐφημῆσαι ἀξίως ἐκ σοῦ γαρ ἄποι σπορᾶς ζωδέτης Χριστὸς, σαρκαθῆναι πάναγρες μυδόνιος.

130 ΤΗΣ ΟΚΤΩΝΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΑ. Β.

Ωδὴ δ. Ο Ειρρός,

Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, οὐ δεκτὴ
Εκκλησία Θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζομεν, ἐκ
διανοίας παθαράς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα. Τροπάρι.

Τὸς ξύλον ἥμινε, Χριστὲ τῆς ὄντως ζωῆς ὁ Σταυρὸς
γὰρ ἐπάγῃ, καὶ ἀρδευθεὶς αἴματι καὶ ὕδατι, ἐξ
ἀκηράτου σου πλευρᾶς, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησεν.

Οὐκέτι δφις μοι φευδῶς τὴν θέωσιν, ὑποβάλλει.
Χριστὸς γὰρ ὁ Θεούργος, τῆς ἀνθρώπων φύσεως,
οὗν ἀκαλύτως τὴν τρίβον, τῆς ζωῆς μοι ἀνεπέτασεν.
Θεοτοκίον.

Ως. δητῶς ἀφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς
Θεοτόκε Θεοπρεπῶς, πέφυκε κυήσεως, τοῖς ἐπὶ¹
γῆς καὶ οὐρανοῦ, αἰπάρθενε μυστήριον.

Άλλος Σταυρὸς. Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν.

Τὸν τίμιον σου Σταυρὸν σέβομεν, καὶ τοὺς ἄλλους
Χριστὲ, καὶ τὴν ἀγίαν λόγχην, σὺν τῷ καλάμῳ
στέφαρον, τὸν ἐξ ἀκανθῶν, δι’ ὃν ἐκ τοῦ Αδού. φθο-
ρᾶς ἐρρύσθημεν.

Τάφος Σωτήρ σε ὑπεδέξατο, ἐκουσίως νεκρὸν, ὑπέρ
ἡμῶν ὀφθέντα ἀλλ’ οὐδαμῶς δεδύνηται, Λόγος κα-
τασχεῖ ἡώς Θεὸς γὰρ ἀνέστης, σώζω τὸ γένος ἡμῶν.
Θεοτοκίον.

Ηεοκυῆτορ αἰπάρθενε, η Σωτῆρα Χριστὸν, βράτοις
ἀποτεκοῦσα, χιρδύνων καὶ κολάσεων, λύτρωσαι
ἡμᾶς, τοὺς προσφεύγοντας πίστει, τῇ θείᾳ σκέπησον.
Άλλος τῆς Θεοτόκου Χριστός μου δύναμις.

Υμοῦμεν Ἀχραντε, σὲ τὴν πατάμωμον, διὰ σὸν οἱ
σωθέντες, καὶ εὔτεβῶς, μέλποντες κράυγασσομεν:
Εὐλογημένη η Θεὸν, αἰπάρθενε κυήσασα.

Τὸς φῶς τὸ ἀδυτον, Παρθένε τέτοκας, τοῖς εν σκό-
τει τοῦ βίου διὰ σαρκὸς, φαινον παμμακάριστο,
καὶ τοῖς ὑμνοῦσί σε χαράν, αἰπάρθενε ἐπύγασσας.

Η χάρις ἡνθησεν, ὁ νόμος πέπαυται, διὰ σοῦ Πα-
νάγια· σὺ γὰρ ἀγνῆ, τέτοκας τὸν Κύριον, τὸν
παρεγόμενον ἡμῖν, αειπάρθενε τὸν ἄφεσιν.

Νεκρὸν μὲν ἔδειξε, φυτοῖς ἀπόγευσις, τῆς ζωῆς δὲ τὸ
ζήλον ἐκ σοῦ φανεῖ, Πάντας αὐτέστησε, καὶ Πα-
ράδεισου τῆς τρυφῆς, χειρορόμον με κατέστησεν.

Ωδὴ ἡ Ο Ειρμός.

Τῷ θέλειῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὄρθριζόρτων
σοι ψυχὰς πόθῳ, καταίγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι
Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντας Θεὸν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμά-
των ἀνακαλαύμενον.

Τροπάρια.

Υποχώρει μοι τὰ Χερζυβίμ, τοῦρ καὶ ἡ φλογίνη ἑρμ-
φαῖα Δέσποτα γῶτά μοι δίδωσι, σὲ εἰδούτα Λόγε
Θεοῦ, τὸν ὄντας Θεὸν, Ληστῇ σδοντοίσαντα τὸν Πα-
ράδεισον.

Οὐκ ἔτι δέδοικα τὸν εἰς γῆν, Δέσποτα Χριστὲ ὑπο-
στροφήν· σὺ γὰρ ἐκ γῆς με ἀνήγαγες, ἐπιλελημέ-
νον δὲ εὐσπλαγχνίας πολλῆν, πρὸς ὑψος ἀφθαρσίας
τῇ Ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκους εἰκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀ-
γαθῆς, ὁμολογοῦντας διάσωσον· σὲ γὰρ προστασία
ἀκαταμάχητον κεκτίμεθα, τὸν ὄντας Θεογεννήτριαν.

Εἴτερος Σταυροαναστάσιμος, Θεοφανείας σου Χριστέ.

Βράφει τοῦ ξύλου ἐρ Εδέμ, ἀπατιθεὶς εἰς φθορὰν
κατώλισθεν, ὁ γενάρχης παρακούσας Κύριε, ἐν-
ταῦτης τῆς σῆς ὑπεράγαθε· ἀλλὰ τοῦτον διὰ Σταύρου
πάλικ ἀνήγαγες, εἰς τὸ πρῶτον καθόλος, ὑπέκκος τῷ
Πατρὶ Σῶτερ γενόμενος.

Τῷ σῷ Σανάτῳ ἀγαθὲ, τὸ τοῦ Σανάτου ἴφαντας
κράτος, καὶ πηγὴ ζωῆς ἡμῖν ἀνέβλυσε, καὶ ἀ-
δανασία δεδώρηται. Διὰ τοῦτο σου τὴν Ταφὴν καὶ
τὴν Ἀναστάσιν πίστει προσκυνοῦμεν, διὸ ἡς ὁς Θεὸς
κόσμον πάντας κατεφωτίσας.

132 ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β.

Θεοτοκίου.

Ο κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς, καὶ Ποιητὴς τῶν ἀπάντων
Κύριος, ἐν τῇ σῇ Πανάμωμε κατόψισεν, ἀπορρίπτως
μητρὰ δοξασάσσε, ύπερτέραν τῶν οὐρανῶν, ἀγιωτέραν τῶν
ταγμάτων ἀύλων. Διὸ νῦν οἱ ἐπὶ γῆς σὲ μακαρίζομεν.

"Άλλος τῆς Θεοτάκου. Τῷ Θείῳ φέγγεισου ἀγαθέ-

Α γνείφ λάμψα τηλαυγῶς, Θείου ἐνδιαιτημα, τοῦ
Δεσπότου πανύμνητε γέγονας· σὺ γὰρ μονη, Μή-
τιρ εἰδείχθης Θεοῦ, ἀγκάλαις ὥσπερ βρέφος τοῦτον
βαστάσασα,

Φοροῦσα καλλος τὸ νοτὲν τῆς ὥραιοτάτης σου ψυχῆς,
Φ Νύμφη Θεῖς ἐχρημάτισας, κατεσφραγισμένη τῇ παρ-
θενίᾳ σεμνὴ, καὶ φέγγει τῆς ἀγνείας κόσμον φαιδρύνουσα.

Ερινείτω σύστημα δυστεβῶν, τῶν μὴ κηρυττόντων σε
διαρρήδην, αγνῆν Θεομήτορα· σὺ γὰρ πύλη Θείου
φωτὸς εἰδείχθης ἡμῖν, τὸν ζόφον τῶν πταισμάτων δια-
σκεδάζουσα.

Ωδὴ σ'. Ο Είρμος.

Τοῦ βίου τὸν Θάλασσαν, ψουμένην καθορῶν, τῷ
πειρασμῶν τῷ κλυδῶνι, τῷ ευδίφ λιμένι σου προσ-
δραμῶν, βοῶ σοι: Ακάγαγε ἐκ φθορᾶς τὸν ζωὴν μου
πολυέλεε.

Τροπάρια.

Σταυρούμενος Δέσποτα, τοῖς μὲν ἥλοις τὸν ἄραν, τὴν
καθ' ἡμῶν ἔξηλειψας, τῇ δὲ λόγχῃ νυττόμενας τὸν
πλευράν, Αδαμ τὸ χειρόγραφον, διαρρίξας τὸν κόσμον
πλευθέρωσας.

Α δὲν κατευνέχεται, δι απάτης πτερνισθείς, πρὸς
τὸ τοῦ "Άδου βάραθρον" ἀλλ' ὁ φύσει Θεός τε καὶ
συμπαθής, κατῆλθες πρὸς ἔρευναν, καὶ ἐπ' ὥμιων βα-
στάσας συνανέστησας.

Θεοτοκίου.

Ε πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν
κυβερνῆτιν Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἀστατόν
καὶ δενόν, κατεύνασσον τάραχον, καὶ γαλήνην παρτάχον
τῇ καρδίᾳ μου.

"Ετερος Σταυροαις. Συνεσχέθη, ἀλλ οὐ κατεσχέθη.

Xριστοκτόνος, και προφητοκτόνος ἐφι 'Εβραίων ἡ πληθύς ὡς γὰρ Προφήτας πάλαι, αλιθείας από τοὺς μεντοτικὰς ἀκτῆς, κτεῖγαι οἰκι ἑδεδοίκει, οὔτω και πυρ τὸν Κύριον, ὃν ἐκήρυξτον ἐκεῖνοι τότε, φθόνω βαλλόμενοι ἔκτειναν· ἀλλ ἥμιν γόγονε ζωὴ ἀυτοῦ ἡ ρεκρωτις.

Sυνεσχέθης, ἀλλ οὐ κατεσχέθης, Σῶτερ ἐν τῷ μηνιατορὶ εἰ γὰρ καὶ ἔκουσιώς, ἀπεγένσω τοῦ Θανάτου Λόγε, ἀλλ ἀνεστης ὡς Θεὸς ἀθάνατος, σύνεγείρας τοὺς δεσμίους, τοὺς ἐν "Ἄδῃ, και χαρὰν Γυναιξὶν ἀντὶ τῆς λύπης τῆς πρὶν ἀνταλλαξάμενος. Σταυροθεοτοκιαν.

A"τιμόν σου και ἐκλεῖπον ὄφει, εἶδος σφρκός παρεκβοτούς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους· τῆς θεότητος και γὰρ οὐσίᾳ, ὥραιος κάλλει τῷ Δαυὶδ ἑδείκησο. Άλλα ρέβδω σου τῆς βασιλείας, ἔχθρῶν συντρίψας ισχύει, ἐλεγεν ἡ 'Αγνή, ὡ Τιέ μου και Θεε, τάφου ἀνάστητι.

"Άλλος τῆς Θεοτόκου. Τοῦ βίου τὴν Θάλασσαν.

O μέγας προέγραψεν, ἐν Προφήταις Μωϋσῆς, κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν καὶ στόλον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν σάρκωσιν, τὴν ἐκ σοῦ τοῦ 'Υψιστού Μιτροπάρθενε.

Nεκροῦται ὁ Θάνατος, καταργεῖται και φθορά, τῷ τοῦ 'Άδαμ κατάκριμα, τῷ καρπῷ σου ὡ Δέσποινα, προσβαλὼν· ζωὴν γὰρ ἐγένυτας, ἐκ φθορᾶς λυτρουμένη τοὺς ὑμροῦντάς σε.

O νόμος οὐδένησε, και παρῆλθεν ἡ σκια, τῆς πέρ νοῦν και ἐνοισαν ἐκφαντείσης μοι χάριτος τῆς ἐκ σοῦ, Παρθένε κυῆσεως, τοῦ Θεοῦ και Σωτῆρος πολυύμνητε.

Κοιτάκιον. Ήχος ὁ ἀυτός. Τὸν ὑπέρ ημάν.

Tῇ ζωαρχικῇ παλάμῃ τοὺς τεθκεώτας, ἐκ τῶν ζωρῶν κευθμόνων ὁ ζωοδότης, ἀναστησας ἀπαντας Χριστὸς δ Θεὸς, τὴν Ανάστασιν ἐβράβευσε τῷ βροτειῳ

134 ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΙΧΟΣ ΠΛ. Β.
φυράματι: ὑπάρχει γὰρ πάρτως Δωτήρ, ἀνάστασις,
καὶ ζωὴ, καὶ Θεὸς τοῦ παντός. Οὐ Οἶκος:

Γρός Σταυρὸν καὶ τὸν Ταφὸν σου, Ζωδότα, ἀνυμνῦμεν
οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν ὅτι τὸν "Ἄδην ἔδισας,
ἀθάνατε, ὡς Θεός παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέ-
στις καὶ πύλας τοῦ" Αἵδου συγέτριψας. καὶ κράτος τοῦ
βαράτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμεν
σε πόθῳ τὸν ἀναστάτα, καὶ καθελότα ἐγχθρῷ τὸ κράτος
τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σε
πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελών
τοῦ ὄφεως, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν ἐκ τῆς πλάνης τοῦ
ἐγχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς." Οὐθενὶ ἀνυμνῦμεν εὔσεβας τὴν
Ἀνάστασίν σου διῆς ἐσωσας ἡμᾶς ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Ωδὴ ζ'. Ο Ειρήνης.

Δροσοβόλος μὲν τὴν κάμικον εἰργάσατο, "Αγγελος τοῖς
όσιοις Παισί: τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγος πρε-
σταγμα Θεοῦ τὸν τύραννον ἐπεισε βοῶν: Εὐλογητὸς
εἰ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τροπάρια,

Ουρόμενος τῷ πάθει σου ὁ "Ηλίος, ζόφος περιε-
βάλλετο, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐπὶ πάσσων δίσποτα τὴν
γῆν, τὸ φῶς συνεσκότασε βοῶν: Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυφιάσαντο Χριστὲ τῇ καταβάσεισου, φέργος τῷ
καταχθόνιᾳ. Ο Προπάτωρ δὲ θυμηδίας ἐμπλεως
ὁρθεῖς, χορεύων ἐσκίρτησε βοῶν: Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίου.

Διὰ σοῦ Μῆτρε Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάσῃ τῇ
οἰκουμένῃ φαιδρόν· τὸν γὰρ Κτίστην σὺ τῶν α-
πάντων τέτοκας Θεόν: ὃν αἰτισαι πάναγκες ἡμῖν, καὶ
ταπειφθῆται τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

"Ετερος Σταυροαναστάσιμος. Αφραττον Θαῦμα.
Ωξένοι τρόπου! τὸν Ἰοραΐη ὁ ρυσάμενος, εἰδου-
λειας τῆς τοῦ Φχραώ, σταυροῦται ἐκῶν ἐπ' αὐτοῦ,

καὶ ἡγείσι σειράς αμπλακημάτων· φέπισται μελωδοῖμεν·
Δυτρωτὸν ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Σε-πόρ. Σωτῆρα, ἐν τῷ κρατίῳ ἐσταίρεσσαν, πασα
κόμων παιδες ἀσεβεῖς, τὸν πύλας χαλκᾶς, καὶ με-
χλοὺς συκιδλάσαντα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδοί-
των· Δυτρωτὸν ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτοκίον.

Εἷας τῆς πάτα, ἐλευθερίας κυήσσασα, τῆς κατάρας
λύεις τὸν Ἀδὰμ, Παρθένε ἄγνη. Διὸ μετ' Αγγέ-
λων στε, σὺν τῷ Υἱῷ σου ὑμνοῦμεν καὶ βοῶμεν· Δυ-
τρωτὸν ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

* * * Άλλος τῆς Θεοτόκου. Δροσοβόλος μὲν

Nεαρίας τρεῖς ἡ κάμινος οὐκ ἔφλεξε, γέγυνοι πρό-
τυποῦσσα τὴν σὴν· τὸ γὰρ Θεον πύρ σε μη
φλέξαν φύκεν ἐν σοὶ, καὶ πάντας ἐδίδεξε βαῖν·
Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Mακαρίζοντος τὰ πέρατα σὲ πάνταγε, Μήτερ με-
τροεφήτευσας, φωτείζομενα φωτοβόλοις λαρυγγο-
ταῖς σταῖς, καὶ χάριτε μετέποντα βαῖν· Εὐλογητὸς
ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Oλεθρίους μὲν ὁδόντας μοι ἐνέπειρεν, δόξες ὁ πονη-
ρότατος· ἀλλ' ἀυτοὺς ὁ σὸς Θεομήτορ ἐθλασεν
Γίδες· ισχὺν δὲ μοι δέδωκε βαῖν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Gλαυτῆριον τῆς φύτεως σὺ πέφυκας, μόνη Θεομάκ-
ριστε· τὸν ἐπ' ὅμιλον γὰρ Χερουβίμ καθημένον
Θεόν, ἀγνάκαις βαστάζουσα· βαῖν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ
Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωδὴ Η. Ο Ειρμός.

Eἴκ φλογὸς τῆς ὄσκοις δράσον ἐπήγειρας, καὶ δικαιου-
θυστας ἔδατε ἔφλεξας· ἀπαντά γὰρ δράς, Χριστὲ
μόνων τῷ· βαύλεος Θεός· Σὲ ὑπεριψοῦμεν εἰς πάντας
τούς τοιώντας·

Τροπάρια.

Γνωδίαις τὸς πάλαι προφητοκτόνῳ λαὸς, Θεοτόρῳ
ὁ φθόνος ὑπὲπειρυγάσατο, σὲ ἐπὶ Σταυροῦ ἀνερ-
τήσαντα Λόγον Θεοῦ, ὃν ἐπεριψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Οὐρανίους ἀψίδας οὐ καταλέποπτας, καὶ εἰς "Ἄδην Φω-
τήσας, ὅλον συνήγειρας, κείμενον Χριστὸν σαπρίσ-
τὸν ἀνθρώπον, σὲ ὑπεριψοῦντα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας;
Θεοτοκίον.

Ε' καὶ φωτὸς φωτοδότην Λόγον συνέλαβες, καὶ τεκοῖσκε
ἀφράστως τοῦτον δεδόξασαι· Πιεῦμα γὰρ ἐν σοὶ,
Κόρη Θεῖον ἐσκήνωσεν· "ΟὭεν σε ἴμνοῦμεν, εἰς πάρτας
τοὺς αἰῶνας.

"Ἐτερος Σταυροανασ. "Ἐκστιθι φρίττων οὐρανέ.
Εφριξε πᾶσα ἀκοὴ, ὥπως ὁ "Ψιστος, ἐξων ἥλθει
ἐπὶ γῆς, τοῦ "Άδου τὸν ἰσχὺν χειρώσασθαι, διὲ
Σταυροῦ καὶ Ταφῆς καὶ πάντας διεγεῖραι κραυγάσει·
Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερι-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πέπαιται "Άδου τυραννίς, καὶ τὸ βασίλειον ἔξου-
δένωται λοιπόν. Σταυρῷ γὰρ, ἐπὶ γῆς πηγρύμ-
νος, ὁ ἐπὶ πάρτων Θεὸς, τὴν τοῦτον δυναστείαν κλ-
ηθεῖλεν. "Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
ὑπεριψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωτῆς ἀφάτου σου Χριστὲ, φιλανθρωπότητος ἡμί-
ἄρρυτων ἀγαθῶν! Ἐμὲ γὰρ καθορῶ ὀλύμπειν, ^{τοῦ}
εἰ τῇ τοῦ "Άδου φρονρῷ, τὰ πάθη ὑπομείνας ἐρρύσθι.
Διάστε εὐλογοῦμεν, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, καὶ ὑπε-
ριψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Άλλος τῆς Θεοτοκου. "Ἔκ φλογὸς τοῖς ὄστισι·
Διαχρόσῳ εσθῆτι ὥσπερ Βασίλισσαν, ὁ Ήρός σου λαμ-
πρύνας αἴγλη τοῦ Πιεύματος, σὲ ἐκ δεξιῶν ἀντοῦε-
σθισ Πάναγρε. "Οὐ ὑπεριψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο' θελήματι μέρω κόσμον παθάμενος, ἐξ αὐχράντου σου
κατέρας σερόντα δακτίζεται, ἀποθεκάστην φαστηλάσσει
φουδάμενος. "Οτι ὑπεριψεύχειν εἰς πτάντας τοὺς αἰῶνας.

Συγκεφίας τοῦ Λόγου στρός μὲ τὸν ἄνθρωπον ἐδοκί-
τημα Θεῖον Παναγίας πέφυκας, λάμψασα σαράν-
ταρθενίας λαμπρατιστική. "Οὗτον σὲ ύμινούμεν εἰς πτά-
τας τοὺς αἰῶνας.

Χρισταυγής σε λυχνία προδιετύπωσε, δεξιμένην ἀ-
φράστως φῶς τὸ ἀπράσιτον, γνώσει τῇ ἀυτοῦ
καταυγάζον τὰ σύμπαντα. "Οὗτον σὲ ύμινούμεν, Αγνή
εἰς τοὺς αἰῶνας. Οδὶ Θ'. Ο Ειρήνος..

Ηεὶς ἄνθρωποις ἴδειν ἀδύνατα, ὅκου τολμᾶ Ἀγγέ-
λων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγκη
ώραδη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες,
τοὺς ταῖς οὐρανίαις στρατιᾶς σὲ μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Παθῶν ἀμέτοχος σὺ διέρειγας, Λόγε Θεοῦ σαρκὶ πρό-
σομολίσας τοῖς πάθεσιν· ἀλλὰ λύεις τῷ παθῶν
τὸν ἄνθρωπον, πάθεσι χριματίσας, πάθος Σωτὴρ
μῶν· μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀπαδής, καὶ παντοδύκαρος.

Φθορὰν θανάτου καταδεξάμενος, διαφθορᾶς ἐτύρισες
φυχὴ Δέσποτα εἰς τῷ "Ἄδη, οὐ καταδέσποται· ἀλλὰ σύ-
περ ἐξ ὑπνου ἀναστὰς ἡμᾶς συγκύετρας. Τριαδικόν.

Ηεὶς Πατέρα Κιάν συγάναρχον, πάντες βροτοὶ ἐν χρι-
λεσμῷ ἀγνοῖς μὲρ δοξάζομεν, τὴν δὲ ἀρρήτον, καὶ
ὑπερένδρον, Πιεύρατος παναγίου δύναμιν σέβομεν
τράν· γὰρ ὑπάρχεις πανσέντεκτος Τριάς ασφάριστος.

"Ετερος Σταυροαρατ. Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερι,

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ὡς θυτὸς ζωδάτα, ἀλλὰ
τοῦ "Άδου τὴν ἰσχὺν διέλυσας Χριστὲ, συγεγείρας
τελεροῦς, οὓς καὶ συγκατέπιε, καὶ ἀπάσασις πᾶν παρέ-
σχεσίας Θεὸς, ποῖς ἐν πίστει καὶ πόνῳ στεφανούμενος.

Α γαλλιδόσθω ἡ πτίσες, καὶ ἀνθείτω ὁ πρέστας ὁ γαλλιδός Χριστὸς ἐκ τῶν σκερῶν, ἥγερθη ὁ Θεός. Ήσῦς σου θάνατε μὲν τὸ κέντρον; πράξαμεν τοῦ σου Ἀδη τὸ ντόκος; καθεῖτο σε εἰς γῆν ὁ ἔψαστας τὸ κέρας ἥπατος εὐσπλαγχνος.

Σταύροθεοτοκίον.

Φέρεις τὸ φέροντα πάντα, καὶ κατέχεις ὡς βρέφος, ἐν ταῖς χερσὶ τὸν ἐκ χειρὸς ῥυόμενον ἡμᾶς, πολεμεῖου ἔχθρον, ἄχραντε Δέσποινα, καὶ ὅρας ἐπὶ Σύλου, ὑψούμενον Σταυροῦ, τὸν ἐκ βόθρου κακίας ἡμᾶς ὑψώσαντα!

*'Αλλος τῆς Θεοτόκου. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν:

Α στὴρ ἐκλάμπων ἀνυαῖς Θεότητος, ἐξ Ἱακώβ τοῖς ζόφῳ πρατουριμένοις ἀνέτειλε διὰ σοῦ τὸν Πάνταρχο, Χριστὸς ὁ Θεὸς Λόγος σεσαρκωμένος· φωτίζομενοι, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαις σὲ μακαρίζομεν.

Πωσθεῖς δυνάμει τῇ σῇ καὶ χάριτι, σοὶ τὴν ὁδὸν προθύμως ἐκ παρδίας ἀνέθηκα. Άλλὰ πάτητο πρόσδεξαι Παρθένες ἀγνή, χάριν ἀντιδοῦσσα, σοῦ τὴν πολύφωτον, ἐκ τῶν ἀκιράτων θισταυρῶν Θεομακάριστο.

Ιστὸς ἐδείχθης σαφῶς Θεότητος, ἐν φυσικῷ τοῦ σώματος ὁ Λόγος ἐξύφανε, θεοφρυγός τὴν ἐμπὴν Παρθένες μορφήν· ἢν πέρ ἴνδειδυμένος, πάντας διέσωσε, τοὺς ἐκ διανοίας καθαρᾶς σὲ μεγαλύγοντας.

Νεκροῖς ἀνάστασις σὺν δεδάρηται, διὰ τῆς σῆς ἀφράστου, καὶ ἀρρήτου κυήσεως, Θεοτόκε πάνταγνε· ξῶν γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα περικειμένη, πᾶσιν ἐξέκαρψ, καὶ τὸ τοῦ Θανάτου ἀμειδὲς σαφῶς διέλυσε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχυρὰ Αναστάσιμα.

Ο Σταυρὸς σου Κύριε, ξῶν καὶ ἀνάστασις ὑπέρχει τῷ δικῷ σου, καὶ ἐπ' ἀυτῷ ποτοιθέτες, σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Η ταφῆσου Δέσποτα, Παράδεισον ἢνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς

Σὺ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς ἀυτὸν ἐκβοῶμεν: Σὺ ζῶν ὑπάρχεις ἡμῶν καὶ αἰαστατίς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Tρίτημερος ἀνέστης Χριστὸς, ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν Πρωπάτορα ἡμῶν. Διόσε καὶ δοξάζει, τὸ γέρος τὸν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν Ανάστασιν. "Ετερά Στγκυρὰ Ανατολικά.

Kύριε, μέγα καὶ φοβερὸν ὑπάρχει τῆς σῆς ἀναστάσεως τὸ μυστήριον. Οὕτω γὰρ προΐθετες ἐκ τοῦ τάφου, ὡς υἱόφιος ἐκ παστάδος, Θανάτῳ Θάνατον λύσας, ἵνα τὸν ἀδὲιαν ἐλευθεράσῃς. "Οθεν ἐν οὐρανοῖς Ἀγγελος χορεύουσι, καὶ ἐπὶ γῆς ἀνθρώποι δοξάζουσι, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην εἰσπλαγχνίαν σου φιλανθρωπε.

Ω παραγομοι Ιουδαῖοι, ποῦ εἰσιν αἱ σφραγίδες καὶ τὰ ἀργύρια, ἢ ἐδάκτυτε τοῖς στρατιώταις; Οὐκ ἐκλάπη ὁ Θησαυρὸς, ἀλλὰ ἀνέστη ὡς δυνατός: ἀντοι δὲ κατηγχύρωτε, ἀρυσάμενοι Χριστὸν τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν. Λίτορος προσκυνήσωμεν.

Σφραγισθέντος τοῦ μνήματος, πῶς ἐσυλλίθητε Ιουδαῖοι, φύλακας καταβισάκτος, καὶ σημεῖα θέγετες; Τῶν θυρῶν πεκλεισμένων, προηλθετε ὁ Βασιλεύς. "Η ὡς νεκροὶ παραστήσατε, ἢ ὡς Θεὸι προσκυνήσατε, σὺν ἡμῖν μελῶδοις οὗτες: Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Αναστάσει σου.

Tὸ ζωοδόχου σου μῆμα, αἱ Μυροφόροι γυναικεῖς, ὃ διρόρεσαν κατεκλαύθον Κύριε, καὶ μύρα βαστάζουσαι, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχρωτον μυρίσαι ἐπεζήτοντες. Εὔρον δὲ φωτεφόρον Ἀγγελον, ἐν τῷ λίθῳ καθίμενον, καὶ πρὸς αὐτὸς φέργγεμενον, καὶ λέγοντα: Τί δικρύετε τὸν ἐκ πλευρᾶς πιγάσαυτο τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν; τέ ἐπιζητεῖτε ὥσπερ Θυητὸν ἐν μερίματε τοι παθάτορις Δραμοῦσαι δὲ μᾶλλον, ἀπαγρεύτας τοῖς αὐτοῦ Μαδη-

140 ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

ταῖς τῆς ἀυτοῦ ἐνδόξου Ἀναστάσεως, τὴν παγκόσμιον
χαρμονίαν. Εἳς γὰρ καὶ ἡμᾶς Σωτήρ φωτίσας, δώρησαι
ἰδασμὸν, καὶ τὰ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, διὰ Μακαρισμού.

Mνήσθητί μου ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἐλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με ὡς μόνος φιλάιθρωπος.

Dιὰ ξύλου τὸν Ἄδαμ ἀπατηθέντα, διὰ ξύλου Σταυροῦ
πάλιν ἔσωσας. Ληστὸν βοῶντα: Μνήσθητί
μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Tὸν ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ προσηλωθέντα, καὶ τὸν
χόσμον ἐκ πλάνης ρυσάμενον, συμφώνως πάντες
Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Aδου πύλας καὶ μοχλούς συντρίψας Ζωοδότα, ἀνέσησας
ἀπαντας, Σωτήρ βοῶντας: Δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Mνήσθητί μου ὁ τὸν θάνατον σκυλεύσας, τῇ Ταφῇ
σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα,
πληρώσας ὡς εὔσπλαγχνος.

Mυροφόρος ἐν τῷ μνήματι ἐλθοῦσαι, τοῦ Ἀγγέλου
κραυγάζοντος ἥκουον: Χριστὸς ἀνέστη, φωτίσας
τὰ σύμπαντα. Δόξα.

Tὸν Πατέρα καὶ Γίον δοξολογοῦμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα
τὸ ἄγιον λέγοντες: Τριάς ἀγία, σῶσον τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Hαρρήτως ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα
τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε, τοὺς σὲ
μεταχαλύοντας.

Τέλος τοῦ πλαγίου δευτέρου Ηχου.

Ἐκτος μελωδὸς, ἀλλ' ὑπέρπρωτος πέλεις,

Ο δεύτερος σὺ τῶν μελῶν δευτερεύων.

Τὰς ἱδονὰς σὺ διπλοσυνθέτους φέρεις,

Τοῦ δευτέρου πῶς δευτερεύων δευτέρως.

Σὲ τὸν μελιχρὸν, τὸν γλυκὺν, τὸν τέττιγα,

Τὸν ἐν πλαγίοις δευτέρον, τίς οὐ φίλε;

Η ΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸν Κύριον εὐέκχραξα, Στιχηρά λαμπτάσιμα.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τῷ συντρίψαντι
Θάνατον τὸ κράτος, καὶ φωτίσαντι ἀνθρώπων τὸ γέ-
νος, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων κραυγάζοντες: Δημιουργέ
καὶ Σωτὴρ ἡμῶν δόξασοι.

Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτὴρ, καὶ ταφὴν δὲ ἡμᾶς, θανάτῳ
δὲ ὡς Θεὸς, Θάνατον ἐνέκρωσας. Διὸ προσκυνοῦμεν
τὴν τριμερόν σου Ἀνάστασιν, Κύριε δόξασοι.

Απόστολοι, ιδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Δημουργοῦ, ἐ-
θάμασαν βοῶντες τὴν αἵνεσιν τὴν Ἀγγελικήν:
Αὕτη ή δόξα τῆς Ἔκκλησίας, οὗτος ὁ πλοῦτος τῆς
βασιλείας. Ο παθὼν δὲ ἡμᾶς Κύριε δόξασοι.

“Ετερα Στιχηρά Ἀνατολικά.

Kαν συνελήφθης Χριστὲ ὑπὸ ἀνόμων ἄνδρῶν, ἀλλὰ
σύμου εἶ Θεὸς, καὶ οὐκ αἰσχύνομαι. Εμαϊχθυς
τὸν ρῶτον, οὐκ ἀρνοῦμαι. Σταυρῷ προσηλώθης, καὶ
οὐ κρύπτω. Εἰς τὴν Ἔγερσίν σου καυχῶμαι: ὁ γάρ
Θάνατός σου ζωή μου, παντοδύναμες καὶ φιλάνθρωπε,
Κύριε δόξασοι.

Δαῦτικὴν προφητείαν ἔκπληρων, Χριστὸς μεγαλεό-
τητα, ἐν Σιών τὴν οἰκείαν Μαθητῶν ἐξεκάλυψεν,
αἰνετὸν δειπνὸν ἑαυτὸν, καὶ δοξαζόμενον. οἷς, σὺν Πα-
τρίτε καὶ Πιεύματι ἀγίῳ πρότερον μὲν ἀστάκεν ὡς
Λόγον· ὅστερον δὲ δὲ ἡμᾶς σέσαρκωμενον, καὶ γενέ-
θέντας ὡς ἄνθρωπον, καὶ ἀναστάτα κατ' ἔξουσίην ὡς
φιλάνθρωπον.

Kατῆλθες ἐν τῷ “Ἄδη Χριστὲ ὡς ἥβουλόθης, ἐσκύ-
λευσας τὸν Θάνατον ὡς Θεός, καὶ Δεσπότης, καὶ

142 ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

ἀνέστης τριήμερος, συναναστάσας τὸν Ἀδὰμ, ἐκ τῶν τοῦ
Ἄδου δεσμῶν καὶ τῆς φθόρας, κραυγάζοντα καὶ λέγοντα: Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ε τάφῳ κατετέθης ὡς ὁ ἐπνῶν Κύριε, καὶ ἀνέστης
τριήμερος, ὡς δυνατός ἐν ἰσχυΐ, σύναναστησας τὸν
Ἀδὰμ, ἐκ τῆς φθόρας τοῦ θάνατου, ὡς παντοδύναμος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Mήτηρ μὲν ἐγνώσθης, ὑπέρ φύσιν Θεοτόκε ἔμεβός δὲ
Παρθένος, ὑπέρ λόγον καὶ ἐννοιαν, καὶ τὸ Θαῖμα
τοῦ τόκου σου ἔρμινεῦσαι γλῶσσα σὺ δύκατα. Παρθένος
ἔσου γὰς οὖσις τῆς συλλήψεως Ἅγνη, ἀκατάληπτός εἶπο
ὁ τρόπος τῆς κυήσεως ὅπου γάρ βαύλεται Θεός, οὐκάται
φύσεως τάξις. Διόστις πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γνώ-
σκοντες, δεόμεθάσου ἐκτενῶς. Πρέσβεις τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ήμῶν. Εἰς τὸν Στίχον, Στιγμή.

Aνέστης ἐκ τοῦ τάφου Σωτὴρ τοῦ κόσμου καὶ συ-
νήγειρας τοὺς ανθρώπους, σὺν τῇ σαρκὶσου. Κύριε
δόξασοι. Τὰ κατὰ Ἀλφάβιτον.

Tὸν ἀναστάτα ἐκ νεκρῶν, καὶ φωτίσαντα πάρτας,
δεῦτε πρεσβυτήσαμεν. Ἐκ τῆς τοῦ Ἀδου γάρ τυ-
φαννίδος ήμᾶς ἀλευθέρωσε, διὰ τῆς ἀυτοῦ τριήμερου
Ἐγέρσεως, ζῶντας ήμεν δωρισάμενος, καὶ τὸ μέγα ἐλεός.

Yπὸ τοῦ Ἀδου κατελθὼν Χριστέ, θάνατον ἐσκύλευ-
σας, καὶ τριήμερος ἀναστὰς ήμᾶς συναρέστησας,
δοξάζοντας, τὴν σὴν παντοδύναμον Ἐγερσίν, Κύριε
φιλάνθρωπε.

Fοβερὸς ὄφεις Κύριε, ἐν τάφῳ κείμενος, ὡς ὁ ἐπ-
νῶν ἀναστὰς δὲ τριήμερος ὡς δυνατός, τὸν Ἀ-
δὰμ συναρέστησας, κραυγάζοντα: Δόξα τῇ Ἀναστά-
τησει σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Yπὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπην, πάρτες οἱ γυγε-
νεῖς προσπεφευγότες βοῶμέν σοι: Θεοτόκε οὐ εἶπες

ἵμωρ, ρῦσαι ἡμᾶς ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄπολυτίκιου.

Kατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν Θάνατον, ἡγέωξες τῷ Ληστῷ τὸν Παράδεισον, τῷ Μυροφόρων τὸν Θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀπόστολοις κυρύτειν ἐπέταξας: "Οτι ἀνέστις Χριστὲ ὁ Θεός, παρεχώ τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ζῆσθαι.

Θεοτοκίον.

Oς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως Θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας πανύμνυτε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀτάγαγε. Σὺ γὰρ τοῖς ἑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν. Ή πρὸ τούτου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκου πάλιν μένεις Παρθένος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΓΓ.

Ἐν τῷ Μεσογυατικῷ Κακῷ Τριαδικός, οὐδὲ ἄκρος. Αἰνῶ Τριάς σε τὴν μοναρχικὴν φύσει.

Ωδὴ ἀ. Νείστεισου πρὸς γεωδῖην.

Aγορεύοντος μόνον τὸ στόμα, τὸ νερὸν τῆς καρδίας, καὶ χείλη τὰ ἔνυλα, πρὸς αἰνεσίν σου τρίφωτε, μίσθεότης ἀπάντων, ἄδειν σοι φόδνην, φωτουργὲ χαριτίριον. Ιδε τὸ ὑπερβάλλον, τῆς σῆς χρηστότητος δεῖξης, διέπλασας ἄνθρωπον, Τριάς ἀπειρρόδύναμε, μοιον, εἰκόνα πυλίνην, σοῦ τῆς ἀρχικῆς πλαστουργὲ χυριστήτας.

Nοῦς ὁ ἀναρχος Λέγον συναϊδίως γεινίσθας, καὶ Πνεῦμα συνάναρχον ἐκλάμψας, κατηξίωσεν ἔνα Θεὸν κατ' οὐσίαν σύμμορφον, ἡμᾶς προσκυνεῖν τρισύποστατον.

Θεοτοκίον.

Oφθις ἐπὶ τῆς βάτου τῷ Μωϋσεῖ Θεῷ Λόγῳ, αἷς πῦρ καθαρτήριον, μὴ φλέγον δὲ τὸ σύρολον, τὴν ἐκ Παρθένου προτυπῶν σου σάρκωσιν, δι' ἣς τοὺς βροτούς ἀνεμόρφωσας.

Ωδὴ γ'. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς.

Τὸκ ἐνικὸν καὶ τριλαμπῆ, καὶ παντουργόν σε Δεσπότην,
τὴν, ἀνυμοῦντες τῶν ἀμαρτίων, καὶ τῶν περιβολῶν
αἰτοῦμεν λύτρωσιν, ἀπειροδίναμον Θεόν. Μὴ δύνη^{ται}
παρίδης τοὺς πίστει, σοῦ τὴν ἀγαθότητα δοξάζοντας.

Pαῦλον ἀδαμυνός ὥφθις ἐκ Πατρὸς, ως ἀπὸ ρίζης ἀνάρ-
χου, Θεός Λόγος καὶ ἰσοσθέτης, σὺν τῷ συμφυῖ
καὶ Θείῳ Πνεύματι· καὶ διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, τρι-
δικῆν τοῖς προσώποις, μίαν κυριότητα δοξάζομεν.

Iσοκλεῖ καὶ συμφυῖ, τὴν τρισυπόστατον φύσιν,
μερίστως καὶ διαιρετῶς, καὶ μοναρχικὴν Τριάδα
πάντες σὲ δοξολογοῦμεν οἱ πιστοί, καὶ πρεσκυροῦντες
αἰτοῦμεν, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

A'ναλλοιώτως τοῖς βροτοῖς, ὅμοιωθεὶς κατὰ πάντα^{τον}
Θεοῦ Λόγε, Κόρης ἐξ ἀγρῆς προῆλθες σαφῶς,
καὶ πᾶσιν ἐδείξας τὴν Θεαρχίαν τριλαμπῆ, καὶ τὴν
τῇ οὐσίᾳ, τῷ ἀπαραλλάκτῳ ὑποστάσεων:

Κάθισμα Τριαδικόν. Ὁ διὲ ἐμὲ ἀνασχόμενος.

Hμαρτικότας ἐλέησον, Τριάς ἄγια τοὺς δούλους σου,
καὶ δέξαι μετανοοῦντάς σοι εὔσπλαγχνος,
συγχωρήσεως ἀξιώσον.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Tὰς κακωθείσας ψυχὰς ἡμῶν, ταῖς ἀμαρτίαις ἀγά-
θινον πάναγνε Θεοτόκε, καὶ λύτρωσαι πτω-
μάτων, τοὺς σὲ ὑμιοῦντας Θεονύμφευτε.

Ωδὴ δ'. Ὁ πατρικοὺς κόλπους.

Sυνέκτικὴ τρίφωτε Μονὰς, Θεαρχικὴ καὶ σωστικὴ τῶν
ὅλων, τοὺς ὑμιωδοὺς τὴν περιφρούρισον, καὶ σῶσον
ἐκ Θλίψεως, καὶ παθῶν, καὶ πάσης κακώσεως.

Sημαντικῶν λεξέων τῆς σῆς ἀκαταλήπτου τριφασοῦ
Θεότητος, ἀποροῦντες ἀνυμοῦμέντες φιλάνθρωποι
Κύρε, καὶ δοξάζομέν σου τὴν δύναμιν.

Επί της γῆς ὡς ἐρ οὐρανοῖς, σὺν Ἀσωμάτῳ τοῖς χοροῖς, Μονᾶς καὶ Τριάς, ἀμερίσως μερίζομεν.

Ταῦτας πατρικής δόξης ἐκ ἔκστασις, εἰς τὴν ἡμέτερην ἐσχατιὰν κατῆλθες ἐκών σαρκωθεὶς ὁ ὑπερέστιος, καὶ πάντας αὐθιστας, πρὸς τὴν Θείαν δόξαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ωδὴ ἡ. Οἱ ἀρθρίζοντες.

Η αρχίφωτος Φύσις, Τριάς τοῖς χαρακτήρσι, καὶ Μονᾶς ἐν βουλήσει, καὶ δόξῃ καὶ τιμῇ, κραταιῶν πρᾶς, εἰς τὴν σὴν ἀγάπησιν. Δίς.

Νοῦ καὶ Λόγος καὶ Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεαρχίαν καὶ τρισθλιον Φύσιν, δοξάζοντες αἰτοῦμεν, ρυσθῆναι περασμῶν, καὶ παντοίων Θείψεων. Θεοτοκίου.

Μορφωθεὶς Θεοῦ Λόγος, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, εἰς ἀγίας Παρθένου, Τριάδα ἐν Μονᾷ, εἰδίδαξες δινεῖν σύμμορφον καὶ σύνθρονον.

Ωδὴ σ'. Ναυτιῶντα σάλω.

Ο μεθόξω κράτει, τὴν μοναρχίκην Θεαρχίαν, τρισὶν ὄπουστάσει πεφυκιῶν, ἀπαραλλάκτως ἀλλήλαις δοξάζομεν, τὴν διαφορὰν ἔχοντας μόνην, τῆς ὑπερητικῆς ἴδιότητος. Δίς.

Νοεράτε ταῖς τῶν Ἀγγελικῶν διακόσμων, αἰνουσιστε τρισθλια Μοναρχία μεδ' ἀν καὶ ἡμεῖς ἐν πηλίνοις στόμασιν, ὡς ποιητικὸν ἀπάγτων μόνην, συμμολογοῦμεν, καὶ πιστῶς δοξάζομεν.

Θεοτοκίου.

Α πορρήτῳ λόγῳ, Λόγος γεννηθεὶς ἐξ Ἡλίου Πατρὸς, ἄλλος Ἡλιος πρὸαιώνων, ἐκ τῆς Παρθένου ἐσχάτως ἀνέτελε, καὶ μοναδικὸν τρισὶν Προσάποις τῷρες απεριγόντον Θεὸν εἰδίδαξε.

Κάθισμα Τριαδικόν. Πυρὸς φωτεινότερον.

Τριάς ὄμοούσιε, Μονᾶς τρισυπόστατε, ἐλένον οὐς

Τ ἐπλαστας ἀθάνατε, καταφλέγουσα κακίας τῶν Κοτοίσο.

ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΙΟΥ ΙΧΟΣ ΒΡΥΣ.

πνεύματος, καὶ φωτίζουσα παρδίας τὸν ὑμαίνοντα,
τὴν σύνηλαγχήλαντον, ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σογόντος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίος ὄμοιος, τούτῳ νῦν

Πυρὸς φωτεινότερον, φωτὸς ἐναργέστερον, τὸ ἔλεος
τῆς χάριτός σου Δέσποινα, καταφλέγον ἀμφιπόλιον
τὸν ἀθρώπιον, καὶ δροσίζον διανοίας τὴν ὕμενυτον
τὰ μεγαλεῖά σου, Θεοτίκη πατάμαντι.

Ωδὴ ζ'. Οἱ ἐν καψίνῃ τοῦ πυρός.

Pρίσσοις θείαιν Προφητῶν πειθαρχοῦντες, ἐναστε με-
τον, Θεὸν τὸν ὅλον δοξάζομεν, ἐν τρισὶ χαρα-
πάρσῳ αὖτε βοῶντες: Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός τοῦ
τοῦ Πατέρων ἡμῶν.

Xοῖναις χείλεσιν ἡμεῖς, σὺν αὐλοῖς τάξεστε ὑρτοῖς,
AΤριάς ἀγίασσε μέλπομεν, ἐν μονάδι σύστας ἀν-
βαῖντες: Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Gνα ἐ πλάσας τὸν Ἀδάμ, ἀναπλάση Πάντα γε πά-
λιν, ἐκ σοῦ σαφῶς ἐπικεχράπτως, τοὺς ἀνθρώπους
Ἄγαστας, αὖτε βοῶντας: Εἴλογημένος, Πάντας,
καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ωδὴ η. Ἀφλεκτος πυρί.

Kριτεῖς τοῦ παντὸς, ἡ τρίτη καὶ ἑνταῖα, Κυριαρχία
πλαρχοῦ, καὶ διεθύνεις οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Διό
με φέλτρῳ τῷ σῷ καταθελγόμενοι αἱ, φύλαξσε ψαλ-
λευσοι: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμεῖς τε,
καὶ ὑπεριψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:

Hλίαν βολαῖς, πριλαμπίοις καταγυμασθῆται, φωτούρ-
γυκαῖς αἵσισσον τὸν ὑρισφῶντον τὰς παρδίας, καὶ
τὸν ὄρανον πλανᾶτος τὸ σδε, Τριάς Μεράς ἡς ἴρματὸν, Λα-
ρυσταὶ πάκτοις, πάντων τὸν πίστει πρεπούσην, τὴν σὺν
μεγαλωσύνῃ, αἰνιμοδογούστων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Nαού με τῆς σῆς τριφανδοῦς πάκτουν αἴγαλον, φραδαργέ-
φιλάνθρωπε, καὶ μετουσίας καὶ μεθόξεωσιν πάκτο-

ΤΗΣ ΟΚΤΩΝΟΥ ΕΠΙΣΤΕΛΕΧΕΙΑΣ.

στεφορ τοῖς ἔχθροῖς τοῖς αἱρέτοις, καὶ σάρκος πόδες,
Δέσποτα δεῖξορ Μονάρχα Θεό μου, καὶ Κύριε τῆς ἀβέβης
τοῦ ὑμελογεῖσας εἰς πάντας τοὺς φίλους.

Θεοτοκίου.

Φίλης Θεαρχίκεν, ἐκ γαστρός σου ἀρτεῖλαν, Παρθενο-
μήτρος αὔρωντε, πάντα τὸν κόσμον πριγκίπειον φατί-
κατηνύγασε, καὶ τὴν γὰρ καθάπερ ἀλλον οὐρανον ἀδείζει
ψάλλοισαρ: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμ-
νεῖτε, καὶ ὑπεριψοῦτε εἰς πάντας τοὺς σιῶνας.

Ωδὴ 8'. Μήτρα Θεοῦ καὶ Παρθένος.

Τιμητορεῖν καὶ ἴμινθρον αἵσις σε, ὃν ἐσ ἀνίστασε ἀ-
παύστως, Σεραφίμ ανυπούσιν, δύκι ἐξηγορεύει
οἱ πάλινοι πλὴν τῆς Δεσπότης τῷκ ἄλωρ τολμάντος
καὶ φιλαρθρωπότατος Θεοῦ μεγαλύνειν.

Σειάς τοὺς ὑμετέρους σου, μοναδικὴ Τριάς αὐτών
στε: καὶ διαφυλάκτεοθει ἀτράπτους; εἰπάντων τῷ
βιατικῷ πειρατηρέων αἴσιωσον.

Γοσθενής Θεαρχήστρι φιλε, προΐσχομένη τὸ κράτος;
ἀπαράλλακτον κάλλος, τῆς εὐστοιδονς αὐαθόγυπτος
δός τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν σοῖς δρίλοις, καὶ τῶν
πειρασμῶν καὶ παθῶν ἀπολύτρωσι.

Θεοπούλαι.

Νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ σάρκος τὸ Φύραμα, προσειληφείς
Θεοτόκε, εκ τῆς μήτρας περάνταν, ὁ Θεός Δέσποτος
κατ' αἰγαθεῖσιν αὐθρωπος αἴρθη, καὶ θεοεργόσιας, κον-
ιωνὸν τὸν ἀρθραστευ μαφᾶς ἐντέφητε τούρετες ίουκ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΩΤΟΥ.

Μετὰ τὴν δι. Στυλολογίαν Καθίσμα Ακαρπάνια.

Ηλικίαν ἐν τῇ τάφῳ αρέκετα, καὶ σφραγίς ἐφ τῷ
κίθῳ ἐπόκειτο. Ως βασιλέας ἀποικήτας, πρατικός,
ἐφύλαξτος Χριστός. Αὐγεδοι εδόξαζεν τούτον θεόν αἰσθάν-
ταρετος οὐρανίκες, δὲ οὐρανύγαγον: Λέσσαν δὲ Κύριον
παρέχου τὸν κόσμον τὸ μέγα τέλεος. επιστεύετο.

Δόξα.

Τῇ τριημέρῳ Ταφῇ σὸν σκυλεύσας τὸν Θάνατον, καὶ φθαρίντα τὸν ἀνθρώπον, τῇ ζωιφόρῳ Εγέρσει σὸν, ἀναστῆσας Χριστὲ ὁ Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος, δόξα σοι.
Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ἵπερ ἡμῶν, καὶ ἀναστάντα Χριστὸν τὸν Θεὸν, καὶ καθελόντα τοῦ Θανάτου τὸ χράτος, ἀπαύστως ἵκετευς Θεοτόκε Παρθένε, οὐα σού τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β. Στιχολογίαν, Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Εσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου τοῦ νετελας Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαδηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων Ἀνάστασις, Πνεῦμα εὐθεῖς δὲ αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα.

Επὶ τὸ μνῆμα ἔδραμον Γυναικεῖς, μετὰ δακρύσ-
μάρα φέρουσαι, καὶ στρατιωτῶν φυλακσόντων σὲ τὸν τῶν ὄλων Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς: Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; ἀρέστη ὁ μεγάλης βοσκός Αγγελος, πατήσας τὸν Θάνατον. Παντοδύναμε Κύριε δόξασοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε κέχαριτωμένη Θεοτίκε Παρθένε, Λίρηνο καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. Ἐκ σοῦ γαρ ἐσαρκόθη ὁ Λυτρωτής τοῦ κόσμου: Μόνη γέρ ύπαρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος, ἀεὶ εὐδογημένη καὶ δεδοξασμένη: Ηρεσθενε Χριστῷ τῷ Θεῷ εἰρήνη δωρίσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Μετὰ τὸν Αιματινόν, ἡ Υπακοή:

Οἱμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν, καὶ υπομείνας Σταύροὺς σωματικῶς, σῶσσὸν με τῇ Αναστοσίᾳ, Χριστὸν ὁ Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος.

ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ. 149

Οι Αναβαθμοί. Αντίφων Α'.

Τὸν αἰχμαλασίαν Σιάν, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, καὶ μὲ Σωτὴρ Σώσον, ἔσαιρων δουλοπαθείας.

Ἐν τῷ γότῳ ὁ σπειρων Θάψεις, οὐστείχς μετὰ δακρυῶν, οὗτος χαρᾶς δρέψεται, δράγματα αἰχμοτροφίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἄγιον Πρεύματι, πηγὴ τῷ Θείῳ Θησαυρισμάτων, ἐξ οὐ σοφίας, σύνεσίς, φόβος. Αὐτῷ αἰτεῖσθαι, δόξα, τιμὴ καὶ χράτος.

Αντίφων Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδόμησῃ οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτιν κοπιῶμεν πλὴν χάραν ἀντεῖ, οὐ πρᾶξις, οὐ λόγος τελεῖται.

Τοῦ χαρπῆ τῆς γαστρὸς οἱ ἄγιοι πιεψιματοκινήτως, ἀναβλαστοῦσι πατρῷα δόγματα οἰοθεσίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Άγιον Πρεύματι τὰ σύμπαντα τὰ εἶναι ἔχει περὶ πάντων γάρ Θεός, τὰν ὅλων κυριότης, φᾶς ἀπρόσιτον, ζῶν τῶν πάντων.

Αντίφων Γ'

Οἱ φοβύμενοι τὸν Κύριον, οδοὺς ζωῆς εύρόντες, εὖν καὶ αεὶ μακαριοῦνται, δόξην ἀκηράτῳ.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου ὡς στελέχη βλέπων τὰ ἔγγονά σου, χαῖρε, εὐφραίνου, προσάγωρ ταῦτα τῷ Χριστῷ ποιμενάρχα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Άγιον Πρεύματι, βιθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης, κριτάτων βαθὸς μέρος ὀποδόξου Πατρὶ καὶ Υἱῷ, λατρευταν γάρ Προκείμ. Ακάσιθε Κύριε ο Θεός μου.

Στίχ. Εξομολογήσομαι σοι Κύριε. Πᾶσα πνοή, Εἰσαγγέλ. τὸ Εὐαθίρον. Ανάσασιν Χριστοῦ Θεασάμενος. Ο. Ν. Καὶ ο Αρασαρίμος Κακών. Ωδὴ α. Ο. Ειρήνος.

Νεοργιδροι πρὸς γεωδη ἀντιτυπίαι μετυχθη, η προειδιαχυτος ὑδάτων φύσις Κύριε, οὐδεὶς αβρόχως πεζεύσας, ἃδει Ισραήλ σοι, ωδὴν ἐπινίκιαρ.

150 ΤΗΣ ΟΚΤΩΝΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΒΑΡΙΣ.

Τροπάρια.

Κέριτσαι τοῦ Σανάτου ἡ τυραννίς διὰ ξύλο, οὐδίκω
Σανάτῳ σου κατακριθεῖτος Κύριε ὅτεν δοφῆν
τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Αδης σου προσπελάσας, καὶ τοῖς ὀδεῦσι μὴ σφέ-
των συντρίψαι τὸ σῶμα σου, τὰς σταγόνας τέ-
θλασται ὅτεν Σωτήρ ταῖς ὀδύναις λύσας τοῦ Θάνατον,
ἀνέστης τριμέρος. Θεοτοκίον.

Λέλυνται αἱ ὀδύναι, αἱ τῆς προμήτορος Εὐαγγὲλοι
ταῖς λαζανέσσα γὰρ, ἀπειρογάμως τέτοκες. Οὐτε
σαφῶς Θεοτόκον, πάντης εἰδότες σε, πάρτες θαλά-
ζομεν.

Ἐτερος Κανὼν Σταυρογιατ. Πόνται ὑπάκουε.

Δύο πηγας ὑμῖν, ἐν Σταυρῷ ἀνέβλισσε τὸ Σωτήρ
Ζωνφόρους, ἐκ τῆς ἀυτοῦ συγείσης πλευρᾶς, Ἀ-
σώμεν ἀυτῷ, ὅτι δεδόξασται.

Ταῦρος αἰκισσας, καὶ ἀναστὰς τριμέρος, ἀφθάρσιαν
παρέσχεν, ἀπειδοχὴν Χριστὸς τοῖς Θεοτοῖς.
Ασώμεν ἀυτῷ, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Μόνη Παρθένος, καὶ μετὰ τάκον ἐδείχθης τὸν γὰρ
κτίστην τοῦ κόσμου, σεσαρκωμένον τέτοκας.
Χαῖρέσσοι διὸ πάντες κραυγάζομεν.

Ἐτερος Κανὼν εἰς τὸν Υπέραγίαν Θεοτόκον.

Κατὰ Αλφάβητον. Νεύσει σου πρὸς γεάδη.

Αβεσσον ἡ τεκοῦσα, τῆς εὐσπλαγχνίας Παρθένε,
κτίστην τοῦ κόσμου, σεσαρκωμένον τέτοκας.
ὅπως αξιώς ὑμίνσω, τῶν σῶν θαυματῶν τὴν ἀσυντον.

Βέλει τῆς ἀμαρτίας κατάτρωθέντας ὁ Λόγος ήμας
Φεατόμενος, ως εὐεργέτης φύτειρεν ὅτεν οφά-
δτας ἔνοῦται. Πάνταγε πάρκι, τῇ ἐκ σου ὁ Ιησούς.

Γέγονε τῷ Σανάτῳ, κατασχεθεῖσα ἡ φύσις, φθάρτη
καὶ ἐπίκηρος, ἡ τῶν ἀνθρώπων Πάναρτος δὲ

ΤΗΣ ΟΚΤΩΝΗΟΥ ΗΧΟΣ ΒΑΡΤΟΥ. 151

Ζωὴ συλλαβοῦσα, ταῦτη εἰκ. φθορᾶς, πρὸς ζωὴν ἐπικίνδυνες.

Ωδὴ γένους Εἰρήνης.

Ο καὶ ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς, παντοδιγάμωσαι λόγῳ
στερεωσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντούργῳ καὶ
θεῖῳ Πρεμάτῳ, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῷ, ἐν ἀστερευτῷ
με πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Σὺ ἀσελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὁδηγάσαι, εκου-
σίως εἰσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρή-
νης προέεντο, σωτηρίαν τοῖς πιστοῖς, διὶς τῷ σῷ
Ελεύθερῳ, πάντες κατηλλάγμεν Γερμανίᾳ.

Σύ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῷ Φυγῇ τετραμέ-
νον δρακοντίφ δύγματι Χριστὲ, καὶ ἔδειξας φῶς
ἐν σκότῳ, πάλαι μοι κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ διὰ
Σταυροῦ γὰρ εἰς Ἀδην, καταβεβιζώμενος συνανειπας.

Θεοτοκίαν.

Τῆς αἰπειράνδρου σου Μιχρός, ταῖς ἔκεστίαις τῷ κοσ-
μῷ, τὸν εἰρίνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βα-
σιλεῖ τὸν τίκτην δώρισαι, κατὰ βαρβάρων δυσμένῳ,
καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντας σε
ἀξίωσον.

Επερθετος Σταυροαρ. Ό οὐρανοὺς τῷ Λόγῳ στερεόσθιε.

Ο εὐ Σταυρῷ τὰ πάθη ἴπομεινας, καὶ τῷ Λόγῳ τῷ
τὸν Παραδείσου ἀνοίξας, ως εὐεργετης καὶ Θεός,
στερέωσόν μου τὸν καῦτ, εἰς τὸ Θέλημά σου μόνε φι-
λάνθρωπε.

Ο μάστις τριάντερος ἐκ τάφου, καὶ τὴν ζωὴν τῷ
κόσμῳ αἰσατεῖται, ως ζωδότης καὶ Θεός, στε-
ρέωσόν μου τὸν κοῦφον εἰς τὸ Θέλημά σου, μόνε φιλαν-
θρωπε.

Θεοτοκίου.

Η τὸν Θεόν αἰσκόρως συλλαβοῦσα, καὶ τῆς ἀρχῆς
τῷ Εὔας ρυσσάμενη, παρθενομήτορ Μαριαμ,
διστομητος τὸν εκ σοῦ σαρκωθέντα Θεόν, σωσόντην
πτοιμένη σου.

142 ΤΗΣ ΟΚΤΩΝΧΟΥ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

ἀνέστης τριμερος, συναναστίσας τὸν Ἀδάμ, ἐκ τῶν τοῦ Αἵδου δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς, κραυγάζοντα καὶ λέγοντα: Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Εν τάφῳ κατετέθης ὡς ὁ ἐπιών Κύριε, καὶ ἀναστήσῃ τριμερος, ὡς δυνατός εἰς ἰσχὺς, συναναστίσας τὸν Ἀδάμ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ὡς παντοδύναμος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθις, ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε ἔμεινας δὲ Παρθένος, ἐπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ τὸ θαῖμα τοῦ τόκου σου ἐρμηνεῦσαι γλῶσσα δὲ δύκαται. Παρθένου γὰς διῆστις τῆς συλλίψεως Ἅγνη, ἀκατάληπτος ἐστιν ὁ τρόπος τῆς κυήσεως ὅπου γάρ βουλέται Θεός, οὐκάται φύσεως τάξις. Διόσε πάγτες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γνώσκοντες, δεόμεθάσου ἐκτερῶς. Πρέσβειε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχάς ημῶν. Εἰς τὸν Στίχον, Στιγμή.

Ανέστης ἐκ τοῦ τάφου Σωτὴρ τοῦ κόσμου καὶ συνήγειρας τοὺς ἀνθρώπους, σὺν τῇ σarkíσου. Κύριε δόξαστοι. Τὰ κατὰ Ἀλφάβιτον.

Τὸν ἀναστάτα ἐκ νεκρῶν, καὶ φωτίσαντα πάγτας, δεῦτε προσκυνήσαμεν. Εἰ τῆς τοῦ Ἀδου γάρ τυραννίδος ήμᾶς ἀλευθέρωσε, διὰ τῆς ἀυτοῦ τριμέρου Εγέρσεως, ζῶντας ήμετον δωρισάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Υπὸ τοῦ Ἀδου κατελθὼν Χριστέ, θάνατον ἐσκύψεις, καὶ τριμερος ἀναστὰς ήμᾶς συγανέστησας, δοξάζοντας, τὴν σὴν παντοδύναμον Ἔγερσιν, Κύριε φιλάνθρωπε.

Φοβερὸς ὄφεις Κύριε, εν τάφῳ κείμενος, ὡς ὁ ἐπιών· ἀναστὰς δὲ τριμερος ὡς δυνατός, τὸν Ἀδάμ συγανέστησας, κραυγάζοντα: Δόξα τῇ Ἀναστάτησει σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Υπὸ τὴν σὴν Δέσποινα σχέπην, πάγτες οἱ γνωστοὶ προσπεφευγότες βοῶμέν σοι: Θεοτόκε οὐ εἶπες

ἵμᾶν, ῥῦσαι ἵμᾶς ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἵμᾶν. Ἀπόλυτίκιου.

Kατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν Θάνατον, ἡλέωξες τῷ Ληστῷ τὸν Παράδεισον, τῷ Μυροφόρων τὸν Θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀπόστολοις κυρύτειν ἐπέταξας: "Οτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεὸς, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

O'ς τῆς ἵμᾶν ἀνδστάτεως Θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας πανίμυντε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε. Σὺ γὰρ τοὺς ἐπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ, ἐσωσας τεκοῖσα τὴν σωτηρίαν. Ή πρὸ τούκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκου πάλιν μένεις Παρθένος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Ἐγ τῷ Μεσογυκτικῷ Κακῷ Τριαδικός, οὐδὲ ἄκρος.

Αἰκὼν Τριάς σε τὴν μοναρχικὴν φύσιν.

Ωδὴ ἀ. Νείσεισου πρὸς γεώδην.

A"νοιξόν μου τὸ στόμα, τὸ νεφρὸν τῆς καρδίας, καὶ χείλη τὰ ἔνυλα, πρὸς αἰνεσίον σου τρίφωτε, μίσθεότης ἀπάντων, ἀδειν σοι φόδην, φωτουργὲ χαριστήριον.

I"να τὸ ύπερβάλλον, τῆς σῆς χριστότητος δειξῆς, διέπλασας ἀνθρώπου, Τριάς ἀπειροδύναμε, μοιορ, εἰκόρα πηλίνην, σοῦ τῆς ἀρχικῆς πλαστούργε κυριότητας.

Nοῦς ὁ ἀναρχος Λόγον συναϊδίως γεινόσας, καὶ Πνεῦμα συνάναρχον ἐκλάμψας, κατηξίωσεν ἔνα Θεὸν κατ' οὐσίαν σύμμορφον, ἵμᾶς προσκυνεῖον τρισύποστατον. Θεοτοκίον.

O"φθις ἐπὶ τῆς βάτου τῷ Μωῦσεῖ Θεῷ Λόγῳ, αἷς πῦρ καθαρτήριον, μὴ φλέγον δὲ τὸ σύρολον, τὴν εἰκόνα Παρθένου προτυπῶν σου σάρκωσιν, δὲ ἵσε τοὺς βροτοὺς ἀνεμόρφωσας.

Ωδὴ γ. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς.

Τὸν ἐνικὸν καὶ τριλαμπῆ, καὶ παντούργός σε δεσπό-
τιν, ἀνυμνοῦντες τῶν ἀμαρτίων, καὶ τῶν πυρο-
μῶν αἰτοῦμεν λύτρωσιν, ἀπειροδίκαιε Θεέ. Μὴ δὲ
παρίδης τοὺς πίστει, σοῦ τὴν ἀγαθότητα δοξάζοντας.

Pαδαμνος ὄφθης ἐκ Πατρὸς, ὡς ἀπὸ ρίζης ἀνάρ-
χου, Θεὸς Λόγος καὶ ἰσοσθετής, σὺν τῷ συμριῇ
καὶ Θείῳ Πνεύματι· καὶ διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, πρι-
δικὸν τοῖς προσώποις, μίαν κυριότητα δοξάζομεν.

Iσοκλεῖ καὶ συμφυῖ, τὴν τρισυπόστατον φύσιν,
μερίστως καὶ διαιρετῶς, καὶ μοναρχικὸν Τριάδα
πάντες σὲ δοξολογοῦμεν οἱ πιστοὶ, καὶ πρεσβυτοῦντες
αἰτοῦμεν, τῶν πλημμελιμάτων τὴν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Aνάλλοιώτως τοῖς βροτοῖς, ὄμοιωθεὶς κατὰ πάντα¹
Θεοῦ Λόγο, Κόρης ἐξ ἀγρῆς προῆλθες σαφῶς,
καὶ πᾶσιν ἔδειξας τὴν Θεαρχίαν τριλαμπῆ, καὶ ἐν
κήν τῇ οὐσίᾳ, τῶν ἀπαραλλάκτων ὑποστάσεων:

Κάθισμα Τριαδικόν. Ὁ διὲ ἐμὲ ἀνασχόμενος:

Hμαρτικότας ἐλέησον, Τριάς ἀγία τοὺς δούλους σου,
καὶ δέξαι μετανοοῦντάς σου εὔσπλαγχνο, καὶ
συγχωρήσεως ἀξιώσον.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Tαὶς κακωθεῖσας ψυχὰς ἡμῶν, ταῖς ἀμαρτίαις ἀγά-
θινον πάναγνε Θεοτόκε, καὶ λύτρωσαι πτω-
μάτων, τοὺς σὲ ὑμοῦντας Θεονύμφευτε.

Ωδὴ δ. Ὁ πατρικὸς κόλπους.

Sυνεκτικὴ τρίφωτε Μονὰς, Θεαρχικὴ καὶ σωστικὴ τῶν
ὅλων, τοὺς ὑμινδοὺς νῦν περιφρούρισον, καὶ σῶσον
ἐκ Θλίψεως, καὶ παθῶν, καὶ πάσις κακωσεως.

Sημαντικῶν λέξεων τῆς σῆς ἀκαταλήπτου τριφασοῦ
Θεότητος, ἀποροῦντες ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπο.
Κύριε, καὶ δοξάζομέν σου τὴν δύναμιν.

Επί της γῆς ὡς ἐρ οὐρανοῖς, σὺν Ἀσωμάτῳ τοῖς χοροῖς, Μονᾶς καὶ Τρεῖς, ἀμερίσως μεριζόμεν. καὶ πόθῳ δοξάζομεν, ὡς τῶν ὄντων πάντων δεσπόζομεν. **Τ**αῦς πατρικῆς δόξης ἐκ ἐκσάς, εἰς τὴν ἡμῶν ἐσχατιὰν κατῆλθες ἐπών σαρκωθεὶς ὁ ὑπερέστος, καὶ πάντας αὐθιστας, πρὸς τὴν Θείαν δόξαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ωδὴ ἔ. Οἱ ὄρθριζοντες.

Η αρχίφωτος Φύσις, Τριάς τοῖς χαρακτήροις, καὶ Μονᾶς ἐν Βουλήσει, καὶ δόξῃ καὶ τιμῇ, κραταιῶντον ήρεῖς, εἰς τὴν σὴν ἀγάπησιν. Δίς..

Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεύμα, τὴν μίαν Θεαρχίαν καὶ τρισθλιον Φύσιν, δοξάζοντες αἰτοῦμεν, ρυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων Θείψεων. Θεοτοκίον.

Μορφωθεὶς Θεοῦ Λόγε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἐξ ἀγίας Παρθένου, Τριάδας ἐν Μονᾷ, εδίδαξες φυτεῖν σύμμορφον καὶ σύνθρονον.

Ωδὴ ᷂. Ναυτιῶντα σάλω.

Ορεδόξῳ πράτει, τὴν μοναρχίκην Θεαρχίαν, τρισιν ὑποστάσεσι πεφυκιταν, απαραλλάκτως ἀλλήλαις δοξάζομεν, τὴν διαφορὰν ἔχοντας μόνην, τῆς ὑπαρκτικῆς ἴδιότητος. Δίς.

Νοεράτε σε τάξεις τῶν Ἀγγελικῶν διακόσμων, αἰνουσι τοι τρισθλιον Μοναρχία μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐν πηλίνοις στόμασι, ὡς ποιητικὴν ἀπάγτων μόνην, νυμνολογοῦμεν, καὶ πιστῶς δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Απορρήτῳ λόγῳ, Λόγος γεννηθεὶς ἐξ Ἡλίου Πατρὸς, ἄλλος Ἡλιος πρὸ αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου ἐσχάτως ἀνέτελε, καὶ μοναδικὸν τρισὶ Προσάποις τοῖς απεριφόντος Θεὸν εδίδαξε.

Κάθισμα Τριαδικόν. Ήπορὸς φωτεινότερον.

Τριάς ὄμοούσιε, Μονᾶς τρισυπόστατε, ἐλένσον δις, ἐπλαστας ἀθάνατε, καταφλέγουσα κακίας τῶν Οιτοίσο.

ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΙΟΥ ΠΛΟΙΑ ΒΟΡΤΗ.

πνεύμονα, καὶ φωτίζουσα παρδίας τὸν ὑπαιόντα, τὴν εὐπολαρχίαν σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὄμοιον.

Πυρὸς φωτεινότερον, φωτὸς ἐναργέστερον, τὸ ἔλεος τῆς χάριτος σου Δέσποινα, καταφέγγος ἀμφοτέρων τὸν αὐθρώπων, καὶ δροσίζον διανοίας τῷ οὐρανούτον τὰ μηγαλεῖά σου, Θεοτόκε πατάμωρ.

Ωδὴ ζ. Οἱ εἰν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Pίνοσσον θείων Προφήτων πειθαρχῶντες, ἐναστε μηδενον, Θεὸν τῶν ὅλων δεξαῖορν, ἵνα τρισὶ χαρακτήριστον οὕτω βοῶτες: Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός τοῦ Πατέρων ἡμῶν.

Xοῖναις χείλεσιν ἡμεῖς, σὺν ἀύλοις ταξισταῖς θράσοις, Τριάς ἀγίασσε μέλπομεν, ἐν μονάδι οὐσίᾳς ἀριστούτος: Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Iαὶ ὁ πλάσας τὸν Ἀδάμ, ἀναπλάσην Πάντην πάλιν, ἐκ σοῦ σαφῶς ἐπικαθάπτως, τοὺς ἀνθρώπους θεάστας, οὕτω βοῶτες: Εὐλογητός, Πάντη, παρπός τῆς κοιλίας σου.

Ωδὴ η. Ἀφλεκτος πυρί.

Kριτεῖς τοῦ παντός, ἡ τρίτη καὶ ἓνταίσ, Κυριαρχία ἀπορχε, καὶ διπλάνεις αύρακόν καὶ τὸ γῆρας. Διό με φέλτρῳ τῷ σῷ καταθελγόμενοι αἱ, φύλαξσε ψαλλεῖσσοι: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑψεῖτε, καὶ ὑπεριψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Hλίαν βολαῖς, πρεσβυτοῖς καταγυμνῶντες, φωτουργούτοις αἴσιοσσα τὸν ὑρισθῶντον τὰς παρδίας, ἀπὸ τὸν ὄφαντα πλανάδος τὸ σὸν, Τριάς Μενᾶς ὡς ἐρωτόν, λαβόσσαι πάντοτε, πάντων τῷ πίστει πριωσύνη, τὴν δικαίωμασιγήν, αινημονογούντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Nαόν μι τῆς στῆς τριφασοῦ πατέρας αἴγαλος, φεραθαρρέψιλάνθρωπε, καὶ μετονομίας καὶ μεθόξεωσις πάντο-

ΤΗΣ ΟΚΤΩΝΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΒΑΡΘ.

σταύρος τοῖς ἔχθροῖς τοῖς αἰρέτοις, καὶ σφράγος παθόντος,
Δέσποτα δεῖξον Μονάρχη Θεού μου, καὶ Κύριον τῆς δόξης
τοῦ ὑμετού γένεσίν τοις πάντας τοὺς φίλους.

Θεοτοκίου.

Φῶς Θεαρχίκεν, ἐκ υἱοτρόπου σου ἀπατεῖλαν, Παρθένον
μήτορ ἀχρωτα, πάντα τὸν κόσμον τρισπλίσ φατὲ
κατηγορεῖσθε, καὶ τὴν γῆν καθάπερ ἄλλοτε βράκον ἔδεικνο
ψάλλεισθα: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμ-
νεῖτε, καὶ ὑπεριψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Ωδὴ 8'. Μήτυρ Θεοῦ καὶ Παρθένος.

Τιμούορεῖν καὶ ἴψιν τῷ αἴσιον σε, ὃν ἐν ἀβίστοις ἀ-
παύστως, Σιραφίμ αἰμιλιοῦσιν, δύκη ἔξιτεῦονται
οἱ πελάγοι, πλὴν τὸς Δεσπότην τῶν ἄλλων τολμάκτων
καὶ φιλανθρωπότατος Θεὸν μεμολύναντες.

Σεισας τοὺς ὑμετερούς που, μοναδικὴ Τρίας αὐχάρα-
στε: ποιὲ διαφυλάκτεσθαι ἀγράτους, εἰς πάνταν τῷ
βιοτικῷ πειρατηρέαν αἰσίασθο.

Τροφενής Θεαρχήστροιμεντε, προΐσχομένη τὸ κράτος
ἀπαράλλακτον κάλλος, τῆς εὐστηρούς αγαθότητας
δός τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν σοῖς δούλοις, καὶ τῶν
πειρασμῶν καὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν. Θεοποίαν.

Νοικὶ καὶ ψυχὴ καὶ σφράγος τὸ Φύραμα, προσείληφε
Θεατόκη, ἐκ τῆς μήτρας μέγραντον, ὁ Θεός. Δέργει
καὶ αἰδίθειαν ἀνθρωπὸς ἀφθη, καὶ θείας ποσίας, καὶ
νωσὸν τὸν ἀνθρώπου σαφῶς ἐντέφηε επέσθιεν τὸν ἵκι

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΩΤΟΥ.

Μετὰ τὴν ἀ. Σιγκαλομάρ. Καθίσμα. Ακαρπότυμα.

Ηζωὴ ἐν τῷ τόφῳ ἀρέκεστα, καὶ σφράγεις ἐπὶ τῷ
χειθῷ ἐπέκειτο. Ως Βασιλέας ἀποτελεῖται, τριπλάκτος,
ἐργάστητον Χριστὸν. Αργεῖοι εὐάρσαζον προσέμεστά
περιφέρεις. Βαρύτηκεν δὲ εκραύγαζον: Λαέσθεν δὲ Κύριον
παρέκκαψεν τὸν κάρπαρον τὸ μέγιστον ἔλεος. επιστρεψειτο.

Δόξα.

Τῇ τριμέρῳ Ταφῇ σὸν σκυλεύσας τὸν Θάνατον, καὶ φθαρέντα τὸν ἀνθρώπον, τῇ ζωηφόρῳ Εγέρσει σου, ἀναστῆσας Χριστὲ ὁ Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος, δόξα σοι. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ἵπερ ἥμῶν, καὶ ἀναστάντα Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ Θανάτου τὸν χράτος, ἀπαύστως ἰκέτευς Θεοτόκε Παρθένε, θναστὴ τὰς ψυχὰς ἥμῶν.

Μετὰ τὴν β. Στιχολογίαν, Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Εσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου τητελας Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαδηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων Ἀναστάσις, Πνεῦμα εὐθὲς δὲ αὐτῶν ἐγκαινίζων ἥμιν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα.

Επὶ τὸ μνῆμα ἔδραμον Γυναικεῖς, μετὰ δακρύων μίρα φέρουσαι, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων σὲ τὸν τῶν ὅλων Βασιλέα, ἐλεγον πρὸς ἑαυτάς: Τίς αποκελίσει ἥμιν τὸν λίθον; ἀνέστη ὁ μεγάλης βδολῆς Αγγελος, πατήσας τὸν Θάνατον. Παντοδύναμε Κύριε δόξασσοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτίκε Παρθένε, Λίμνη καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. Ἐκ σοῦ γάρ ἐσφράγισθη ὁ Λυτρωτὸς τοῦ κόσμου. Μόδι γέρ ύπαρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος, ἀεὶ εὐδογημένη καὶ δεδοξασμένη: Ήρεσθενε Χριστῷ τῷ Θεῷ εἰρήνη δωρίσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Μετὰ τοῦ Ἀμαρμον., ἡ Υπακοή τοῦ λαοῦ.

Ομιστέρων μορφὴν ἀναλαβὼν, καὶ υπορεινάς Σταύρον σωματικῶς, σῶσσον με τῇ Ἀναστάσει σοθ, Υπετή ὁ Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος.

ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ. 149

Οι Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὰν, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, καὶ μὲ Σωτῆρ Ζώσον, ἔξαιρω δουλοπαθείας.

Ἐν τῷ νότῳ ὁ σπειρων Θάλψεις, ηποτείχες μετὰ δακρυῶν, οὗτος χαρᾶς δρέψεται, δράγματα αἰζεντροφίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἄγιο Πνεύματι, πνυὴ τῶν θείων Θείων Ιησαυρισμάτων, εἶ οὐ σοφία, σύνεσις, φόβος. Αὐτῷ αἰνεσίς, δόξα, τίκη καὶ πράτος.

Ἐὰν μη Κύριος οἰκοδόμησῃ οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτιν κοπιῶμεν πλὴν γὰρ αὐτοῦ, οὐ πρᾶξις, οὐ λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρπὸς τῆς γαστρὸς οἱ ἄγιοι πνεύματοκατάτοις, αναβλαστοῦσι πατρῷα δόγματα μίοθεσίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἄγιο Πνεύματι τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει πρὸ πάντων γὰρ Θεὸς, τῶν ὅλων κυριότης, φῶς ἀπροστον, ζωὴ τῶν πάντων.

Οἱ φοβύμενοι τὸν Κύριον, οδοὺς ζωῆς εύρόντες, εὖν καὶ αεὶ μακαριοῦνται, δόξῃ ακηράτῳ.

Κύλω τῆς τραπέζης σου ὡς στελέχη βλέπων, τὰ ἔγγονά σου, χαῖρε, εὐφραίνου, προσάγωρ ταῦτα τῷ Χριστῷ ποιμενάρχα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἄγιο Πνεύματι, βιθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης, κριτάτων βαθὸς μέρες ὄμοδοξον Πατρὶ καὶ Υἱῷ, λατρεύταν γάρ. Πρόκειμ. Ανάσκει Κύριε ο Θεός μου.

Στίχ. Εξομολογήσομαι σοι Κύριε. Πᾶσα πνοή. Εἰαγγέλ. τὸ Εὐαθιρόν. Ανάσασιν Χριστοῦ Θεαγάμενος. Ο. Ν. Καὶ ο Αραστρίμος Κακών. Οδὸν. Ο. Ειρήνη.

Νεορεὶς σου πρὸς γεώδη ἀντιτυπίαν μετύχθη, οἱ προειδιαχυτος ὑδάτων φύσις Κύριε. οὗτοι αβρόχως πεζεύσας, ἃδει Ἰσραήλσοι, ωδὴν ἐπινίκιον.

150 ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΉΧΟΣ ΒΑΡΙΑ.

Τροπαρία.

Κέριτσι τοῦ Σανάτου ἡ τυραννίς διὰ ξύλο, οὐδίκω
Σανάτῳ σου καταχριθεῖτος Κύρις· διὸν δὲ φύγει
τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐνέβλαται.

Αδης σου προσπελάσας, καὶ τοῖς οὖσι μὴ θεῖ-
νων συντρίψαι τὸ σῶμά σου, τὰς σταγόνας τέ-
λασται· διὸν Σωτὴρ τὰς οὖντας λύσας τῷ Σανάτῳ,
ἀνέστης τριμέρος. Θεοτοκίου.

Αέλυνται αἱ οὖγει, αἱ τῆς προμήτορος Εὐαῖς· οὖ-
ντας λαζένσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκες· Οὐτε
σαφῶς Θεοτόκον, πάνταγε εἰδότες σέ, πάρτες δα-
χομεν.

"Ετερος Κανὼν Σταυροπάτας. Πόντοι ὑπάκουε.

Διο πηγας ἦμιν, ἐν Σταυρῷ ἀνέβλυσεν οὐ Σωτὴρ
Ζωηφόρους, ἐκ τῆς ἀυτοῦ συγείσης πλευρᾶς· Α-
σώμεν ἀυτῷ, ὅτι δεδόξασται.

Τάφος αικίσας, καὶ ἀναστὰς τριμέρος, αὐθαρσίαν
παρέσχεν, ἀπειδοχήν. Χριστὸς τοῖς Σηπτοῖς.
Ασώμεν ἀυτῷ, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίου.

Μόνη Παρθένος, καὶ μετὰ τάκον ἐδείχθης· τὸν γάρ
κτίστην τοῦ κόσμου, σεσαρκωμένον τέτοκες.
Χαῖρέ σοι διὰ πάντες κραυγάζομεν.

"Ετερος Κανὼν εἰς τὴν Υπεραγίαν Θεοτόκον.

Κατὰ Ἀλφάβητον. Νεύσει σου πρὸς γεάδην.

Αβραστον ἡ τεκοῦσα, τῆς εὐσπλαγχνίας Παρθένε,
κτίστην τοῦ κόσμου, σεσαρκωμένον τέτοκες.
ὅπως δέξιας ἔμινήσω, τῶν σῶν θαυματῶν τὴν ἀσυντον.

Βέλει τῆς ἀμαρτίας κατατραθέντας δὲ Λόγος ἡμᾶς
Φεασόμενος, ὡς ἐνέργετης φύτειρεν· διὸν ιπρά-
στας ἔροῦται. Πάναγνε πάρκι, τῇ ἐκ σοῦ δὲ οὐκέπεσος.

Γέγονε τῷ Σανάτῳ, κατασχεθεῖσα ἡ φύσις, φθάρτη
καὶ ἐπίκηρος, ἡ τῶν ἀνθρώπων Πάνωρε· τὸν δὲ

Ζωὴ συλλαβοῦσα, ταῦτην ἐκ φθορᾶς, πρὸς ζωὴν επικύραγες.

Ωδὴ γ'. Ο Ειρμός.

Ο καὶ ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς, παντοδινάμισου Λόγῳ στρεψας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντούρῳ καὶ θεῖῳ Πρειματί, πᾶσαν τὴν δύναμιν ἀντῷ, εἰς ἀσφαλεύτῳ μὲ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου στρέψασθο.

Σὺ αὐτὸν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν οδηγάσαι, εκουσίως εἰσπλαγχνε. Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρίνης πρόξενον, σωτηρίαν τοῖς πιστοῖς, διὸ ἵς τῷ σῷ Βλεψίμῳ, πάντες κατπλάγυμεν Γερμύτῳ.

Σύ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετραμένον δρακοντίφε δύγματι Χριστὲ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότῳ, πάλιτικοι κατφαίσμενοι καὶ φθορῇ διὰ Σταυροῦ γαρ εἰς "Ἄδην", καταβεβηκώμενοι συνανειησας.

Θεοτοκίαν.

Τῆς απειράνδρου σου Μητρὸς, ταῖς ἰκεσίαις τῷ κοσμῷ, τὸν εἰρίνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ την γίκην δώρισαι, κατὰ βαρβαρῶν δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντας σε αἴσιωσον.

Εἶταρες Σταυροα. Ο οὐρανοὺς τῷ Λόγῳ στρέψασθε.

Ο εὐ Σταυρῷ τὰ πάδη ἴπομεινας, καὶ τῷ Λόγῳ τοῦ Παράδεισου ἀνοίξας, ὡς εὐεργέτης καὶ Θεός, στρέψασθο μου τὸν κοῦρον, εἰς τὸ Θέλημά σου μόνε φιλάνθρωπε.

Ο παστής τριάμερος ἐκ τάφου, καὶ τὴν ζωὴν τῷ κόσμῳ ανατείλας, ὡς ζωδότης καὶ Θεός, στρέψασθο μου τὸν κοῦρον εἰς τὸ Θέλημά σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίαν.

Η τὸν Θεόν ασπόρως, συλλαβοῦσα, καὶ τῆς ἀρᾶς τῷ Εὔαν ρύσαμένη, παρθενομήτορ Μαριαμ, δισπάσιον τὸν εκ σοῦ. σαρκωθεντα Θεόν, σαρκαστὴν ποιημένη σου.

τὸν ΤΗΣ ΟΚΤΩΠΟΥ ΠΗΧΥΩΝ ΒΙΒΥΓΕΝ

Ἄλλος τῆς Θεοπόκου. Οὐ πατέρας τοὺς αἴρειν
Δράκων ἔργυσας ἐξ Ἑδέμ., ἐμὲ μεώσας πόδαις, δεκ
εὔσπλαγχνος, κατοικτερίσας Θεομυργεῖ, ἐν τῇ γαστρὶ
σου σκηνώσας, καὶ ἀμοιωθεῖς μαι Μητροπάρθενε.

Ἐύλογημένος ὁ μαρπός, τῆς σῆς κοιλίας Ηαρδέα,
Θεοτόκε πάντων οὐ χαρά· χαρὰν γὰρ πάντι τῷ
κόσμῳ τέτακας, καὶ εὐφρασύνην ἀλιθῶς διασκεδάζανταν
λύπην, τὴν τῆς ἀμερτίας Θεοχύρεψετε.

Ζωὴν αἰώνιον καὶ φᾶς, Θεογενῆτορ, Παρθένες, καὶ
εἰρήνην τέτοκας ἡμῖν, τὴν τὸν παλατὸν ἀνδράπον
πόλεμον, πρὸς τὸν Πατέρα καὶ Θεὸν καταπράνοισαν
πίστει, καὶ ἀμαλογίᾳ τῇ τῆς χάριτος.

Ωδὴ δ. Οὐ Εἰρμός.
Οὐ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ καταβάς ἐπὶ
τῆς γῆς Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸ μυστήριον ἀκίνησα τῆς
οἰκονομίας σου, καὶ ἐδόξασά σε μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Τὸν ἑαυτοῦ ἥωτον δεδωκὼς, ὁ ἐκ Παρθένου φαρκε-
θείς εἰς μάστιγας, δοῦλου πταισαντος, αἰκίζεται
Δεθέρτις ἀνεύδηνος, διαλύων μου τὰ εὐκλίπατα.

Περεπτυκάς βίματι κριτῶν παρανομώντων, ὡς κρι-
τὸς εὐθύνεται, καὶ ραπίζεται πιλίνη χειρὶ ὁ
πλέσσας τὸν ἀεθρῶπον ὡς Θεὸς, καὶ κρίνων δεκάιως
τὴν γῆν.

Ως αἰλιθῶς Μύτυρ τοῦ Θεοῦ, τὸν ποιησύ σου καὶ
Χιὸν ικέτευς, πρὸς σωτήριον ἴδύναμε λιμένα
Πανάκτων, τοῦ ἀντοῦ ἐνδόξου Θελήματος.

Ἔτερος Σταυροανασ. Κατανοῶν ὁ Προφήτης.

Οὐ μὴ εἰδῶς ἀμαρτίας, καὶ διετούτη γεγονὼς Κύ-
ριε ὁ οἰκουμένα, μαρφοῦσαι λιβάνη τὸ αἰλότριο
ἴναστασης τοῦ μόσμορ, καὶ κηίσης δεκάρτας τοῦ
τύραννον.

Επεὶ Σεαυροῦ ἀνηρτύθης, καὶ τοῦ πρωτάτορος Ἀδάμ
εἰλυκας ἀμερίτω διπάτας τοῦ σῶσαι τοὺς
χριστούς σου εἰλύθεται Θεοτοκίον.

Στραφηθεῖσε ἐκ Παρθένου Θρήσκεις ζωῆς δὲ τὸν
Ἀδάμ γνώμη τὸν πλανηθέντα καὶ γὰρ πατέπτης
Θάνατος τὸν ισχύνσου, ὅτι πάρτας τοῦ σῶσαι τοὺς
Φθαρέτας εἰλύθεται.

Ἄλλος τῆς Θεοτόκου. Ο πατρικούς κόλπους.
Ηέκλεκτὴ ὅλη καὶ καλὴ, ἀναφανεῖσθα τῷ Θεῷ πρὸ^{την}
κτίσεως, τῇ λαμπρότητι Πανύρωντε, τῆς φωτο-
χυσίας σου, τοῦσανύμνωντάς σε καταφαιδρυνον.

Θεὸν βροτοῖς τέτονας ἄγει, σεσαρκωμένον εἴς ἀγρῶν
αἰμάτων σου, τὸν λυτρωμένον πταίσμάτων πολ-
λῶν, τοὺς πόθῳ γεραίροντας, καὶ ὑμοῦντάς σε Μη-
τροπάρθετε.

Γέρουργε φύσις λογική, τῷ ἀνατείλαντι ἐκ σοῦ πα-
γύμπτε, τὰ μυστήρια τὸ ἄφραστον τῆς χιεφορίας
σου, μυηθεῖσα τὸν Παμμαχάριστε.

Ωδὴ ε. Ο Ειρμός.
Νῦξ ἀφεγγὺς τοῖς ἀπίστοις Χριστὲ, τοῖς δὲ πιστοῖς
φωτισμός ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου. Διὰ
τοῦτο πρὸς σὲ ἀρθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα
Τροπάρια.

Υπὲρ σῶν δούλων πιπράσκει Χριστὲ, καὶ ραπτισμὸν
καρτερεῖς ἐλευθερίας πρόξενον, τοῖς μελῶδούσι:

Πρὸς σὲ ἀρθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.
Τοῦ Στῆκησου δυνάρει Χριστὲ, διὰ σπεθενίας σφρός,
τὸν ισχυρὸν κατέβαλες, καὶ γινητίκι με θανάτου
Σῶτερ, διὰ θυσιαστάσεως ἀνέδειξας.

Θεοτοκίον.
Ηεὸν εὐέννιστας Μήτεράγκη, πρεξονύμενον ἐκ σοῦ
Θεοπρεπῶς πανύμπτε: ἐπεὶ οὐκ εἶνας ἀρρένος
εὔνην, ἀλλ' εἴς Αγίου κύεις Πνεύματος.

Επερος Σταυροπαναστάσιμος. Κύριον ὁ Θεός μου
Ο το εἰς τοῦ ἀνόμοις λογοτθεῖς, ὑπεύθης εἰς τὴν πραγήν,
 φαιστῆρες ἐκρύπτοντο, καὶ διεκδογέστο οὐ τοῦ, ταὶ
 ταοῦ φαιδρότης ἕρραγη, Εβραίων διδοῦσσα τὴν ἔκτατην.
Σὲ τὸ εἴκανελοντα τοῦ τυράνου πᾶσαν τὸν δυτασίαν.
Ισχὺς Θεότητος τῆς ἀκαταλήπτου σου, καὶ μετὰς
 τῇ σῇ ἀκατάστασι ἐγείραντα, ὑμνοις δοξάζομεν.

Θεοτοκίν.

Μήτηρ τοῦ Βανικῶν καὶ Θεοῦ, πανύψηλε Θεός
 κε, τοῖς πίστεις καὶ πόθῳ στε, ὑμνοις εὐφραντεῖσι,
 ἰδανιδὸς ταῖς τοῖς ιεροῖς, τῶν παραπταμέτρων
 πανάπεμφος.

"**Α**λλος. Εἰς τὸν εἰντὸν Είρμον. Τῆς Θεοτόκουν
Κλίμακες Θεωρίσας, Παχώβ πρὸς ὑψος ἐπικριτέμενον,
 εικόνα μεμύνται, τῆς ἀπειρογάμου στῆ, διὸ σοῦ
 γέρ Θεός ἀνθρώποις αἰμιδησε, παναγρες Δέσποταν.

Λιμναστινοῖσιν, διὸ σοῦ Παρθένε νῦν εὑρκότες,
 προδύμως βοῶμέσι τὸ Χαῖρε Θεόνυμφε, καὶ τῷ
 σῷ φωτὶ γεγινότες πανύριντε, ὑμνοις σὲ μελτορεῖ.

Μόριον σὲ ὁ Νυμφίος, ἀκανθῶν ἐρ μέσῳ πρίνος Παρ-
 θένε, εἵρων διελαμπουσαν ἀγνείᾳ στιλπνότητι,
 καὶ φωτὶ τῷ τῆς παρθενίας πανάμερε, οὔκριν προ-
 σήκατο.

"**Ω**δὴ 5'. Ο Είρμος.

Νευτιάντα σάλον τῶν βιωτικῶν μελεμάστων, συμ-
 πλόσις ποντούμενον ἀμαρτίαν, καὶ φυχοφθόρω
 Εἵρι τραστριπτόμενον, ὡς ὁ Ιωάννης Χριστὲ βοῶσθι:
 Εἰς δακατηφόρου με βιθοῦ ἀγάγε.

Τροπήρια.

Ερεκμότευσθου αἱ κατακλισθεῖσαι τῷ "Ἄδη φυγαί,
 καὶ ἐκλείπαυσαι τῶν δικαιῶν, καὶ παρά σοῦ παρε-
 πίαν προσήνυχοι τοῦ δικοῦ Σταυροῦ Χριστὲ, παρεσχες
 τοῖς καταχθωκοῖς, ἐπιβὰς αἰς εὐσπλαγχνος.

Πρὸς τὸν βραφυχοτὸν, καὶ ἀχειροποίητὸν δόμον,
 θέατρα παδύρων ἐπιβλέψων πάλικ χρόνος. Από-

ΤΗΣ ΟΚΤΩΝΗΟΥ ΗΧΟΣ ΒΑΗΤΩΝ. 155

στόλων ἀπόληπος· ἀλλ' οὐτέρε βέκτιδα προσχυρίσας,
ἀπηγγειρμένον παντάχοο εἰπύριξε. Θεοτοκίον.

Tοῦ ἀφράσου τόπου, τοῦ τῆς παναμώμου τὸν τρόπον,
Παρθένος Θεόνυμφα, τοῦ δὲ ἡμᾶς, τίς δρυπιεῦσαι
ἀνθρώπων δύνασται; ὅπερ θεῖς απεργύραπτως, Λόρος
ἔνωντεῖσθοι, καὶ τὸ σῶν ἐγένετο.

"Επερος Σταυρούσας. Οἱ Ιωάννες εἰς ποιήσεις.

Eν τῷ Σταυρῷ ὑψωθεῖς, θωτήρ εἶκουσίως, τὸ τοῦ
ἐχθροῦ ἡγραδάντουσας κράτος, ἐν τούτῳ προση-
λόθεις, ἀμαρτίας σύγαδε τὸ χειρόγυραφον.

Eπ τῷ αὐτῷ γερῶν αἴστοις θωτήρ εἶκουσίδε συνίγειρας,
δωρισθεῖσες ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος. Θεοτοκίον.

Oἴτετες Θεοτόκες ἀνερμηνεύτως, Θεὸν ἡμῶν δυστω-
ποῦσα ρὴν παῖσιν, ρύσθηκαν εἰς κινδύνους, τοὺς
ὑμροῦτάς σε, αὐγὴν φειτάρθειο.

"Άλλος τῆς Θεοτόκου. Ναυτιῶντα σάλιφ.

Nομικοί σε τούτοι, καὶ τῷ Προφήτᾳ αἱ προρρήσεις,
σαφῶς πρεβενίσον, τεξορίστη τὸν εὐεργέτην Ἀ-
γρῆ πασῆς κτίσεως, τοῖς πολυμάραις καὶ πολυτρόπως,
εὐεργετηκότα τοὺς πιστῶς ὑμιοῦντάς με.

Eγενθέντα πάλαι, εὖ ἐπιβουλῆς βροτοκτόνου, Άδημ
τὸν πρωτόπλαστον, τῆς ἐνθέου τοῦ Παραδείσου
τρυφῆς Ἀπειρόγαμος, αὐθίς εὐταίηγαρες τεκοῦσα, τὸν
ἐκ παραβάσεως ἡμᾶς ρυσάρετο.

Oβοστήσεις θεῖα, δημιουργιλῆτε δοκίμεις, τὸ πᾶν
συστισμένος εἰς ρῆ ὄντων, εἰς τῆς γενετρός σου
Ἄγρη προελήλουθε, καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότῳ τοῦ θαυμάτου,
Θεαρχικωτάταις μοτρανταῖς κατέλαμψε.

"Καρτάκιον. Οὐκ ἔτε φλορίτης θεραπευτής.

Oὐκ ἔτι τὸ κράτος τοῦ θεούτουν ισχύσει κατέκειν
τοὺς βροτούς. Χριστὸς γὰρ κατέλθε συνεργεῖν,
καὶ πονηταῖς διενάμενος ἀυτοῦ. Δεσμεῖται ὁ Άδης.

156 ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

φῆται συμφώνως ἀγάλλονται: Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ
τοῖς ἐκ πίσει. Εξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν Ἀβαστασίην.

Ο. Οἶκος.

Εγρέμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σύμερον, ὁ Ἄδης
καὶ ὁ Θάνατος τὸν ἔνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐγκον-
νεῖτο πυλωροὶ δὲ Ἅδους ἴδοντες σε ἐπτιχάν· ἡ κτίσις
δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα, φάλλει σφράγι-
σιν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξαμεν καὶ βούσαμεν
τῷ Ἄδαμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἅδαμ: Ξύλον τύπον εἰσήγαγον.
Εξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν Ἀβαστασίην.

Ωδὴ ζ. Ο. Ειρμός.

Κάμινον Παιδες πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολάσσον
ὑπέδειχαν, ἔνα Θεὸν αἴσιμοῦντες, καὶ λέγοντες:
Ο. ὑπεριψάμενος τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερέρδοξος.

Τροπάρια.

Εύλα, νεκρεῖται Ἅδαμ ἑκουσίας, παρακούρεργασ-
μενος, ὑπακοῇ δὲ Χριστῷ ἀναπίπλασται: δι-
σταυροῦται γάρ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ὑπερένδοξος.

Σε ἀναστάντα Χριστὲ ἐκ τοῦ τάφου, ἡ κτίσις πᾶσα
ἀνύψιστε: σὺ γάρ ζωὴν τοῖς ἐν Ἅδῃ ἐξήνθητας,
τοῖς νεκροῖς ἀκάστασιν, τοῖς ἐν σκότει τὸ φῶς, ὁ ὑ-
περένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θυγάτιρ Ἅδαμ τοῦ φθαρέτος. Χαῖρε μάρτι-
Θεόκυμφος. Χαῖρε διῆς ἡ φθορὰ εἰςωράκιςαι ἡ Θεὸν
κινόσασα, "Οὐ δυσάπει Ἅγιη, σωθῆναι πάρτας μητᾶς.

"Ετερος Σταυροανας. Οι εὐ καμίγω τοῦ πυρός.

Ο εἰ τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, αἵμαρτίας κέντρον αμ-
βλύνας, καὶ τῆς Ἅδαμ παραβάσεως τὸ χερού-
φον λύσας λογχὴ πλευρᾶς σου, εὐλογητὰς εἰ Κύριε ὁ
Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο τὸν πλευρὰν διαρυγεῖς, καὶ ὁμίσιην αἷματος θείου,
τὴν γῆν καθάρας τοῖς αἷμασι, τῆς εἰδωλομανίας

καταγραυθεῖσσα, εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τόδι πρὸ Ἡλίου φωτισμὸν, ανατέλλεις κόσμῳ Θεο-
τοκίοντος Χριστὸν, τοῦ σκότους ρυσάμενον, καὶ φω-
τίζοντα πάντας Θεογνωσίᾳ: Εὐλογητὸς εἰ, κράζοντα,
ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

* Άλλος τῆς Θεοτόκου: Κάμινον Παῖδες.

Πεποικιλμένον διάχρυστον κόσμον, σὲ κεκτημένην ἡγά-
πη πησεν, δὲ πλαστουργός σου Παρθένε καὶ Κύριος,
ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Pέπιπτεται Κόρη τὸν ἀνθρακα πάλαι, ὁ Ἡσαΐας δε-
ξάμενος, συμβολικᾶς τὸν σὸν τόκον θεώμενος,
τὸν ὑπερυψούμενον τῶν Πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.
Σύμβολα πάλαι τοῦ Θείου σου τόκου, θεῖοι Πρόφηται
θεώμενοι χαρμοτικῶς ἀνυμνοῦντες ἐκραύγαζον: Ὁ
ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

* Ωδὴ ἡ. Ο Είρμος.

A* φλεκτον πυρὶ, ἐν Σινᾶ προσομιλοῦσαν, βάτον Θεὸς
ἐγγώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσῆτ
καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλότους ἐν πυρὶ^{τόντος}
ὑμεδούς ἔδειξε. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
δμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

A* χραντος ἀμνὸς, λογικὸς ἐπὲρ τοῦ κόσμου σφαγιασ-
τος θείος κατέπαυσε τὰ κατὰ νόμον προσφερόμενα,
καθάρας τοῦτον χωρὶς παραπτωμάτων ὡς Θεὸς, εἰς
αἱ οὐρανοὶ κράζοντα: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον δ-
μνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

A* φθαρτος οὐκ ἔστι πρὸ πάθους, ἢ λιφθεῖσα (π)
τὸ τῆς Κτίστου σὸρεξ ἡμῶν, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν
ἔμερσιν, ἀπρόσιτος τῇ φθορᾷ κατεσκευάσθη, καὶ θυτής
καινουργεῖ, κράζοντας: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κυ-
ρίον δμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

160 ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΒΑΡΤΣ.

μενος. Διδου οὖν Λόγη πιστοῖς σωτηρέσιν, σοῦ τῆς κυκ-
σάσης πρεσβείαις ὡς εὐπλαγχνος.

"Άλλος Τῆς Θεοτόκου. Ό αὐτός.

Xαρᾶς ήμιν αἰωνίσι πρόξενος, καὶ εὐφροσύνης ἐδείχ-
θης, αειπάρθενε Κόρη, τὴν Λυτρωτὴν κυνοφορη-
σασα, τὸν ἀληθείαν καὶ πνεύματι θείω, τοὺς αὐτοῖς
τιμῶντας ὡς Θεὸν ἐκλυτρούμενος.

Pάλλων Δαυὶδ σὸς πρωπάτωρ Πάναγκε, σὲ Κιβω-
τὸν ὄνομάζει, ἀγιάσματος Θείου, ὑπερφυῆς Θεὸν
χωρίσασαν, τὸν ἐν πατρῷοις καθήμενον κόλποις. Οἱ
ακαταπαύστως οἱ πιστοὶ μεγαλύθομεν.

Ω'ς ἀληθῶς ὑπερτέρα πέφυκας, πάσης τῆς κτίσεως
Κόρη· τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων, σωματικῶς
ημῖν ἔγενυσας. "Ο Θεὸς ὡς Μήτηρ τοῦ μόνου Δεσπότου
φέρεις κατὰ πάντων ἀρχικῶς τὸ ἐκρίκημα.

Εἰς τοὺς Αἴγους, Στιγμὴ Ἀπαστάσιμα.

A'νέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας Θανάτου τὰ δε-
σμά. Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην. Αἴρετε
οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

A'νάστασιν Χριστοῦ Θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
"Ἄγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτιτον.

Xριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν, προσκυνοῦντες οὐ παυόμε-
θα. Αὐτὸς γὰρ ήμᾶς ἐσώσει ἐν τῷ ἀνορίων ήμῶν.
Ἄγιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ δεῖξας τὴν Ἀνάστασιν.

Tί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀν-
ταπέδωκεν ήμῖν; Διὶ ήμᾶς Θεὸς ἐν ἀνθρώποις,
διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο,
καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ήμῖν. Πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ εὐερ-
γέτης πρὸς τοὺς αἰγυμαλώτους ὁ ἐλευθερωτής πρὸς
τοὺς ἐν σκότει καθημένους ὁ "Ηλιος τῆς δεκατοσύνης.
Ἐπὶ τὸν Σταυρὸν ὁ ἀπαθής ἐπὶ τὸν "Άδην τὸ φῶς ἐπὶ
τὸν Θάνατον ἡ ζωή· ἡ ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας.
Πρὸς δὲ βούσωμεν: "Ο Θεὸς ήμῶν δόξα σοι.

Ἐτερα. Στοχυρὰ Ἀκαπόνκα.

Πύλας Ἄδου συκέτριψας Κύριε, καὶ Θανάτου τὸ πράτος κατέργυπσας, τῇ χραταιῇ δυτάμει σου, καὶ συνήγειρας νεκροὺς, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐν σκότει παθεύδοντας, τῇ Θέᾳ καὶ ἐδόξῃ Ἀκαπτάσει σου, ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντὸς, καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν τῇ Ἀκαπτάσει ἀντιῦ, ὅτι σωνήγειρε νεκροὺς, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου ἄλοτων δευτιῶν, καὶ ἐδωρήσατο τῷ πόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εξαστράπτω. Ἀγγελος τῷ λίθῳ εκάθητο τοῦ ζωοδόχου μνήματος, καὶ Γυναιξὶ μύροφόροις σύηγειτο λέγων: Ἀνεστη ὁ Κύριος, καθὼς προεῖπεν ἡμῖν. Ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς ϕύτου, ὅτι πρόγει οὐμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· τῷ δὲ κόσμῳ παρέχει, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τί ἀπεδοκιμάτατε τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαῖον, ὡς παράνομοι Ιουδαῖοι; Οὔτος ἐστιν ὁ λίθος, ὃς ἐζετο ὁ Θεὸς ἐν Σιών, ὁ ἐκ πέτρας πυγάσας ἐν ἐρήμῳ τῷ ὕδωρ, καὶ ἡμῖν ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς ἀντοῦ ἀθανασίαν. Οὔτες ἐστιν ὁ λίθος, δὲξ ὄρους παρθενικοῦ ἀποτιθεῖς, ἀνευθελήματος ἀνδρὸς, ὁ Υἱὸς τῷ αἰθρώπου ὁ ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, πρὸς τὸν παλαιὸν τῶν ημερῶν, καθὼς εἶπε Δανιὴλ, καὶ αἰώνιος ἀυτοῦ ἡ βασιλεία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί:

Ωραῖος οὗ, καὶ καλὸς εἰς βρᾶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός. Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὐ φχγῶν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Δηστῇ: Μηδίσθητι μόνι Κύριος, ἐν τῷ βασιλείᾳ σου.

Εν τῷ Σταυρῷ ὑψωθεὶς οἰκτίρμον, τοῦ Ἄδαμ τὸ χειρόγραφον, τῆς πάλαι ἀμφτίτις ἐξῆλειψες, καὶ ἐσωσας ἐκ πλάνης, ἀπαντὸν γένος τῶν βροτῶν. Οὕτως ἀνυμνοῦμέν σε εὐηργέτα Κύριε.

162 ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Προσύλωσας ἐν Σταυρῷ οἰκτίμων, τὰς ἡμῶν ἀμαρτίας Χριστὲ, καὶ διὰ τοῦ σοῦ Θανάτου, τὸν θάνατον ἀνέκβασας, ἐγείρας τοὺς τεθνεῶτας ἐκ νεκρῶν· δόθει προσκυροῦμέν σου τὴν σεπτήν· Αὐάστασιν.

Εξῆχες τὸν ἴδιον ὁ ὄφις, ἀκοῖς ταῖς τηῖς Εὔας ποτέ. **Ε** Χριστὸς δὲ ἐστὶ τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐπίγασσε τῷ κόσμῳ, τὰς ζωῆς τὸν γλυκασμόν. Μηνεθῆτι μου Κύριε, εὐ τῇ βασιλείᾳ σου.

Ε μνήματι ὡς Θυντὸς ἐτέθης, ή ζωὴ τῶν ἀπάντων Χριστὲ, καὶ ἐθάσας τοῦ Ἀδου τοὺς μοχλούς, καὶ αναστὰς ἐν δόξῃ τριμέρος ὡς δυνατὸς, πάντας κατεφώτισας. Δόξα τῷ Εγέρσει σου.

Ο Κύριος ἀναστὰς τριμέρος ἐκ νεκρῶν, εδωρήσατο μέριννα τὴν ἴδιφη τοῖς Μαθηταῖς, καὶ τούτους εὐλογήσας ἐξαπέστειλεν εἰπών: Πάντας προσαγάγετε, εἰς τὴν βασιλείαν μου.

Δόξα.

Φῶς ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος, φῶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀλλ' ἐν Φῶς τὰ τρία. Εἴς γάρ Θεὸς ἐν τρισὶ μὲν πρόσωποις, μιᾷ δὲ φύσει καὶ ἀρχῇ, ἀτμήτος ἀσύγχυτος, πέλευ προαιώνιος.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Εκίνητας τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρὸς, ἐν σαρκὶ ἐπὶ γῆς, ὡς οἰδε Θεοτόκε ὁ ἀντός. Διὸ Παρθενομήτωρ οἱ Θεωθέντες διὰ σου, Χαῖρε σοι κραυγάζομεν, τῶν Χριστιανῶν η ἐλπίς.

Τέλος τοῦ βαρύος Ἕχου.

Οπλιτικῆς φάλαγγος αἰχμῶν μέλος,

Ο τοῦ βάρους σὺ κλῆσον εἰκνηφῶς φέρεις.

Ὕχος τὸν ἀπλοῦν τὸν βάρους ἐπάνυψον,

Ο τοὺς λογισμοὺς ἐν βοᾶς μισῶν φίλει.

Ἄδρων δὲ φύσις, δευτερότριτε, βρέφεις.

Ποικίλος δὲ ὁ, ὁ ἀπλοῦς ἔχεις φίλους.

Η ΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ: Κύριον ἐκέκραξε, Στιχηρά Ἀναστάσιμε.

Ε'σπερινὸν ὥμενον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστὸν προσφέρομεν, ὅτι ηὐδόκησας τοῦ ἐλεῖσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Αὐαστάσεως.

Κύριε Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλὲ εἰδόκησό τοῦ ἐλεῖσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Αὐαστάσεως.

Χαῖρε Σιῶν ἄγια, μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοκινητάριον· σὺ γὰρ ἐδέξασθα πρώτη ἀφέσιν ἀμαρτιῶν, διὰ τῆς Αὐαστάσεως. Εἶτερα Στιχηρὰ ἀποτολικά.

Ο' ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεῖς, ἐπ' ἐγχάτωρ δὲ τῶν χρόνων, ὁ σύντος ἀκ τῆς Ἀπειρούμου σαρκωθεῖς, βουλήσει σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι τεκράθεότα ἀνθρώπου ἔσωσε, διὰ τῆς οὔσυντος Αὐαστάσεως.

Την ἐκ τεκρῶν σου Αὐαστάσιν, δοξολογοῦμεν Χριστόν, διὸς ἡς ἡλευθέρωσας ἀδαιμονίου γέρον, ἐκ τῆς τοῦ Αὐτοῦ τυραννίδος, καὶ εἰσώρισθα τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζῶν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἐλεός.

Δόξα σοι Χριστὲ Σωτήρ, Χιε Θεοῦ μνημονεῖς, ὁ προσπαγεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ αἱρεστάς εἰς τάφον τριάψερος.

Σὲ δοξαζομεν Κύριε, τὸ εἰουσίας διημάς, Σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, παρτεδύμανε Σωτήρ. Μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλ' ἐπάκουσθεν, καὶ σῶσον ἡμᾶς, διὰ τῆς Αὐαστάσεως σου φιλάνθρωπε.

Ο' βασιλεὺς τῶν οἰρατῶν διὰ φιλανθρωπίας ἐπὶ τῆς γῆς ὄφεων, καὶ ἐσὶς ἀνθρώποις συναντέραφε. Εκ Παρθένου γὰρ ἄγνης, σάρκα προσδαβόμενος, καὶ ἐκ τού-

164 ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΙΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

της προελθών μετὰ τῆς πρασινήψεως, εἰς ἐστιν Υἱὸς διπλοῦς τὴν φυσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὁπόστασιν. Διὸ τελεον ἀυτὸν Θεὸν, καὶ τέλειον ἀνθρωπὸν, ἀληθῶς κηρύγγοντες, ὑμιολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἴχέτευε, Μῆτερ ἀνύμφευτε, ἐλεητῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχήρα,

Αγκάθες ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, δικαστὴς ἐξ οὐρανοῦ· Ἄλλες ἐπὶ θάνατον, ή ζωὴ ή αὐτάνατος· πρὸς τοὺς ἐν σκότῳ τῷ φῶς τὸ ἀκινθίνον, πρὸς τοὺς πεσόντας ἡ πάντων αἰάσσοις. Ο φωτισμὸς, καὶ διστήρη ἡμῶν δόξασι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Χριστὸς δοξολογοῦμεν, τὸν ἀναστὰντα ἐκ νεκρῶν· ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ ἀναλαβὼν, τῷ πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε τῆς αγράπτου μὲν ψυχῆς, ἐν "Ἄδου κατελθούσις, ὅν καὶ εσκύλευσε· τάφῳ δὲ διαφθεράν, οὐκ οἶδε τὸ ἄγιον Σῶμα, τοῦ Λαύρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, δοξολογοῦμεν Χριστὲ, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀτάσσοις, δι- ής ἡμᾶς πλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τοῦ "Άδου, κατ' ᾧς Θεὸς ἐδωρήσω, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος".

Ω Δέσποτα τῶν ἀπάκτων ἀκατάδηπτε Ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ Σταυροῦ παθὼν, ἐμός ἀπάθειαν ἐπήγασας· ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, συναναστήσας τὸν Ἀδάμ, χειρὶ παντοδυνάμω. Δόξα τῇ τριημέρᾳ Εγέρσει, δι- ής δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν, ᾧς μάνος εὔσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αγύμφευτε Παρθένε, ή τὸν Θεὸν αφράτως συλλιπ-
βεῦσα σάρι, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ψίσου σῶν οἰκετῶν
παρακλήσεις· δέχου πανάμωμε, ή πᾶσι χορηγοῦσα;
καθαρισμὸν τῷ πανισμένῳ· νῦν τὰς ἡμῶν ἴκεστας
προσδεχομένη δυτῶπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Απολυτίκιον.

Εξ ὑψους κατηλθεις ὁ ἀσπλαγχνος, ταφὴ κατεδῆσθαι
τριημερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τὴν πανδόν. Ή
ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Οδὶ ἡμᾶς γενικητεὶ ἐκ Παρθένου, καὶ στεύρωστη
ὑπομείνας ἀγαθὲ, ὁ Θανάτῳ τὸν Σάνατον σχι-
λεύσας, καὶ ἔγερσιν δεῖξας αὐτὸς Θεός, μὴ παρθῆς
οὓς ἐπλαστας τῇ χειρὶ σου δεῖξῃ τὴν φιλανθρωπίαν
σου ἐλεύμων δέξαι τὴν τεκοῦσακήσεο Θεοτόκον, πρε-
σβευόσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν; λαὸν
ἀπεγνωσμέρον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Ἐν τῷ Μεσογυατικῷ, Καρὰν Τριαδικός, οὐδὲ ἄκρος.

Τριάς Μαρθᾶς σῶστρο με τὸν σὸν φίκεται.

Ωδὴ ἀ. Αρματολάτην Φαραὼ.

Τῷ τρισπολίῳ Βασιλεῖ καὶ πρύτανι, καὶ προφειθεῖ τοῦ
παντάς, καὶ ἀγαθῷ μόνῳ, φυσικῶς ὑπάρχοντι,
καὶ ἐνιαίᾳν ἔχοντι, τῆς Θεότητος δόξαν, Θεῷ μονάρχῃ
προσπίπτωμεν, ὅμοιον τὸν τρισάγιον φόδοντες.

Ρίστεις τὰς Θείας καὶ χρησμοὺς τοὺς ἀκαθεν, μερικ-
μένοι σαφῶς, Θεαρχίκην φύσιν, ἐνικὴν δοξάζομεν,
ἄδιον συνάναρχον, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις; Πατρί,
Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, δημιουργικὴν πάντοδύναμον.

Περομύστης Αβραὰμ γενόμενος, ιερατύτας τὸ πρήν,
τὸν Ποιητὴν πάντων, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρισὶ^{μὲν} ὑποστάσεσιν, ὑπεδέξατο χαίρων, καὶ τῶν τριῶν
ὑποστάσεων, κράτος ἐγιαῖον ἐγνώρισε.

Θεατοκίον.

Απειρογάμως τὸν Χριστὸν εκίστας, τὸν καὶ ἡμᾶς δι-
ἡμᾶς, εἰλιφότα φύσιν, Πάναγρο καὶ ἀτρεπτον, κατ-
ἀμφω διαμειναντα ὃν δυσώπει ἀπάνσως, ἀμερτιῶν
μοι δωρίσασθαι, καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

Ωδὴ γ'. Ὁ συνεργάσας καὶ ἀρχάς.

Σὺ τὸν ἀπρόσιτον Θεὸν, καὶ Βασιλία τῆς δόξης, ἐπὶ
Θρόνου Ἡσαῖας κατέβεις ὑψηλοῦ, καὶ Χερούβιμ,
καὶ Σεραφίμ δοξάζοντα, ἀκαταπαύστοις ὕμνοις μονα-
δικὸν τρισυπόστατον.

Mόνος πατρόθεος ὡς ἐκ νοῦ, γεγενημένον τὸν Λόγον,
καὶ τὸ Πνεῦμα προελθὸν ἀπορρήτως, κακῶλλη-
δοις λογισμοῖς, καὶ γραφικοῖς διδάγμασι, κατειληφότες,
τὰ Θεὸν Τρισθέον σύβομεν.

Oὐτὸν ἀγένικος Πατέρα, καὶ τῆς ἴδιας ψοίας, τὸ ἀπαύ-
γακτα γεννηταῖς ἀρρεύστως, τὸν Χίὸν φῶς ἐν φω-
τῷ, ἐκπορευτῶς προβάλλεται, συμφωὲς ψῶς τὸ Πνεῦ-
μα, τὸ παντούργὸν καὶ διότιμον. Θεοτοκίον.

Nαὸς εἰδείχθης καθαρὸς, Παρθενομῆτρος Μαρίᾳ, τοῦ
τὰ πάντα πανοθενῶς καὶ πανοδόφως, ὑποδησαντος
Χριστοῦ, καὶ τάξαντος καὶ φέροντος· δι' ἐξιλέωσαι μοι
τὰς μηνινταῖς σου δεῖσεστι.

Καθέισμα Τριωδικόν. Τὸ προσταχθέν.

Tῆς νριστίδιου καὶ σεπτῆς τελεταρχίας, τὰς δυρδεσίας
οἱ πειστὶ οὖν τύφνουσιν, ὅτι νεύματι μέντοι τὸ πᾶν
συνέστησε, τὰς ἀκού χοροσασίας Ἀγγελικὰς, τὰς κάτω
ιεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τοῦ κραυγάζειν τὸ: "Ἄγιος, Ἄγιος,
Ἄγιος εἰ, Θεὸς ὑπεράγαθε, δόξα ὅμνος τῷ πράτει σου.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὄμδιον.

Tὸν ἀνακλοίωτόν Θεὸν τὸ τετοκυῖα, ἀλλοιουμένην εἰς
αἷς τὴν ἀμαρτία, τὰς προσβολαῖς τοῦ δολίου
καὶ τὴν βρεθορία, στερέωστον τὴν καρδίαν μου ἀγαθή,
πρεσβείας ταῖς μητρικαῖσσου, ὅπως πάγῳ, εὐχαρίστως
δοξάζω σε Θεογεννῆτρος Μαρίᾳ, ἐλέησον τὴν ποίμνην
σου, θερέτρισσα πανάρισσε.

Ωδὴ δ'. Σέ προσ ἰσχὺς Κόρε.

Aπαντὸν ἐπερφανεῖσα Θεότητος, τοῖς ἐν σκότει, πᾶσαι
διπειδασσε, τὴν ἀφεγγῆ νύκτα τῶν παθῶν, καὶ δικαιο-

ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'. 187

σύνης; τὸν Ἡλιον ἐξανέτειλεν ἀπλόσσο μὲν ποὺς μάτια, τριλαμπή δὲ προσώπουις, ὃ μυρθῦμεν αὐτὶ καὶ δοξάζομεν.

Σεραφικοῖς στόμασι τὸν αἰνυμενύμεσσον, τοῖς πηλίνοις, χείλεσι δοξάζομεν, μοναδικὸν καὶ τριαδικόν, Κυρον τὴς δόξης, τῇ φύσει καὶ ὑπερστάσει, βοῶτας. Ω Πατέρανταξ, τοῖς σοῖς δούλοις παράσχου ἔλασμὸν, καὶ ποικίλων πταισμάτων συγχώροισι.

Συνεκτικὴ πάντων τῶν διτῶν ἀρπάτε, πανεικτίρμων, εὔσπλαγχνο φιλάνθρωπο, Τριάς σεκτὴ καὶ Θεαρχικὴ, μή μου ἐπιλήσῃ, τοῦ σοῦ σικέτου τὸ σύνολον, μηδὲ διασκεδάσῃς, οὐδὲ διέθοι σοῖς δούλοις, διεθῆκο διὰ φατορ ἔλεος.

Θεοτοκίσ.

Ωραίσασθε Πάσαγες μέτρον εὐράμενος, ἐξ αἰῶνος, Λογος ὁ προάναρχος, τὸν Ιακώβον Κόρην καλλογήν, καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας διεύσπλαγχνίσαν αἰνέτλαστε, τὴν φύσιν τῶν αἰνθρώπων, οὐ δυστάστε ἀπαύστας, απὸ πάσης βυθοθητί με θλίψεως.

Ωδὴ ἡ. "Ινα τί με ἀπώσω.

Συναίδετα τρία, Πρόσταπτα δοξάζομεν, ἐντελεῖ δὲ Κύριον, σὲ τὴν Θείαν φύσιν, διαιροῦντες ἀπλῶς καὶ συνάπτοντες, καὶ πιστῶς βοῶμεν: Θεαρχικὴ Τριάς ἄγια, τούς σοὺς δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσας.

Ολοφύρομαι σφέδρα, διὰ τὴν ἀσθέτειαν τῆς διανοίας μον, πῶς μὴ θέλων πάσχω, τὸν ἀβούλητον ὄντως ἄλλοιωσιν· διὰ τοῦτο χράζω: Ζωαρχικὴ Τριάς ἄγια, τῶν καλῶν· ἐν τῇ στάσει με σύνταξον.

Νυσταγμῷ βαρυθέετα, τῷ τῆς ἀμαρτίας με καὶ συναθούμενον, πρὸς Θανάτου ὑπνον, ὡς φιλάνθρωπος καὶ ὑπεράγαθος, καὶ παντελέμων, Θεαρχικὴ Τριάς ἄγια, κατοικείρησον καὶ διατάστησον.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθετε Κόρη, πάναγνε πατάμεμε Θεοχαρίτωτε, ταῖς σαις ἵκεσίαις τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου

Σοῦ τὸ καθαρόκ, καὶ πανάμενον Παρθένος τὸ φρέ
παρὸς καὶ ἔμπιστον, τῆς σίκευρένης ἀπεκάθηρε,
καὶ γέροντος τῆς ἡμῶν, πρὸς τὸν Θεόν καταληγεῖς καὶ οὐ
Πάντα τὰ ἔργα διόστη, Παρθένε, εἰδοχοῦρε,
καὶ ὑπεριψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ετερος Διαυροφας. Τὸν μέσον ἀκαργαν
Τὸν ἵπομείναντα ἐκουσίως τὰ πάθη, καὶ ἐν Διαυρῷ
προσκληθέντα βούλησαι, καὶ λύσαντα τὰς γοῦ
Ἄδου δικάμενος, ὑμεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπεριψάστε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.
Τὴν καταργοῦσαντα τοῦ θεάτου τὸ χρέος, καὶ ἀ-
νεπτάστα ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ σύστασ-
τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὅμοιοι τοῖς Ἱερεῖς, λαὸς ὑπεριψά-
ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Τὸν μάντος εἴσπιλαγχον καὶ προσλήπτορος Λόρκο, τῷ
ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου τεχθέντα, καὶ λύσαντα
τὸν ἀρχαῖον κατάρον, ὑμεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπεριψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Ἀλλας τῆς Θεοτάρου. "Αφλεκτος πικρός
Τὸς φέρχει τοῦ σῇ τοκετοῦ, τὸν οἰκουμένην ξενοπρε-
πῆς ἐφάπτοντας Θεογενεῖτωρ· τὸν γὰρ ὅλης Θεὸν
ἀγκάλαις φέρεις ταῖς στᾶσις, καταλαμπρύνοντα πιστάς
της ἀεὶ κράζοντας Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον
ὑμεῖτε, καὶ ὑπεριψάτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τυμβενεν Ἀγιή, εύσεβος τὸν σὺν γαστέρι, τῷ τὸν
Θεὸν χωρίσασαι, ἀνερμηνεύτοις σωματούμενοι,
τὸν δόντα πᾶσι πιστοῖς, θεογνωσίας φωτισμόι, τῷ σ-
οεὶ κράζουσι: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑ-
μεῖτε, καὶ ὑπεριψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτός σου ταῖς μαρμαρυγαῖς, τοὺς σὲ ὑμροῦντας
φωτοβιδεῖς ἀπέργασαι, φωτογενοῦτορ Θεοτάκε τοῖς
γνάφων γάρ οὐδὲν; σωτῆ καταφωιδρύουσα φωτί,

ΤΗΣ ΟΙΤΩΝΙΚΟΥ ΙΗΣΟΥΣ ΒΑΡΥΣ: 13ο

τὸς ἀεὶ πράζοντας: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον
ἱματίτε, καὶ ὑπεριψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ 3'. Ό Εἰρήνη.

Μὴ τῆς φθερᾶς διὰ πτῆραν χυφορίσασα, καὶ παντε-
χαίμονι Λόγῳ σάρκα δεπίσασα, Μῆτερ ἀπείρα-
δρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ
ἀπείρου Πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

Τριτάρια.

Οἱ εὗ Θεότητος πάθι προσαρμόζορτες ἐπιτομήζεοθε
πάντες ἀλλοτριόφρονες. Κύριος δόξης γάρ, σαρκὶ¹
ἐσταυρωμένος, ἀσταύρωτος δὲ φύσει τῷ θείᾳ εἰς ἄ-
δυο, ἵνα φύσει μεγαλύνομεν.

Οἱ νῦν σαμάτων σὺν ἔγερσιν ἀθετήσαστες, πρὸς τὸ
Χριστοῦ πορευεῖσθες μνῆμα διδάχθητε, ὅτι γενέ-
κρωται, καὶ ἐγύγερται πάλιν ἡ σὰρξ τοῦ Ζωοδότου, εἰς
πιστοσιν ἀσχάπτες ἀπετάσεως, ἥτις ἐλπίζομεν.

Τριαδικόν.

Οὐ θεοτάτων Τριαδα, ἀλλ' ὑποστάσεων, οὐδὲ Μοχάδα
προσώπων, ἀλλὰ Θεότητος σέβοντες, τέμνομεν
τοὺς ταύτην διαιραῦτας· συγχέομεν δὲ πάλιν, τὰς σύγ-
χυσιν τολμῶντας κατὰ ταύτης, ἥτις μεγαλύνομεν.

Ἔτερος Σταυροακας. Μῆτρος Θεοῦ καὶ Παρθένος.

Φῶς ἐκ φωτὸς, πατρικῆς ἀπάνυχσμα δόξης, ἀχρόνως
ἐκλάμψατ, ὡς ἐν σκότῳ τῷ βίῳ τῷ ἀνθρωπίνῳ
Χριστὸς ἐλαριφε, καὶ τὸ διώκον ἀπίδασε σκότος. Οἱ
ἀκαταπαύστως οἵ πησται μεγαλύνομεν.

Πάθι σαρκὸς, καὶ ἰσχὺο Θεότητος, ἐν Χριστῷ καθε-
ρῶτες, εἰ φρονοῦτες τὴν μίαν στενθεσον φύσιν,
αἰσχυνέσθωσαν· ὁ γάρ ἀντὸς ὡς μὲν ἀνθρωπός θυγ-
τεῖ, ὡς δὲ τοῦ πατέρος Δημιουργὸς ἔξαιταται.

Θεοτοκία.

Πλήν μου Θεοῦ, οὐ γινώσκω ἔτερον, οὐ Εκκλησία βοῶ-
τον ἐμπρέπει ἀπίστων, οἰκεῖαν μόρφων ἐκδεξά-

160 ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

μενος. Διδου οὖν Λόγη πιστοῖς σωτηρίαι, σοῦ τῆς κυ-
σάσις πρεσβείαις ὡς εὐπλαγχνος.

"Άλλος Τῆς Θεοτοκου. Ό αὐτός.

Xαρᾶς ἡμῖν αἰώνιοι πρόξενος, καὶ εὐφροσύνης εδείχ-
θης, ἀειπάρθενε Κόρη, τὸν Λυτρωτὴν κυοφορή-
σασα, τὸν ἀληθείᾳ καὶ πνεύματι Θείῳ, τοὺς αὐτὸς
τιμῶντας ὡς Θεὸν ἐκλυτρούμενον.

Pάλλων Δαυὶδ σὸς πρωπάτωρ Πάναγκε, σὲ Κιβω-
τὸν ὄνομάζει, ἀγιάσματος Θείου, ὑπερφυῶς Θεὸν
χωρίσασαν, τὸν ἐν πατρῷοις καθήμενον κόλποις. Όι
ακαταπαύσως οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ω'ς ἀληθῶς ὑπερτέρα πέφυκας, πάσις τῆς κτίσεως
Κόρη· τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων, σωματικῶς
ἡμῖν ἐγένυνσας. Ότιν ως Μάτιρ τοῦ μόνου Δεσπότου
φέρεις κατὰ πάντων ἀρχικῶς τὸ ἐκρίκημα.

Εἰς τοὺς Λύτρους, Στιχηρὰ Ἀνάστασιμα.

Aνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας Θανάτου τὰ δε-
σμά. Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην. Αἰνεῖτε
οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Aνάστασιν Χριστοῦ Θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἄγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτυτον.

Xριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν, προσκυνοῦντες οὐ παυόμε-
θα. Αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν ἐν τῷ ἀνορτών ἡμῶν.
Ἄγιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ δεῖξας τὴν Ἀνάστασιν.

Ti ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀ-
ταπέδωκεν ἡμῖν; Διὸς ἡμᾶς Θεὸς ἐν ἀνθρώποις,
διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο,
καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. Πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ εὐερ-
γέτης πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ ἐλευθερωτής πρὸς
τοὺς ἐν σκότει καθημένους ὁ Ἡλίος τῆς δεκαιοσύνης.
Ἐπὶ τὸν Δταυρὸν ὁ ἀπαθής ἐπὶ τὸν Ἀδην τὸ φῶς ἐπὶ
τὸν Θάνατον ἡ ζωή ἡ ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας.
Πρὸς ὃν βούσωμεν: Ό Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

ΤΗΣ ΟΚΤΩΠΗΟΥ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ. 161

"Ἐτερα Στιχυρὰ Ἀνατόληκά.

Πύλας Ἀδοῦ συζέτριψας Κύριε, καὶ Θαράτου τὸ
κράτος κάτηργησας, τῇ χραταιῇ δυτάμει σου, καὶ
συνήγειρας ἐκρούς, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐν σκότει παθέ-
δοντας, τῇ θείᾳ καὶ ἐρδόῃ Ἀναστάσει σου, ὡς Βα-
σιλεὺς τοῦ παντὸς, καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐφρανθῶμεν
ἐν τῇ Ἀναστάσει ἀντιῦ, ὅτι συνήγειρε γέκρας,
ἐκ τῶν τοῦ Ἀδοῦ ἀλόγων δεσμῶν, καὶ ἐδωρήσατο τῷ
κόσμῳ ὡς Θεὸς, ζῶντι αἰώνον, καὶ τὸ μέρα ἔλεος.

Εξαστράπτων Ἀγγελος ἐν τῷ λίθῳ ἐκάθετα τοῦ
ζωοδόχου μνήματος, καὶ Γυναιξὶ μύροφόροις φύ-
νιγγελίζετο λέγων: Ἀνεστη ὁ Κύριος, παθὼς προϊπεν
ἵμιν. Ἀπαγγείλετε τοῖς Μαρτυραῖς ψυτοῦ, ὅτε προά-
γει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· τῷ δὲ κόσμῳ παρέχει,
ζῶντι αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλαος.

Τί ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαῖον, ὡς πα-
ράνομος Ἰουδαῖοι; Οὗτος ἐστιν ὁ λίθος, ὃν ἐζήτετο ὁ
Θεὸς ἐν Σιών, ὁ ἐκ πέτρας πηγάσας ἐν ἐρήμῳ τὸ ἐδώρ,
καὶ ἦμιν ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς ἀντοῦ ἀδανασσίαν.
Οὗτος ἐστιν ὁ λίθος, ὃν ἐξ ὄρους παρθενικοῦ ἀποτιθεῖς,
ἀφεύ θελήματος ἀδρὸς, ὁ Ήδος τῷ αὐθρώπου ὁ ἐρχόμενος
ἐπὶ τῶν γερελῶν τοῦ οὐρανοῦ, πρὸς τὸν σταλκιὸν τῶν ἡμε-
ρῶν, καθὼς εἴπε Δανιήλ, καὶ αἰώνιος ἀυτοῦ ἡ βασιλεία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ωραῖος οὐρανός, καὶ καλὸς εἰς βράσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας
καρπός. Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ
φχγῶν οὐ θείσκω, ἀλλὰ βρῶ σὺν τῷ Ληστῇ: Μηδθη-
τί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Εν τῷ Σταυρῷ ὑψωθεὶς οἰκτίρμον, τοῦ Ἀδάμ τὸ χει-
ρόγραφον, τῆς πάλαι ἀμαρτίας ἐξίλειψες, καὶ ἐ-
σωστας ἐκ πλάνης, ἀπαντοῦντος τὸ γένος τῶν βροτῶν. οὐθεν
ἀνυμνοῦμέν σε εὔργετα Κύριε.

162 ΤΗΣ ΟΚΤΩΝΧΟΥ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Προσήλωσας ἐν Σταυρῷ οἰκτίρμων, τὰς ἡμάνιον ἀμαρτίας Χριστὲ, καὶ διὰ τοῦ σοῦ Θανάτου, τὸν θάνατον ἀνέκφεσας, ἐγείρας τοὺς τεθνεῶτας ἐκ νεκρῶν· δόθει προσκυνοῦμέν σου τὴν σεπτήν· Αὐτοστασίον.

Εξῆχε τὸν ἴὸν ὁ ὄφις, ἀκοαις ταῖς τηῖς Εὔας ποτέ. Χριστὸς δὲ ἐστὶ τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐπίγασε τῷ κόσμῳ, τὰς ζωῆς τὸν γλυκασμόν. Μηδέποτε μου Κύριε, εὐ τῇ βασιλείᾳ σου.

Εν μνήματι ὡς Θυντὸς ἐτέθης, ή ζωὴ τῶν ἀπάντων Χριστὲ, καὶ ἐθλασας τοῦ Ἀδου τοὺς μοχλούς, καὶ αναστὰς ἐν δόξῃ τριμέρος ὡς δυνατὸς, πάντας κατεφώτισας. Δόξα τῷ Εγέρσει σου.

Ο Κύριος ἀναστὰς τριμέρος ἐκ νεκρῶν, ἐδωρήσατο εἰρήνην τὴν ἴδιφη τοῖς Μαθηταῖς, καὶ τούτους εὐλογήσας ἐξαπέστειλεν εἰπών: Πάντας προσαγάγετε, εἰς τὴν βασιλείαν μου.

Δόξα.

Φῶς ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος, φῶς τὸ Πρεσβύτερον, φῶς ὁ Άγιος, ἀλλ' ἐν Φῶς τὰ τρία. Εἴς γάρ Θεὸς ἐν τρισὶ μὲν προσώποις, μιᾷ δὲ φύσει καὶ ἀρχῇ, ἀτμήτος ἀσύγχυτος, πέλεν προαιώνιος.

Καὶ νῦν. Θεότοκίον.

Εκκηπας τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρὸς, ἐν σαρκὶ εἰπὶ ψῆς, ὡς οἰδε Θεότοκε ὁ ἀντός. Διὸ Παρθενομήτωρ οἱ Θεωδέντες διὰ σου, Χαῖρε σοι κραυγάζομεν, τῶν Χριστιανῶν η ἐλπίς.

Τέλος τοῦ βαρύος Ἡχού.

Οπλιτικῆς φάλαγγος οἰκαῖον μέλος,

Ο τοῦ βάρους σὺ κλῆστιν εἰληφὼς φέρεις.

Ἡχος τὸς ἀπλοῦν τὸν βάρους ἐπάνυψον,

Ο τοὺς λογισμοὺς ἐν βοᾶς μισῶν φίλει.

Άρδρων δὲ φύσμα, διαιτέροτριτε, βρέφεις.

Ποικίλος δὲ ὦν, ὁ ἀπλοῦς ἔχεις φίλους.

Η ΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ: Κύριο ἀκόραξα, Στιχηρά Ἀναστάσιμε.

Εσπερινὸν ὥμερον, καὶ λογικὴ λατρείαν, σοὶ Χριστὸν προσφέρομεν, ὅτι μυδόκηστας τοῦ ἐλεῖσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Kύριε Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, αλλὰ εἰδοκησόντος τοῦ ἐλεῖσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Xαῖρε Σιών ἄγια, μητήρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοκινητάριον· σὺ γὰρ εἰδέχω πρώτην ἀφέσιν ἀμαρτιῶν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως. Ετερα Στιχηρά Ἀγιτολικά.

Oὐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς, ἐπ' ἰσχύατων δὲ τῶν χρόνων, ὁ σύντος ἐκ τῆς Ἀπειρούμενης σαρκοθείας, βουλήσει σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι τεκνάθεόντα ἀνθρώποις ἔσωσε, διὰ τῆς ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Tὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀναστάσιν, δοξολογοῦμεν Χριστόν, διὸς ἡς ἡλευθέρωσας Ἀδαμιτῶν γέρον, ἐκ τῆς τοῦ Αὐτοῦ τυφλονίδος, καὶ εἰωρήσω τῷ κόσμῳ ὃς Θεός, ζῶντας αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἐλεός.

Dόξα σοι Χριστὲ Σωτήρ, Χιε Θεοῦ μνημονεύεις, ὁ προσπαγεῖσεν τῷ Σταυρῷ, καὶ αἱματάσιεν τάφῳ τριμερος.

Sὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἐμαυτίας δὲ ἡμᾶς, Σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, πατερόνυμον Σωτήρ. Μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, αλλὰ πάκουσθε, καὶ σῶσον ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως σου φιλάνθρωπε.

Oρθοστάτης τῷ οἰρατῶν διὰ φιλανθρωπίας ἐπὶ τῆς γῆς ὄφεων, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναντράφη. Εκ Παρθένου γάρ ἀγρῆς, σάρκα προσδαβόμενος, καὶ ἐκ τού-

164 ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.
της προελθόντων μετά τῆς πρασιλίψεως, εἰς ἐστιν Χίος
διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὁπόστασιν. Διὸ τελείον
αὐτὸν Θεόν, καὶ τελείον ἀνθρώπον, ἀληθῶς κηρύγγοντες,
ὑμερολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἴχέτευε, Μή-
τερ ἀνύμφευτε, ἐλεητῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά,

Αγῆλθες ἐπὶ Σταύρου Ἰησοῦ, δικασθάς εἴδούσι τὸν οὐρανόν·
Ἄγηλθες ἐπὶ θάνατον, ηζωὴν ἀθάνατος· πρὸς τοὺς
ἐν σκότῳ τὸ φῶς τὸ ἀλιθίον, πρὸς τοὺς πεσόντας ἢ πάντας
τῶν αἰώνων· Ο φωτισμός, καὶ ὁ σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβιτον.

Χριστὸς δοξολογίσαμεν, τὸν αναστάντα ἐκ νεκρῶν·
Ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ ἀναλαβών, τῷ πάθει ἀπέ-
αλλήλων διέτεμε τῆς αγράπτου μὲν ψυχῆς, ἐν "Ἄδου κα-
τελθούσις, ὅν καὶ εσκύλευσε· τάφῳ δὲ διαφθορᾷν, οὐκ
οἶδε τὸ ἄγιον Σῶμα, τοῦ Λοιρώτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, δοξολογοῦμεν Χριστὲ, τὸν ἐκ
νεκρῶν σου Ἀτάσασιν, δι τῆς ἡμᾶς πλευθέρωσας,
τῆς τυραννίδος τοῦ "Άδου, καὶ ως Θεός εδωρήσω, ζωὴν
αιώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος".

Ω Δέσποτα τῶν ἀπάντων ἀκατάδηπτε Ποιητὰ οὐ-
ρανοῦ καὶ γῆς, διὰ Σταύρου παθῶν, ἐμοὶ ἀπά-
θειαν ἐπήγασας· ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, καὶ αναστὰς
ἐν δόξῃ, συναναστήσας τὸν Άδαμ, χειρὶ παντοδυάρω.
Δόξα τῇ σῇ τριμέρᾳ Εγέρσει, δι τῆς δεδώρησαι ἡμῶν, τὴν
αιώνιον ζωὴν, καὶ ἰδασμὸν ἀμαρτιῶν, ως μάρος εὐ-
σπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αγῆμφεντε Παρθένε, η τὸν Θεὸν ἀφράτως συλλα-
βοῦσα σφρόνι, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίσου σῶν οἰκετῶν
παρακλίσεις· δέχου πανάμωμε, η πᾶσι χορηγοῦσα;
καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων νῦν τὰς ἡμῶν ἴκεστας
προσδεχομένη δυσώπτει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Απολυτίκιον:

Εξ ὑψους κατεβάθμεις δὲ εὐσπλαγχνος, ταφὴ κατεδῆσθαι τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τὴν παθῶν. Ήζων καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Οδὶ ἡμᾶς γενικεῖται ἐκ Παρθένου, καὶ στεύρωστον ὑπομείνας ἀγάθε, δὲ θανάτῳ τὸν θάνατον σκιλεύσας, καὶ ἔγερσιν δεῖξας αὐτὸς Θεός, μὴ παρθύς οὓς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεύμαν· δέξαι τὴν τεκοῦσακτον Θεοτόκον, προσβεύσυσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτῆρον ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμέρον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Ἐν τῷ Μεσογυατικῷ, Καρκίνῳ Τριαδικός, οὐδὲ ἄκρος.

Τριάς Μαρτίς σῶσόρ με τὸν σὸν φίκετον.

Ωδὴ ἀ. Αρματολάτην Φέραω.

Τῷ τριστολίῳ Βασιλεῖ καὶ πρύτανι, καὶ προφυθεῖ τοῦ παντάς, καὶ αγαθῷ μόνῳ, φυσικῶς ὑπάρχοντι, καὶ ἐνιαίσι ἔχοντι, τῆς Θεότυπος δόξαι, Θεῷ μονάρχῃ προσπίπτωμεν, ὅμιον τὸν τρισάγιον ἁδοντες.

Ρίσεις τὰς Θείας καὶ χρησμοὺς τοὺς ἀκαθεῖν, μεμικένοι σάφως, Θεαρχίκην φύσιν, ἐνικὴν δοξάζομεν, ἀΐδιον συνάναρχον, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Πατρὶ, Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, δημιουργικὴν πάρτοδύναμον.

Ιερομύστης Ἀβραὰμ γενόμενος, ιερατύτως τὸ πρὸν, τὸν Ποιητὴν πάντων, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρεῖς μὲν ὑποστάσεσιν, ὑπεδεξατο χαίρων, καὶ τῶν τριῶν ὑποστάσεων, κράτος ἐνιαῖον ἐγνώσισε.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως τὸν Χριστὸν εκτίσας, τὸν καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, εἰλιφότα φύσιν, Πάνταχος καὶ ἀτρεπτον, κατ' ἄμφω διαμείναντα ὃν δυσώπει ἀπάντως, ἀμερτιῶν μοι δωρισασθαι, καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

166 ΤΗΣ ΟΚΤΩΝΗΟΥ ΙΧΟΥ ΠΛ. Δ.

Ωδὴ γ'. Ὁ συνεργός καὶ ἀρχάς.

Σὺ τὸν ἀπρόσιτον Θεὸν, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης, ἐπὶ¹
— θρόνου Ἡσαίας κατεῖδεν ἔψιλον, καὶ Χερούβιμ,
καὶ Σεραφίμ δοξάζοντα, ἀκαταπαύστοις ὑμίνοις μόνω-
δικὸς τρισυπόστατος.

Mόνος πατρόθεος ὡς ἐκ νοῦ, γεγενημένον τὸν Λόγον,
καὶ τὸ Πνεῦμα προελθόν ἀπορρήτως, κατὰ λλή-
δοις λογισμοῖς, καὶ γραφικοῖς διδάγμασι, κρατειληφότες,
τὰ Θεὸν Τρισκέλιον σέβομεν.

Oὐδὲ ἀγένητος Πατήρ, καὶ τῆς ἴδιας ψίλης, τὸ ἀπαύ-
γασμα γενητός ἀρρεύστως, τὸν Χίὸν φῶς ἐν φω-
τῷ, ἐκπορευτῶς προβάλλεται, συμφωνὲς φῶς τὸ Πνεῦ-
μα, τὸ παρτουργὸν καὶ διότιμον. Θεοτοκίον.

Nως εἰδείχθης καθαρὸς, Παρθενομῆτρος Μαρίᾳ, τοῦ
τὰ πάντα πανοθεράς καὶ πανοθφως, ὑποσήσαντος
Χριστοῦ, καὶ τάξαντος καὶ φέροντος· δι εἰλέωσαι μοι
ταῦς μητρικαῖς σου δεήσεσι.

Καθειματα Τριαδικόν. Τὸ προσταχθέν.

Tῆς υροπλίου καὶ σεπτῆς τελεταρχίας, τὰς δυνατεῖας,
οἱ πεισοὶ νῦν εὐφημοῦμεν, ὅτι νεύματι μέντο τὸ πᾶν
συμβεῖν, τὰς ἀντα χοροσασίας Ἀγγελικὰς, τὰς κάτω
ἱεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τοῦ πραγμάτειν τὸ: Ἀγιος, Ἀγιος,
Ἀγιος εἰ, Θεὸς ὑπεράγαθε, δόξα ὅμιος τῷ κράτει σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Tὸν ἀνακλοίωτόν Θεὸν οὐ τετοκυῖα, ἄλλοιουμένη εἰς
αἱ τῇ ἀμαρτίᾳ, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δολίου
καὶ τῇ βραδορίᾳ, στρείσθον τὴν καρδίαν μου ἀγαθή,
πρεσβείαις ταῖς μητρικαῖσσου, ὅπας κάγα, εὐχαρίστως
δοξάζω σε Θεογεννῆτρος Μαριάμ, ἐλέησον τὸ ποίμνιον
σου, θεέ ἐκτίσω πανάριμας.

Ωδὴ δ'. Εὑ μοσ ἰσχὺς Κόρε.

Aποτολὴ ἐπιφανεῖσα Θεότητος, τοῖς ἐν σκότει, πᾶσαι
δισκέδαστε, τὴν ἀφεγγὴν ὑκτατῶν πεθῶτ, καὶ δικαιο-

ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'. 167

σύνης, τὸν Ἡλιον ἐξαπέτειλεν ἀπλοῦν μὲν ποτὶ δυτίᾳ,
τριλαμπῇ δὲ προσώπῳ, ὃν ὑμεῖς μετέβατεν.

Σεραφικοῖς στόμασι τὸν αἰνυμενόμενον, τοῖς πυλίνοις,
χειλεσι δοξάζομεν, μοναδικὸν καὶ τριαδικόν, Κυ-
ριον τὴς δόξης, τῇ φύσει καὶ ὑπεστάσεσι, βοῶντες.
Ω Παντάναξ, τοῖς σοὶ δουλοῖς παράσηκον ἐλασμὸν,
καὶ ποικίλων πτυαισμάτων συγχώροισι.

Συνεκτικὴ πάντων τῶν δυτῶν ἀρρατή, πανοικτίρμων,
εὐσπλαγχνε φιλάνθρωπε, Τριάς σεπτὴ καὶ Θεαρ-
χικὴ, μή μου ἐπιλήσῃ, τοῦ σοῦ οἰκέτου τὸ σύνολον, μηδὲ
διασκεδάσῃς, οὐδὲ διέθον σοτὶς δουλοῖς, διεθίκην δι ἀ-
φατον ἔκεις.

Θεοτοκίον.

Ωραία στε Πάναγκε μέντον εύραμενος, ἐξ αἰανος, Λο-
γος ὁ προάναρχος, τὸν Ἰακὼβ Κόρη καλλονήν,
καὶ ἐν σοὶ δηκτώσας δι εὐσπλαγχνίαν ανέκλασε, τὴν
φύσιν τῶν ἀνθρώπων, δη δυστάσεις απαντάσ, απὸ
πάσις βυθοῦνται με θλίψεως.

Ωδὴ ἡ. "Ινα τί με ἀπώσω.

Συναίδτα τρία, Πρόσωπα δοξάζομεν, ἐστι δὲ Κύριον,
σὲ τὴν Θείαν φύσιν, διαιροῦντες ἀπλῶς καὶ συ-
νάπτοντες, καὶ πιστῶς βοῶμεν: Θεαρχικὴ Τριάς ἄγια,
τοὺς σοὺς δουλούς ἐκ θλίψεως λύτρωσας.

Ο λοφύρομαι σφέδρα, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς διανοίας
μού, πῶς μὴ θέλων πάσχω, τὸν ἀβούλητον ὄντως
ἄλλοιωσιν· διὰ τοῦτο χράζω: Ζωαρχικὴ Τριάς ἄγια,
τῶν καλῶν ἐν τῇ στάσει με σύνταξον.

Νυσταγμῷ βαρυνθέντα, τῷ τῆς ἀμαρτίας με καὶ
συναθούμενον, πρὸς Θανάτου ὕπνον, ὡς φιλά-
θρωπος καὶ ὑπεράγαθος, καὶ παντελείμων, Θεαρχικὴ
Τριάς ἄγια, κατοικείρησον καὶ διακάστησον.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, πάναγκε πανάμεμε Θεοχαρί-
τωτε, ταῖς σαις ἵκεσίαις τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου

168 ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΑ. Δ'.

καὶ Κύριος, ἐξηλέωσαί μοι, καὶ τῷ παθῶν καὶ τῷ πταισμάτῳ, τὸν σὸν δοῦλον ἐκλύτωσαι τάχιον.

Ωδὴ σ'. Ἰησοῦς Σωτήρ.

Επούρωνιών νοῶν, ταξιαρχίας μιμούμενοι, μοναρχική τοῦ πατός, Τριάς υπερούσιε, τρισαγίοις ἀσμασι, σὲ δοξολογοῦμεν, τοῖς πυλίνοις ἡμῶν στόμασι.

Τὸν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν, τὸν ἀνθρωπὸν διαπλάσαντα, καὶ εἶς οὐκ ὄντων τὸ πᾶν σοφῶς ὑποσήσαντα, Θεὸν τρισυπέστατον, προσκυνῶ καὶ σέβω, καὶ ὑμεῖς καὶ μεγχλύνω σε.

Οπαντοχράτωρ Θεός, καὶ μόνος ἀπεριόριστος, ενοίκησον ἐν ἐμοὶ, διὰ φατον ἔλεος, τρισῆλιε Δέσποτα, καὶ καταύγασό με, καὶ συνέτισον ὡς εὔσπλαγχνος.
Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, τοῦ ἀγαρύτου Πανάχραντε, γαρδὺ καμέ τῆς αὐτοῦ, δεῖξον θείας χάριτος, Παναγία Δέσποινα, ταῖς σαῖς ἵκεσίαις, καὶ συντήρησον ἀλώβιτον.

Κάθισμα Τριάδικόν. Τὸ προσταχθέν.

Πατέρα ἀναρχον, πιστοὶ Υἱὸν συγάναρχον, καὶ Πιεῦμα Θεον, ἀληθῶς ὁμολογοῦμεν, ἀσυγχύτως ἀτρεπτῶς καὶ ἀναλλοιώτως, Τριάδα ἀπλῆν ἀγίαν καὶ συμφυῖ, βοῶντες σὲ τοῖς Ἀγγέλοις: "Ἄγιος εἶ, Πάτερ Υἱέ, σὲν τῷ Ήνεύματι, τῷ παναγίῳ καὶ σετιῷ.. Ελέησον σὺς ἐπλασας, κατ' εἰκόνα σου Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον:

Ευχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν ἀγνὸν καὶ προσκυροῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου Κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύσταις: Σῶτον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῖμον ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπαστον, λογοθεσίου φοβεροῦ· ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοι σου.

Ωδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασι.

Σοφίᾳ ἀρρήτῳ σου, καὶ τῷ πελάγει τῆς ἀγαθότητος,
δωρεάν τὸν σὸν δοῦλον, ἥλειμένον ἀνάδειξό με, καὶ
νῦν καθάπερ πάλαι, καὶ ῥῦσαι κακώσεως, Τριάς μο-
νᾶς ὁ Θεὸς, ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν. Δίς.

Ο' νοῦς ὁ ἀγέννητος Πατήρ, καὶ Λόγος ὁ γεννηθεὶς ἐξ
ἀυτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, ἀκαταλήπτως ἐκ-
πορευτὸν πεφυκός Θεὲ μονάρχα τρισύλιος ψάλλω σοι:
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Nενέκρωμαι Πάναγνε, τῆς ἀμαρτίας πιὼν τὸ φάρ-
μακον, καὶ προστρέχω σοι πίστει, τῷ τετοκυῖφ
τὸν ἀρχηρὸν τῆς ζωῆς· ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν δοῦ-
λον σου ζώσον, καὶ πειρασμῶν καὶ παθῶν, λύτρω-
σαι μόνη ἀγνή.

Ωδὴ ή. Ἐπταπλασίως κάμινον.

O' φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, τριλαμπὲς καὶ τρισύλιον,
καὶ μοναρχικὸν, μονοκρατὲς ἀπλούστατον, Θεὸς
ἀκατάληπτος, καὶ μονοκράτωρ Κύριος, νῦν τὴν σκο-
τεινὴν καὶ ζοφεράν μου παρδίαν, καταίγασον καὶ δεῖ-
ξον φωταυγῆ καὶ φωσφόρον, ἴμνεῖν σε καὶ δοξάζειν,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Pεριτάταις πτέρυξι, Σειραφίμ οἱ θεότατοι, πρόσωπα
καὶ πόδας, εὐλαβῶς καλύπτουσι, τὸν δόξαν οὐ φέ-
ροντες, τοῦ ἀμυχάνου κάλλους σου, ἀγαθαρχικὴ, Θεορ-
χικὴ Μοναρχία, Τριάς ὑπεραγία· πλὴν ἡμεῖς ἀνυμνεῖν
σε τολμῶμεν καὶ δοξάζειν, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Kυριαρχίαν ἀναρχεῖν, πανσθενῆ καὶ πανάγαθον τελε-
ταρχικὴν, ἀγαθουργὸν, ἀόριστον, αἰτίαν ἀναίτιον,
ποιητικὴν ἀίδιον πρόγονικὴν, καὶ σωτικὴν τῶν ἀπάν-
των, μονάδα κατ' οὐσίαν· καὶ τριάδα προσώποις δοξάζω
σε Θεέ μου, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

E' πὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἀνέσπερος "Ηλιος, διὰ τῆς
ἐκ σοῦ παρθενικῆς γεννήσεως, παράχραντε Δίσποι-

170 ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.
να, καὶ τοὺς βροτὸς ἀπάλλαξε, τῆς εἰδωλικῆς καὶ ζωφερᾶς
σκέτομην. Διὸ καὶ οὐν με μᾶλλον, τῆς ὄντος θεωρήσει,
καταύγαδο ταῖς αἴγκαις; καὶ φρεύρει τὸν σὸν δοῦλον.

Ωδὴ Θ. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ δύραυλος.

Τὴν πάντων βασικίδες καὶ παντούργει, ὑπεράρχιον
θύσιον ἐπέρχεσθος; Ζωφρικὴν εἰσπλαγχνον φιλάτ-
θρωπον ἀγεθήν; ἐπερχικὴν Τριάδα σε, οὐν δοξολογῶν-
τες; ἀπερτίστην συγχωρήσιν αἰτοῦμεν; τῷ κόσμῳ τὴν
εἰρήνην, καὶ Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν. Δις.

Η μία πυρίστης καὶ τρίκαμπτης; ἔτινι θεωρήσα τρι-
σῆλιε, τοὺς ὑμετέρας προσθεῖται τοὺς σοὺς ἀγαθο-
πρεπῶς, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσει, καὶ τῶν πε-
ρασμάτων καὶ τῶν δυσχερῶν, καὶ θάττοι τὴν εἰρήνην; πε-
ράσχου φιλανθρώπως, ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ τὴν ἔνωσιν.

Θεοτοκός.

Νῦν Χριστὸς θεοτήρου παρθενικήν, ἐνοικήσας ἐφάνης
τῷ κόσμῳ σού, θεαίδοικός, ἀτρεπτός ἀσύγχυτος
ἀκίνθως; καὶ καθικεῖσχον πάντοτε, μετὰ τῶν σῶν δούλων
ειναι σαφῶς. Διὸ τῆς σὲ τεκούσης, πρεσβείας τὴν εἰρή-
νην, πάδη τῇ ποίησον πρυτάνευσον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μέτα τὴν Δ. Στιχόλογίαν Καθίσμ. Αναστάσιμα.

Αρέστης ἐκ νεκρῶν, ή ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ Ἀγγε-
λος φωτὸς ταῖς Γυναιξὶν ἐβόα: Παύσασθε τῷ
διατρύσθε, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε, πράξατε
ἀνυπόδοτοι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας
σῶσαι ὡς Θεὸς; τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Αιδαῖδες ἐκ τοῦ τάφος ὡς ἀλιθᾶς, ταῖς ὀστίαις προσέ-
ταξας Γυναιξὶ κηρύξας τὸν Ἐγερσιν, Ἀποστόλοις
ὡς γέγραπται· καὶ δρομεῖδος ὁ Πέτρος, ἐπέση τῷ μην-
ιατι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ, δρῶν κατέπλιττετο· ὅθεν
καὶ κατεῖδε, τὰ δθόνια μόνα· αὔδεις γάρ βλέπειο δύνα-

ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'. 171

ται, ἐν τυχτὶ τὰ προκείμενα· καὶ πιστεύσας ἐβόνος·
Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅτι σῶζεις ἀπάντας Σωτὴρ
ἡμῶν· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπάνγαστμα.

Καὶ τοῦ, Θεοτοκίος.

Tὴν οὐρανίον πύλην καὶ κιβωτὸν, τὸ πανάγιον δρῦς
τὴν φωταυγῆν, υεφέλινην διμούσιαν, τὴν οὐρανοῦ
χλίμακα, τὸν λογικὸν παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύ-
τρώσιν, τῆς οἰκουμένης δλης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι
σωτηρία, εἰς αὐτῇ διεπράχθη τῷ ἄστρῳ, καὶ ἀφεσίς
τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ·
Πρέσβειε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πτελιμάτων
ἀφεσίτη. δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκύνοῦσι, τὸν
πανάγιον τόκον σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογ. Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Aὐθρωποι τὸ μητρά σου Σωτὴρ ἐσφραγίσατο. Ἀγ-
γελος τὸν λίθον ἐκ τῆς Θύρας ἀπεκύλιστ. Γυναι-
κες ἐθεάσαντο ἐγκυρένον ἐκ νεκρῶν, καὶ αὗται τύγ-
γελίσαντο τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών, ὅτι ἀνέστης ἡ
ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ Θανά-
του. Κύριε δόξα σοι. Δόξα.

Tὰ μύρα τῆς ταφῆς αἱ Γυναῖκες κομίσασαι, φωνῆς
Ἀγγελικῆς ἐκ τοῦ τάφου ἤκουοσθε· Παύσασθε τῶν δα-
κρύων, καὶ αὐτὶ λύπης χαρὰν κομίσασθε, κράξατε αὐ-
μονοῦσαι· Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι
ώς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τοῦ, Θεοτοκίος.

Eπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγ-
γελῶν τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡ-
γιασμένει ταῦτα, καὶ Παράδεισε λογική, παρθενικον καύ-
χημα, ἐξ ἣς Θεὸς ἐτάρκωθη, καὶ Παΐδιον γέγονεν, ὁ
πρὸς αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. Τὴν γὰρ σὴν μήτραν
Θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐ-
ρανῶν ἀπειρυγδσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη,
πᾶσα ἡ κτίσις. Δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, ἡ Ὑπακοή.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωδότου ἐπιστᾶσαι τῷ υἱῷ μαχτεῖ,
τὸν Δεσπότην ἐζύτουν ἐν γερσίς τὸν ἀθάνατον,
καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς
Ἀποστόλοις ἐμάνυνον, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεὸς, πα-
ρέχων τῷ κόσμῳ τὰ μέγα ἔλεας.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Εκ νεότητός μου ὁ ἐχθρός με πειράζει, ταῖς ἕδοντάς
φλέγει με ἐγὼ δὲ πέποιθώς, ἐν σοὶ, Κύριε τρο-
ποῦμαι τοῦτο.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γεννιδάτωσαν δὲ πρὸς ἐκσπα-
σθῆναι ὡς χόρτος συγκόψει γὰρ Χριστὸν αυ-
χένας ἀντῶν τοῦτο βασάνων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πρεύματι, τὸ ξῦν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτὸς
Θεοῦ μέγας, σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν ἀυτό, καὶ τῷ
Λόγῳ. Ἀντίφωνον Β'.

Ηχαρδίαμοι τῷ φόβῳ σας σκεπέσθω, τακειροφρονοῦ-
σα, μὴ ὑψωθεῖσα, ἀποπέσῃ ἐκ σοῦ πατοικτίρμων.

Επὶ τὸν Κύριον ὁ ἐσχικώς ἐλπίδα, οὐ δείσει τότε,
ὅτε πυρὶ τὰ πάντα κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πρεύματι, πᾶς τις Θεῖος βλέπει καὶ προλέ-
γει τερχτουργεῖ ὑψιστα, ἐν τρισὶν ἐνα Θεὸν μέλ-
πων· εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ Θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ'.

Εκέραξάσοι Κύριε, πρόσχεις, χλινόν μοι τὸ οὖς σου
βοῶντι, καὶ κάθαρον πρὸν ἄργεις με ἀπὸ τῶν ἐνθένδε.

Επὶ τὴν μητέραν ἀντοῦ γῆν, δύνων πᾶς αὐθίς αὐαλύ-
σει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῷ βεβιωμένων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πρεύματι Θεολογίᾳ Μονᾶς τρισαγίᾳ. Ὁ Πα-
τὴρ γὰρ ἀναρχος, εἴς οὖ ἐφι ὁ Χίος ἀχρόνως, καὶ

τὸ Πνεῦμα σύμμορφος σύνθρονος, ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν.

'Αντίφωνον Δ'.

Ιδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τὶ τέρπνον, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖσθαι αδελφούς ἄμα; εἰν τούτῳ γάρ Κύριος, ἐπιγγείλατο-
ζῶν αἰώνιαν.

Τοῦ ἐνδέματος ἀυτοῦ ὁ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσ-
μῶν κελεύει, μὴ δεῦ φρεστίζειν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι ἑνοιδεῖ αἴτιος, πάντας ἔχεται εἰ-
ρηνοβραβεύτως. Θεδὲ τοῦτο γάρ εστι, Πατρί τε
καὶ Υἱῷ, ὅμοσύσιον κυρίως.

Προκείμενον: Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Δίνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Εὐαθίνορ.

· 'Αναστάσιν Χριστοῦ Θεασάμενοι.

'Ο Ν'. Καὶ ὁ Αναστάσιμος Κανάν.

· Ωδὴ ἀ. 'Ο Είρμος.

Αρματιλέτιν Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτὲ,
Μωσαῖκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλίξασα, καὶ
διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πέζορ δίτην
διέσωσεν, φόμια τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ Θεότητα, πῶς μὴ θαυμά-
σωμεν; ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς κιστοῖς ἀπά-
θειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας,
πιγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἰδιον.

Ως εὐπρεπὺς ταῖς Γυναιξὶν ὁ Αγγελος, νῦν ἐμπε-
φάνισαι, καὶ τιλαυγῇ φέρων, τῆς ἐμφυτου σύμβο-
λα, αὔλου καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγ-
γος τῆς ἀναστάσεως, υράζων: Εξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάηται, ἐν γενεᾶς γενεῶν,
ἡ τὸν Θεὸν Δόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγρῇ δὲ

174 ΤΗΣ ΟΚΤΩΝΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.
διαμείνασα, Θεοτόκε Παρθένε. Διό σε πάντες γεραι-
ρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

"Επερος Κανὼ Σταυροαγαστ. "Τυρὰ διδεύσας.
Eπίρθησαν πύλαι ὁδιστραὶ, καὶ ἔφριξαν "Ἄδου, κα-
νορῶτες οἱ πυλωροὶ, ἐν τοῖς κατωτάτοις τὸν εἰ-
ῦψε, τῆς τῶν ἀπάρτων ἐπέκεινα φύσεως.
Eξέστησαν τάξεις Ἀγγελικαὶ, ὄρωσαι ἐν Θρόνῳ, ἰδρυ-
μένην τῷ πατρικῷ, τὴν ἐκπτωτον φύσιν τῶν ἀν-
θρώπων, την καθειρυμένην ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς
γῆς.

Tάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, αἰώνιφευτε
Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπᾶς τὸν Κτίστην γάρ
τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάσασας.

"Επερος Κανὼ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκου.

Κατὰ Ἀλφάβιτον. "Ἄσθμεν τῷ Κυρίῳ.

Aχραντε Θεοτόκε, η σεσαρκωμένον τὸν αἰδίον, καὶ
ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὑμοῦμέρ σε.
Bόρρυν σε ζωιδόφορον, τὸν τῆς παγκοσμίου ἀποστέ-
λλοντα, γλυκασμένην σωτηρίας, η Παρθένος Χριστὲ
ἀπεκύνε.

Gένος Ἀδαμαῖον, πρὸς τὴν ὑπέρ κοῦν μακαρότητα,
διὰ σοῦ ἀνηγμένον, Θεοτόκε ἀξίως δοξάζεισθε.

Ωδὴ γ. Ο Είρμος.

O σερεώσας κατὶ ἀρχὰς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει,
καὶ τὴν γῆν ἐπὶ υδάταιν ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ μὲ
Χριστὲ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν
σου, "Άγιος μόνος φιλάνθρωπε.

Τροπάριο.

Kατακριθέντα τὸν Ἀδὰν, τὴν γεύσει τῆς ἀμαρτίας,
τῆς σαρκὸς σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐμπαιώσας
Χριστέ· ἀντὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῆς τοῦ θανάτου
πείρας, πέφηνας δ ἀναμάρτιτος.

Tῆς ἀναστάστας τὸ φῶς, ἐξέδαμψε τεῖς ἐν σκότῳ,
τοῦ θανάτου καὶ σκιᾷ καθηκμένοις, ὁ Θεός μου

ΤΗΣ ΟΚΤΩΝΗΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'. 175

Γιοσοῦς, καὶ τῇ ἀυτῷ Θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμησας, τούτου τὰ σκεύη διέρπασε.

Θεοτοκίον.

Tῶν Χερουβίμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὄφιλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀγώραπτον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε. Αὐτὸς πιστοί σε πάντες, ὑμνοῖς Αὕτη μακαρίζομεν.

"Ἐτερος Σταυροαναστάσιμος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Aπειδήποτα πράντι τῇ ἔρτολῃ Κύριε, τοῦ πεποιηκότος με δυτικές σὺ ἀπεξένιωσας· δη μορφωσάμενος, ὑπακοή τε παιδεύσας, τεκνιτῷ φίκειωσας διὰ σταυρώσεως.

O σοφίᾳ τὰ πάντα πρεγυνωκῶς Κύριε, καὶ τῇ σῇ συνέσει, συμπιέζεις τὰ ὑποχθόνια, σὺν τίτηξίωσας συγκαταβάσεισου Λόγου τοῦ Θεοῦ, ἀναστῆσαι τὸν κατείκοντα σου.

Θεοτοκίον.

Eνοικήσας Παρθένῳ, σωματικῶς Κύριε, ὥφθης τοῖς αἰνθρώποις, ως ἐπρεπε Θεαθῆται σε, ήν καὶ ἀνέδειξας, ως ἀλιθῶς Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βούθειαν, μόνη φιλάνθρωπε.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Aδεῖς ἡμῖν βούθειαν, ταῖς ἴκεσίαις σου Πάναγκε, τὰς προσβολὰς ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Eῦας τῆς προμήτορος, σὺ ἐπανόρθωσις γέγονας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς τῷ κόσμῳ, Θεοτόκε κυήσασα.

Zῶσσον δυναστείαν μή, ή ἀλιθῶς Θεὸν Πάναγκε, τὴν τοῦ Πατρὸς ἐν σαρκὶ τεκοῦσα, ἐνυπόστατον δύναμιν.

Ωδὴ δ'. Ο Ειρμός.

Sύ μου ἰσχὺς Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σύ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος.

176 ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακοῦμ σοὶ χραυγάζω: Τῇ
δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Σὺ δυσμενῆ, ὅντα με λίαν ἡγάπησας, σὺ κενώσει
ξένη καταβέβηκας, ἐπὶ τῆς γῆς, εὔσπλαγχνε Σωτὴρ,
τῆς ἐσχατιᾶς μου τὴν ὕβριν μὴ ἀνηράμενος, καὶ μείνας
ἐν τῷ ὄψει, τῆς ἀφράστου σου δόξης, τὸν πρὶν ἥτι-
μωμένον ἐδόξασας.

Τίς καθορῶν, Δέσποτα εὖν οὐκ ἐξίσταται, διὰ πά-
θους, Θάνατον λυόμενον; διὰ Σταυροῦ φεύγουσαν
φθοράν; καὶ διὰ Θανάτου, τὸν Ἀδην πλούτου κενού-
μενον; τῆς Θείας δυναστείας, σοῦ τοῦ Ἐσταυρωμένου,
τὸ δέξιον ἔργον φιλάνθρωπε. . . . Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προ-
στάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τεῖχος
καὶ λιμόν. Πρὸς γὰρ τὸν Χιόν σου, ἐντεύξεις φέρεις
πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει
καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνύσσε γινώσκοντας.

"Ετερος Σταυροαναστάσιμος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῷ Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ τῶν παρανόμων παι-
δες φιλάνθρωπε· διὸ οὖ ἐσωσας ὡς εὔσπλαγχνος,
τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ Παθήματα.

Αγαστάς ἐκ τοῦ μνήματος, πάντας συγκατέστησας
τοὺς ἐν Ἀδῃ νεκροὺς, καὶ ἐφώτισας ὡς εὔσπλαγ-
χνος, τοὺς δοξάζοντάς σου τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύνησας, ἄχραιτε Μαρία, τοῦτον δυ-
σώπησον, τοῖς ἰκέταις σου δωρίσασθαι, τῶν
πλημμελημάτων τὴν συγγάρησιν.

"Άλλος, τῆς Θεοτόκου: Ο ἀυτός.

Ητὸν στάχυς βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν ἀνίρωτος
ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε
σῶζε τοὺς ὑμκοῦντάς σε.

ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'. 177

Θεοτόκορσε πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάτες γινώσκομεν· τὸν γὰρ Ἡλιον ἐκύισας τῆς δικαιοσύνης Αἰπάρθενε.

Πλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτυτος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε. Ωδὴ ἡ Ο Ειρμός.

Πνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψό με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι. Τροπάρισ.

Περιθέσθαι ἡνέσχου, χλαιναν πρὸ τοῦ πάθους σου Σῶτερ παιζόμενος, τὴν τοῦ Πρωτοπλάστου περισέλλων ἀσχήμονα γυμνωσιν, καὶ γυμνός παγῆναι, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀπαμφιάζων, τὸν χιτῶνα Χριστὸν τῆς νεκρώσεως.

Εκ χοὸς τοῦ Θανάτου, σὺ τὴν πεπτωκυῖαν μου ἀνῳδόδομησας, ἀναστὰς οὐσίαν, καὶ ἀγύρω Χριστὸν κατεσκεύασας, ἀναδείξας πάλιν, βασιλικὴν ὥσπερ εἰκόνα, ἀφθαρσίας φωτὶ ἀπαστράπτουσαν.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρέρποσίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱὸν σου κεκτημένην Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας τῆς ἡμῶν μῆταριδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμὸν εὔμενην προβαλλόμεθα.

"Ετερος Σταυροαναστάγιμος. Φώτισον ἡμᾶς.

Οδύγησον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστόν, διὸ ἀυτοῦ γὰρ σοι προσπίπτομεν. Τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Κυβέρνησον ἡμῶν, τὸν ζωὴν τὸν ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῶν ἴμνούντων σου τὴν Ἔγερσιν, καὶ τὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Δυσώπησον ἀγνὴ, τὸν Υἱὸν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία σεμνὴ, τοῦ καταπέμψαι. ἡμῖν τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

178 ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

"Αλλος της Θεοτόκου. Ὁρθρίζοντες.

Kατεύνασσον τὸν ἀστατὸν κλίδωνα τῷ παθῶν μου
ἡ Θεὸς κυήσασα, τὸν κυβερνήτιν καὶ Κύριον.

Lατρεύουσι τῷ τόκωσου, ἄχραντε Θεοτόκε, Ἀγγέλων
τὰ τάγματα καὶ τῶν βροτῶν τὰ συστήματα.

Mαρία Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τὰς ἐλπίδας τῶν ἐχθρῶν
ματαιώσον, καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὔφραντον.

'Ωδὴ σ'. 'Ο Εἰρμός.

Tλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου,
καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι. Πρὸς
σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς οὐ-
τηρίας μου.

Τροπάρια.

Dιὰ ξύλου κραταιῶς, καθεῖλέ με ὁ ἀρχέκακος· ἀυτὸς
δὲ ἀναρτιθεὶς, Χριστὸς κραταιότερος, Σταυρῷ κατα-
βέβληκας, δειγματίσας τοῦτον, τὸν πεσόντα δὲ ἀνέτησας.

Sὺ φῶτειρας τὴν Σιών, ἐξανατείλας τοῦ μνήματος,
καὶ νῦν ἀντὶ παλαιᾶς, τελέσας, ὡς εὔσπλαγχνος,
τῷ Θείῳ σου αἴματι, καὶ νῦν βασίλευεις, ἐν ἀυτῇ εἰς
τοὺς αἰῶνας Χριστέ.

Θεοτοκίον.

Pυσθείμεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις
σου, Θεογεννήτωρ ἀγνὴ, καὶ τύχοιμεν πάναγνε,
τῆς Θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκω-
θέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

"Ετερος Σταυροαναστάσιμος. Τὸν δέοσιν ἔκχεω.

Pαλάμας ἐρ τῷ Σταυρῷ ἐξήπλωσας, ιατρεύων τὸν
ἀκρατῶς ταθεῖσαν, ἐν τῇ Ἐδέμ χεῖρα τοῦ Πρωτο-
πλάστου, καὶ τῆς ἴδιας χολῆς ἀντεγεύσω Χριστὲ, καὶ
ἴσωσας ὡς δυνατὸς, τὰς δοξάζοντάς σου τὰ Παθήματα.

Hανάτου ὁ λυτρωτὴς ἐγεύσατο, τῆς ἀρχαίας ἀποφά-
σεως, ὅπως καὶ τῆς φθορᾶς τὸ βασίλειον λύσῃ,
καὶ τοῖς ἐν Ἄδου φοιτήσας ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ἐσα-
σεν ὡς κραταιός, τοὺς ὑμνοῦντας ἀυτοῦ τὴν Ἀνάστασιν.

Μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντα, τῷ Υἱῷ σου
Θεοτόκε Παρθένε, ὅτι πιστῶν στήριγμα σὺ ὁ
πάρχεις, καὶ τῇ ἐλπίδι τῇ σῇ χραταιούμεθα, καὶ πόθῳ
σὲ καὶ τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἀφράστως δοξάζομεν·
"Ἄλλος τῆς Θεοτόκου. Χιτῶνά μοι παράσχθε·

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτὸν, καὶ πασάδα ἐμψυχον,
καὶ πύλην ἀράιον, Θεοτόκε οἱ πιστὶ καταγγέλλομεν.
Εοάνων καταλύτης ὡς Θεὸς γεγονὼς ὁ τόκος σου,
Μαρία Θεόνυμφε, προσκυνεῖται σὺν Πατρὶ, καὶ
τῷ Πρεύματι.

Ο' Λόγος τῷ Θεῷ σὲ τοῖς βρετοῖς, Θεοτόκε ἐδειξεν ἀρά-
νιον κλίμακα· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκεν·
Κοντάκιον. 'Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Εξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἔγειρας,
καὶ τὸν Ἀδάμ ανέστησε· καὶ ἡ Εὔα χορεύει ἐν
τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρί-
ζουσι, τῇ ἐκ τεκρῶν Ἔγέρσει σου Πολυέλεε.

'Ο Οἶκος.

Τὰ τοῦ "Άδου σκυλεύσας βασίλεια, καὶ νεκρῶν
ἀναστῆσας μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συ-
νίντησας, ἀτὶ λύπης χαρᾶν κομισάμενος. καὶ Ἀπό-
στόλοις σου ἐμήνυσας τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ
μου ζωδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας φιλάνθρωπε·
Διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐν τεκρῶν Ἔγέρ-
σει σου Πολυέλεε.

'Ωδὴ ζ'. 'Ο Εἰρυθές.

Θεοῦ συγκατάβασιν τὸ πῦρ ὑδέσθη ἐν Βαβυλῶνι πο-
τέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένοι
ποδὶ, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον: Εὐλογητὸς ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Τροπάρια.

Ηένδοξος κένωσις, ὁ θεῖος πλοῦτος τῆς σῆς πτω-
χείας Χριστὲ καταπλήττει Ἀγγέλους, Σταυρῷ ὁ

180 ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

ρῶντάς σε καθηλούμενον διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίσει κραυγάζοντας: Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τῇ θείᾳ καθόδῳ σου, φωτὸς ἐπλήσθη τὰ καταχθόνια, καὶ τὸ σκότος ἥλαθη τὸ πρὸν διῶκον· ὅθεν ἀνέστησαν οἱ ἀπ' αἰῶνος δεσμῶται κραυγάζοντες. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Απάγτων μὲν Κύριον, ἐνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὁρθοδόξως Πατέρα Θεολογοῦντές σε καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδότες σοῦ ἐκπορευόμενον Πρεῦμα εὐθές, συμφυὲς καὶ συναίδιον.

"Ἐτερος Σταυροαναστάτιμος. Οἱ ἐκ τῆς Ιουδαίας Σωτηρίαν ειργάσω, μέσον τῆς οἰκουμένης Χριστέ, προφητικῶς βοῶμεν: Υψωθεὶς γὰρ ἐν ξύλῳ, πάντας ἀνεκαλέσω, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας: Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αραστὰς ἐκ τοῦ τάφου, ἀς ἐξ ὑπνου οἰκτίρμων, κόσμον συνήγειρας. Ἡ κτίσις ἐπιστάθη, διὰ τῶν Αποστόλων, κηρυττόντων τὴν Ἔγερσιν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Τσουργὸς τῷ τεκόντι, ἴσοδύναμος Λόγος καὶ συναίδιος, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, Πατρὸς, τῇ εὐδοκίᾳ πλαστουργεῖται καὶ Πνεύματος. Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

"Άλλος τῆς Θεοτόκου. Ο ἀυτός.

Παρθενικῆς ἐκ υπδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. Διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκου, ὁρθοδόξως κραυγάζομεν: Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ράβδος ἔφυς Παρθένε, Τεσσαὶ ἐκ τῆς ρίζης ἡ παμπακάριστος, καρπὸν ἀνθηφοροῦσα σωτηρίου τοῖς πίστει, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν: Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Σοφίας ἐμπλησσον πάντας, καὶ δυνάμεως Θείας, ἡ ἐνυπόστατος Σοφία τοῦ Υψίστου, διὰ τῆς Θεοτόκου, τοὺς ἐν πίστει σοι ψάλλοντας: 'Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἴ. Ὡδὴ ί. 'Ο Εἰρμός.

Επταπλασίως κάμινον, τῷν Χαλδαίων ὁ τύφαννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περιστωθέντας τούτους ἴδων, τῷ δημιουργῷ καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τῆς Ἰησοῦ Θεότητος, ἡ ὑπέρθεος δύναμις, ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, Θεοπρεπῶς ἐξέλαμψε· σαρκὶ γὰρ γευσάμενος, ὑπὲρ παντὸς Θανάτου Σταυροῦ, ἐλυσε τοῦ Αἵδου τὴν ἰσχύν. "Ον ἀπαύσως, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ο'σταυρωθεὶς ἐγήγερται, ὁ μεγάλαυχος πέπτωκεν, ὁ καταπεσὼν, καὶ συντριβεὶς ἀνώρθωται, φθορᾷ ἐξωστράκισται, καὶ ἀφθαρσίᾳ ἔνθησεν· ὑπὸ τῆς ζωῆς γὰρ τὸ Θυτὸν κατεπόθη. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῖ Θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἀνθρώπον, ὁμοφυάτε Λόγον Πατρὸς καὶ συμβασικεῖον, ὁμοούσιον Πνεῦματι οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Ετερος Σταυροαναστάσιμος. Νικηταὶ τυράννου.

Τὸν ἐπὶ τῷ ξύλῳ, χεῖράς μοι ἔκτείναντα τῷ γυμνωθέντι, προσκαλούμενόν με, τῇ ἀυτοῦ εὐσγήμονι θάλψαι γυμνώσει εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν ἐκ κατωτάτου, "Ἄδου με ὑψώσαντα τὸν πεπτωτότα, καὶ τῇ υψιθρόνῳ δόξῃ τοῦ Γεννήτορος τετεμπικότα, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

182 ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.
Θεοτοκίου.

Τοῦ Ἀδὰμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὥφθης Θυγάτηρ, τοῦ Θεοῦ δὲ Μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν. Ὁν ὑμνεῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αλλος τῆς Θεοτάκου. Τὸν Βασιλέα τῷν οὐρανῷ.
Τῷν ἐναντίῳν τὰς Θελκτικὰς, καὶ φλογῶδεις, καθ' ἡμῶν κατάσβεσον βολίδας, ὅπως σὲ ὑμνῶμεν Αγρὴν εἰς τεῦς αἰῶνας.

Υπερφυῶς τὸν δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθένε. Ὁν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτιστικὸν σε καὶ χριστινῆ τὸ σκηνῶσαν, ἐν σοὶ φῶς ἀπρόσιτον Παρθένε, ὅδειξε λαμπάδα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ωδὴ Θ'. Ο Ειρμός.

Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτε Θεὸς ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικᾶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχαροτέρα τῶν οἰρανῶν. Διό σε Θεοτάκε, Αγγέλων καὶ ἀνθρώπων ταξιαρχίαι μεγαλύκουσι. Τροπάρια.

Τῇ Θείᾳ καὶ ἀνάρχῳ φύτει ἀπλοῦς, πεφυκὼς συνετέθης προσλύψει σακὸς ἐν σεαυτῷ, ταύτην ὑποστήσας Λόγοι Θεοῦ, ωκεὶ πεπονθὼς ὡς ἀνθρωπος, ζμεινας ἐκτὸς πάθους ὡς Θεός. Διό σε ἐν οὐσίαις, δυσὶκα ἀδιαιρέτως, καὶ ἀσυγχύτως μεγαλύνομεν.

Πατέρα κατ' οὐσίαν τὴν Θεῖκὸν, ὡς δὲ φύσει γενόμενος ἀνθρωπος, ἐφῆς Θεὸν, ὑψιστε τοῖς δούλοις συγκατιών, ἐξανασὰς τοῦ μυήματος, χάριτι Πατέρα τῶν γηγενῶν, τιθεὶς τὸν κατὰ φύσιν, Θεόν τε καὶ Δεσπότην, μεθ' οὗ σὲ πάντες μεγαλύνομεν. Θεοτρκίαν.

Ωράδης ὡς Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τε κοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἤρευξατο, πάντων πρὸ αἰώνων

ώς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων ἐπέκεινα νοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

"Ετερος Σταυροαναστάσιμος. "Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Θεοῦ σε φύσει τὸν Υἱὸν, συλληφθέντα ἐν γαστρὶ ἐπισάμεθα, τῆς Θεομήτορος καὶ γεγονότα δί ἡμᾶς ἀνθρώποις, καὶ καθορῶντες, ἐν Σταυρῷ, τῇ φύσει μὲν πάσχοντα τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπαθῆ δὲ ὡς Θεὸς διαμείναντα.

Λέλυται σκότος ἀμειδές· ἐκ τοῦ "Ἄδου γὰρ ἀνέτειλεν Ἡλιος, δικαιοσύνης Χριστός, τῆς γῆς φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, λάμπων θεότητος ἀνγκᾶς οὐράνιος ἀνθρωπος, Θεὸς ἐπίγειος. "Οὐ ἐν φύσεσι διτταῖς μεγαλύνομεν.

Εγγείνεις καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε Υἱὲ Θεομήτορος, Ισμαηλίτην λαὸν, καθυποτάττων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, φιλευσεβοῦντι βασιλεῖ, ὡς ἔπλον ἀνίκητον ἐπαγομένω σοι, σὺν τῇ λόγῳ τὸν Σταυρὸν χαριζόμενος.

"Άλλος τῆς Θεοτόκου. Κυρίως Θεοτόκον.

Χαρὰς καὶ εὐφροσύνης, πλήρης σου ἡ μημόνη, τοῖς προσιοῖσιν ιάματα βρύουσα, καὶ εὔσεβῶς Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλουσιν.

Ψαλμοῖς σε ἀνυμνοῦμεν, Κεχαριτωμένη, καὶ ἀστυντῶς τῶς τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν· σὺ γὰρ ἐπήγασας πᾶσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Ωραῖος Θεοτόκε, ἔφυ ὁ καρπός σου, οὐχὶ φθορᾶς τοῖς μετέχουσι πρόξενος, ἀλλὰ ζωῆς, τοῖς ἐν πίσει σὲ μεγαλύνουσιν. Εἰς τοὺς Αἴνους Στιχ. Ἀναστάσ.

Κύριε, εἰ καὶ κριτήριψ παρέστης ὑπὸ Πιλάτου κριτόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ Θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος· καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν τὸν κόσμον ἤλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ ὡς νεκρὸν ἐν μυημέιω, Ιεδαῖοί σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, σρατιῶταίσε ἐφύλατ-

184 ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.
τον, καὶ ὡς ζωῆς θισταυρὸν, σφραγίδι ἐσφραγίσαντο· ἀλλὰ
ἀνέστης καὶ παρέσχες, ἀφθαρσίᾳ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.
Kύριε, ὅπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν Σταυρὸν σου
καθορᾶν ἀυτοῦ τὴν δύναμιν, ὅτι νεκροὺς ἀνιστᾷς, καὶ
Θάνατον κατήργησε. Διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν
Ταφὴν σου, καὶ τὴν Ἐγερσιν.

Oὐαγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν Ἀνάστασιν κηρύξας, τέσ
μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ γύναια ἐφώρησε, λέγων:
Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη Θεὸς ἀν, καὶ
τῇ οἰκουμένῃ ζωὴν ἐδωρίσατο. Ἔτερα Στίχ. Δινατολ.

Eπαθεῖς διὰ Σταυροῦ, ὁ ἀπαθῆς τῇ Θεότητι ταφὴν
κατεδέξα τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς ἐκ τῆς
δουλείας τοῦ ἔχθροῦ, καὶ ἀθανατίσας, ζωοποιήσῃς ἡμᾶς
Χριστὲ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου φιλάνθρωπε.

Pροσκυνῶ καὶ δοξάζω, καὶ ἀνυμνῶ Χριστὲ, τὴν σὴν
ἐκ τάφου ἀνάστασιν, διὸ ἡς ἐλευθερώσας ἡμᾶς
ἐκ τῶν τοῦ Ἀδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδωρίσω τῷ
κόσμῳ ὡς Θεὸς, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἐλεος.

Tὸ ζωοδόχον σου μνῆμα φρουροῦντες παράνομοι, σὺν
τῇ κοινωδίᾳ ἐσφραγίσαντα τοῦτο. Σὺ δὲ ὡς
ἀθάνατος, Θεὸς καὶ παντοδύναμος, ἀνέστης τριήμερος.

Pορευθέντος σου ἐν πύλαις Ἀδου Κύριε, καὶ ταύτας
συντρίψαντος, ὁ αἰχμάλωτος οὕτως ἐβόα: Τίς
ἔστιν οὗτος, ὅτι οὐ καταδικάζεται ἐν τοῖς κατωτάτοις
τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς σκινῆν κατέλυσε τοῦ Θανάτου
τὸ δεσμοτήριον; ἐδεξάμην ἀυτὸν ὡς Θυτὸν, καὶ τρέμω
ὡς Θεόν. Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέοσον ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οἱ Μακαρισμοί.

Mνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὡσπερ τοῦ
Δημοτοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον
πάντας μόνε οἰκτίρμων, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Αχούε Ἀδάμ, καὶ χαῖρε σὺν τῇ Εὐα, ὅτι ὁ γυμιώς σας πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ διὰ πάτης λαβὼν ὑμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ κατήργυται. **Ε**ύλω προσπαγεῖς, Σωτὴρ ἡμῶν βουλήσει, Ξύλου τὸν Ἀδὰρ κατέρρεις εἰκυτρώσω, απόδιδοὺς ὡς οἰκτίρμων τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ Παράδεισου τὴν κατοίκησιν. **Σ**ύμερον Χριστὸς, ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, πᾶσι τοῖς πιστοῖς παρέχων ἀφθάρσιαν· καὶ τὴν χαρὰν ἐγκαίνιζει ταῖς Μυροφόροις, μετὰ τὸ Πάθος καὶ τὴν Ἔγερσιν. **Χ**αίρετε σοφαῖ, Γυναικες Μυροφόροι, πρῶται τὴν Χριστοῦ Ἀγάστων ιδοῦσαι, καὶ τοῖς αὐτοῦ ἀπαγγείλασαι Ἀποσόλοις, παντὸς τῆς κόσμου τὴν ἀνάκλησιν. **Φ**ίλοι τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι φανέντες, σύνθρονοι αὐτοῦ ἡμᾶς παραστῆται, ὡς μαθῆται αὐτοῦ πρεσβέυσατε.

Δόξα.

Αναρχε Τριάς, ἀμέριστε Οὐσία, σύνθρονε Μονάς, ὁμοτιμε τῇ δοξῇ, ή ὑπεράρχιος φύσις καὶ βασιλεία, σῶζε τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε τοῦ Θεοῦ, εὐρύχωρον χωρίον· χαῖρε κιβωτὲ τῆς νέας διαθήκης. χαῖρε ή ἔγχρυσος στάριος, ἐξ οὗ τὸ μάντα, πᾶσιν ἐδόθη τὸ οὐράνιον.

Τέλος τοῦ Πλαγίου Τετάρτου Ἡχου.

"**Η**χων σφραγίς τέταρτε σὺ τῶν πλαγίων,

"Ως ἐν σεαυτῷ πᾶν καλὸν μέλος φέρων.

"Ανευρύνεις σὺ τοὺς κρότους τῶν ἀσμάτων,

"**Η**χων κορωνίς ὡς ὑπάρχων καὶ τέλος.

"Ως ἄκρον ἐν φθόγγοις τε, καὶ φωνῶν στάσει,

"Ακρον σε φωνῆς δίς σε καλῶ, καὶ τέλος.

Ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ;

ΙΩ.

ΧΓ.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

ΚΑΙ ΤΑ ΙΑ'. ΕΩΘΙΝΑ ΙΔΙΟΜΕΑΛ.

Τὰ μὲν Ἐωθινὰ εἰσὶ Αέογτος τοῦ σοφωτάτου Βασιλέως, τὰ δὲ Ἐξαποστειλάρια, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίου.

Ἔσέος, ὅτι πρὸ τῆς ἐνάρκειας ἔκάσου Ἐξαποστειλαρίη, λέγομεν ἀεί ποτε τὸ παρὸν Ἀντίφωνον εἰς ἥχον β'. οὗτοις;

Ἄγιος Κύριος ἐ Θεὸς ἡμῶν. (καὶ λέγομεν ἀυτῷ ἐκ τρίτου.)
Εἶτα ἐπισυναπτομέν εὐθύς:

Ὕψετε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ὅτι Ἅγιός ἐστιν. (τοῦτο δὲ ἄπαξ.)

Καὶ μετὰ ταῦτα, τὸ Ἐξαποστειλάριον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Α'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὅρε Γαλιλαίας, πίσσει Χριστὸν Θεάσασθαι, λέγοντα ἔξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἀνώ καὶ κάτω μάθωμα πᾶς διδάσκει βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς ἐθνι πάντα, καὶ τοῦ Χιοῦ, καὶ Ἅγιου Πρεύματος, καὶ συνεῖναι, τοῖς Μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἔως τῆς συντελείας.

Εἰθούτω λέγομεν τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἑορταζομένης Αγίου, εἰ ἔχει, καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὸ εἰς τὸν Ἡχον. Εἰδούκε ἔχει, λέγομεν τὸ παρὸν Ἀναστάσιμον Θεοτοκίον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέχαιρες, Θεοτόκε Παρθένε, ὅτι Χριστὸν ἐώρακας, αναστάντα ἐκ τάφου, τριήμερον καθὼς εἴπεν· οἵς καὶ ὦφθη διδάσκων, καὶ φαγερῶν τὰ πρείττονα, βαπτίζειν κελεύων, ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ

183 ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΑ. ΚΑΙ ΕΩΘΙΝΑ.

Γιῶς καὶ Πνεύματι τοῦ πιστεύειν, ἀυτοῦ ἡμᾶς τὴν Εὐγερσίην, καὶ δοξάζειν σε Κόρη.

ΕΩΘΙΝΟΝ Α'.

Δέξα. Ἡχος α.

Εἰς τὸ δρός τοῖς Μαθηταῖς ἐπειγομένοις, διὰ τὴν χαροφθεῖ ἐπαρσιν ἐπέστη ὁ Κύριος· καὶ προσκυνήσαστες ἀυτὸν, καὶ τὴν δωδεκάστου ἔχουσίσιν παῖταχοῦ διδαχῆσσας, εἰς τὴν ἵππον σύρανδον ἐξαπεισέλλοντο, κηρύξας τὴν εἰς νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς σύρανδους ἀποκαταστασιν· οἵς καὶ συνδιδιώνιζειν ὁ ἀψευδῆς ἐπιτυγγείλατο Χριστὸς δ Θεός, καὶ Σωτὴρ τὸν φυγόνταν θήμαν.

Καὶ τοῦ, Θεοτοκίον. Ἡχος β.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε· διὸ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἥχμαλώτισαι, ὁ Ἄδαμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα τενέκρωται, ἡ Εὔα πλευθέρωται, ὁ Θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ὅζωσιν θημεν. Διὸ ἀνυμῶντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς δ Θεός ἡμῶν ὁ οὗτος εὐδοκήσας δόξα σοι.

Ιστέον καὶ τοῦτο, ὅτι τὸ παρὸν Θεοτοκίον λέγεται αἱσίποτε, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ἐκάστου Εώθινοῦ.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Β'.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφόροι ἔχασαν· εἶδον γὰρ νεανίσκουν, καθύμενον ἐν τῷ τάφῳ, καὶ ἀυτὸς ταύταις ἔφη· Ἰδοὺ Χριστὸς ἐγήγορται· εἴπατε σὺν τῷ Πέτρῳ τοῖς Μαθηταῖς· Ερ τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθάσσεται, ὡς προεῆπε τοῖς φίλοις.

Θεοτοκίον.

Αγγελος μὲν ἐκόμισε, τῇ Παρθένῳ τὸ Χαῖρε, πρὸ αὐτῆς Χριστὲ συλλήψεως· Ἀγγελος δὲ τὸν λίθον, ἐκέκισσέσσου τοῦ τάφου. Άντι λύπης ὁ μὲν γὰρ, χαρᾶς ἀφράστου σύμβολος· ὅδε ἀντὶ θανάτου, σὲ χορηγὸς τῆς ζωῆς κηρύγγων καὶ μεγαλύνων, καὶ λέγων τὴν Ακάστασιν, Γυναιξὶ καὶ τοῖς Μύσταις.

Ἡχος β'.

Μετὰ μύρων προσελθούσαις, ταῖς περὶ τὴν Μαριὰμ Γυναιξὶ καὶ διαπορουμέναις, πῶς ἔσαι ἀνταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφετοῦ, ὥραθη δίθιος μετηρμόνος, καὶ θεῖος Νεανίας, κατασέλλων τὸν θόρυβον ἀντῶν τῆς ψυχῆς. Ἡγέρθη γάρ φιστιν Ἰησοῦς ὁ Κύριος· διὸ κηρύζετε τοῖς κήρυξιν ἀντοῦ Μαθητῶν, εἰς τὸν Γαλιλαίαν δραμεῖγ, καὶ ὄψεσθε ἀντὸν, ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς ζωδότην καὶ Κύριον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Γ'.

Ο"τι Χριστὸς ἐγίγερται, μήτις διαπιστείτω· ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γὰρ, ἐπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσι, Μύσταις δὲ πάλιν ὥφθη, ἀνακειμένοις ἔνδεκα, οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανούς, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων.

Θεοτοκίον.

Ο' ἀνατείλας "Ηλιος, ἐκ παστοῦ ὡς νυμφίος, ἀπὸ τοῦ τάφου σύμερον, καὶ τὸν "Ἄδην σκυλεύσας, καὶ θάνατον καταργήσας, σὲ τεκούσης πρεσβείας, φῶς ἡμῖν ἐξαπόστειλον, φῶς φωτίζον καρδίας, καὶ τὰς ψυχὰς, βαδίζειν ἀπαντας ἐμβιβάζον, ἐν τρίβοις προσταγμάτων σου, καὶ ὁδοῖς τῆς εἰρήνης.

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ'.

Ἡχος γ'.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τὴν τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελίζομένης ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν καὶ ἐμφάνειαν, διαπιστεῦντες οἱ Μαθηταί, ἀνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν· ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες καὶ θαύμασι, πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο. Καὶ σὺ μὲν Κύριε, πρὸς τὸν ἀρχιφωτον ἀνελήφθης Πατέρα· οἱ δὲ ἐκήρυκτον πανταχοῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι. Διὸ οἱ φωτισθέντες δι' ἀντῶν, δοξάζομέν σου τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, φιλάνθρωπε Κύριε.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαυτες ἴδωμεν ἐπιστάντας ἐν
ζωφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτοῦσαις, ἐσθί-
σεσι Μυροφόροις, κλικούσαις εἰς γῆν ὄψιν· τοῦ οὐρανοῦ
δεσπόζοντος, ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωὴν ἐν
μνημείῳ δράμαμεν, σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν
θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι. Θεοτοκίον.

Τὸ Χαίρετε φεγγάμενος, δημηείψω τὴν λόπην, τῶν
Προπατόρων Κύριε, τὴν χαρὰν ἀντεισάγων, Ἐ-
γέρσεώς σου ἐν κόσμῳ. Ταύτης οὖν ζωδότα, διὰ τῆς
κυνισάσης σε, φῶς φωτίζον καρδίας, φῶς οἰκτηριῶν,
τῶν σῶν ἐξαπόστειλον τοῦ βοᾶν σοι: Φιλάνθρωπε
Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ Ἐγέρσει.

ΕΩΘΙΝΟΝ Δ'.

Ἡχος δ'.

Ο'ρθρος ἦν βαθὺς, καὶ αἱ Γυναικες ἥλθον ἐπὶ τὸ μνῆ-
μά σου Χριστέ· ἀλλὰ τὸ Σῶμα οὐχ εἰρέθη τὸ πο-
θούμενον ἀυταῖς. Διὸ ἀπορουμέναις, οἱ ταῖς ἀστραπτού-
σαις ἐσθίσεσιν ἐπιστάντες: Τί τὴν ζῶντα μετὰ τῶν
νεκρῶν ζητεῖτε; ἔλεγον. Ἕγερθη ὡς προεῖπε. Τί ἀμνη-
μοῦεῖτε τῶν ρήμάτων ἀυτοῦ; Οἵς πεισθεῖσαι, τὰ ὄρα-
θέντα ἐκήρυξτον· ἀλλ' ἐδόκει λῆρος τὰ εὐαγγέλια· οὕτως
ἥσαν ἔτι νωθεῖς οἱ Μαθηταί. Ἀλλ' ὁ Πέτρος ἐδραμε,
καὶ ἴδων ἐδόξασέ σου πρὸς ἑαυτὸν τὰ θαυμάσια.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ε'.

Η ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστὸς, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπα, καὶ
τῷ Λουκᾶ συνώδευσεν, οἵς περ καὶ ἐπεγάσθη, εἰς
Ἐμμαοὺς κλῶν τὸν ἄρτον· ὃν ψυχαὶ καὶ καρδίαι, καί-
μεναι ἐτύγχανον, ὅτε τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ Γρα-
φαῖς ἡρμήνευεν ἀ ὑπέστη. Μεθ' ὧν ἤγερθη κράξωμεν,
ἄφθητε καὶ τῷ Πέτρῳ. Θεοτοκίον.

Υμῶν σου τὸ ἀμέτριτον, ἔλεος Ποιητά μου, ὅτι
σαυτὸν ἐκένωσας, τοῦ φορέσαι καὶ σῶσαι, φύσιν

βροτῶν κακωθεῖσαν, καὶ Θεὸς ὁν ἑρέσχου, ἐκ τῆς ἀγυῆς Θεόπαιδος, κατ' ἐμὲ τοῦ γενέσθαι, κατελθεῖν μέχρις "Ἄδου, θέλω με τοῦ σωθῆναι, πρεσβείᾳς τῆς τεκουύσης σε, Δέσποτα, πανοικτίρμων.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ε'.

"Ηχος πλ. ἀ.

Ω τῶν σοφῶν σου κριμάτων Χριστέ! Πᾶς Πέτρω μὲν τοῖς ὁθονίοις μόνοις, ἔδωκας ἐνοῦσαι σου τὴν Δ' αὐστασιν, Δουκῷ δὲ καὶ Κλεόπᾳ συμπορευόμενος ὡμίλεις, καὶ ὄμιλῷ οὐκ εὑθέως ἐσυτὸν φαινεροῖς; διὸ καὶ ὑνειδίζῃ, ἡς μόνος παροικῶν ἐν Τερουσαλήμ, καὶ μὴ μετέχων τῶν ἐν τέλει βουλευμάτων ἀυτῆς. Ἀλλ' ὁ πάντα πρὸς τὸ τοῦ πλάσματος συμφέρον οἰκονομῶν, καὶ τὰς περὶ σοῦ προφητείας ἀνέπτυξας, καὶ ἐν τῷ εὐλογεῖν τὸν ἄρτον, ἐγνώσθης ἀυτοῖς ὁν καὶ πρὸ τούτου αἱ καρδίαι πρὸς γνῶσίν σου ἀνεφλέγοντο· οἱ καὶ τοῖς Μαδηταῖς συνηθροισμένοις, ἥδη τρανῶς ἐκήρυττον σου τὴν Ἀνάστασιν, διὶ τῆς ἐλέησον ἡμᾶς.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Σ'.

Δεικτύων ὅτι ἀνθρωπος, Σῶτερ εἰ κατ' οὐσίαν, ἐν μέσῳ στὰς ἐδίδασκες, ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου, καὶ βρώσεως συμμετέσχες, βάπτισμα μετανοίας. Εὔθυς δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ Μαδηταῖς πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω. Υπέρθεε Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ Ἐγέρσει.

Θεοτοκίον.

Ο' Ποιητὴς τῆς κτίσεως, καὶ Θεὸς τῶν ἀπάντων, σάρκα βροτείαν ἐλαβεν, ἐξ ἀχράντων αἵμάτων, σοῦ Παναγία Παρθένε. Καὶ γὰρ φθαρεῖσαν πᾶσαν, τὴν φύσιν ἐκαινούργησε, πάλιν ὡς πρὸ τοῦ τόκου, καταλιπὼν μετὰ τόκου. "Οθεν πιστῶς σε πάντες, ἀνευφυμοῦμεν, κράζοντες: Χαῖρε Δέσποινα κόσμου.

'Ηχος πλ. β'.

Η ὅντως είρηνη σὺ Χριστὲ, πρὸς ὄνθρώπους Θεοῦ,
είρηνη τὴν σὴν διδούς, μετὰ τὸν Ἔγερσιν Μα-
θηταῖς, ἐμφόβους ἔδειξας αὐτοὺς, δόξαντας πνεῦμα ὁ-
ρᾶν. Ἀλλὰ κατέσειλας τὸν τάραχον αὐτῶν τῆς ψυχῆς,
δείξας τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας σου· πλὴν ἀπισούντων
ἔτι, τῇ τῆς τροφῆς μετελίψει, καὶ διδαχῶν ἀναμνήσει,
διηγοιξας διutῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς·
οἵς καὶ τὴν πατρικὴν ἐπαγγελίαν καθυποσχόμενος,
καὶ εὐλογήσας αὐτοὺς, διέστης πρὸς οὐρανόν. Διό σὺν
αὐτοῖς προσκυνοῦμέν σε, Κύριε δόξα σοι.

ΕΞΑΙΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ζ'.

Ο τι ὥραν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας εἰπούσις, ἐπὶ τὸν
τάφον ἐδραμον, Σίμων Πέτρος καὶ ἄλλος μύστης Χρι-
σοῦ, ὃν ἤγάπα, ἐτρεχον δὲ οἱ δύο, καὶ εὗρον τὰ ὄθόνια, ἐν-
δον κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς, ἦν δὲ τὸ σουδάριον χωρὶς
τούτων· διὸ πάλιν ἡσύχασαν, τὸν Χριστὸν ἔως εἶδον.

Θεοτοκίον.

Μεγάλα καὶ παράδοξα, διὲ μὲ κατειργάσω, Χρισέ μη
πολυέλεες. Ἐκ Παρθένη γὰρ Κόρης, ἐτέχθης ἀνερπι-
νεύτως, καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, καὶ θάνατον ὑπομείνας,
ξένανέστης ἐν δόξῃ, καὶ τὴν ἡμῶν φύσιν ἡλευθέρωσας τοῦ
θανάτου. Δόξα Χριστὲ τῇ δόξῃσου, δόξα τῇ σῇ δυνάμει.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ'.

'Ηχος βαρύς.

Ιδοὺ σκοτία καὶ πρωΐ, καὶ τὶ πρὸς τὸ μυημέτορ Μαρία
ἔσηκας, πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; ύφ' οὖ
ποῦ τέθειται ζυτεῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀλλ' ὅρα τοὺς συντρέ-
χοντας Μαθητὰς, πῶς τοῖς ὄθανίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ,
τὴν Ἀνάστασιν ἐτεκμίραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς
περὶ τούτου Γραφῆς. Μεθ' ὧν, καὶ διὲ ὧν καὶ ἡμεῖς
πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ζωοδότην Χριστόν.

Δύο Ἀγγέλους βλέψασα, ἔνδοθεν τοῦ μυημείου, Μαρία εἶξε πλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοεῖσα, ὡς κιπουρὸν ἐπηρώτα: Κύριε ποῦ τὸ σῶμα, τοῦ Ἰησοῦ μου τέθειχας; Κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα, εἶναι ἀυτὸν, τὸν Σωτῆρα ἕκουσε: Μή μου ἄπτου. Πρὸς τὸν Πατέρα ἅπειμι, εἰπὲ τοῖς Ἄδελφοῖς μου.

Θεοτοκίον.

Τριάδος Κόρη τέτοκας, ἀπορρίπτως τὸν ἔνα, διπλοῦν τῇ φύσει πέλοντα, καὶ διπλοῦν ἐνεργείᾳ, καὶ ἔνα τῇ ύποστάσει. Τοῦτον οὖν ἔκδυσώπει, ἀεὶ ὑπὲρ τῶν πίστεις εἰς προσκυνούντων ἐκ πάσις ἐπιβουλῆς, τοῦ ἐγχροῦ λυτρώσασθαι, ὅτι πάντες, πρὸς σὲ νῦν καταφεύγομεν, Δέσποινα Θεοτόκε.

ΕΩΘΙΝΟΝ Η'.

Ἄλιχος πλ. δ.

Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα, οὐ μάτιν χεῖνται Θερμῶς. Ίδού γὰρ κατηξίωται, καὶ διδασκόντων Ἀγγέλων, καὶ τῆς ὄψεως τῆς σῆς ὡς Ἰησοῦ. Ἀλλ' ἔτι πρόστιγεια φρονεῖ, οἵα γυνὴ ἀσθενής· διὸ καὶ ἀποπέμπεται μὴ προσψαύσαι σοι Χριστέ. Ἀλλ' ὅμως κύριος πέμπεται τοῖς σοῖς Μαθηταῖς, οἵς εἰς αγγέλια ἔφησε, τὸν πρὸς τὸν πατρῷον κλῆρον ἀνοδον ἀπαγγέλλουσα. Μεθ' ἓς ἀξίωσον καὶ ήμᾶς, τῆς ἐμφανείας σου, Δέσποτα Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Θ'.

Συγκεκλεισμένων Δέσποτα, τὸν Θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, τὰς Ἀποστόλης ἐπλησσας, Πνεύματος Παναγίου, ειρηνικῶς ἐμφυσήσας· οἵς δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς ἀμαρτίας εἴρηκας. Καὶ ὀκτὼ μεθ' ἡμέρας, τὴν σὴν πλευρὰν, τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας, καὶ τὰς χεῖρας. Μεθ' οὖν βοῶμεν: Κύριος, καὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν Υἱὸν ὡς ἐβλέψας, ἀνασάντα, ἐκ τάφου, τριήμερον Θεόνυμφε, Παναγία Παρθένε, ἀπασαν θλί-

194 ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛ. ΚΑΙ ΕΩΘΙΝΑ.

Ψιν ἀπέθου, ἢν ύπεστης ὡς Μίτυρ, ὅτε κατεῖδες πάσχοντα, καὶ χαρᾶς ἐμπλισθεῖσα σὺν τοῖς ἀντοῦ, Μαδηταῖς γεραιόουσα τοῦτον ὑμνεῖς. Διὸ τοὺς Θεότοκον σε, νῦν κηρύττοντας σῶζε.

ΕΩΘΙΝΟΝ Θ'.

Ὕχος πλ. ἄ.

Ω'ς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, οὕσης ὁψίας Σιαββάτων, ἐφίστασαι τοῖς Φίλοις Χριστὲ, καὶ θαύματι θαῦμα βεβαιοῖς, τῇ κεκλεισμένῃ εἰσόδῳ τῶν θυρῶν, τὴν ἐκ νεκρῶν σευ Ἀνάστασιν. Ἀλλ' ἐπλησσας χαρᾶς τοὺς Μαδητὰς, καὶ Πνεύματος Ἁγίου μετέδωκας ἀυτοῖς, καὶ ἔξουσίαν ἔνειμας ἀφέσεως ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ Θωμᾶν οὐ κατέλιπες, τῷ τῆς ἀπιστίας καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι. Διό παράσχου καὶ ἡμῖν γνῶσιν ἀληθῆ, καὶ ἀφεσιν πταισμάτων, εὐσπλαγχνε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ι'.

Τιβεριάδος Θάλασσα, σὺν παισὶ Ζεβεδαίου, Ναθαναήλ τῷ Πέτρῳ τε, σὸν δυσὶν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν· οὐδὲ Χριστοῦ τῇ προστάξει, ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες, πλῆθος εἰλκονὶχθύων· ὃν Πέτρος γνοὺς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο· οἵς τὸ τρίτον φανεῖς, καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ιχθὺν ἐπ' ἀνθράκων.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀναστάντα Κύριον, τριήμερον ἐκ τοῦ τάφου, Παρθένε καθικέτευε, ύπερ τῶν σὲ ύμνοιντων, καὶ πόδῳ μακαριζόντων. Σὲ γὰρ ἔχομεν πάντες καταφυγὴν σωτήριον, καὶ μεσίτην πρὸς τοῦτον· κλῆρος γὰρ σὸν, καὶ οἰκέται πέλομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἀπαντες ἀφορῶμεν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ι'.

Ὕχος πλ. β'.

Μετὰ τὴν εἰς Ἀδου κάθοδον, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, ἀνυμοῦντες ὡς εἰκὸς, ἐπὶ τῷ χωρισμῷ

σου Χριστὲ οἱ Μαθηταὶ, πρὸς ἑργασίαν ἐτράπησαν,
καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα, καὶ ἄγρα οὐδαμοῦ. Ἀλλὰ
σὺ Σῶτερ ἐμφανισθεὶς, ὡς Δεσπότης πάντων, δεξιοῖς
τὰ δίκτυα κελεύεις βαλεῖν· καὶ ἦρ ὁ λόγος ἑργον εὐ-
θὺς, καὶ πλῆθος τῶν ἴχθύων πολὺ, καὶ δεῖπνον ξέ-
νον ἔτοιμον ἐν γῇ. Οὖ μετασχόντων τότε σου τῶν Μα-
θητῶν, καὶ ἥμᾶς τῦν νοητῶς καταξίωσον, ἐντρυφῆσαι
φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΙΑ'.

Μετὰ τὴν θείαν Ἐγερσιν, τρὶς τῷ Πέτρῳ φιλεῖς
με, πυθόμενος ὁ Κύριος, τῶν ἰδίων προβάτων
προβάλλεται ποιμενάρχην. Ὁς ἴδων δὲ ἡγάπα, ὁ Ἰη-
σοῦς ἐπόμενον, ἤρετο τὸν Δεσπότην: Οὗτος δὲ τί; Ἐὰν
Θέλω, ἔφη, μένειν τοῦτον, ἔως καὶ πάλιν ἔρχωμαι, τὶ
πρὸς σὲ φίλε Πέτρε;

Θεοτοκίον.

Ω φοβερὸν μυστήριον! ὡς παραδόξον θαῦμα! διὰ
θανάτου θάνατος, παντελῶς ἥφαντος. Τίς οὖν
μὴ ἀνυμνήσει σου, καὶ τίς μὴ προσκυνήσει σου τὸν
Ἄγαστασιν Λόγον, καὶ τὴν ἀγνῶς ἐν σαρκὶ τεκοῦσάν
σε Θεοτόκον; Ἡς ταῖς πρεσβείαις ἅπαντας, λύτρωσαι
τῆς γεέννης.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΙΑ'.

Ὕχος πλ. δ'.

Φανερῶν ἑαυτὸν τοῖς Μαθηταῖς σου Σωτὴρ, μετὰ τὴν
Ἀνάστασιν, Σίμων δέδωκας τὴν τῶν προβάτων
νομὴν, εἰς ἀγάπης ἀντέκτησιν, τὴν τοῦ ποιμαίνεν φρον-
τίδα αἰτῶν. Διὸ καὶ ἔλεγες: Εἰ φιλεῖς με Πέτρε,
ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.
Οὐ δὲ εὐθέως ἐνδεικνύμενος τὸ φιλόστοργον, περὶ τοῦ
ἄλλου Μαθητοῦ ἐπυνθάνετο. Ων ταῖς πρεσβείαις
Χριστὲ, τὴν ποίμνην σου διαφύλαττε, ἐκ λύκων λυ-
ματομένων ἀυτήν.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΥΡΙΑΚΑΙΣ,

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΝ ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ.

Εἰς μὲν τὸν ἀ. β'. γ'. καὶ δ'. Ἡχον,

Τροπάριον, Ἡχος δ'.

Σύμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. Ἀσωμεν τῷ
ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ήμῶν·
καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸῦ οὐκος ἔδω-
κεν ήμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τὸν πλ. ἀ., πλ. β', βαρὺν, καὶ πλ. δ'. Ἡχον,

Τροπάριον, Ἡχος πλ. δ'.

Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας
τοῦ Ἀδού, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου
Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἔχθροῦ ρύσαμενος.
Εὐφανίσας σεαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, εἴξαπείσει-
λας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κύριυμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρή-
την παρέσχες τῷ οἰκουμένῃ, μόνε Πολυέλεε.

ΤΕΛΟΣ.

32101 060110028

© 1998 by G. E. R. Lloyd